

BULLARII ROMANI

CONTINUATIO

SUMMORUM PONTIFICUM

**CLEMENTIS XIII. CLEMENTIS XIV.
PII VI. PII VII. LEONIS XII.
ET PII VIII.**

CONSTITUTIONES, LITERAS IN FORMA BREVIS
EPISTOLAS AD PRINCIPES VIROS, ET ALIOS
ATQUE ALLOQUUTIONES COMPLECTENS

QUAS COLLEGIT

ANDREAS ADVOCATUS BARBERI

CURIE CAPITOLII COLLATERALIS

ADDITIS SUMMARIIS, ADNOTATIONIBUS, INDICIBUS
OPERA, ET STUDIO

COMITIS ALEXANDRI SPETTA I. G.

TOMUS QUINTUS

CONTINENS PONTIFICATUS

PII VI.

ANNUM PRIMUM AD TERTIUM

R O M Æ

EX TYROGRAPHIA REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ

1842.

PIUS VI.

Joannes Angelus Braschi tituli sancti Honuphrij, Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalis, natus Caesenae die 27 decembris 1717., creatus presbyter cardinalis a piae memoriae Clemente XIV. die 26 aprilis 1773., electus fuit in summum pontificem feria quarta de mane die 15 februarii 1775, cum 43 suffragiis

Cardinales praesentes in conclavi erant 44 compraehenso electo.

Consecratus vero fuit in episcopum ab eñmo domino Joanne Francisco cardinale Albano, episcopo Portuensi, et sanctae Rufinae, sacri collegii decano, in Vaticana basilica, feria quarta, die 22 februarii praedicti, in quo die celebratur festivitas cathedrae sancti Petri apostolorum principis, Antiochiae, quem diem jussit, et indixit pontifex, pro hac vice, et Romae tantum festivum de praecepto.

Absoluta consecratione statim solemniter coronatus fuit. Subinde declaravit suos de latere legatos ad aperiendas Portas Sanctas pro jam incepto Jubilaeo universali.

Excelsius a primo nactus ingenium Leonis X. gloriam, favendis literis, artibusque aemulatus est. Musaeum a Clemente XIV. inchoatum, operibus mire ampliatis, signis anaglyphis, omnigenisque priscae artis monumentis ornavit: obeliscos superiorum temporum negligentia corruptos, et refici, et celebribus locis restitui jussit. Urbem dominam, et per imperium plures aedificiis, aut renovatis, aut ab inchoato extractis munificentia sua excoluit. Pontinam paludem deducta fossa, et foenore utiliorem, et salubriorem incolatui reddidit. Pater, et princeps optimus aerumnosae plebis inopiam sustentavit, caritateque annonae oppressos, recreavit patefactis horreis. Difficillimis reipublicae christianae temporibus clavo admotus sectam calidissimorum hominum semel, iterum, et saepe a pontificibus Romanis percussam, et in spem rerum novarum rursus erectam literis ad orthodoxos universos, veteri more datis compescuit. Sectam alteram furentium philosophorum, quae penitus Galliam, et late Europam dilaceraverat, scriptis, consiliis, omni ope cohibendam curavit. Sacerdotes inde suis sedibus ejectos peramanter excipiens, grandi pecunia juvit. Quum pacis publicae hostes, tolerantia, monitis, donis frustra ad quietem

revocasset, grandi aetate, gravi valetudine
 aerumnaque confectus, ab improbis homini-
 bus omni licentia grassantibus urbe Roma
 exactus est. Diuturnitate pontificatus caete-
 ros omnes pontifices praetergressus Eccle-
 siam rexit annos xxiv. menses vi. dies xiv.
 Decessit sanctissime Valentiae ad Rhodanum
 die xxix. augusti anno **MDCXCIX**. in arce,
 in qua obses Gallorum custodiebatur, dum
 annos ageret lxxxi. menses viii. dies ii. Egre-
 gias ejus virtutes, jamdiu in oculis, atque ore
 omnium collocatas futurae memoriae tradi-
 derunt editis voluminibus **MARCELLIUS**,
 atque **LOCATELLIUS**, quorum primus
 Germanicae profectionis iter arduum auspi-
 catissimum prosecutus est, atque opera pu-
 blica ad usque nonum pontificatus annum; al-
 ter vero ejus vitae per virtutes actae, et prin-
 cipatus formam universam ad vicennalia ex-
 pressit: uterque stylo pereleganti, planeque
 romano. Parentalia vero eidem collegium pa-
 trum cardinalium celebrarunt in ecclesia
 sancti Petri apostoli Venetiis x kalendas
 novembris **MDCXCIX**.

INDEX RUBRICARUM

OMNIUM CONSTITUTIONUM

QUAE

IN HOC TOMO CONTINENTUR

P I I V I

A N N O I.

I.

Poenitentiaris in basilicis, et ecclesiis Urbis deputatis, et in Anno Sancto deputandis confessariis a cardinali Urbis vicario designandis facultates eodem anno exercendae conceduntur. . . pag. 1

II.

Revocatio regularium apostatarum ad suos ordines, cum condonatione poenarum. . . » 5

III.

Indulgentiae Jubilei pro monialibus, oblatiis, tertiariis, aliisque puellis, seu mulieribus in monasteriis, et religiosis, piisque communitatibus degentibus: item anachoretis, eremitis, infirmis, ac in carcere, et captivitate detentis, cum opportunis facultatibus circa absolutiones, et votorum commutationes . . . » 6

IV.

Nonnullae facultates pro magno eleemosynario seu capellano maiori regis Sardiniae . . . » 10

V.

Facultas eligendi in superiorem congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii civitatis Guatimalensis, etiam cum qui defectum natalium patitur. . . 14

VI.

Abrogatio nonnullarum gratiarum superventiae in officiis vacabilibus Romanae curiae. . . » 15

VII.

Confirmatio privilegiorum congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii civitatis Guatimalensis. . . » 16

VIII.

Impositio taxae super mercibus in pondere vendendis, seu quomodolibet in civitate Centumcellarum introducendis. . . » 16

IX.

Facultas sepeliendi cadavera Christifidelium in ecclesia S. Mariae de la Cabeza vulgo nuncupatae, Limaenae diocesis . . . » 19

X.

Confirmantur quatuor capitula statuti montis Matrimonii nuncupati civitatis Bononiae . . . » 20

XI.

Concessio officii, et missae sanctae Margaritae da Cortona sub ritu duplici minori in regno Portugalliae. . . » 25

XII.

Facultas regi catholico pro tempore existenti nominandi ad primam dignitatem collegiatam ecclesiae

beatæ Mariæ de Guadalupe Mexicanæ diocesis
doctores xiv in theologia, xiv in jure canonico,
non obstante etc. pag. 26

XIII.
Declaratur, quod carcerati fugam a carceribus capien-
tes, eorumque custodes illos dolo dimittentes ec-
clesiastico asylo minime gaudere possint in re-
gno Sardinia. » 27

XIV.

Gratiæ, et privilegia conclavistis postremi conclavis
concessa » 28

XV.

Imminutio festorum in diocesi Compostellana. . . » 34

XVI.

Mandatum episcopis græcis ritus uniti, ut eorum sen-
tentiam referant super diminutione festorum. » 35

XVII.

Facultas episcopis græcis ritus uniti minuenti dies
festos, transferendi jejunia etc. » 36

XVIII.

Privilegia, exemptiones, et indulta concessa dapife-
ris, qui in conclavi S. R. E. cardinalibus in-
servierunt. » 37

XIX.

Facultas Ugoni episcopo Mazariensi deputandi unum
presbyterum pro administratione Sacramenti con-
firmationis, in insulis de Pantellaria, et Fa-
vignana. » 44

XX.

Eriguntur tres custodia in provincia Aragoniæ ordi-
nis minorum S. Francisci Cappuccinorum, et
confirmantur nonnullæ ordinationes, ad id con-
ditæ. » 44

XXI.

Confirmantur privilegia alias nonaginta viris Pacifici-
cis nuncupatis civitatis Foroliviensis concessa. » 46

XXII.

Unio nonnullarum parochialium ecclesiarum collegio
das Artes nuncupato civitatis Conimbricensis. » 53

XXIII.

Applicantur universitati Studii generalis Conimabri-
censis nonnulla bona ecclesiastica » 56

XXIV.

Imminutio festorum in diocesi Vilnensi. . . . » 58

XXV.

Facultas magno eleemosynario regis christianissimi
concedendi licentiam militibus vescendi carnibus
temporibus prohibitis. » 59

XXVI.

Confirmatio decreti editi super baptismo clam puero
Hebræo collato. » 60

XXVII.

Imminutio festorum in diocesi Posuaniensi. . . » 64

XXVIII.

Imminutio festorum in diocesi Uladislaviensi. . » 63

XXIX.

Imminutio festorum in diocesi Lucaoriensi. . . » 65

XXX.

Imminutio festorum in diocesi Cracoviensi . . » 66

XXXI.

Imminutio festorum in diocesi Plocensi . . . » 68

XXXII.

Imminutio festorum in diocesi Culmensi . . . » 70

XXXIII.

Imminutio festorum in diocesi Camenecensi . . » 72

XXXIV.

Imminutio festorum in diocesi Livoniensi. . . » 73

XXXV.

Imminutio festorum in diocesi Kelmensi . . . » 75

XXXVI.

Imminutio festorum in diocesi Gnesnensi. . . » 77

XXXVII.

Imminutio festorum in diocesi Samogitiensi. . . » 79

XXXVIII.

Imminutio festorum in diocesi Kioviensi . . . » 80

XXXIX.

Declaratio pertinentiæ causarum de damno datein

civitatis Castri, et Roncillonis, ac in terra Onani, et Procenti pag. 82

XL.

Confirmatio erectionis congregationis presbyterorum secularium oratorii Sancti Philippi Neri villae de Oryzava Mexicanae diocesis » 86

XLI.

Communicatio privilegiorum, indulgentiarum, regularum, indultorum Congregationis Romanae oratorii S. Philippi Neri, ejusque ecclesiae presbyteris, et personis a Paulo V., Gregorio XV. Urbano VIII., aliisque pontificibus concessorum, non tamen indulgentiae perpetuae a Benedicto XIII. concessae eidem ecclesiae » 87

XLII.

Confirmatio decreti editi a domino cardinali Corsini protectore ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo, super modo liberaudi conventus provinciae Romae ab ingenti aere alieno jam contracto, cum insertione ejusdem decreti. » 89

XLIII.

Præscribitur, ut servetur constitutio Clementis XII. super deputatione simplicis prioris in locum abbatii monasterii Wanconensis Cracoviensis diocesis ordinis Cisterciensis. » 93

XLIV.

Cohibetur numerus vocalium congregationis Neapolitanae ordinis Cisterciensis. » 94

XLV.

Impositio subsidii anni 100. cruciatorum super fructibus honorum ecclesiasticorum in regno Portugalliae et Algarbiorum existentium. » 95

XLVI.

Confirmatio decretorum Sacrae Rituum congregationis pro approbatione virtutum heroicarum S. Joannae Valesiae, et extensione missae, ac officii in honorem ejusdem beatae ad omnes ditiones regis Christianissimi. » 97

XLVII.

Concessio privilegiorum, pro cappellanis communibus cappellae pontificiae. » 99

XLVIII.

Confirmatur erectio confraternitatis B. M. V. de Monte Carmelo civitatis Murianensis. » 185

XLIX.

Confirmantur quaedam regulae pro gubernio duorum conventuum ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis captivorum provinciae Italiae in regno Sardiniae existentium, et ab eadem dismembratorum pag. 108

L.

Statuitur ut dos Cappelletti assignari debeat solis puellis ingredientibus monasterium monialium Boni Jesu civitatis Urbevetanae. » 110

LI.

Dismembratio monasterii monialium S. Clarae de la Guiche nuncupatarum Blesensis diocesis a jurisdictione fratrum S. Francisci Conventualium, et ejus subjectio ordinario. » 112

LII.

Confirmatio decretorum pro recto gubernio hospitalis Montis Asolae Sabinae » 113

LIII.

Unio ecclesiarum Panormitanae et Montis Regalis. » 116

LIV.

Confirmatio erectionis conservatorii S. Leopardi civitatis Auximanae » 120

LV.

Monasterium monialium sanctae Catharinae Senensis civitatis Perpiniani Elnensis diocesis ordinis sancti Dominici dismembratur a regimine fratrum ejusdem ordinis, et subicitur ordinariae jurisdictioni episcopi ejusdem diocesis. » 125

LVI.

Imminutio festorum, pro monasterio de Petershausen, ejusque parochianis in dioecesi Constantiensi existente. » 126

LVII.

Communicatio privilegiorum, indulgentiarum et regularum congregationis Bononicensis Oratorii S. Philippi Neri congregationi ejusdem S. Philippi Neri civitatis Recinatensis. »

LVIII.

Unio monasterii S. Mariae matris Domini Salernitanae diocesis favore collegii Sacrae Jesu familiae Sinenisium, et Indorum in civitate Neapolitana erecti. » 128

LIX.

Facultas confraternitati Mortis civitatis Vetrulae liberandi quotannis unum reum ad trimeses damnatum etiam ad vitam pag. 132

LX.

Indultum, ut titulus suppressæ abbatiæ s. Epiphanii ordinis s. Augustini congregationis Lateranensis in posterum servetur: » 133

LXI.

Extinctio et respectiva concessio vacabilium inclyti populi Romani, earumque regaliarum salis. » 134

LXII.

Confirmantur statuta archiconfraternitatis sub titulo Pietatis carceratorum de urbe in ecclesia S. Joannis della Pigna vulgo nuncupata canonice erectæ. » 138

LXIII.

Consecratio R. P. D. Caroli Bellisoni episcopi Tyannensis, et nuncii apostolici ad tractum Rheni. » 132

LXIV.

Confirmatio instituti et regularum congregationis discalceatorum SSmæ Crucis et passionis Domini nostri Jesu Christi. » 155

LXV.

Allocutio de pretiosa morte Hyacinthi Castanedæ Hispanicæ, et Vincentii a Pace Tonquinensis, ordinis Prædicatorum, missionariorum apostolicorum in regno Tonquini, adiuncta promotione eminentissimorum dominorum S. R. E. presbyteri cardinalis Joannis Thomæ de Boxadors, Dominicani ordinis magistri generalis, eminentissimi et reverendissimi domini presbyteri cardinalis Francisci Mariæ Bauditi archiepiscopi Beneventani, ac eminentissimi et reverendissimi domini diaconi cardinalis Iguatii Boncompagni. » 159

LXVI.

Confirmatio erectionis confraternitatis Redemptionis captivorum civitatis Lucanæ. » 161

LXVII.

Confratribus et consoribus confraternitatis sanctissimæ Pietatis redemptionis captivorum nuncupatæ civitatis Lucanæ indulgetur, ut lactiniis et ovis vesci possint quadragesimæ tempore. » 163

LXVIII.

Confirmatio omnium, et singulorum privilegiorum eminentissimi episcopi Ostiensis, et Veliterni su-

per privativa ejus jurisdictione in dictis civitatibus, criminalibus, et oeconomicis, exclusivè ad quæcumque tribunalia urbis, etiam congregationis ad consultanda pontificiæ dictionis negotia designatæ, et reintegratio jurisdictionis privativæ pro omnibus oeconomicis communitatibus Vetrulæ exclusivè ad Sacr. congregationem Boni Regiminis pag. 165

LXIX.

Beatificatio ven. Servi Dei Bonaventuræ a Potenza sacerdotis professi ordinis fratrum minorum Conventualium S. Francisci » 170

LXX.

Designatio, et præfinitio munerum officialium s. congregationis Concilii. » 171

LXXI.

Prorogatio officii generalis, et provincialium ordinis beatæ Mariæ de Mercede. » 174

LXXII.

Encyclica ad patriarchas, primates, archiepiscopos, et episcopos universæ Ecclesiæ Catholicæ. . . » 176

LXXIII.

Extensio universalis jubilæi in urbe celebrati anno 1775 ad universum catholicum orbem. » 180

LXXIV.

Exemptio monasterii monialium sub titulo Conceptionis B. M. V. J. de Gongora Matrili Toletanæ diocesis a superioritate, et gubernio fratrum ordinis B. M. de Mercede. » 185

LXXV.

Concessio indulgentiæ plenariæ ab eis consequendæ qui ecclesiam sub titulo Jesus et Mariæ visitaverint in urbe, occasione capituli generalis. . . » 186

LXXVI.

Distributio ordinis servandi in concessione, et possessione bonorum feudaliū, et emphyteuticorum Sanctæ Sedis in territorio Ferrariensi existentium. » 189

ANNO II.

LXXVII.

Præscribitur implementum restaurationis expleandarum in provinciis Bononiæ, Ferrariæ, et Romandiolæ pro reparatione damnorum a nimio aquarum impetu allatorum. » 191

LXXVIII.

Indulgentia plenaria conceditur visitantibus ecclesiam S. Caroli ad Catinarios de Urbe occasione celebrationis capituli generalis. pag. 199

LXXIX.

Dismembratio civitatis Neosoliensis, et domus S. Crucis a diocesi Strigoniensi, illiusque erectio in episcopatum. » 200

LXXX.

Dismembratio oppidi Scepusiensis a diocesi Strigoniensi, ejusque erectio in episcopatum. » 203

LXXXI.

Separatio oppidi Rosnaviensis ab archidioecesi Strigoniensi, et illius erectio in cathedralém » 206

LXXXII.

Unio ecclesiarum parochialium comitatus Nitriensis cum archidioecesi Strigoniensi. » 209

LXXXIII.

Confirmantur constitutiones pro fratribus ordinis B. M. de monte Carmelo exalceatis nuncupatis provinciarum Francie. » 211

LXXXIV.

Confirmatio concordie inter episcopum Celsonensem, et abbatem Ripullensem. » 122

LXXXV.

Facultas rmo card. vicario urbis erectionem novi monasterii monialium ordinis eremitarum Sancti Joannis præcursoris in urbe factam confirmandi. » 223

LXXXVI.

Confirmatio literarum Sixti IV, et aliorum pontificum super facultate libere asportandi viotualia ad civitatem Anconitanam ex locis triginta milliariis non distantibus. » 226

LXXXVII.

Monachis, et monialibus monasteriorum congregationum Coelestinorum, Camaldulensium, et Cistercensium civitatis Faventinæ conceditur facultas eligendi unum deputatum ad ingressendum publicis comitiis. » 228

LXXXVIII.

Confirmatur erectio congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii in civitate Mexicana in Indiis facta. » 230

LXXXIX.

Præscribitur nova regula pro conservatione portus Cæsenatici perpetuo servanda. » 232

XC.

Confraternitas SSmi Sacramenti, et Sanctæ Monicæ in ecclesia Sanctæ Mariæ de Populo urbis instituta erigitur in archiconfraternitatem. » 233

XCI.

Facultas episcopo Aurelianensi supprimendi monasterium Coelestinorum in sua diocesi existens. » 234

XCII.

Facultas episcopo Lemocensi supprimendi monasterium Coelestinorum in sua diocesi existens, et ejusque bona in pios usus erogandi. » 236

XCIII.

Imminutio festorum in diocesi Gnesiensi. » 237

XCIV.

Consultitur definitivè constructioni canalis in flumine Eridani penes civitatem Faventinam. » 239

XCV.

Committitur archiepiscopo Florentino super definitione causæ super asserto jure patronatu ejusdem abbatiæ. » 247

XCVI.

Facultas cardinali præfecto congregationis Fabricæ S. Petri, sive ejus oecônomo pro venditione, et respectivè emptione domorum, et situum ad novum sacrarium basilicæ Vaticanæ necessario. » 248

XCVII.

Confirmatio constitutionum editarum pro gubernio conservatorii puellarum Divinæ Providentiæ, et xenodochii pauperum infirmarum civitatis Vetusulæ. » 251

XCVIII.

Confirmantur conventiones hinc occasione translationis monialium Castri Fidardi ad civitatem Reatinensem, et collegium Sancti Viti cum communitate ejusdem civitatis. » 264

XCIX.

Confirmantur literæ Urbani V. super jurisdictione commissarii castri Gualdi Nucerinæ diocesis in omnibus delictis exceptis sex gravioribus. » 265

C.

Confirmatio facultatis admittendi, et retinendi puellas titulo probationis ad sex menses pro monialibus monasterii Sanctae Mariae de Misericordia ordinis servorum B. M. V. civitatis Mantuanae. » 267

CL.

Licentia concedendi titulo juris Gazzacà unam domum existentem in claustro Hebraeorum urbis pro annuo canone ad ecclesiam S. Antonii Lusitanorum spectantem. » 269

CLII.

Unio ecclesiarum Panormitanae, et Montis Regalis cum assignatione fructuum secundo dictae in causa servationis, et incrementi navium bellicarum ejusdem regis. » 270

CLIII.

Revocatio utriusque Brevis Clementis XIV. quoad praesidentiam civitatis Avenionensis. » 273

CIV.

Confirmatio conventionum initarum inter nuncium apostolicum Parisiis commorantem, et regium administrum super collatione canonicatum quatuor collegiarum in Belgio existentium. » 275

CV.

Facultas applicandi fructus commendae del Ventoso vulgo nuncupatae militiae Sancti Jacobi de Spatha in reparatione conventuum ejusdem militiae. » 277

CVI.

Divisio provinciae S. Angeli nuncupatae in Apulia ordinis S. Francisci de observantia. » 278

CVII.

Facultas uniendi duas societates, ac transferendi beneficia alias in castro Serviliani nunc directo fundata ad novum castrum hujusmodi constructum. » 281

CVIII.

Confirmantur statuta et ordinationes pro regimine provinciarum Franciae ordinis minorum Sancti Francisci Cappuccinorum condita. » 284

CIX.

Indultum, ut post mediam noctem vigiliae festivitatis conceptionis B. M. V. missa celebrari, et decantari possit in ecclesia conventus ordinis minorum Sancti Francisci de observantia villae de Mula Carthaginensis dioecesis. » 285

CX.

Extensio gratiarum concessarum collegio Salyati de urbe. » 285

CXI.

Deputatio R. P. D. Pelagallo in commissarium apostolicum ad effectum se conferendi ad confinia status ecclesiastici, et magni ducatus Etruscae, etque suo ordini restituendi. » 287

CXII.

Facultas archiepiscopo Lucano, supprimendi hospitalia minus utilia, eorumque bona applicandi in traslatione cadaverum ad coemeterium. » 288

CXIII.

Suppressio abbacie claustralis monasterii Salejoviensis Gnesnensis dioecesis ordinis Cisterciensis, et unio ejus honorum mensae conventuali monasterii praedicti. » 289

CXIV.

Confirmatio unionis confraternitatis B. M. V. de Angustiis erectae in ecclesia fratrum minorum Sancti Francisci civitatis Lisbonensis cum altera confraternitate Resurrectionis D. N. J. C. in eadem ecclesia erecto. » 290

CXV.

Facultas utendi cantu Gregoriano monialibus ordinis S. Augustini Recollectarum nuncupatarum civitatis Valentinae in Hispania concessa. » 291

CXVI.

Confirmatio assignationis unius cappellaniae jam pridem erectae in ecclesia de Jesu urbis factae favore conservatorii Assumptionis B. M. V. I. pariter de urbe. » 292

CXVII.

Revocatio literarum concessionis usus pontificalium alias impertiti priori monasterii SS. Stephani, et Brunonis de Nemore nuncupati, ordinis Carthusiensis nullius dioecesis provinciae Rleginensis. » 293

CXVIII.

Translatio professorum ordinis Sancti Antonii ad Hierosolymitanum ordinem, cum diversa dispositione eorum monasteriorum. » 294

CXIX.

Facultas episcopo Claromontensi supprimendi monasterium Coelestinorum in sua dioecesi existens. » 302

CXX.

Erectio conservatorii, seu reclusorii pro totosis in civitate Fulginatensi. » 303

ANNO III.

CXXI.

Indultum pro rege Christianissimo nominandi ad canonicatus quatuor collegiatarum in Belgio existentium » 308

CXXII.

Confirmatio statuti aditi a capitulo, et canonicis ecclesie cathedralis Legionensis, quo cavetur, ut in posterum matutinum, et laudes decantandæ sint hora quarta, et respective quinta post meridiem » 309

CXXIII.

Facultas monialibus monasterii Sancti Joannis Baptistæ ordinis Sancti Benedicti Sublaci Nullius diocesis exeundi a dicto monasterio Semel in anno . . . » 311

CXXIV.

Confirmatio privilegiorum a Romanis Pontificibus consulis, et universitati mercatorum civitatis Anconitane concessorum super privativa jurisdictione dicti consulatus in causis de mercatura, de naufragi, de fallimenti et eorumque ampliatio. » 312

CXXV.

Confirmatio unius capituli addendi statuto universitatis Figulorum de urbe. » 314

CXXVI.

Facultas fratribus ordinis Beatæ Mariæ de monte Carmelo missionariis in insulis Americanis dominio regis christianissimi subiectis dispensandi cum nigris neophitis illarum partium in quocumque gradu affinitatis. » 316

CXXVII.

Declaratio quoad loca, et personas comprehensas in territorio parochialis regie cappellæ catholici regis » 316

CXXVIII.

Nova commissio unionis ordinis Sancti Antonii Viennensis cum Hierosolymitano ordine, ac nonnullæ concessionis, et declarationes ad utriusque ordinis connexionem opportuna. » 323

CXXIX.

Denunciatio obitus Josephi I. Portugallie, et Algarbiorum regis » 326

CXXX.

Dismembratio duorum conventuum provincie Mediolanensis tertii ordinis Sancti Francisci, eorumque unio provincie Bononiensi ejusdem ordinis. » 328

CXXXI.

Præscriptio regularum, quæ servari debent in promovendis clericis Melitensis diocesis. . . » 329

CXXXII.

Suppressio duorum monasteriorum ordinis Carthusianorum in Helvetia, ac unio eorumdem collegio studiorum in pago Friburgi Lausauensis diocesis in Helvetia eam diversis pactis, et conditionibus » 336

CXXXIII.

Hortatio, ut capitulum utatur jure sibi competenti eligendi episcopum a sancta Sede confirmandum. » 339

CXXXIV.

Dismembratio nonnullorum locorum a diocesi Ariminensi, eorumque subjectio ecclesie Casertanensi. » 340

CXXXV.

Suppressio duarum confraternitatum, et applicatio reddituum conservatorio puellarum civitatis Aesinae. » 342

CXXXVI.

Erectio cathedralis ecclesie Crisiensis ritus græci. » 345

CXXXVII.

Erectio cathedralis ecclesie Sabariensis. . . . » 348

CXXXVIII.

Bulla erectionis catholice ecclesie Albaregalensis. » 351

CXXXIX.

Exemptio trium monasteriorum monialium ordinis S. Francisci in Etruria existentium a regimine fratrum dicti ordinis, et subjectio eorum respective ordinariis » 355

CXL.

Exemptio monasterii monialium S. Pauli ordinis S. Dominici civitatis Pisanae a jurisdictione, et cura fratrum ordinis Prædicatorum, et subiectio archiepiscopi Pisani jurisdictioni. . . » 356

CXLI.

Revocatio Brevis Clementis XIV. quo suppressa fuit congregatio Oratorii Sancti Philippi Neri terre Hypelli Fulginatensis diocesis. . . » 357

CXLII.

Confirmatio transactionum aliorumque gestorum quoad bona ducatus de Ostrog. pro hospitali S. Joannis Hierosolymitani. . . » 361

CXLIH.

Confirmatio facultatis liberandi quotannis unum reum capitali poena damnatum, quæ alias confraternitati SSini Sacramenti civitatis Beneventanae concessa fuit. . . » 367

CXLIV.

Confirmatio constitutionis sa. me. Pii V. tribuentis primogenito pro tempore existenti familiae Florentiorum Auximan. jus patronatus ecclesie S. Mariæ Castri Baldi dictæ Auximanae diocesis, atque jus ad illum presentandi unum de familia, simulque concedentis titulum abbatia 368 eidem ecclesie etc.

CXLV.

Facultas nuntio Poloniæ erigendi in unaquaque ex parochialibus civitatis, et diocesis Ploçensis, unam confraternitatem de Misericordia nuncupandam. . . » 370

CXLVI.

Erectio cathedralis ecclesie Sancti Deodati. . . » 372

CXLVII.

Congregationi Oratorii S. Philippi Neri oppidi civitatis nuncupatæ S. Fidei di Guanazata in Indiis Mecoacanæ diocesis communicantur privilegia et gratiæ congregationis Romanæ ejusdem S. Philippi Neri ec. 390

CXLVIII.

Deputatio primi, sive capituli decemvirorum civitatis Perusinae in unum ex præsidibus montis Pietatis dictæ civitatis. . . » 392

CXLIX.

Confirmatio erectionis congregationis Oratorii S. Phi-

lippi Neri oppidi civitatis nuncupatæ Sanctæ Fidei di Guanazata Mecoacanæ diocesis. . . » 393

CL.

Facultas officialibus, et confratribus confraternitatis B. M. V. de Mercede redemptionis captivorum civitatis Limanæ celebrari faciendi quolibet Sabato missam de Apparitione beate Mariæ Virginis. . . » 395

CLI.

Privilegium super incisione in aere quarundam picturarum nuper in villa Negroni prope thermas Diocletianas de urbe detectarum pro Camillo Buti Romano. . . » 396

CLII.

Commissio nuntio apostolico Poloniæ efficiendi statum monasteriorum ordinis Cisterciensium Landensis, et Bledzoviensis respective nuncupatorum. . . » 397

CLIII.

Præfinitio taxæ quolibet anno solvendæ pro maintenance viarum consularium. . . » 400

CLIV.

Extensio Indulti recitandi officium, et celebrandi missam Sancti Josephi ad omnes regiones in America existentes dominio regis catholici subiectas. » 404

CLV.

Indultum celebrandi missam in oratorio adium typographiæ cameræ Apostolicæ. . . » 405

CLVI.

Licentia perpetua vescendi carnibus quibuscumque anni temporibus prohibitis pro inservientibus hospitalis generalis civitatis Cossarungustanæ. » 405

CLVII.

Confirmatio foundationum octo commendarum de jure patronatus sub prioratu Poloniæ hospitalis Hierosolymitani existentium. . . » 407

CLVIII.

Auctio census, et immunitatum universitatis Ferrariensis, et distinctio reddituum nosocomii divæ Annæ, ac piæ domus expositorum ejusdem civitatis. . . » 417

CLIX.

Erectio cathedralis Olomuccensis in metropolitanam

ecclesiam etiam Olomucensem cum assignatione
ecclesiarum suffraganeorum. » 426

CLX.

Præscribitur modus, et forma in manutentione, et
gubernio hospitalis expositorum civitatis Fa-
ventinæ. » 429

CLXI.

Concessio indulgentiæ plenariæ consequenda ab eis,
qui die XI. mensis februarii visitaverint ecclesias
ordinis servorum B. M. Virginis. » 434

CLXII.

Reformatio capituli statutorum confraternitatis fabro-
rum lignariorum civitatis Firmanæ quoad
electionem officialium dictæ confraternitatis. » 434

CLXIII.

Indultum ut in perpetuum missa et officium beatæ
Mariæ Virginis septem dolorum sub rita duplici
secundæ classis in diocesi Mexicana recitari
possit » 436

CLXIV.

Confirmatio erectionis venerabilis congregationis Pia-
rum Operariorum beatæ Immaculatæ Conceptionis
in civitate Asculi in Piæno, cum gratiarum, et
privilegiorum concessione. » 437

CLXV.

Confirmatio indulti camerario fabricæ tributi ven.
ecclesiæ cathedralis Urbeventanæ cooperiendi
scannum panno viridi. » 439

CLXVI.

Erectio ecclesiæ Nanceycensis. » 44

CLXVII.

Erectio terræ de Linares in Indiis occidentalibus,
signanter in novo Legionensi regno existentis in
civitatem episcopalem, et in ea sitæ parochialis
ecclesiæ in cathedralem ecclesiam de Linares
nuncupandam sub invocatione Conceptionis bea-
tæ Mariæ Virginis Immaculatæ, et archiepiscopo
Mexicano suffraganeam extituram cura reservatio-
ne illius juris patronatus favore regis ca-
tholici. » 462

CLXVIII.

Conceditur, ut in civitate et diocesi Popayanensi
fieri possit commemoratio S. Josephi. . . » 470

CLXIX.

Dispositio domus, seu præceptoris S. Antonii de
urbe. »

CLXX.

Concessio indulgentiarum assequendarum, ab iis qui
die prima aprilis visitaverint ecclesias monialium
ordinis sancti Dominici.

INDEX VOCABULORUM

INITIALIUM

OMNIUM CONSTITUTIONUM

QUAE

IN HOC TOMO CONTINENTUR

A

<i>Ad universale pertinet manus p.</i>	1
<i>Ad eximia pietatis in Deum . . .</i>	25
<i>Alias felicitatis recordationis. . .</i>	26
<i>Ad coercendam frequentiam cri-</i>	
<i>minum</i>	27
<i>Assueti paternae charitatis . . .</i>	35
<i>Assueti paternae charitatis . . .</i>	36
<i>Avitam, et constantem</i>	53
<i>Alias emanavit a congregatione . .</i>	60
<i>Alias dilectus filius</i>	89
<i>Alias pro parte dilectorum</i>	93
<i>Apostolici suscepti regiminis. . .</i>	116
<i>Ad apostolicæ dignitatis apicem .</i>	120
<i>Alias felicitatis recordationis . . .</i>	126
<i>Apostolatus officii Nostri</i>	206
<i>Anconitanum portum</i>	226
<i>Alias cum pro parte</i>	234
<i>Alias cum pro parte</i>	236
<i>Apostolici suscepti regiminis . . .</i>	270
<i>Alias felicitatis recordationis. . .</i>	273
<i>Ad regularis disciplinæ</i>	278
<i>Ad compescendos conatus</i>	293
<i>Alias cum pro parte</i>	302
<i>Ad pastorale fastigium.</i>	314
<i>Apostolicæ providentiæ</i>	323
<i>Apostolicæ providentiæ</i>	342
<i>Ad ea, per quæ pauperum</i>	370
<i>Ad augendam fidelium religio-</i>	
<i>nem</i>	434
<i>Apostolici muneris</i>	436
<i>Ad universam agri Dominici cu-</i>	
<i>ram</i>	440

B

Ben comprehendendo la Santità . . 400

C

<i>Cum sicut quædam sunt</i>	34
<i>Cum sicut accepimus</i>	44
<i>Commissi Nobis divinitus</i>	125
<i>Cum, sanctissimus dominus.</i>	134
<i>Cum, sicut accepimus.</i>	186
<i>Ci è stato rappresentato</i>	191
<i>Cum sicut accepimus</i>	199
<i>Constantis Nostræ voluntatis. . . .</i>	232
<i>Ci è stato rappresentato</i>	259
<i>Cum alias monasterium</i>	247
<i>Cum sicut accepimus</i>	248
<i>Cum præcipue sibi curæ</i>	308
<i>Catholicæ religionis incolumitati .</i>	336
<i>Charitas illa, qua Christus</i>	345
<i>Cum sicut accepimus</i>	355
<i>Cum sicut accepimus</i>	356
<i>Cum sicut accepimus</i>	396
<i>Cum sicut dilectus filius</i>	405
<i>Cum multa sapienter</i>	417

D

<i>Decet romani pontificis</i>	185
<i>Dum universis gregis Dominici . . .</i>	212

E

<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	14
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	16
<i>Exponi nobis nuper fecit</i>	19
<i>Ex quo divina majestas</i>	85
<i>Exponi nobis nuper fecit</i>	94
<i>Exponi nobis nuper fecit</i>	97
<i>Exponi nobis nuper fecit</i>	108

F

<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	110
<i>Ex injunctio nobis divinitus</i>	138
<i>Æternus Deus pater</i>	152
<i>Ex quo divina majestas</i>	230
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	233
<i>Ex injuncto nobis divinitus</i>	251
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	267
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	268
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	285
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	289
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	290
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	391
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	399
<i>Ea semper fuit romanæ</i>	329
<i>Exponi nobis nuper fecit</i>	361
<i>Ex quo divina majestas</i>	393
<i>Exponi nobis nuper fecerunt</i>	395
<i>Ex quo divina majestas</i>	437
<i>Emanavit nuper</i>	470

G

<i>Grata familiaritatis obsequia</i>	99
<i>Grave nimis cum sit etiam</i>	340

I

<i>Institutionem non solum</i>	56
<i>Iniuncti nobis per abundantiam</i>	112
<i>Infestissimus humani generis</i>	170
<i>Inscrutabile divinæ sapientiæ</i>	176
<i>Inscrutabili divinæ providentiæ</i>	209
<i>Injunctæ nobis ecclitus</i>	211
<i>In universa gregis Dominici</i>	351

L

<i>Le cognizioni da lungo tempo ben note</i>	16
<i>Laudabilis prædecessorum Nostrorum</i>	46
<i>Laudabilem sane voluntatem</i>	163
<i>Læta Sancta mater Ecclesia</i>	223

M

<i>Militantis Ecclesiæ regimini</i>	87
<i>Militantis Ecclesiæ regimini</i>	127
<i>Majestatis tuæ</i>	277
<i>Militantis Ecclesiæ regimini</i>	390

N

<i>Nos volentes dilectos filios</i>	37
<i>Nuper nomine definitorii</i>	133
<i>Nuper pro parte dilecti filii</i>	174
<i>Nuper siquidem nobis innōtuit</i>	15
<i>Nos volentes dilectos filios</i>	28
<i>Nuper pro parte venerabilis</i>	264
<i>Nuper nobis exposuisti</i>	281
<i>Nuper pro parte dilectorum</i>	285
<i>Nuper pro parte tua</i>	289
<i>Nuper nomine conservatorii</i>	292
<i>Nuper pro parte dilectarum</i>	311
<i>Nuper pro parte dilectorum</i>	392
<i>Nuper pro parte carissimi</i>	404

O

<i>Omnium Christi fidelium necessitatibus</i>	59
---	----

P

<i>Paterna charitas urget nos</i>	6
<i>Piis catholicorum regum votis</i>	10
<i>Paterna apostolicæ Sedis</i>	44
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	58
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	61
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	63
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	65
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	66
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	68
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	70
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	72
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	73
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	75
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	77
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	79
<i>Paternæ charitati, qua Christi fideles omnes</i>	80
<i>Pietatis, et christianæ charitatis opera</i>	105
<i>Pium sane, ac nimis</i>	113
<i>Præ cæteris illa nos maxime</i>	128
<i>Pias Christi fidelium confraternitates</i>	132

<i>Præclara virtutum exempla . . .</i>	155
<i>Placuit patri misericordiarum . . .</i>	159
<i>Pietatis, et christianæ charitatis . . .</i>	161
<i>Paternæ charitatis</i>	257
<i>Pastoris æterni vices</i>	284
<i>Paternum studium</i>	303
<i>Pietatis, et charitatis opera . . .</i>	367
<i>Paternæ, et singularis dilectionis</i>	368
<i>Pia loca quæcumque</i>	405
<i>Pater cœlestis.</i>	429
<i>Pro iniuncto infirmitati</i>	434
<i>Postquam de personis</i>	471

Q

<i>Quoniam de prævaricatoris . . .</i>	326
<i>Quæcumque ad salutarem . . .</i>	328
<i>Quum, quæ suscepta jam. . .</i>	339
<i>Quæ ad ornandum non modo. . .</i>	407

R

<i>Recta concrediti Nobis</i>	187
<i>Regalium principum</i>	200
<i>Romanus pontifex</i>	203
<i>Rationi, ac æquitati</i>	228
<i>Romanum decet pontificem . . .</i>	265
<i>Rerum humanarum.</i>	204
<i>Relata semper ab Ecclesia . . .</i>	548

<i>Romanus pontifex curæ</i>	357
<i>Relata semper ab Ecclesia . . .</i>	372
<i>Romanus pontifex altissimi. . .</i>	439
<i>Relata semper ab Ecclesia . . .</i>	462

S

<i>Si dibatte già da gran tempo . .</i>	82
<i>Sacrosanctam Tridentinam Synodum</i>	171
<i>Summa Dei in Nos benignitate . .</i>	180
<i>Singularis tuæ erga Nos</i>	287
<i>Sollicita consideratione</i>	397
<i>Suprema dispositione</i>	426

U

<i>Ubi primum divino</i>	1
<i>Utilissimum sane opus</i>	25
<i>Universi Dominici gregis</i>	90
<i>Ut primum nullis meritorum . . .</i>	165
<i>Ubi primum Nos nihil</i>	275
<i>Utilitati, quieti, ac commoditati</i>	312
<i>Ut dilecti filii fratres</i>	516

V

<i>Vetus, atque eximium</i>	516
---------------------------------------	-----

PIUS VI.

ANNO PRIMO

Dat. die
26 Februarii
1775.
Anno I.

I.

Pœnitentiariis in basilicis, et ecclesiis urbis deputatis, et in anno sancto deputandis, confessariis a cardinali urbis vicario designandis, facultates eodem anno exercendæ conceduntur.

Pius Episcopus

Servus servorum Dei

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

§. 1. **U**bi primum divino impercepto consilio ad beatissimi apostolorum principis cathedram assumpti fuimus, atque illam Paracliti spiritus virtutem accepimus, qua ipse posuit Nos Ecclesiam Dei regere, et gubernare; maxima quidem perfusi fuimus formidine, cum Nos tanto ferendo oneri prorsus impares agnosceremus. Verum infirmitati Nostræ vim et robur addidit ea consideratio, quod recurrente hoc propitiationis, et veniæ tempore supra Dominicum gregem fuerimus constituti: etenim quemadmodum immensa Dei bonitas modo Ecclesiæ filios, ac prævaricatores omnes ad cor revocans, divitiarum starum thesaurum erga fideles omnes velut effundit; ita majori spe adducimur, ut præcipue Nobis spiritum sapientiæ et intellectus, spiritum consilii et fortitudinis abunde tribuat. Ideo maxima Nostra inter plures suscepti nuper apostolici ministerii curas, in hoc versatur, ut præsentis Jubilæi anno jam inchoato, populi religionis causa ad urbem Nostram, uti novam Jerusalem confluentes, paratos habeant Dei ministros peramplis facultatibus suffultos, qui vere pœnitentes a quibusvis reatibus exsolvere valeant: unde divinæ

Bull. Rom. Tom. V.

participes gratiæ revertentes ad propria, vere filii Dei nominentur, et sint.

§. 2. Quamvis autem imminente jam maximi Jubilæi celebritate a recol. mem. Clemente pp. XIV. immediato prædecessore Nostro in festo Dominicæ ascensionis mox præterito indicta, cum apostolica Sedes adhuc supremo careret Ecclesiæ universalis pastore; dilectus filius Noster Joannes Carolus tituli sanctorum Joannis, et Pauli Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyter cardinalis Bosschi nuncupatus, uti sanctæ Sedis apostolicæ major pœnitentiarius, ex muneris sui debito, et vigore facultatum a prædecessoribus etiam Nostris summis pontificibus officio majoris pœnitentiarii attributarum, quas potissimum decessor quoque Noster Benedictus pp. XIV. in suis constitutionibus, quarum altera = *Pastor bonus* = altera vero = *In apostolicæ Pœnitentiariæ officio* = habet initium, complexus fuit, et ampliando recensuit; per suas encyclicas literas pœnitentiariis minoribus ab eo deputatis, ac deputandis in basilicis sancti Joannis Lateranensis, et sancti Petri in Vaticano, ac sanctæ Mariæ Majoris, necnon sancti Pauli extra mœnia, atque aliis urbis Nostræ ecclesiis, itemque confessariis a dilecto filio Nostro Marco Antonio tituli sanctæ Mariæ de Pace ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbytero cardinale Columna nuncupato, in ipsa urbe ejusque districtu vicario etiam modo Nostro in spiritualibus generali, vertente Jubilæi anno juxta morem deputatis pariter, et deputandis opportunas, distinctas tamen, facultates concesserit et impertitus fuerit, prout in memoratis literis sub datam xv. kalendas januarii anni proxime evoluti plenius continetur: nihilominus, ut fidelium vere pœnitentium necessitatibus sit opportune consultum, alias ne-

Memorantes
concessionem
factam in simili-
bus casibus a
Clemente XIV.
et Bened. XIV.

A

dum circa absolutiones, sed quoad dispensationes pariter magis amplas facultates impertiri intendimus. Motu igitur proprio, et ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine supra enunciatas literas confirmamus in primis, atque ita approbamus, ut iidem pœnitentarii minores, iidemque confessarii illis libere, et valide respective uti queant.

Confirmatio, et ampliatio concessionum huiusmodi, cum suis reservationibus, et conditionibus.

§. 3. Deinde concessam in præfatis literis facultatem pœnitentiariis minoribus ad absolvendas quascumque personas sibi contentes ita ampliamus, ut illas absolvere idcirco possint, per se ipsos tamen, et in foro conscientie dumtaxat, a quibuscumque culpis, criminibus, et excessibus, quantumcumque gravibus, et enormibus: necnon ab omnibus excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque censuris et pœnis ecclesiasticis præmissorum criminum occasione latis, et per illas incursis, etiam in casibus quicumque, ac summo pontifici, et Sedi apostolicæ speciali licet forma reservatis, et qui alias in concessione quamvis ampla non intelligerentur concessi; exceptis dumtaxat illis, qui in literis apostolicis super facultatibus cardinalis majoris pœnitentarii, et apostolicæ pœnitentiariæ officii eidem cardinali, ejusque officio leguntur interdicti sub §. primo prædictæ constitutionis *Pastor bonus ver. princeps; ver. minusque possit; ver. nec pariter possint, et ver. nec similiter valeat*; injunctis salutaribus pœnitentiis, iisque distinctis ab operibus, quæ pro Jubilæo præscripta sunt, non obstante ejusdem Jubilæi indulto, et injunctis aliis de jure injungendis.

De absolutione a censuris propter hæresim.

§. 4. Absolutionem tamen a censuris propter hæresim formalem externam incursis impertiri non possint, nisi iis, qui hæresis complicem non habeant, vel si habent quidem hæresis complicem pro casu dumtaxat, quo ejusmodi complex, aut complices in regionibus, ubi hæresis impune grassatur, existant, et degant: prævia in utroque casu coram ipso confessario abjuratio hæresis secreta, prout etiam in memoratis encyclicis literis cautum est.

De conditionibus in iisdem literis adjectis servandis.

§. 5. In cæteris autem concessis absolutionum casibus, eas omnino conditiones servent, quæ juxta varietatem casuum in iisdem literis adjectæ laudabiliter sunt.

De dispensatione super visitatione quatuor basilicarum.

§. 6. Concedimus præterea iisdem pœnitentiariis minoribus, ut dispensare possint super visitatione quatuor basilicarum cum exteris, qui, vel ob pau-

pertatem, vel ob aliam urgentem causam in urbe remanere non possunt, aut reducendo ad tres saltem dies visitationes earundem quatuor basilicarum alioquin per quindecim dies ab iisdem visitandarum; vel visitationes præscriptas in alia pia opera ad ipsorum pœnitentiariorum prudens arbitrium commutando.

§. 7. Cum civibus autem, et incolis Romanis, qui morbo, vel aliquo legitimo impedimento detenti non valent prædictas basilicas visitare, possint præscriptas iisdem per triginta dies visitationes in alia pia opera, quæ illorum possibilitati proportionata esse viderint, dispenando commutare, suam tamen conscientiam oneraturi, si super huiusmodi visitationibus inconsulto, et sine justa et rationabili causa, sive cum exteris, sive cum Romanis civibus, aut incolis dispensaverint.

De iis qui morbo laborantes basilicas visitare non possunt.

§. 8. Aliis autem concessis dispensationum facultatibus non aliter utantur, quam ad formam in præcitis literis præscriptam.

De usu facultatum.

§. 9. Confessarii porro pro hoc anno sancto a memorato cardinali vicario designati aut designandi, se omnino gerant quoad absolutionem a censuris, ac peccatis, et quoad dispensationes juxta facultates ipsis concessas in suis literis a cardinali majori pœnitentario; facta iisdem quoque facultate dispensandi circa visitationes præscriptas quatuor basilicarum eodem prorsus modo, ac pœnitentiariis minoribus facta est.

De confessariis a card. vicario designati, aut designandi.

§. 10. Atque ita pariter se gerant confessarii regulares quicumque alias ejusdem cardinalis vicarii, seu ipsius vicegerentis approbationem ad confessiones habentes, et insuper per suos respective regulares prælatos, seu superiores ad excipiendas suorum religiosorum confessiones deputati, concessa ipsis etiam facultate dispensandi circa visitationes basilicarum cum suis ejusdem cœnobii, seu domus regularis pœnitentibus eodem, quo supra dictum est modo.

De confessariis regularibus.

§. 11. Jam vero communi, tam confessariorum, quam pœnitentium utilitati, ac spirituali solatio provide intendentes, nonnullas hic etiam declarationes, seu magis apertas voluntatis Nostræ significationes super hoc indicto præsentis anni sancti Jubilæo subnectere opportunum duximus; quibus inspectis, ac diligenter, ut par est, animadversis, pleraque insurgentia dubia anteverti posse, aut facile solutum iri non

Declarationes speciales.

dubitamus. Eæ autem sunt quæ sequuntur.

Qui Romam ad Jubilæum consequendum venire possint.

§. 12. Personis Romam ad hoc Jubilæum consequendum venire volentibus non intelligitur data veniendi libertas, sive licentia sine obtento alias necessario suorum respective superiorum consensu.

Qui Romanorum appellatio ne intelligi debeant.

§. 13. Romanorum appellatione quoad visitationes quatuor basilicarum per triginta dies peragendas comprehenduntur omnes et singuli nati, atque habitantes Romæ, sicut etiam nati, atque habitantes in suburbano vinearum tractu intra quintum ab urbe lapidem. Incolarum autem nomine ad eundem effectum intelliguntur omnes illi, qui certum aliquod officium in urbe obtinent, seu cum spe illud obtinendi moram ibidem trahunt, idcirco in ipsa quasi domicilium acquirunt: omnesque illi, qui ad eandem urbem, vel ad aliquem suburbanum locum intra quintum lapidem, ut supra, se contulerunt alia quacumque causa, quam presentis Jubilæi lucrandi, vel si ipsius lucrandi causa ad urbem accesserint, eo tamen animo sunt, ut per majorem anni partem, seu ultra sex menses ibi commorentur. Reliqui omnes peregrinorum aut externorum nomine quoad visitationes earundem basilicarum per quindecim dies se comprehensos intelligant.

Quomodo basilicarum visitatio necessaria.

§. 14. Confessionem, et communionem pro hoc Jubilæo consequendo injunctas non necesse est visitationibus quatuor basilicarum præmittere, satis erit vel in hujusmodi visitationum decursu, vel etiam post easdem visitationes expletas confessionis, et communionis sacramenta suscipere.

A quibus peragi debent confessione.

§. 15. Cum confessio sacramentalis in Jubilæo sit opus injunctum, peragenda eadem erit etiam ab eo, qui solis peccatis venialibus teneatur, si hoc lucrari Jubilæum velit.

Quomodo iterari debent confessio ob lethale peccatum.

§. 16. Si quis post confessionem peractam in lethale peccatum (quod Deus avertat) inciderit, ante quam omnia omnino opera pro Jubilæo hoc lucrando injuncta expleverit, confessionem denuo præmittere debet prius, quam ultimam saltem ex aliis injunctis operibus expleat, ut indulgentiam hoc Jubilæo concessam consequatur.

Quod pueri valeant absque communione Jubilæi beneficio frui.

§. 17. Quamvis injuncta pro hoc Jubilæo communicatio sit, pueri tamen, qui nondum ad primam communionem admissi fuissent, neque intra hunc annum sanctum parochi proprii, vel confessarii judicio admittere videantur,

censeri possunt ab ipso injuncto opere legitime impediti, eisdemque communionem in aliud pium opus arbitrio confessarii præscribendum commutari permittimus.

De ingressu basilicarum ad visitationem perficiendam.

§. 18. Ad injunctam basilicarum visitationem perficiendam non opus est in easdem basilicas per portas sanctas, vel per harum aliquam ingredi, vel egredi.

De indulto superveniente circa numerum visitationum.

§. 19. Si quod superveniat indultum, quo præscriptus initio visitationum numerus ad minorem redigatur, quisquis ante id indultum visitationes peregerit paucioribus numero diebus, quam qui in indulto præscribuntur, in visitationes a se jam peractas utiliter computare poterit ad conficiendum numerum visitationum hujusmodi indulto præscriptarum; superaddendo nimirum alias, quæ desint ad explendam summam indulto præfinitam. Si vero eam summisset, vel etiam excessisset; unum saltem diem visitationis quatuor basilicarum præterea adjunget, ut indulti beneficio frui valeat.

De precibus effundendis pro Jubilæi consecratione.

§. 20. Injunctæ piæ preces in singularum visitatione basilicarum ad fines in præcitata constitutione s. m. Clementis pp. XIV prædecessoris Nostri pro indictione universalis Jubilæi expressos effundendæ satis erit, si vocales fuerint: Qui sola mente ad eosdem fines devote orare voluerit laudandus est; aliquam tamen etiam vocalem orationem adjungat.

Quomodo bis, et etiam pluries Jubilæum lucrari possit.

§. 21. Qui hoc anno sancto bis, aut pluries omnia, et singula opera, vel primitus in hujus Jubilæi indictione præscripta, vel superveniente forsam aliquo indulto, ea quæ in ipsius indulti concessionem præeiusdem Jubilæi consecutione præscribentur, plene iteraverit, vel prius ad indictionis, deinde ad indulti formam, vel prius ad formam indulti unius, deinde ad alterius fortasse diversi formam, ut præfertur, iteraverit; bis quoque, aut pluries poterit hoc anni sancti Jubilæum lucrari. Nos enim habita ratione annui spatii, ad quod hujusmodi Jubilæum protenditur, ita de apostolicæ liberalitatis plenitudine concedimus, et indulgemus; hoc tamen declarantes, neminem posse, nisi semel, idest prima tantum vice, frui seu potiri favoribus huic Jubilæo adjunctis; quare post primam vicem nullus gaudere amplius poterit beneficio, aut absolutionum a novis censuris, et casibus reservatis de novo fortasse contractis, aut commutationum, aut dispen-

sationum in facultatibus superius positis contentarum.

De effectu Absolutionis a censuris obtentæ pœnitentiæ Jubilæo.

§. 22. Absolutiones a censuris, præter quam datæ ad reincidentiam, qualis, exempli gratia, datur in casu expresso in præmemoratis encyclicis literis, ubi de facultatibus minorum pœnitentiariorum agitur §. vii.; commutationes item votorum, et dispensationes juxta concessas hoc anno respectivas facultates semel obtentæ permanent in suo vigore, etiamsi contigerit eum, qui illas jam obtinuerat, mutato postea, quod prius habuerat, sincero et serio proposito Jubilæum hoc lucrandi, ac proinde reliquæ ad id lucrandum necessaria opera adimplendi, de eodem Jubilæo consequendo amplius non laborare.

Suspensio facultatum absolventi, et dispensandi iudicia a Clemente XIV., urbem romanam non comprehendit.

§. 23. Suspensio facultatum absolventi, dispensandi etc. pro hoc anno sancto a s. m. Clemente pp. XIV indicta per alias literas apostolicas incipientes = Cum Nos nuper = datas idibus maii proximipræteriti non comprehendit ipsam Romanam urbem, in qua hoc maxime anno præstat operariorum copiam; et auxilia pro expediendis pœnitentibus non imminui. Quicumque ergo in eadem alma urbe hujusmodi facultatibus alioquin legitime muniti reperiantur, easdem per hunc quoque annum in ipsa urbe juxta tenorem uniuscujusque concessionis alias obtentæ exercere libere poterunt.

Confirmatur vero extra urbem, cum exceptionibus in iisdem literis expressis.

§. 24. Extra urbem vero servanda omnino erit suspensio facultatum in præfatis literis expressa, per quam non modo facultates illas, quæ causa, vel occasione indulgentiarum concessæ fuissent, verum etiam cæteras quaslibet quocumque alio titulo et causa concessas, prædicto anno durante, suspensas esse, et censeri debere, exceptis dumtaxat illis, quæ in præmissis literis ab ipsa generali suspensione præservatæ sunt: præsentium tenore, quatenus opus sit, et pari auctoritate adiciamus, et declaramus.

Monitum pœnitentiarii, et confessorii porrectum circa usum facultatum.

§. 25. Præmemorati porro pœnitentiarii, et confessorii noverint præmissas omnes absolutionum, dispensationum, et commutationum facultates non aliter concessas sibi esse, quam ad expressam in supræcitatis literis cardinalis majoris pœnitentiarii formam §§. præsertim xxx. xxxi. xxxii., et xxxiii. ut servare illam idcirco omnino debeant, ac cætera etiam in eisdem literis præscripta; quæ ampliori facultatum concessionem per præsentem factæ non adversentur.

Clausulæ salutares.

§. 26. Præsentem autem literas, omnesque et singulas concessionem, li-

mitationes, monita, declarationes, ac voluntatis Nostræ significationes in his contentas de nullo defectu impugnari, aut redargui posse, sed omnimoda firmitate validas esse, et censeri, et ab iis omnibus, ad quos pertinet, exactissime observari, eisque etiam, quorum favorem respective concernunt, plenissime suffragari volumus, atque decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 27. Non obstantibus quibusvis apostolicis, seu in universalibus, provincialibus, aut synodalibus conciliis editis constitutionibus et ordinationibus, nec non quarumcumque personarum, aut ordinum etiam mendicantium, congregationum et institutorum etiam specialem et individua mentionem promerentium, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, legibus, usibus, et consuetudinibus etiam immemorabilibus; indultis quoque, et privilegiis etiam mari magno, seu Bulla aurea, aut aliter nuncupatis, et sub quibuscumque tenoribus, et formis, et cum quibusvis etiam suspensionum, et derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus clausulis, seu irritantibus decretis, etiam simili motu, scientia, et potestatis plenitudine, et alias quomodolibet concessis, et iteratis vicibus confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, quatenus præsentibus in aliquo adversari digoscantur; illis alias in suo robore permansuris, pro hac vice dumtaxat amplissime et latissime, ac specialiter et expresse, velut si eorum tenores præsentibus per extensum inserti forent, derogamus et derogatum censeri volumus, et decernimus.

Sanctio poenalis.

§. 28. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrarum concessionum, limitationum monitorum, declarationum, mandatorum, decretorum, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, quarto kalendas martii, pontificatus Nostri anno primo.

Dat. die
26 februarii
1775.
Anno I.

II.

Revocatio regularium apostatarum ad
suos ordines, cum condonatione pen-
narum.

Pius Episcopus

Servus Servorum Dei

Ad futuram rei memoriam

Proemium.

§. 1. **A**d universale pertinet pa-
storale munus, ad quod supremus, et
æternus cunctarum animarum pastor
humilitatem Nostram evehere dignatus
est, nedum oves omnes ultro ad pa-
scuum redeuntes libenter excipere, et
fovere, sed eas etiam, quæ errantes
sunt, et dispersæ paternis vocibus al-
licere, et congregare, atque ad pastoris
sinum adducere: cumque ovibus ab ovi-
li recedentibus, et errantibus ii similes
censeantur, qui olim abdicatis mundi
illecebris ob melioris vitæ frugem sua-
vi alicujus regularis ordinis iugo sese
subjecerant, verum communium ho-
stium incitamento, et fraude decepti,
pollicitam Deo, et sacramento firma-
tam vitæ institutionem impie deserue-
re: his quoque misericordiæ, et veni-
niæ ostia nos patefacere oportet.

Tenor gratiæ.

§. 2. Itaque in præsentī anno Ju-
bilæi, anno scilicet remissionis, et gra-
tiæ, quæ ad totius Catholicæ Ecclesiæ
consolationem, atque ædificationem ap-
pertis, atque largiter prolatis spiritua-
lium gratiarum dispensationi apostolicæ
divinitus creditarum thesauris indictus
fuit a sancto mem: Clemente papa XIV.
ac benedicente Domino, maximo cum
animi Nostrī gaudio celebramus, pie-
tatis Nostræ viscera erga regulares pro-
fessionis suæ desertores aperire, eosque
ad Christi ovile suos videlicet cujusque
ordines, extra quos luporum rapacium
insidiis, atque periculis expositi misere
vagantur, quantum divina benignitas lar-
giri dignabitur, ut ad salutarem vitæ nor-
mam, quam amplexi fuerant, velut postli-
minio reversi, vota sua Domino reddere
studeant, revocare cupientes, ac fel.
rec. Urbani VIII., Clementis X., In-
nocentii XII., Benedicti XIII., et XIV.
romanorum pontificum prædecessorum
Nostrorum, qui, annis Jubilæi tunc
instantibus, seu currentibus, ejusmodi
regularium desertorum reductioni pro-
vide consulerunt, vestigiis inherentes,
auctoritate apostolica tenore præsentium
misericorditer indulgemus, ac statui-

mus, et decernimus, ut regulares apo-
statae et fugitivi, cujuscumque sint or-
dinis, tam mendicantium, quam non
mendicantium, congregationis, et in-
stituti etiam necessario exprimendi,
qui citra montes intra quatuor, ultra
montes vero intra octo mentes a publi-
catione earundem præsentium litera-
rum incohandos, sua sponte ad suam
quisque religionem redierint, tunc pen-
narum omnium ipsis propter apostasia-
m hujusmodi inflictarum, vel inflig-
endarum remissionem, atque impuni-
tatem assequantur: ita tamen, ut de-
beant a suo quisque respectivo supe-
riore humiliter petere absolutionem, et
coram eo culpam fateri, atque emen-
dationem polliceri, et vice versa supe-
rior benigne illos teneatur ab hujusmo-
di pœnis absolvere, et paterna charita-
te complecti, cui propterea ad effe-
ctum præmissum duntaxat, quatenus
opus sit, omnem facultatem necessa-
riam dicta auctoritate harum serie imp-
ertimur.

§. 3. Non obstantibus quibusvis a-
postolicis, seu in universalibus, provin-
cialibusque conciliis editis generalibus,
vel specialibus constitutionibus, et or-
dinationibus, ac quorumvis ordinum,
congregationum, et institutorum, aliis-
ve quibusvis etiam juramento, confir-
matione apostolica, vel quavis firmi-
tate alia roboratis statutis, et consue-
tudinibus, styli, et usibus etiam im-
memorabilibus, privilegiis quoque, in-
dultis, et literis apostolicis etiam ordi-
nibus, congregationibus, et institutis
hujusmodi, illorumque generalibus, et
aliis superioribus, ac personis quibus-
libet sub quibuscumque verborum te-
noribus, et formis, ac cum quibusvis
etiam derogatoriis derogatoriis, aliis-
que efficacioribus, efficacissimis, et in-
solitis clausulis, irritantibusque, et aliis
decretis, etiam motu proprio, et de
apostolicæ potestatis plenitudine, ac
consistorialiter, et alias quomodolibet
in contrarium præmissorum in genere,
vel in specie concessis, et quantiscum-
que vicibus iteratis, approbatis, con-
firmatis, et innovatis, quibus omnibus,
et singulis, etiamsi pro illorum suffi-
cienti derogatione de illis, eorumque
totis tenoribus specialis, specifica, ex-
pressa, et individua, ac de verbo ad
verbum, non autem per clausulas ge-
nerales idem importantes, mentio, seu
quævis alia expressio habenda, aut ali-
qua alia exquisita forma ad hoc servan-
da foret, tenores hujusmodi, ac si de
verbo ad verbum nihil penitus omis-

Derogatio con-
trariorum.

so, et forma in illis tradita observata exprimerentur, et insererentur, presentibus pro plene, et sufficienter expressis, et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda
transumptis.

§. 4. Ut autem eadem praesentes literae omnibus facilius innotescant, volumus illarum exempla ad dilectos filios Nostros, et apostolicae Sedis nuntios, ac venerabiles fratres patriarchas, archiepiscopos, episcopos, aliosque ecclesiarum praelatos, et locorum ordinarios transmitti, qui illas quantocius publicare studeant. Istarum vero praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis eandem omnino fidem in iudicio, et extra illud ubicumque locorum haberi, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae.

Sanctio poena
lit.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrorum indulti, statuti, decreti, concessionis, derogationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romae apud sanctum Petrum anno incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo septuagesimo quinto quarto kalendas martii pontificatus Nostri anno primo.

III.

Dat. die
26. februarii
1775.
Anno I.

Indulgentiae Jubilaei pro monialibus, oblatiis, tertiariis, aliisque puellis, seu mulieribus in monasteriis, et religiosis, piisque communitatibus degentibus: item anachoretis, eremitis, infirmis, ac in carcere, et captivitate detentis, cum opportunis facultatibus circa absolutiones, et votorum commutationes.

Pius episcopus

Servus servorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **P**aterna charitas urget Nos, Proemium. ut omnium Nostrorum, Ecclesiaeque filiorum pia vota, non tam oblata Nobis benigne suscipere, quam animo vix concepta praevertere, eisque recluso apostolicae liberalitatis thesauro occurrere studeamus. Dum itaque frequentes ex omni christiani orbis regione fideles ad Nostram hanc urbem, et ad beatorum apostolorum limina pro indicto anni sancti Jubilaeo consequendo partim jam advenientes intuemur, partim venturos accipimus, ad complures alios utriusque sexus Christifideles mentis Nostrae oculos convertimus, qui non minori devotionis spiritu incensi, vel etiam animarum suarum necessitatibus impulsu hujusmodi iter avide aggredierentur, nisi eos aut susceptura sanctioris vitae propositum certis locorum spatiis affigeret, aut ineluctabilis captivitas, vel corporalis infirmitas detineret. Horum Nos fidei, ac desideriis favere, nec non spiritualibus indigentis consulere, simulque pias preces, supplicationesque eorum omnium, inter quos evangelicae perfectionis sequaces animae, lectissima portio Dominici gregis, connumerantur, Nostris, congregataeque Nobiscum fraternitatis obsecrationibus ad exorandam omnipotentis Dei misericordiam adungere cupientes; praesentium literarum tenore opportunas rationes praescribere decrevimus, per quas tam viri, quam mulieres in eremis, et religiosis domibus assidue vitam degentes, seu in custodiis, et carceribus detenti, aut morbis, et infirmitatibus procul ab urbe impediti, etiam ad ipsam urbem non accedentes; neque sacras apostolorum memorias, et patriarchales ejusdem urbis basilicas respective visitantes, permissarum absolutionum, con-

cessique plenarii Jubilæi participes effici valeant,

Declaratur
quoniam perso-
næ sub harum
literarum tenore
comprehenduntur.

§. 2. Ut autem nemini dubium oriri possit, quænam personæ sub harum literarum providentia comprehendantur; in primis moniales omnes quæcumque solemniter religionis vota emisserunt, et in monasteriis sub perpetuæ clausuræ legibus, sive locorum ordinariis, sive regularibus superioribus, sive apostolicæ Sedi immediate subjectæ vivunt; earum quoque novitias, aliasque virginæ, seu mulieres sæculares educationis, aut alia de causa cum opportunis licentiis in eisdem monasteriis habitantes; item monasteriorum hujusmodi moniales, quæ aliquando ad elemosynas colligendas ex eorumdem clausura egrediuntur; nec non oblatas in communitatibus viventes, quarum institutum ab hac apostolica Sede approbatum existit, cum earum pariter novitiis, educandis, aliisque cum ipsis conviventibus, licet rigorosæ clausuræ legibus adstrictæ non sint; tertiarias quoque sub uno, eodemque tecto collegialiter viventes una cum earum novitiis, educandis, aliisque sæcularibus personis in earum societate viventibus, quamvis rigorosam clausuram non observent, earumque institutum, nec unquam ad hunc diem ab apostolica Sede approbatum, aut confirmatum extiterit; neque pro approbato præsentis concessionis vigore in posterum haberi debeat, ac denique puellas, atque mulieres in conservatoriis degentes, quamvis nec monialium, nec oblatarum, nec tertiariarum numero habeantur, neque clausuræ legibus subjectæ sint, tam in urbe, quam extra eam ubique locorum, et gentium existentes præsentis concessionis, favoribus uti, frui, et gaudere posse volumus, et declaramus.

Item anachoretas, et eremitas, non quidem eos, qui nullis clausuræ legibus adstricti, sive collegialiter, et in societate, sive etiam solitarii sub ordinariorum etiam regimine, certisque legibus, aut regulis obtemperantes vivunt; sed eos, qui in continua licet non omnimode perpetua clausura, et solitudine contemplativæ vitæ exercitiis dediti alter ab altero seorsim degunt, etiamsi monastici, aut regularis ordinis, et instituti professores existant, uti Cistercienses aliquot, Chartusienses, monachi, et eremitæ sancti Romualdi in more habent, sub hujus concessionis amplitudine volumus comprehensos.

Ad eos etiam utriusque sexus Christifideles, qui in captivitate apud

hostes quoquomodo existunt, nec non ad eos, qui ubique locorum ex civilibus, aut criminalibus causis in carceribus tam episcoporum, aliorumque ecclesiasticorum superiorum, et tribunalium, quam sæcularium principum, et magistratum, et ad regulares, qui in carceribus claustralibus detinentur, vel quia nondum eorum cause expeditæ sint, vel quia tempus pœnæ eisdem impositæ non adhuc sit elapsum, quive ex superiorum quorumcumque præcepto aliquem locum, aut civitatem carceris, et custodiæ, seu exilii, et deportationis loco habent; ac demum ad eos, qui in triribus, seu alibi ad opus damnati, eique addicti reperiuntur ejusdem præsentis concessionis gratiam misericorditer extendimus. Pro iis tamen, qui carceribus tribunalis sanctæ Inquisitionis inclusi ubicumque detinentur, ea, quæ paternæ providentiæ Nostræ opportuna videbuntur per organum ipsius Inquisitionis officii præscribere non omittemus.

Denique ad infirmos pariter utriusque sexus, tam laicos, quam ecclesiasticos sive sæculares, sive cujuslibet ordinis, congregationis, et instituti regulares, qui nempe extra urbem actu aliqua laborant corporis infirmitate, a qua juxta medici judicium non ita tempestive liberari poterunt, ut infra ipsum Jubilæi annum ad urbem conferre se valeant, vel qui licet ex hujusmodi infirmitate convalescerint, non tamen sine grave incommodo, et recidivæ periculo romanum iter conficere possent; quive etiam habitualiter infirma valetudine utuntur, adeo, ut iter hujusmodi suscipientes in actuale facile morbum, aliudve grave corporis incommodum incidere possent; ac demum ad senes septuagenario majores, quæcumque inferius præsentibus literis respective statuentur, spectare; et pertinere volumus pariter, et declaramus.

§. 3. Hos itaque omnes, et singulos monemus, hortamur, et obsecramus in Domino, ut peccata sua in amaritudine animæ recolentes, totoque cordis affectu detestantes salutari pœnitentiæ sacramento, et congruis satisfactionis operibus conscientias suas expiare curent; tum ad vivificum divinæ mensæ convivium innocentiae, et charitatis stola ornati reverenter accedant; Deumque optimum maximum per unigenitum filium ejus, ac per merita beatissimæ virginis Mariæ, et sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum juxta Nostram, Ecclesieque

Indignantur
quæ sint præ-
standa, ad Ju-
bilæum conse-
quendum.

mentem enixis precibus orent per ejusdem sanctæ Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, catholicorum principum concordia, et totius christiani populi tranquillitate, et salute; in eumque finem alia tum voluntaria, tum sibi in locum visitationis quatuor basilicarum urbis ab ecclesiasticis superioribus, ut infra, injungenda religionis, pietatis, aut charitatis opera devote peragant, et exequantur.

Episcopis, aliisque superioribus facultates tribuuntur, ut opportune confessarios seligant, aliasque commutationes operum indulgeant.

§. 4. Nos enim venerabilibus fratribus episcopis, aliisque locorum ordinariis per præsentem committimus, et demandamus, ut monialibus, oblatibus, tertiariis, aliisque superius expressis puellis, sive mulieribus tam sibi, quam Nobis, et Sedis apostolicæ immediate subjectis in eorum civitatibus, diocesis, et territoriis existentibus, anachoretis quoque, et eremitis, carceratis, et morbo, seniove affectis eorum jurisdictioni respective subjectis, atque etiam ab illa exemptis, quatenus sæculares personæ, aut extra claustra forsitan cum debitis licentiis regulares existant: regularibus autem prælatis, et superioribus, ut subditis sibi monialibus, et siquæ sint oblatæ, aut tertiariæ ipsorum regimini subjectæ, et ab ordinariorum jurisdictione exemptæ, earumque novitiis, aliisque in earumdem monasteriis, et communitatibus, ut supra degentibus extra urbem, necnon religiosis anachoretis, sive eremitis, aliisque religiosis in carceribus claustralibus detentis, sive infirmis, et senibus septuagenario majoribus congrua religionis, pietatis, aut charitatis opera æquabili disciplinæ, et indulgentiæ moderatione servata sive per se ipsos, sive per prudentes confessarios designare, et præscribere non omittant, quæ, illi, et illæ loco visitationum quatuor basilicarum, et ecclesiarum intra, et extra urbis muros pro consequendo hujus anni sancti Jubilæi præscriptarum, juxta singulorum statum, conditionem, et valetudinem, ac loci, et temporis rationes respective exequi, et implere possint, ac debeant; et quorum implementum Nos in earumdem visitationum locum, ad effectum ipsius Jubilæi consequendi, auctoritate apostolica commutando subrogamus. Pro monialibus autem oblatibus, et tertiariis quibuscumque hujus almæ urbis, earumque novitiis, necnon puellis, ac mulieribus tam in prædictarum monasteriis, et communitatibus, quam in conservatoriis ipsius urbis degentibus, et pro carceratis in ejusdem urbis carce-

ribus volumus, ut ad dilectum filium Nostrum S. R. E. cardinalem Nostrum in ipsa urbe, ejusque districtu vicarium in spiritualibus generalem, ejusque vicesgerentem dumtaxat hujusmodi operum designationem, sive per se ipsos, sive per prudentes confessarios facere omnino spectet, atque pertineat.

Concessio indulgentiarum.

§. 5. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, et prædictorum beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus auctoritate confisi, ex concessa Nobis licet immerentibus suprema ligandi, atque solvendi potestate, omnibus, et singulis præfatis monialibus, oblatibus, tertiariis, aliisque puellis, sive mulieribus in monasteriis, ac religiosis, piisve communitatibus viventibus, anachoretis, eremitis, necnon utriusque sexus captivis, et in carcere, sive in custodia detentis, atque infirmis, et senibus vere penitentibus, et intra præsens Jubilæi annum rite confessis, ac sacra communione reffectis, Deumque optimum maximum, ut supra dictum est, orantibus, aliisque sibi in locum visitationis prædictæ injungenda opera, in locis, in quibus extiterint, devote adimplentibus; atque etiamsi eorundem operum executione suscepta, ipsos ante integrum eorum implementum ex hac vita migrare contigerit, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, veniam, et remissionem etiam duabus vicibus intra ipsius anni sancti decursum, si omnia præmissa opera injuncta iteraverint, per eorum singulos consequendam, non secus, ac ipsi, et eorum quilibet præmissa in hac alma urbe exequentes, et quatuor basilicas ejusdem urbis, pro quibus visitandis Jubilæum ipsum, et indulgentiam concessa fuit, eodem Jubilæi anno; diebus ad id statutis, personaliter visitantes consequerentur, et consequi possent; tenore præsentium, ac de apostolicæ liberalitatis amplitudine concedimus, et elargimur.

§. 6. Iisdemque monialibus, earumque novitiis, ut ad effectum præsentium, et pro prima vice dumtaxat confessarios presbyteros sæculares, vel cujusvis ordinis regulares, a locorum respective ordinariis ad audiendas monialium confessiones approbatos quoscumque, cæteris autem supradictis anachoretis, eremitis, necnon oblatibus, tertiariis, aliisque puellis, et mulieribus in monasteriis, et religiosis, ac piis communitatibus, seu conservatoriis conviventibus, et Christifidelibus captivitate, incarceratione, aut custodia, in-

Confessariis tribuuntur facultates absolventi a censuris, etiam in casibus reservatis.

firmitate, aut senectute impeditis, tam laicis, quam ecclesiasticis sæcularibus, et cujusvis ordinis, congregationis, et instituti, etiam specialiter nominandi regularibus, ut ad effectum hujusmodi, et pro prima pariter vice dumtaxat, confessarios presbyteros sæculares, sive cujusvis etiam diversi ordinis, regulares ab ordinariis similiter, in quorum civitatibus, diocesis, et territoriis, confessiones hujusmodi excipiendæ erunt, ad personarum sæcularium confessiones audiendas approbatos quoscunque eligere valeant; utque confessarii sic electi, illorum confessionibus diligenter auditis, eos, et eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, et delictis quantumcumque gravibus, et enormibus, etiam Sedi apostolicæ speciali licet forma reservatis, et quæ alias in concessione quamvis ampla facultatum non intelligerentur concessa, excepto tamen casu hæresis formalis, et externæ, absolvere, injuncta ipsis pœnitentiæ salutari, aliisque juxta canonicas sanctiones, rectæque disciplinæ regulas injungendis, ac præsertim quoad illos in carceribus detentos, quorum criminales causæ nondum conclusæ sunt, iisdem serio admonitis de obligatione, qua tenentur iudicibus super eorum delictis legitima auctoritate eos interrogantibus veritatem aperire, quodque hoc animi proposito carentes absolutionem sacramentalem nullo fructu, quum potius majori animarum suarum damno susciperent; si autem cum hujusmodi veritatis fatendæ proposito, aliisque debitis dispositionibus peccata sua rite confiteantur, absolutio, quam a confessario obtinuerint, ipsis in foro externo utilis sane, et salutaris existet, nullatenus vero in foro externo ad temporales promeritas pœnas evitandas prodesse poterit; utque præterea confessarii a monialibus, oblatis, tertiariis, aliisque puellis, et mulieribus suprascriptis ad præmissum effectum electi, iisdemque monialibus intra monasterii clausuræ legibus subjecta solemniter professis vota quæcumque post professionem emissa, et cum earum observantia regulari compatibilia dispensando commutare; oblati vero, tertiariis, et tam istarum, quam prædictorum monasteriorum novitiis, cæterisque puellis, sive mulieribus sæcularibus in iisdem monasteriis, et oblatarum, aut tertiariarum domibus, et communitatibus, nec non in conservatoriis quibuslibet educationis, convictus, aliave causa, et ratione cum debitis licentiis commorantibus omnia

Bull. Rom. Tom. V.

et quæcumque vota, exceptis illis, quæ Nobis, et apostolicæ Sedi reservata sunt, etiam dispensando commutare, easque omnes, et singulas, facta commutatione hujusmodi ab emissorum votorum, etiam juratorum observantia absolvere possint, et valeant; dicta auctoritate apostolica, et earundem tenore presentium misericorditer in Domino concedimus, et indulgemus.

§. 7. Non obstantibus literis super indictione Jubilæi præsentis anni in hac alma urbe, et super suspensione indulgentiarum, et facultatum eodem Jubilæi anno vertente, necnon prædecessorum Nostrorum de indulgentiis non concedendis ad instar, aliisque apostolicis, et in universalibus, et provincialibus, et synodalibus conciliis editis constitutionibus, et ordinationibus, et reservationibus, necnon quoracumque etiam mendicantium, et militarium ordinum, congregationum, et institutorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, legibus, usibus, et consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis eisdem concessis præsertim, in quibus caveatur expresse, quod alicujus ordinis, congregationis, et instituti hujusmodi professores extra propriam religionem peccata sua confiteri prohibeantur. Quibus omnibus, et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et individua mentio faciendæ, vel alia exquisita forma ad id servandæ foret, hujusmodi tenores pro insertis, et formas pro exactissime servatis habentes, pro hac vice, et ad præmissorum effectum dumtaxat plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Cæterum venerabiles fratres episcopos, aliosque locorum ordinarios hortamur, ut Nostræ, et apostolicæ Sedis benignitatis exemplo permoti, confessariis a præmissis omnibus ad earundem præsentium effectum respective eligendis facultatem absolvendi eosdem a casibus eisdem ordinariis respective reservatis impertiri non recusent.

§. 9. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

B

Derogatio contrariorum.

Hortatio ad episcopos, et locorum ordinarios.

Fides habenda transumptis.

Sanctio poenalis.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostræ declarationis, hortationis, commissionis, concessionis, derogationis, decreti, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud sanctum Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, quarto kalendas martii pontificatus Nostri anno primo.

Dat. die
27. februarii
1775
Anno I.

IV.
Nonnullæ facultates pro magno elemosynario seu cappellano majori regis Sardinie.

Carissimo in Christo filio Nostro Victo-
rio Amadeo Sardinie regi illustri.

Pius PP. VI.

Carissime in Christo fili noster salutem,
et apostolicam benedictionem.

Proemium.

§. 1. P*ius catholicorum regum votis, per quæ divinus cultus augeri, et ministrorum ecclesiasticorum præsertim regiarum cappellarum servitio adscriptorum status ad Dei gloriam tranquille, et recte dirigi, et gubernari valeat, libenter annuimus, et alias disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.*

§. 2. Itaque supplicationibus majestatis tuæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, eidem majestati tuæ, ut magnus elemosynarius, sive cappellanus major cappellæ tuæ in episcopali dignitate constitutus in quibusvis civitatibus, oppidis, et locis, in quibus majestatem tuam prædictam, tuamque regiam curiam pro tempore residere contigerit continuo, vel ad tempus curam animarum familiæ tuæ, omniumque, et singularum personarum tam ex tuis regno, et dominiis originem habentium, quam extraneorum curialium, et dictam curiam sequentium, cujuscumque status, gradus, ordinis, et conditionis, ac præeminentiæ existentium tam ecclesiasticorum, quam sæcularium (archiepis, et episcopis exceptis) exercere, earumque rector nuncupari, easque corrigere, et

Expositio præ-
cum porrectarum,
et tenor
concessionis.

visitare, ac in easdem omnimodam jurisdictionem ordinariam, omniaque, et singula alia, quæ archiepiscopi, et episcopi, ac alii locorum ordinarii in diocesis suis de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet facere, et exercere consueverunt, ac per se, vel alios ministros suam jurisdictionem ordinariam exercere, nec non ministros, et officiales necessarios ad exercendam apostolica auctoritate hujusmodi omnimodam jurisdictionem tam curiæ palatii, quam uti iudex cappellæ hujusmodi, et aliorum prædictorum, qui ab eo, et ejus mandato nominati exercent eorum officia, et jurisdictionem suam tam in causis semiliariorum cappellanorum servientium oratorii, cappellæ cantorum, et ministrorum etiam laicorum ejusdem cappellæ, quam aliarum personarum quarumcumque nationum tibi servientium, ac personarum regalium, et regie prolis in illos tantum, qui vere sunt curiales, nec non cappellanorum in ruralibus domibus, seu palatiis tuis existentium nominare, nec non per se, aut ministros suos, confessores regulares de licentia suorum superiorum, aut sæculares pro cura animarum dicti palatii, et curiæ etiam nominare, ac cappellanos, et clericos servientes tibi, et domui regali in dicta cappella, et oratorio ad celebrandas missas, et confessiones audiendas, ac verbum Dei prædicandum examinare, seu examinari facere, ab eis id faciendi licentiam, et facultatem dare, ac etiam prædicatores regulares, aut sæculares in dicta curia, vel extra eam ad prædicandum verbum Dei in dicta cappella regia, et domo, ubi tu, et tua curia erit, ita ut nullus ordinarius loci, in quo dicta curia, seu tu, aut domus tua erit, sive eundo, sive stando, sive etiam recreationis causa prædicationem verbi Dei impedire possit convocare; insuper prædictus elemosynarius, seu cappellanus major cantores, et scholares in dicta cappella pro tempore existentes propter injectionem manuum violentarum inter se ipsos, aut etiam in clericos de dicta cappella non existentes, extra tamen membrorum mutilationem, aut enormem læsionem excommunicationis sententiam incurrentes, ab eadem sententia, prævia satisfactione, et injunctis injungendis absolvere, ac cum ipsis super irregularitate, si quem hujusmodi sententiis ligati, missas, et alia divina officia non tamen in contemptu clavium celebrando, aut illis se immiscendo

contraxerint, dispensare, omnemque inhabilitatis, et infamiae maculam, siue notam per eos propterea contractam abolire, ac infantes, et turcas, et saracenos, qui in praesentia tua ex quavis causa pro tempore baptizabuntur, baptizare, ac tibi, et tuis filiis, reliquisque in domo tua pro tempore servantibus, et residentibus, aut quacumque de causa, et qualiterumque in regio tuo palatio, ac in aedibus eidem palatio annexis, et pro familiae, et curialium praedictorum habitatione designatis commorantibus, aliisque dictae curiae curialibus, inter quos habeantur quicumque tui sanguinis principes etiam legitimi, ipsorumque coholes, ac familiares, siue servantibus, et quos pro tempore alienigenas in regio tuo palatio, aut ipsorum principum hospites haberi contigerit, item equites torquati supremi ordinis bñae virginis Annuntiatæ, nec non militum copiae, quæ tuæ, tuæque regiae familiae custodiae perpetuo sunt addictæ quocumque nomine censeantur, et cum iis etiam curiales illi, qui vel senio vel alia justa de causa a regio tuo servitio excusantur, et generaliter eorum omnium curialium, et hospitum familiae, atque servantibus, qui in regio tuo palatio, vel principum tuæ familiae commorantur, poenitentiae, et eucharistiae, ac alia sacramenta etiam in festo resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi absque alicujus licentia ministrare, seu ministrari facere, nec non idem elemosynarius, seu cappellanus major, et omnes curiales, et quoscumque alios curiam sequentes tuam ab omnibus delictis, excessibus, et criminibus, etiam casibus episcopalibus, injunctis injungendis absolvere, et interdicti tempore ecclesiasticæ sepulturæ tradere, quodque pro se, et aliis cappellanis praedictis in quacumque ecclesia etiam ordinum fratrum minorum, ad quam te pro tempore declinare contigerit, dummodo in ea ipsi cappellani, et cantores divina officia celebrent, et cantent, oblationes, etiamsi de manu tua, tuorumque filiorum seu filiarum procedant, prout in dicta cappella regia recipere, necnon quaecumque matrimonia, quæ in praesentia tua contrahentur, solemnizare, ac praedictus elemosynarius, seu cappellanus major in episcopali dignitate constitutus tantum, ut putatur, omnibus, et singulis interessentibus missarum solemnibus, et verbi Dei praedicationi in tua praesentia vere poenitentibus, et confessis ducentos dies de injunctis eis poenitentibus misericorditer in Domino in forma Ecclesiae consueta relaxare, ut quæ omnium et singulorum Christianissimum in curia tua ubicumque residentes continuo, vel ad tempus pro tempore commorantium, et aliorum quorumcumque ad ipsas regias ecclesias, seu cappellas accedentium per se, vel alium, seu alios per eum ad id deputatos, a suo, si curiales non fuerint, ordinario approbatos sacramentales confessiones audire, eosque a peccatis absolvere, injunctis eisdem pro commissis poenitentia salutari, et aliis injungendis, nec non tam ipse, quam ab eo deputatus presbyter secularis, vel cujusvis ordinis de superiorum suorum licentia regularis pariter a suo, si non fuerit curialis, ordinario approbatus omnium, et singulorum in hospitali tuæ curiae existentium, aut aliter in ipso tuo palatio ægrotantium confessiones similiter audire, eisque sacramenta ecclesiastica ministrare, et in mortis articulo omnium peccatorum suorum absolutionem, injunctis pariter injungendis impendere, ac parochialem ecclesiam viciniorum palatio, ubi te pro tempore morari contigerit, et si fuerint duæ parochiales ecclesiae æque vicinæ dicto palatio alteram, quam mauerit eligere, aut si qui curiales in palatio non degant parochialem ecclesiam illorum habitationi viciniorum, in eaque tam elemosynarius, seu cappellanus major, quam persona ab eo ad animarum curam deputata, libere ingredi, et exinde sacramenta praedicta accipere, et sibi subditis ministrare, ac ad infirmos suæ curiae deferre, et monitiones matrimoniales suorum subditorum juxta decreta concilii Tridentini publicari facere, eosque matrimonio, sine tamen jarium parochialium praedictorum conjugere.

§. 3. Præterea si eidem elemosynario, seu cappellano majori videbitur, considerata decentia, et necessitate, sanctissimum eucharistiae sacramentum, et extremæ unctionis in cappella regia, ut ad infirmos, et infirmas in dicto palatio existentes commodius deferatur, et multis incommodis, quæ alias nasci possent obvietur, reponere libere, et licite, et absque ullo conscientiae scrupulo, aut censurarum ecclesiasticarum incursum valeat, licentiam, et facultatem auctoritate apostolica tenore praesentium concedimus, et indulgemus; ad hæc ut quicumque locorum diocesani, et alii ordinarii iudices in majorem et cappellanos, et cantores, et

Ampliationes
ejusdem gra-
tiae, cum suis
clausulis, et
reservationibus.

scholares prædictos actu inservientes, et consueta stipendia percipientes, quos ab illis prorsus et omnino eximimus, et totaliter liberamus, et quoad majorem Sedi apostolicæ immediate, quo vero ad alios cappellanos, cantores, et scholares hujusmodi dicto eleemosynario, seu cappellano majori subesse decernimus penitus nullam superioritatem, dominium, et jurisdictionem exercere, nec se illis quomodolibet intrittere valeant, sed prædicti cappellani, cantores, et scholares coram ipso eleemosynario, seu cappellano majori, sive legatis, aut delegatis dictæ Sedis dumtaxat teneantur de justitia respondere. Insuper, ut cappellani, cantores, et scholares servientes prædicti a quocumque, quem maluerint, catholico antistite gratiam, et communionem Sedis apostolicæ habente ordines sacros, statutis ad id a jure temporibus, servata tamen forma constitutionis felicis recordationis Innocentii pp. XII. prædecessoris Nostri quoad literas dimissoriales, quæ incipit = Speculatores = successive accipere, dictique cappellani etiam religiosi, seu regulares missas, horas canonicas, et divina officia etiam te absente, juxta tamen ritum Romanæ curiæ etiam in dicta cappella, et in dicta cappella tantum tam alii cappellani, cantores, et scholares dicere, recitare, et canere, eisdemque horas canonicas ex causa tamen, et infra diei terminum, ac privatim, non autem in dicta cappella anticipare, et postponere, ac in fecto ssimi corporis Christi, et per ejus octavam sanctissimum eucharistiæ sacramentum in eadem cappella, debitis tamen cum honore, ac reverentia tenere, ac in quinta, et sexta majoris hebdomadæ feriis idem sanctissimum eucharistiæ sacramentum in dicta cappella in sacrario, seu urna reponere, et ad morem patriæ monumentum, seu tumulum nuncupatum cum luminaribus facere, et tenere, nec non coram te missas quoque antequam luscet dies, circa tamen diurnam lucem, et per unam horam post meridiem celebrare, quodque persona loco eleemosynarii, seu cappellani majoris, ut infra, deputanda, nec non triginta ex cappellanis prædictis, non tamen præbendas theologales, et penitentiales obtinentes fructus, redditus, et proventus quorumcumque beneficiorum suorum ecclesiasticorum etiam canonicatus, et præbendæ, dignitates, personatus, administrationes, vel officia fuerint cum ea integritate, distributio-

nibus quotidianis exceptis, percipere possint, cum qua illos perciperent, si in eisdem ecclesiis personaliter residerent, nec ad residendum interim in eisdem teneantur, auctoritate, et tenore similibus etiam concedimus. Insuper, ut Christi fideles curiales tui de licentia ipsius eleemosynarii seu cappellani majoris dumtaxat quemcumque idoneum presbyterum sæcularem vel cujusvis ordinis regularem approbatum ab ordinario, si curialis non fuerit in suum possint eligere confessarium, qui eorum confessionibus diligenter auditis, eos a peccatis absolvere, et pro commissis penitentiam salutarem, et alia injungenda injungere, et sacramenta prædicta etiam in die festo resurrectionis Dominicæ ministrare possit, utque cappellani cantores, et aliæ ecclesiasticæ personæ deputandæ ad informationes faciendas super puritate sanguinis admittendorum in cappella hujusmodi testes per censuras ecclesiasticas compellere possint juxta sacrorum canonum dispositionem auctoritate, et tenore prædictis pariter indulgemus. Ac præterea corpus quoque ædificiorum nuncupatum palatium principissæ Ludovicæ positum a dextera parte regii palatii, et destinatum habitationi regiorum principum, una cum intra eorumdem ædificiorum districtum, seu insulam annexis domibus, sive usque adhuc emptis, et comparatis, sive in posterum emendis, et comparandis pro usu domesticorum, et familiarium, eisdemque ædificiis unien- dis, quoad curiales prædictos, eorumdemque consanguineos, et affines, hospites, ac domesticos una simul habitantes ab ordinarii Taurinensis jurisdictione exemptum, et exemptas, illudque, et illas immediatæ jurisdictioni magni eleemosynarii, seu cappellani majoris prædicti pro tempore existentis ad omnes juris effectus subjectum, et subjectas auctoritate, et tenore similibus decernimus, ac declaramus. Utque hæc omnia et singula moderno, et pro tempore existenti dictæ cappellæ cappellano majori, seu eleemosynario, quamdiu, et quoties in dicta curia personaliter residerit, et eo ab eadem curia absente, seu in illa non residente, aut viam universæ carnis ingresso, personæ in presbyteratus ordine constitutæ per te toties quoties visum fuerit nominandæ, et per suum ordinarium approbandæ, quam Nos ex nunc prout ex tunc postquam per te nominata, et a suo ordinario approbata fuerit, deputamus, et approbamus, qua duran-

te absentia dicti eleemosynarii ; seu cappellani majoris a curia prædicta , aut quamdiu illis datus sit successor in quibusvis civitatibus , oppidis , et locis , in quibus te , tuamque curiam regiam pro tempore residere contigerit , omniaque , et singula alia , quæ archiepiscopi , et episcopi , ac alii locorum ordinarii in diœcesibus suis de jure , vel consuetudine , aut alias quomodolibet facere , et exercere consueverunt (citra tamen exercitium pontificalium , ac ordinum , et beneficiorum collationem) exercere libere , ac licite , adeoque si opportuerit subditis suis etiam intra vacationis annum literas dimissoriales pari modo concedere , ac ipse cappellanus major sicut præmissum est , concedere possit , quodque omnibus , et singulis gratis , favoribus , præeminentiis et indultis , quibus dictus eleemosynarius , seu cappellanus major , dum in tua curia residet , ratione sui officii gaudet , fruitur , et utitur , ac gaudere , frui , et uti quomodolibet potest , gaudere , frui et uti possit , et valeat pariformiter , et æque principaliter , ac tibi personam hujusmodi nominandi , et eligendi plenam , et omnimodam facultatem apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus , et indulgemus .

§. 4. Declarantes jus funeris , et sepulture quorumcumque curialium apud curiam ubicumque decedentium (archiepiscopis , et episcopis in propria residentia decedentibus exceptis) ipsi quoque cappellano majori , ejusque vicario præ cæteris omnibus , et unice competere , prout etiam quorumcumque in ipso regio palatio , et ei annexis ædibus prædictis decedentium . Hoc insuper adjecto , ut si quandoque evenerit , majestatem tuam ab urbe solitæ Sedis abesse , nullo tempore interdicat , sed continuo exerceri debeat eadem jurisdictio erga tuam regiam familiam , personasque prædictas omnes , quæ ibi permanserint , idemque servetur etiam in ecclesiis ruralibus regiis , ubi vice-parochi perpetuo resident , erga curiales illos , qui etiam post majestatis tuæ discessum ibi morantur , et utrobique eadem per biennium vigeat jurisdictio ab ipso tuo obitu , quem Deus longe avertat , et ultra si Sedem apostolicam vacare quoque contigerit , quo realis successor commodius sibi , suæque familiæ , et curiæ consulere possit . Præsentibus quoque literas de subreptionis , vel obreptionis vitio , aut intentionis Nostræ , vel quopiam alio defectu notari , impugnari , vel invalidari

nullatenus posse , sed illas validas , et efficaces existere , et fore , suosque plenarios , et integros effectus sortiri , et obtinere debere ; sicque , et non aliter per quoscumque judices quavis auctoritate fungentes , etiam causarum palatii apostolici auditores , et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales , sublata eis , et eorum cuilibet quavis aliter judicandi , et interpretandi facultate , et auctoritate judicari , et definiri debere , ac irritum , et inane , si secus a quoquam quavis auctoritate scienter , vel ignoranter contigerit attentari , decernimus .

§. 5. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopo Taurinensi , et episcopo Vercellensi , ac dilecto filio pro tempore existenti in ducatu Sabaudia , et principatu Pedemontis , Nostro , et apostolicæ Sedis nuntio per præsentibus committimus , et mandamus , quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum perse , vel alium , seu alios , quoties pro parte majestatis tuæ , seu alicujus ex cappellanis , vel cantoribus , et scholaribus prædictis fuerint requisiti solemniter publicantes , sibi que , et illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate Nostra majestatem tuam , ac cappellanos cantores , et scholares prædictos præmissorum omnium , et singulorum effectu pacifice frui , et gaudere , non permittentes majestatem tuam , aut illos indebite molestari , contradictores quoslibet , et rebelles per censuras , et pœnas ecclesiasticas , aliaque opportuna juris , et facti remedia , appellatione postposita compescendo , invocato etiam ad hoc , si opus fuerit , auxilio brachii secularis .

§. 6. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacii pp. VIII prædecessoris Nostri , qua cavetur , ne quis extra suam civitatem , vel diœcesim , nisi in certis tunc expressis casibus , et in illis ultra unam dietam a fine suæ diœcesis ad iudicium evocetur , et de duabus dietis in concilio generali editis , dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur , ac aliis constitutionibus , et ordinationibus apostolicis , nec non quibusvis statutis , et consuetudinibus , etiam juramento , confirmatione apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis ; privilegiis quoque iadultis , et literis apostolicis per quoscumque romanos pontifices prædecessores quoque Nostros , et Nos , ac dictam Sedem , etiam per viam generalis legis , ac statuti perpetui , ac motu proprio , et ex certa scientia , de-

Deputatio iudicum executorum concessio nis.

Devotio conlariorum.

Declarationes quoad jus funeris , et sepulture.

que apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis irritantibus, annullativis, cessativis, restrictivis, revocativis, perservativis, exceptivis, declarativis, mentis attestativis, et derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis etiam pro sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, et individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut exquisita forma servanda foret, et in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, illorum omnium, et singulorum prædictorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, et ad verbum insertis, nec non modis, et formis ad id servandas pro individuo servatis habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, harum serie specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis

§. 7. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique in judicio, et extra illud quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima septima februarii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

V.

Dat. die
8. martii
1775.
Anno I.

Facultas eligendi in superiorem congregationis Oratorii sancti Philippi Nerii civitatis Guatimalensis etiam eum qui defectum natalium patiat.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio præeum.

§. 1. **E**xponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii præpositus, et presbyteri sæculares congregationis Oratorii sancti Philippi Nerii civitatis Guatimalensis in Indiis, quod dicta eorum congregatio, cum recenter fundata sit, hinc

presbyteris non admodum abundat: evenire autem quandoque potest, ut inter eos aliquis recenseatur, qui defectum natalium ex soluto tamen, et muliere soluta illegitime genitus patiat, quæ de causa licet cæteris qualitatibus præditus sit, ad munus tamen præpositi ejusdem congregationis assumi, et eligi nequeat, indeque fiat, ut electio hujusmodi admodum cohibeatur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem nunc, et pro tempore existentibus presbyteris sæcularibus præfate congregationis civitatis Guatimalensis hujusmodi, ut ipsi quoties ad commune bonum, majoremque spiritualem utilitatem dictæ congregationis expedire in Domino judicaverint, quemcumque presbyterum, qui eidem congregationi nomen dederit, quique cæterorum ad id idoneus reperiatur, licet ipse defectum natalium ex soluto tamen et soluta patiat, defectu hujusmodi non obstante, si nullum aliud canonicum et hac in re obstet impedimentum, servatisque aliis servandis, præpositum, seu superiorem nuncupatum ejusdem congregationis libere, et licite eligere, ac assumere possint, et valeant auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Tenor concessionis.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non dictæ congregationis etiam juramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibuslibet etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omni-

bus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die octava martii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

libellis ab eodem Clemente prædecessore, ad quodcumque tempus duraturæ, super officiis vacabilibus Romanæ curiæ in favorem dilectorum filiorum marchionis Camilli Maximi, et marchionis Hortensii Ceva, ac Innocentii Buontempi, et Nicolai Felicis Bischii, necnon Caroli Ippoliti, ac dilectæ in Christo filiæ Victoriæ etiam Bischii concessæ comperiuntur, sive officia illa, ut vulgo dicitur, in eorum capitibus, sive in aliis personis existant, sed ad præfatos marchionem Camillum, et Hortensium, necnon ad Innocentium, et Nicolaum Felicem, ac Carolum, et Victoriam, vel ad eorum aliquem, saltem quoad fructuum perceptionem respective pertineant, præsentis Nostræ schedulæ vigore penitus, et omnino revocamus, delemus, et annullamus, ac cassamus, tollimus, et abolemus.

§. 3. Effectum tamen revocationis, et abolitionis hujusmodi ad sex menses proximos tantum a data præsentis Nostræ schedulæ enumerandos; ita tamen, quod omnia, et singula officia ad ipsos, et ipsam, vel eorum aliquem, ut præfertur, spectantia proximo semestre elapso, vitæ periculis illa obtinentium juxta primævam officiorum eorundem naturam subjecta sint; ex animi Nostri clementia suspendimus, ac differimus. Præsentem autem Nostri motus proprii schedulam, etiam ex eo, quod dicti marchiones Camillus, et Hortensius, necnon Innocentius, et Nicolaus Felix, ac Carolus, et Victoria minime citati, nec auditi fuerint, neque causæ, propter quas illæ emanarint adductæ, vel verificatæ non fuerint, de subreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ vel quovis alio defectu notari, impugnari, vel retractari non posse.

Effectus revocationis, et abolitionis.

§. 4. Atque ita per quoscumque iudices etc. sublata etc., judicari, et definiri debere, etsi secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, et inane decernimus. Non obstantibus Clementis prædecessoris præfati schedulis, et rescriptis hujusmodi, earumque, et eorum in regesta relatione, necnon contractibus super officiis hujusmodi forsitan initis: Nostra pariter, et cancellariæ apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausula sublata, et decretum irritans.

Datum Romæ apud S. Petrum die decima martii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto pontificatus Nostri anno primo

Dat. die
10. martii
1775

VI.

Abrogatio nonnullarum gratiarum superviventiæ in officiis vacabilibus Romanæ curiæ.

Pius PP. VI.

Motu Proprio etc.

§. 1. Nuper siquidem Nobis innotuit, quod ab immediato prædecessore nostro recol. mem. Clemente pp. XIV nonnullæ super officiis vacabilibus Romanæ curiæ comperiuntur elargitæ gratiæ superviventiæ nuncupatæ, quæ quidem præferunt, ut quamvis ea per obitum illa obtinentium vacare contingant, nihilominus, absque devolutione aliqua favore Dataræ apostolicæ, ut moris esset, de ipsis officiis a proprietariis, perinde ac si minime vacassent disponi queat. Cumque jamdudum prædecessores Nostri romani pontifices inter cancellariæ apostolicæ regulas eam etiam condiderint, et Nos ipsi innovaverimus, qua indulta superviventiæ super fructibus ecclesiasticorum beneficiorum in successorum præjudicium sublatae sunt; ita etiam de similibus concessionibus super officiis vacabilibus, quæ in cameræ Nostræ apostolicæ detrimentum impertitæ erant, par judicium esset ferendum: verum quia nil habuimus antiquius, quam servare æquitatem, quæ est justitiæ maxime propria; quas vel favore locorum piorum, vel justa ex causa elargitas deprehendimus, præservandas fuimus arbitrati: e converso vero eas quas non nisi levibus causis innixas fuisse compertum est, prorsus delere nimis congruum censemus.

§. 2. Motu igitur simili etc. omnes, et singulas superviventiæ concessionibus, quæ sive in schedulis motus parisi, vel vigore rescriptorum super supplicibus

Ratio abrogationis.

Tenor revocationis.

Dat. die
15. martii
1775.
Anno I.

VII.

Confirmatio privilegiorum congregatio-
nis Oratorii sancti Philippi Nerii ci-
vitatibus Guatimalensis.

Pius Papa VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio pre-
cum potrecta-
rum.

§. 1. **E**xponi Nobis nuper fece-
runt dilecti filii præpositus, et alii
presbyteri sæculares congregationis Ora-
torii sancti Philippi Nerii civitatibus Gua-
timalensis in Indiis, quod eorum eccle-
sia, et domus vespere diei xxix. ju-
lii 1773. ex terremoto omnimodam rui-
nam passæ fuerunt, ita ut dicti expo-
nentes in valle dell' Eremita vulgo nun-
cupata, et per decem leucas ab eadem
civitate dissita confugerunt, ibique mo-
do commorantur. Cum autem sicut ea-
dem expositio subjungebat privilegiis,
gratiis, et indultis, quibus dicti expo-
nentes in eorum ecclesia veteri hujus-
modi, ac domo fruebantur, potiebantur,
ac gaudebant, in nova quoque
ecclesia, et domo sub eadem denomi-
natione, sive interim erecta, sive in
posterum erigenda frui, potiri, et gau-
dere posse plurimum desiderant. Nobis
propterea humiliter supplicari fecerunt,
ut in præmissis opportune providere,
et ut infra indulgere de benignitate apo-
stolica dignaremur.

Tenor conces-
sionis.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes
specialibus gratiis, et favoribus prose-
qui volentes, et eorum singulares per-
sonas a quibusvis excommunicationis,
et interdicti, aliisque ecclesiasticis cen-
suris, sententiis, et pœnis, si quas for-
te incurrerunt, hujus tantum rei gra-
tia absolventes, et absolutos fore ce-
sentes, hujusmodi supplicationibus in-
clinati, omnia privilegia, gratias, et
indulta memoratæ antiquæ, ac diratæ
ecclesiæ, et domui congregationis Ora-
torii sancti Philippi Nerii civitatibus Gua-
timalensis prædictæ quomodolibet con-
cessa, tributa, et elargita ad novam
ecclesiam, et domum sub eodem ti-
tulo, seu denominatione vel interim
denuo ædificatam respective, atque con-
structam, seu in posterum ædifican-
dam, et construendam auctoritate No-
stra apostolica tenore præsentium trans-
ferimus, et quatenus opus sit, illa de
novæ auctoritate, et tenore prædictis
concedimus et indulgemus.

Clausula subla-
ta, et decre-
tum irritans.

§. 6. Decernentes ipsas præsentibus
litteras firmas, validas, et efficaces exi-

stere, et fore, suosque plenarios, et in-
tegrus effectus sortiri, et obtinere, ac om-
nibus ad quos spectat, et pro tempore
spectabit in omnibus, et per omnia
plenissime suffragari; sicque in præmis-
sis per quoscumque judices ordinarios, et
delegatos etiam causarum palatii apo-
stolici auditores judicari, et definiri de-
bere, ac irritum, et inane, si secus
super his a quoquam quavis auctoritate
scienter, vel ignoranter contigerit cat-
tentari.

§. 4. Non obstantibus constitutioni-
bus, et ordinationibus apostolicis, ac
dictæ congregationis etiam juramento,
confirmatione apostolica, vel quavis fir-
mitate alia roboratis statutis, et consue-
tudinibus, privilegiis quoque indultis, et
litteris apostolicis superioribus, et perso-
nis sub quibuscumque tenoribus, et for-
mis, ac cum quibusvis etiam derogatoria-
rum derogatoriis, aliisque efficacioribus
efficacissimis, ac insolitis clausulis, ir-
ritantibusque, et aliis decretis in ge-
nere, vel in specie, ac aliis in contra-
rium quomodolibet concessis, appro-
batis, et innovatis. Quibus, et singu-
lis illorum tenores præsentibus pro ple-
ne, et sufficienter expressis, ac de ver-
bo ad verbum insertis habentes, illis
alias in suo robore permansuris ad præ-
missorum effectum hac vice dumtaxat
specialiter, et expresse derogamus, cæ-
terisque contrariis quibuscumque. Da-
tum Romæ apud sanctum Petrum sub
annulo piscatoris die decima quinta
martii millesimo septingentesimo se-
ptuagesimo quinto, pontificatus Nostri
anno primo.

Derogatio con-
trariorum.

VIII.

Dat. die
22. martii
1775.
Anno I.

Impositio taxæ super mercibus in pon-
dere vendendis, seu quomodolibet in
civitate Centumcellarum introducen-
dis.

Guglielmo Pallotta protonotario aposto-
lico, e della santità di Nostro signo-
re Pio papa VI. e sua reverenda ca-
mera tesoriere generale.

§. 1. **L**e cognizioni, da Inngo
tempo ben note alla santità di Nostro
signore Pio VI. si dei caratteri del *peso*
pubblico istituito in Civitavecchia, co-
me dei varj pretesti, coi quali molti
si studiano di defraudarne non meno
l'intendimento, che quei profitti, che

Lex edietalis
reverendissimi
thesaurarii, vi-
cujus pontifi-
cis litteræ pu-
blicantur.

ne dovrebbero derivare alla camera; ed i ripari da lui medesimo disposti per incontrarli fino da quando sostenne, con tanto plauso, la carica di tesorier generale, fan ben vedere, che al felicissimo di lui governo erano tutte serbate le providenze valevoli a stabilire il buon ordine di tal provento, e queste appunto son quelle, ch'ei si è degnato di dettagliare con cedola di moto proprio da lui segnata il dì 22 del corrente marzo, registrata poscia sotto il medesimo giorno, negli atti dell'infra-scritto segretario di camera, del tenore seguente: cioè

Pius papa VI.

Motu proprio.

§. 2. La cura, che Noi dobbiamo a proventi del Nostro erario ci fece risovvenire di quei pretesti, coi quali alcuni de'negozianti del porto di Civitavecchia procurano di sottrarsi dal pagamento del tenue dazio comunemente chiamato del peso pubblico, per cui si mantiene, presso degli esteri, quell'opinione di buona fede, che tanto giova nelle città mercantili, e se ne cava poi anche qualche compenso quantunque piccolo, all'esorbitante dispendio, che giornalmente soffre la camera per quel porto, come succede, per provida istituzione, nell'altro della Nostra città di Ancona. Avendo pertanto qui per espresse le antiche, e recenti costituzioni dei Nostri predecessori su la franchigia del detto porto di Civitavecchia, gli editti emanati per l'esazione dell'enunciato diritto del peso, ed ogni altra cosa quantosivoglia necessaria da esprimersi, di Nostro moto proprio, certa scienza, e colla pienezza della Nostra sovrana potestà dichiariamo, e vogliamo, che tutte quante le merci solite contrattarsi a peso, cioè ad un tanto per libra, decia, centinaja, o migliaja, le quali vengono per mare, o per terra nel porto, città, e territorio di Civitavecchia, e che in qualunque maniera si contrattano, benchè talvolta si contrattassero, su i conti originali, o a pezzi, e colli, senza la condizione del peso, purchè effettivamente si vendino, comprino, o barattino, o in altro modo trapassino da mano a mano, cambiando dominio, e proprietà, si abbiano sempre a pesare colla pubblica stadera, e siano soggetti a pagare puntualmente il diritto di essa alla Nostra camera, o suo appaltatore, qual pagamento senza eccezione di al-

Bull. Rom. Tom. V.

cuna persona benchè ecclesiastica, o privilegiata, si dovrà fare nella quantità, che attualmente si pratica, nè più nè meno.

§. 3. E perchè molte sono le fraudi, che si potrebbero commettere in pregiudizio del medesimo diritto, dissimulando, e occultando i contratti fatti da quei, che vendono, cedono, oppur rinunziano le mercanzie nella città, porto, e territorio di Civitavecchia, su le fatture di esse, o le consegnano ad altre persone nel porto, e città per conto dei proprietari: Vogliamo perciò che anche queste mercanzie siano soggette a pagar la pesa ogni volta che passano veramente da mano a mano, o che venisse cambiato merco su le medesime, oppur giungessero per via di mare, o di terra dirette ad uno, e poi ricevute da un altro, a cui non erano indirizzate. Quelle all'incontro, che dai negozianti, o da altri verranno spedite per terra, o per mare a lor conto, o per conto del proprietario, o proprietarij delle medesime, dovranno prendere la bolletta dell'appaltatore del peso senza pagamento alcuno, quando però l'estrante farà costare anche per mezzo del giuramento, che la spedizione effettivamente si fa per suo conto, o per conto dell'i proprietari, e che le medesime non siano state contrattate, vendute, barattate, nè rinunciate, o cedute, e molto meno pesate, o collegate per contrattarle nella città, porto, e territorio suddetti; ed a cautela maggiore del ricordato diritto del peso, qualunque degli estraenti sarà obbligato di dare idonea sicurtà di riportarne in un congruo termine il corrisponsale, o corrisponsali giurati in autentica forma del pervenimento delle mercanzie per proprio conto nel luogo del loro destino, senza che siavi stato di mezzo contratto, rinuncia, o permuta alcuna. Sarà però lecito ai negozianti, ricevitori, e raccomandatari dei generi di pesarli colle stadere, e bilancie proprie fuori del caso, che questi debbano cambiar mano, o proprietà, e al mero oggetto di rincontrarne la quantità, formarne il bilancio, e simili, e quando ancora per questi effetti piacesse loro servirsi dell'ufficiale, o ministri del peso pubblico, saran tenuti a pagare soltanto il diritto solito per la metà.

§. 4. Per il totale adempimento poi, ed esecuzione di questa Nostra dichiarazione, Noi commettiamo a monsignor Guglielmo Pallotta Nostro tesoriere generale, e suoi successori di dare

Cavetur ne fraudibus locus fiat.

Rr. dd. thesaurarii pro tempore existentes executores deputantur.

gli ordini necessarij, pubblicare editti anche penali, e di stabilire la formola dell'obbligazione, e sicurtà da farsi, e rispettivamente prestarsi dai negozianti per rapporto dei corrispondenti, e di fare tutt'altro, che gli crederà necessario, ed opportuno.

Clausula salutaris, et derogatio contrariorum.

§. 5. Volendo, e decretando, che la presente Nostra cedola di moto proprio, benchè non si ammetta, nè si registri in piena camera, e ne suoi libri in conformità della Bolla di Pio IV. Nostro predecessore *de registrandis*, vaglia nulladimeno, e debba avere la sua piena esecuzione, e vigore colla Nostra semplice sottoscrizione, ancorchè non vi siano stati citati, nè intesi li negozianti di Civitavecchia, e qualunque altro, che ivi avesse, o pretendesse di avere interesse, non ostante la detta Bolla di Pio IV. *de registrandis*, la regola della Nostra cancelleria *de jure quæsito non tollendo*, e qualsiviano altre costituzioni, ed ordinazioni apostoliche Nostre, e de' Nostri predecessori, leggi, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserito per questa volta sola, ed all'effetto premesso pienamente deroghiamo. Dato dal Nostro palazzo apostolico Vaticano questo dì 22 marzo 1775.

Pius pp. VI.

Declarationes factæ a reverendissimo thesaurario in executionem literarum.

§. 6. Noi pertanto, cui si degnò il santo Padre comunicare ogni opportuna facoltà per promoverne l'esecuzione, inerendo all'istessa cedola, non men che agli ordini da Lui datoci a bocca, e per l'autorità del nostro officio, col presente editto ordiniamo, che di tutte quante le merci, e robe soggette alla pesa, che s'introdurranno in Civitavecchia, o suo territorio per via di terra, o di mare, i ricevitori, e raccomandatarj di esse ne debban dare nel termine di tre giorni dopo l'arrivo di esse fedel denuncia giurata all'appaltatore della pesa per farne il registro sotto la pena di scudi cinquanta per ogni volta in caso di contravvenzione.

Quelle poi, che verranno contrattate, e quante volte trapassaranno di mano in mano, cambiando proprietà, nella città, porto, e territorio di Civitavecchia dovranno sempre pesarsi colle stadere, e bilancie della reverenda ca-

mera, come prescrive l'istessa cedola, pagando il diritto solito all'appaltatore, che farà subito nota del pagamento seguito nei pubblici libri di quell'offizio, e qualora ne sia richiesto, darà la bolletta per l'estrazione del genere pesato cantante in faccia del compratore, o altro acquirente, da valer sempre per il solo tempo, che puole occorrere al trasporto, nè mai più oltre.

Ma per non togliere ai negozianti la libertà di asportare, senza alcun menomo pagamento, quell'altre merci, che ivi talor non potessero vendere, o permutare, o che volessero spedire altrove per conto proprio, o dei rispettivi committenti, e proprietari, sarà permesso ad ognuno di farne il carico per altre parti con intelligenza dell'appaltatore, che ne darà la bolletta *gratis*, purchè però l'estraente, o estraenti prestino idonea sicurtà, e faccia l'obbligo di giustificare in un congruo termine da raggugiarsi dalla maggiore, o minor distanza dei luoghi, mediante il ritorno del corrispondente, il pervenimento di quelle merci al loro destino, come pur viene ordinato nel prelodato moto proprio di Sua Beatitudine; per il qual obbligo potrà servire la formola espressa a piedi del presente, o altra simile nella sostanza, di modo che mancando poi gli estraenti di riportare il promesso corrispondente nel tempo prescritto (alla riserva dei casi d'alcun sinistro, o infortunio di viaggio) siano costretti a pagare l'intera pesa proporzionata a quel peso accennato, all'incirca, nell'obbligo stesso.

Sarà conseguenza di tutto questo, che delle merci soggette al pubblico peso non possa farsene il carico per trasportarle senza qualcuna delle prefate bollette, cioè senza quella, per cui si giustifichi il pagamento del solito diritto del peso, o senza l'altra corrispondente all'obbligazione dell'estraente di riportare il corrispondente, sotto pena della perdita delle merci, che si tentasse di caricare per via di mare, o pur dell'altre, che si trovassero anche nel viaggio per via di terra.

§. 7. Avverta pertanto ognuno di prontamente obbedire, poichè nel caso di contravvenzione si procederà irremissibilmente alle pene suddette, e ad altre ancora ad arbitrio nostro, ed il presente editto affisso, e pubblicato ne' luoghi soliti di Roma, e Civitavecchia avrà l'istessa forza, e vigore, come se fosse a ciascuno personalmente presentato, e intimato. Dato dalla nostra so-

Sanctio poenalis.

lita residenza di Monte-Citorio questo di 23 marzo 1775.

- G. Pallotta tesoriere generale.
- G. Giovanardi Bufferli commissario generale della R.C.A.
- Silvestro Antonio Mariotti segretario e cancelliere della R.C.A.

Formola dell'obbligazione da farsi dai negozianti, che vorranno estrarre le merci soggette alla pesa per conto proprio, e dei rispettivi proprietari.

Modula obligationis emittenda a negociatoribus merces suppositae taxae extrahere volentibus.

§. 8. Si dichiara da me sottoscritto anche mediante il mio giuramento, di estrarre per via di mare colla nave... (oppure per il vetturale N.N., se l'estrazione si fa per terra) per condurre, e consegnare in... le appiè descritte, numerate, e marcate mercanzie, le quali vengono spedite per conto mio proprio, e per vendersi per esso mio conto, e proprietà, non essendo state nè vendute, nè contrattate da me, nè da altri, e molto meno pesate, nè fatte pesare, nè collegiare, obbligandomi in termine di giorni... di riportare, ed esibire al signor appaltatore di questa pubblica pesa il corrisponsale in autentica forma, e giurato: ed in caso contrario intendo soggiacere alle pene contenute nell'editto di monsignor tesoriere generale de' 23 marzo 1775.

Balle di... col merco di... circa in peso di libbre...

IX.

Facultas sepeliendi cadavera Christifidelium in ecclesia s. Mariæ de la Cabeza vulgo nuncupatæ, Limanæ diocesis.

Venerabili fratri archiepiscopo Limano

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum.

§. 1. **E**xponi Nobis, nuper fecit dilectus filius Michael Emmanuel de Arrieta presbyter istius civitatis, vel diocesis Limanæ, quod ipse, ut asserit, secretarius Limanæ inquisitionis adversus hæreticam pravitatem, et cappellanus existit antiquæ ecclesiæ sub titulo, seu invocatione sanctæ Mariæ de la Cabeza vulgo nuncupatæ, Limanæ diocesis.

Bull. Rom. Tom. V.

beza vulgo nuncupatæ, quæ a foundatione sua duo, et ultra secula enumerat, et cujus, ut pariter asserit, patroni sunt pro tempore existentes inquisitores, seu officiales prædictæ inquisitionis. Cum autem sicut eadem expositio subijungebat, in hac ecclesia augustissimum Eucharistiæ sacramentum asservetur, atque illa posita reperitur in vicinis magis rivi civitatis Limanæ, et admodum distet ab ecclesia parochiali; hac de re non solum magna est in ea Christifidelium frequentia, plerumque pauperum, et nigrorum, qui in numero septem, et ultra millium circum illam habitant, et ad illam conflunt, sed etiam pro tempore existens cappellanus memoratæ ecclesiæ sanctæ Mariæ in spiritualibus eorumdem Christifidelium necessitatibus supplet vices parochi, qui propter præmissa tanto Christifidelium numero præsto esse non potest, hincque facultate, et indulto ibidem sepeliendi Christifideles, qui in ea sepulturam eligant, sine ullo jurium parochialium præjudicio, per Nos eandem ecclesiam insigniri idem Emmanuel plurimum desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignemur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsum exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuæ per præsentem committimus, et mandamus, ut veris existentibus narratis, petitam facultatem sepeliendi in dicta ecclesia sanctæ Mariæ cadavera Christifidelium defunctorum, qui in ea sepulturam sibi elegerint, sine tamen ullo jurium parochialium præjudicio, auctoritate Nostra apostolica tenore præsentium pro tuo arbitrio, et prudentia concedas, atque indulgeas.

§. 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima septima martii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Derogatio contrariorum.

Dat. die
27. martii
1775.
Anno I.

X.

Confirmantur quatuor capitula statuti montis Matrimonii nuncupati civitatis Bononiæ.

Pius Papa VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

§. 1. Utilissimum sane opus dudum in civitate Nostra Bononiensi ad commune familiarum, et juventutis bonum provide, prudenterque institutum, ac perenni fide, prudentia, et diligentia illorum, qui ejusdem operis administrationem gesserunt, et nunc quoque sustinent, mirum in modum servatum, et auctum, postulat, ac merito exigit, ut in iis omnibus, quæ ejus conservationem, et incrementum respiciunt, apostolicæ Nostræ auctoritatis partes interponamus, quemadmodum omnibus mature perpensis, expedire in Domino arbitramur.

Expositio præsum.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii prior, et officiales dicti operis montis Dotium Matrimonialium, seu Matrimonii nuncupati civitatis prædictæ, quod alias anno nempe MDLXXXIII. nonnulli pii, ac prudentes illius cives, ut consultum esset iis adolescentibus, et puelis, quibus opportunum redderetur subsidium aliquod in casu, quo vel in Domino, vel in sæculo nubere vellent, montem unum erexerunt, quem Dotium Matrimonialium nuncupandum esse voluerunt.

Status montis, et leges quibus regitur.

§. 3. Quamvis autem mons hujusmodi in sui primordio omni penitus reddito, seu fundo destitutus fuisset, adhuc utilitas sua, optimumque illius regimen præmissa, quæ deficiebant, mirifice suppleverunt. Publice enim invitatis iis omnibus, qui in dicto monte deponere vellent aliquam pecuniarum quantitatem, non minorem tamen libris viginti quinque monetæ illarum partium, nec majorem libris mille similibus, quæ postmodum successivis temporibus aucta fuit usque ad summam librarum mille quingentarum, onus in se gratuite assumpsit idem mons, depositas pecunias ita investiendi, ut fructus inde redderent, easque postmodum una cum obventis fructibus, seu utilibus restituendi, tunc scilicet, quando masculus, sive fœmina, in cujus creditum descriptum reperiebatur depositum pecuniarum, perventus, sive per-

venta respective fuisset ad terminum, sive ad tempus in Domino, aut in sæculo nubendi; atque per conditionis modum præscriptum fuit, ut fructus, et utilia ex depositis pecuniis percipi non possent, nisi in casu, quo fœminæ spirituale, aut temporale conjugium contraxissent, masculi vero aut ad sacros ordines prompti reperirentur, sive regularem professionem emisissent, vel doctoralem lauream asscanti fuissent, seu, ea jam obtenta, locum deinde haberent in certis, atque designatis collegiis, aut ipsi uxores duxissent.

§. 4. Hujus itaque montis institutum ab omnibus dictæ civitatis ordinibus non solum approbari promeruit, verum sa: me: Pius papa V. prædecessor Noster. per suas in simili forma Brevis die ix. maii MDLXXXVI. expeditas literas statuta pro recto gubernio ejusdem montis condita apostolica auctoritate confirmavit, et facultatem quoque indulsit officialibus, qui dicto monti præessent, mutandi, et reformandi statuta hujusmodi juxta temporum circumstantias, ac alias prout in eisdem literis, quarum tenores præsentibus proplene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Pius papa V. montis erectionem probavit.

§. 5. Inter cætera vero in eisdem statutis disposita, atque præscripta cap. VII. cavetur, ut eveniente casu obitus alicujus ex iis, qui pecunias suas in dicto monte deposuissent, ejusque propterea essent creditores ante superventum tempus, seu terminum in subsequenti cap. X. præfixum nuptiarum scilicet, seu aliorum præmissorum, tunc, et eo casu tam pro se, quam pro suis hæredibus, et successoribus amissa censenda essent utilia omnia a die depositæ pecuniæ inde obventa, illaque perceptura, atque divisura fore inter alios creditores dicti montis, qui tales reperirentur tempore peragendæ primæ divisionis utilium hujusmodi, horum favore illa acquisita esse declarando; ita tamen, ut pecunia omnis, quæ in defunctæ, seu defuncti servitium penes montem prædictum deposita extaret, hoc eveniente obitus casu, ejus hæredi restitui deberet, dummodo aliter in partita depositi omnino exequenda dictum, aut scriptum minime appareret. In posteriori itaque cap. X. declarata fuerunt quæ, et qualia essent tempora, seu termini, matrimonii scilicet, seu regularis professionis, ac assumpti ordinis sacri, ac obtentæ laureæ doctoralis, et collegii,

Peculiaris lex circa pecunias depositas in eodem monte.

ita ut his temporibus, seu terminis supervenientibus, quisque capitale, seu depositam pecuniam sui favore descriptam, una cum utilibus ex capitali ipso proportionabiliter obventis recipere deberet.

Alia lex servanda in solutione capitalium.

§. 6. Rursus in cap. XI. prescripta fuit regula, seu methodus servanda in solutione proprii capitalis, ejusque utilium cuilibet probanti, se se perventum revera fuisse ad aliquem ex enunciatis terminis, seu temporibus, atque constitutum reperiri in eo vite statu, in quo solutio decernitur. Præterea in cap. XII. statutum est, ut quicumque complevisset ætatem quadraginta quinque annorum (ad annos tantum quadraginta ex ultima reformatione cohibitam) absque eo, quod in ullo ex descriptis vite generibus reperiretur, posset, si vellet petere capitale, seu pecuniam pro ipso depositam in dicto monte, amittenda tamen utilia, quæ aliis creditoribus acquirantur, ac prout uberius continetur in eisdem capitulis, quorum tenor est, qui sequitur videlicet.

Tenor capitulorum statuti super utraque lege.

§. 7. VI. Non potrà alcuno riavere il suo credito, nè cederlo ad altri, dopo che sarà stato scritto in campione come di sopra, se non in caso, che fosse giunto ad uno dei termini di poterlo riavere, come si dirà a basso. Ma occorrendo, che alcuno, che sia stato fatto creditore come di sopra sul monte, muora prima, che giunga ad uno dei termini, che si diranno, perderà per se stesso, e suoi eredi, e successori tutti gli utili, che avrà fatti, e guadagnati dal giorno del deposito sino al giorno della morte, quali utili si dovranno guadagnare, e dividere fra gli altri creditori nel monte, che saranno al tempo, che si farà la prima divisione degli utili, che si deve fare in ciascun anno, dal principio dell'anno, per tutto gennaio, a quali per la presente si dichiarano acquistati. E tutto il denaro, che sarà stato depositato sul monte per servizio del morto, o morta avanti sia giunto ad uno dei termini detti, e che si diranno, si debba rendere, e restituire all'erede del morto, mentre non sarà stato detto, e scritto nella partita del deposito, altrimenti, nel qual caso si debba adempire quanto in detta partita si contiene. Qual monte però abbia termine, e dilazione di tre mesi dal giorno, che gli sarà stata notificata la morte di quello, che era creditore, a pagare, e restituire la vera sorte suddetta a chi si

dovrà, come sopra; la qual notificazione si debba fare legittimamente al signor priore, o al notaro del monte, quali ne dovranno dare nota al campionario, acciocchè ne faccia menzione sopra i campioni, per poter distribuire gli utili come di sopra, e durante li detti tre mesi gli eredi, e successori del morto, o quelli, che dovranno avere la vera sorte depositata, non potranno pretendere, o avere utile alcuno per detti denari, ma solo riaveranno il depositato, con la gravezza di pagare li dieci, o venti bolognini già detti. E se a caso uno delli creditori del monte, come di sopra, giungesse, o fosse giunto ad uno dei termini, dei quali si è detto, e si dirà, in modo tale, che potesse, ed avesse potuto riavere tutto il denaro depositato, e gli utili fatti, e de' quali fosse creditore, e che non avesse notificato al monte del Matrimonio con farlo sapere, nel modo detto di sopra, al signor priore, o al notaro, d'esser giunto ad uno dei termini abili per riavere il denaro depositato, ed utili, e quelli volere, ed averli con effetto addimandati, e morendo prima di ciò fare, in tal caso gli eredi, o successori del morto, o quelli, a' quali si dovrà pagare quanto sarà stato depositato, non possano pretendere, nè aver parte alcuna degli utili fatti in vista del già morto, ma solo debbano riavere il depositato, e tali utili si debbano dividere nel modo detto di sopra. Ma se uno giunto ad uno dei termini, che si diranno (non però quanto all'età) non notificherà come di sopra, potrà conseguire in ogni tempo, durante la sua vita naturale, li suoi utili, conforme il suo credito, e concorrerà con gli altri creditori, sinchè notificherà d'esser giunto al suo termine, dando però frattanto la notizia della sopravvivenza come al cap. XIV.

Quali siano i termini, nei quali potranno i creditori levare i loro crediti. Cap. X.

Potranno i sopradetti creditori riavere il loro credito con gli utili ordinarij, e straordinarij scorsi dal giorno seguente dapoichè furono scritti nei campioni, come è detto, qualunque volta giungeranno ai termini infrascritti, cioè le donne quando si mariteranno, servati gli ordini della santa Chiesa, e quando si faranno monache professe, o converse, o del terzo ordine, fatta però la professione, o vero essendo Orsoline, dopo che saranno state coronate

conforme al moderno istituto, e regola di quella congregazione: e gli uomini quando prenderanno moglie, secondo gli ordini di santa Chiesa, e quando si faranno chierici secolari, ottenendo gli ordini in sacris, o regolari fatta la professione, o quando essi uomini avranno ottenuto il grado del dottorato in collegio approvato, ovvero quando essendo dottori saranno condotti a leggere in alcuno studio publico, fuori però di Bologna, o saranno aggregati ad uno de' collegi di teologia, o di ragione canonica, o civile, o di filosofia, o di medicina di Bologna, il che abbia luogo tanto nei creditori presenti, quanto in quelli, che per l'avvenire deponeranno denari in detto monte.

Modo di rilevare i crediti. Capitolo XI.

Quello, che sarà giunto ad alcuno dei sopradetti termini, e volendo conseguire il suo credito, lo notificherà al signor priore del monte, lasciandogli il libretto del suo credito, o vero al notaro, o campioniero di quello, facendogliene far memoria sopra di un libro da deputarsi a ciò (quale ne dovrà subito dar parte al sig. priore) e non fatta la notificazione ad uno dei suddetti, non si ammetta in altro modo, ed altrimenti fatta sia di niun valore, di poi farà prova autentica di esser giunto al termine, come di sopra prescritto nei presenti capitoli, quale prova quanto ai matrimonj, sia la fede del rev. curato, quale avrà solennizzato il matrimonio, riconosciuta con giuramento di esso, o da due testimonj per rogito del notaro del nostro monte. Per la quale recognizione di fede sia tenuto ciascheduno, che vorrà levar denari dal monte, seguita detta recognizione, pagare al notaro per mercede di ciascuna fede riconosciuta soldi 10 di quatrini, quando non passerà il credito da riscotere la somma di lire 100. ma se passerà il credito dette lire 100.; accresca la sudetta mercede a ragione di soldi 5. per ogni lire 100 proporzionabilmente fino alla quantità di lire 2. oltre le quali per qualsivoglia somma non possa il detto notaro pretendere alcuno accrescimento di mercede, e questo s'intenda dentro della città, essendo che nel contado si potranno far riconoscere le fedi per mezzo d'altro notaro, o di alcuna persona conosciuta, e degna di fede. Quanto alla professione delle monache, o coronazione delle Orsoline, la fede delle loro superiori riconosciuta come sopra, e similmente alla professione dei

regolari si servi il medesimo. Quanto agli ecclesiastici secolari, la fede dell'ordinario, quale li abbia ordinati in sacris. Quanto a dottori il privilegio del loro dottorato o fede del notaro del collegio, nel quale sarà stato dottorato. Rispetto alli condotti l'istromento della loro condotta. E rispetto agli aggregati la fede del notaro del collegio, al quale saranno aggregati in forma probante; e debba farne delle predette cose esibita, e consegna al notaro per notarle, e parendogli conservarle. Dal giorno poi di tale notificazione, e prova legittima, come di sopra fatta, a tre mesi si dovranno sborsare dal depositario con mandato de' signori ufficiali a quello, che sarà giunto ad uno dei detti termini, o a suoi eredi caso che morisse dentro il suddetto termine dei tre mesi, tutto il suo credito, come è detto di sopra nel cap. VI.

E per invigilare quanto più si può, che non occorran errori, o fraudi intorno a giustificare li creditori, o creditrici del nostro monte nel levare il loro credito, si statuisce, ed ordina, che il signor priore primo dell'anno, cominciando a calende di gennaro nella prima congregazione del Corporeale, che egli convocherà, elegga, e nomini due de' signori ufficiali per assunti a rivedere le fedi per tutto l'anno, quali ancora avranno la cura conforme al cap. XIII. Questi col signor priore pro tempore saranno pregati per carità, quando alcuno preteso creditore voglia levare il suo credito, come giunto ad uno dei termini prescritti, giustificare le fedi presentate, incontrandole col campione, osservando se confronta l'età, e le altre circostanze, se sia stato presentato il suo libretto ai tempi debiti, e se patisca alcuna difficoltà, qual libretto però sarà lasciato nelle mani del signor priore, come si dice ancora nel suo capitolo, e di poi lo restituirà al creditore, ed in ciò sono supplicati d'ogni vigilanza, e sollecitudine per vietare ogni fraude, ed insieme ogni dilazione. Questi signori assunti, come gli occhi del nostro monte, nei mandati da farsi, si sottoscriveranno, o almeno uno di essi si sottoscriverà come tale dopo il signor priore immediatamente, e avanti gli altri ufficiali. E senza la sottoscrizione del signor priore, o di uno di essi assunti il mandato sarà nullo, ed invalido.

Di quelli, che non giungeranno ad alcuno dei detti termini, e vorranno il loro capitale. Cap. XII.

Essendo che varj accidenti, e secondo la disposizione del Signore può facilmente succedere, che qualche creditore nel monte giunga all'età delli quarantacinque anni compiti, senza essere pervenuto ad alcuno dei suddetti termini, per li quali avrebbe conseguito il suo credito, e li frutti dovutigli; perciò si costituisce, ed ordina, che quando un creditore in detto monte del Matrimonio sarà giunto all'età di anni quarantacinque compiti, e non avrà fatta alcuna delle suddette cose, per le quali possa avere il suo capitale, e frutti, se quello, o quella personalmente; o per persona, quale abbia mandato legittimo da lui, mediante un memoriale sottoscritto, e riconosciuto da quello per parte del quale sarà presentato, addimanderà il denaro, che in nome di lui sarà stato deposto sul monte del Matrimonio, e presenterà fede d'essere dell'età suddetta, a quello, o quella se li potrà dare, e restituire solo la sua vera sorte, ed il suo capitale per esso a principio della sua aggregazione depositato, ed in tal caso tutti gli utili, che avrà fatto per tutto il tempo, che sarà stato creditore nel monte, si acquistino, ed applichino agli altri creditori come utili straordinarij, e si dividano come gli altri utili straordinarij, il che se sia lecito fare ogni volta, ed in ogni tempo le piacerà dopo che sarà giunto all'età di anni quarantacinque, salvo però se nella partita del deposito dei denari sul monte non vi fosse cosa, o condizione alcuna, mediante la quale si chiarisce, che in caso di morte di quello, a favore del quale fossero stati depositi quei tali denari, si dovessero applicare, e spettassero ad altra persona, poichè in tal caso non si dovranno pagare con tutto che fosse giunto all'età suddetta, ma si dovrà eseguire quanto sarà contenuto nella partita del deposito fatto, quando che altrimenti non si contentino gli interessati, o loro eredi, e salvo ancora se li denari, quali vorrà levare dal monte quello, o quella, che sarà giunto all'età suddetta, fossero stati depositati da persona, che non fosse padre, o fratello del creditore sul monte, ma da altra persona, che gli avesse depositati per far donativo, o elemosina a quello, che fosse creditore sul monte, poichè in tal caso si dovrà avere il consenso di quello, che li avrà depositi, o suoi eredi, o successori in officio, ed altrimenti non si possano, e debbano pagare, se bene il creditore ne facesse istanza.

§. 8. Ex præmissis igitur in dictis capitulis tam salubriter, et provide dispositis; atque præscriptis, sicuti mirum in modum consultum reperitur præcipuo effectui, et causæ propositi instituti, ita in maximum publicum, privatumque bonum civitatis prædictæ, præfati montis substantia in eorum dispositione constabilita fuit: quandoquidem licet in illo ferme, ac in quovis alio publico banco ea vigeat praxis negotiationis pecuniarum ibidem depositarum, illas nempe erogando in cambia, et census, aliosque legitimos contractus, unde congrua, atque conveniens utilitas deponentibus comparatur; maximum tamen emolumentum non solum dicti montis, sed etiam creditorum, quorum favorem potissimum respiciunt disposita in eisdem capitulis, seu statutis, dubio procul oritur ex eo, quia utilia illorum creditorum, qui ante susceptum aliquod ex generibus vitæ a statutis hujusmodi præscriptis decesserunt, aliis creditoribus accrescunt, eisque debentur, indeque evenit, ut major in dies evaserit frequentia creditorum deponentium, quibus non raro decedentibus, et consequenter utilia prædicta amittentibus, substantia, et capitalia dicti montis unicum utilitate aliorum creditorum admodum excreverunt: cumque præterea annui etiam fructus pecuniarum depositarum, quæ, ut præfertur, in cambiis, censibus, aliisque contractibus sint conversæ in majorem creditorum hujusmodi utilitatem in alios contractus similes convertantur, inde fit, ut quisque ex creditoribus spatio quindecim, aut viginti annorum non modicum lucrum ex deposita pecunia assequatur.

§. 9. Hæc sane regula, ac methodus tam prudenter, ac utiliter usque a primordio instituti montis hujusmodi præscripta ad hæc usque tempora executioni semper fuit demandata; licet non semel conatus pro ea destruenda adhibiti fuerint; etenim quædam mulier Bononiensis non adhuc perventa ad aliquem ex terminis præscriptis ab eisdem statutis, alias supplex petiit, atque ex rescripto felicitis recollectionis Benedicti pp. XIV. itidem prædecessoris Nostri obtinuit dispensationem, et facultatem assequendi unicum pecunia, seu capitale in dicto monte ad ejus creditum depositum, utilia etiam, quæ sive in Domino sive in sæculo nupta tunc reperiretur, petere optimo sane jure valuisset. Vix tamen patefatto re-

Leges prædictæ laudantur, et salubriter, ac provide dispositæ declarantur.

Improbantur nonnullæ derogationes regularum, seu constitutionum ipsius montis obreptitiæ, et subreptitiæ extorta.

scripto hujusmodi officialibus dicti montis, agnita statim fuerunt tot, ac talia argumenta subreptionis, et obreptionis adhibitæ in gratia hac obtinenda, ut eadem mulier quiete, ac libenter receperit solas depositas pecunias, seu capitale, sine prorsus utilibus, neque ulterius obtentæ gratiæ executionem amplius assequi curavit. Deinde vero nec petitiæ, nec unquam concessæ fuerunt hujusmodi gratiæ tam ab eodem Benedicto, quam a rec. mem. Clemente pp. XIII. prædecessore quoque Nostro. Novissime tamen dilecta in Christo filia Lucia Ungarelli supplices porrexit preces felicis recordationis Clementi pp. XIV. pariter prædecessori Nostro, et absque ulla prorsus mentione eorum, quæ in statutis prædictis disposita comperiuntur, solum exposuit, quod ipsa, quæ creditrix erat dicti montis propter pecunias in eo compluries depositas librarum in tot quingentarum, neque in Domino, neque in sæculo nubere poterat, plurimum desiderabat, se habilem declarari ad assequendam non solum earundem pecuniarum quantitatem, sed etiam fructus, ac utilia a die earum depositi inde respective obventa. Porrectas sibi hujusmodi preces idem Clemens XIV. prædecessor remisit arbitrio dilecti filii Nostri Vincentii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalis Malvetii nuncupati ex concessione, et dispensatione apostolica metropolitana ecclesiæ Bononiensis præsulis, qui omnibus primum serio, et mature perpensis, et arbitrium suum ad rationis normam dirigendo, atque officialium dicti montis vigilantiam, et diligentem administrationem plurimum collaudando, sua postmodum sententia declaravit, habilem ex præmissis causis eandem Luciam ad assequenda quidem capitalia in monte hujusmodi pro suis dotibus, seu dotalibus subsidiis deposita, et in illius creditum descripta; locum vero non esse concessioni petitorum utilium, seu lucrorum eidem subsidiis dotalibus ibi depositis correspondentium, nisi cum evidenti exitio ipsius montis, ac alias prout in dicta sententia lata die quinta martii millesimo septingentesimo septuagesimo quarto, cujus tenorem præsentibus pro plene, et sufficienter expresso, ac de verbo a verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Petitiõ expo-
sita pro con-
firmatione sta-
tutorum.

§. 10. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex prædictis, aliisque similibus petitionibus, quæ in dies parari, et proponi possint ab iis,

qui utilia ad alios creditores, ut præmittitur, pertinentia sibi acquirere adnitantur edoctos se agnoscant dicti exponentes, quibus quam maxime cordi est, ut mons eorum curæ, et gubernio commissum in publicum bonum dictæ civitatis una cum suis legibus, et statutis sartum, tectumque conservetur, et augeatur; hinc præmissa eorundem statutorum capitula, sextum nempe, decimum, undecimum, et duodecimum, nec non reformationem cohibentem ætatem annorum quadraginta quinque ad annos tantum quadraginta confirmari, et approbari, et quatenus opus sit, omnia in præmissis capitulis, et reformatione contenta per Nos innovari plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§. 11. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulare studium, ac zelum in utilitate dicti montis procuranda, nec non summam diligentiam omni tempore adhibitam in illius rebus administrandis quam maxime in Domino commendantes, nec non dictorum exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audita super præmissis relatione, et voto ejusdem Vincentii cardinalis, et archiepiscopi, præinserta capitula statutorum ejusdem montis, sextum videlicet, decimum, undecimum, ac duodecimum, nec non reformationem prædictam cohibentem ætatem annorum quadraginta quinque a memoratis statutis pro restitutione capitalis, seu depositæ pecuniæ præscriptam ad annos tantum quadraginta, auctoritate nostra apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illisque perpetuæ, ac inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiciamus, omniaque, et singula in eis, ac respective in dicta reformatione disposita, præscripta, et demandata, quæ, quatenus opus sit, innovamus, futuris temporibus ab omnibus semper, ac inviolabiliter observanda, et exequenda esse auctoritate, et tenore prædicti statuimus, et declaramus.

Confirmatio
apostolica.

Clausula sub-
blata, et decre-
tum irritans.

§. 12. Decernentes ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quancumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos iudicari, ac definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio con-
trariorum.

§. 13. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima septima martii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

condecoratam esse gaudemus, paternæ dirigentes considerationis intuitum merito adducimur, ad concedenda ea, quæ ad augendam in terris sanctarum in cælis cum Christo regnantium venerationem admodum conferunt, quæque tam suæ, quam aliorum spirituali consolationi, animarumque saluti, speramus in Domino profutura. Itaque piis, et enixis ejusdem Mariæ Annæ Victoriæ reginæ supplicationibus Nobis per dictum dilectum filium vicecomitem Franciscum de Almada, et Mendoça super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, ut a clero tam sæculari, quam regulari in iisdem regnis, et dominiis ditioni carissimi in Christo filii nostri Josephi Portugalliæ, et Algabiorum regis fidelissimi subiectis degentibus, officium cum missa in memoriam sanctæ Margaritæ de Cortona, cum lectionibus secundi nocturni, et antiphonis ad *Benedictus*, et ad *Magnificat*, ac oratione propriis, jam pro universo ordine sancti Francisci approbatis, atque a congregatione venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum sub die v. maii 1736 ad clerum sæcularem, et regularem totius Italiæ extensum, in festo ejusdem sanctæ sub ritu duplici minori recitari, ac respective celebrari possint, et valeant apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima octava martii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Derogatio con-
trariorum.

Dat. die
28. martii
1775.
Anno I.

XI.

Concessio officii, et missæ sanctæ Margaritæ da Cortona sub ritu duplici minori in regno Portugalliæ.

Pius Papa VI.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor concessio-
nis expedi-
ta ad preces
fidelissimæ re-
ginæ Portuga-
liæ, et Alga-
biorum.

§. 1. Ad eximia pietatis in Deum aliaque multiplicia regiarum virtutum dona, cum singulari in Nos, et apostolicam hanc sanctam Sedem fide, et devotione conjuncta, quibus carissimam in Christo filiam Nostram Mariam Annam Victoriæ Portugalliæ, et Algabiorum reginam fidelissimam ab omnium bonorum largitore Deo cumulate

Bull. Rom. Tom. V.

D

XII.

Dat. die
28. martii
1775.
Anno I.

Facultas regi catholico pro tempore existenti nominandi ad primam dignitatem collegiatæ ecclesiæ beatæ Mariæ de Guadalupe Mexicanæ diocesis doctores sive in theologia, sive in jure canonico, non obstante etc.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Concessio facta a Benedicto XIII.

§. 1. Alias felicitis recordationis Benedictus pp. XIII. prædecessor Noster per suas sub plumbo quinto idus februarii anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo quinto, pontificatus sui anno secundo, piis claræ memoriæ Philippi V., dum vixit, Hispaniarum regis catholici supplicationibus inclinatus, parochialem ecclesiam beatæ Mariæ de Guadalupe prope, et extra moenia civitatis Mexicanæ in Indiis, quæ de jure patronatus ejusdem Philippi regis existebat, in collegiatam insignem erexit, ac inter cætera constituit, ut ille, qui a pro tempore existente earundem Hispaniarum rege catholico præsentandus esset ad abbatiam principalem, et unicam dignitatem dictæ collegiatæ ecclesiæ doctorali laurea in utroque jure insignitus esse deberet, ac alias prout in eisdem literis, quarum tenores præsentibus proplene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius contineri dicitur.

Preces porrectæ pro moderatione concessionis Benedictinæ in ea parte, quæ exigit in eligendis lauream doctoralem.

§. 2. Nuper autem pro parte carissimi in Christo filii Nostri Karoli earundem Hispaniarum regis catholici expositum Nobis fuit, quod aliquando propter exiguum numerum illorum, qui hujusmodi dignitatem obtinere cupiant, nec unus reperiri valet doctorali laurea prædicta insignitus, cæterisque simul ad id requisitis qualitatibus præditus: qua de re ipse Karolus rex, licet in memoratis literis ejusdem Benedicti prædecessoris doctoralis laurea prædicta in utroque jure requisita sit, ut præfertur, nihilominus in posterum doctoralem lauream sive in sacra theologia tantum, sive in jure canonico eisdem præsentatis ad hujusmodi dignitatem suffragari posse per Nos concedi plurimum desiderat.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos igitur ejusdem Karoli regis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, supplicationibus super hoc No-

bis humiliter porrectis inclinati, ut in posterum ad unicam, et principalem dignitatem abbatiam nuncupatam collegiatæ ecclesiæ sanctæ Mariæ de Guadalupe prædictæ doctores vel in sacra theologia, vel dumtaxat in jure canonico, aliis cæteris ad id requisitis qualitatibus præditi, etiamsi doctorali laurea in utroque jure juxta præfatas ejusdem Benedicti prædecessoris literas insigniti non sint, ab ipso Karolo rege, et a pro tempore existentibus earundem Hispaniarum regibus catholicis præsentari libere, et licite possint, et valeant, auctoritate apostolica, tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

§. 4. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quancumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, ac Sedis apostolicæ nuntios judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula subla-
ta, et decre-
tum irritans.

§. 5. Non obstantibus ipsius Benedicti prædecessoris literis prædictis, quibus quoad præmissa sufficienter, et expresse derogamus, nec non aliis apostolicis, ac universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non dictæ collegiatæ ecclesiæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus; efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus proplene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæ-

Derogatio con-
trariorum.

terisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima octava martii millesimo septingentesimo septagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XIII.

Dat. die
30. martii
1775.
Anno I.

Declaratur, quod carcerati fugam a carceribus capientes, eorumque custodes illos dolo dimittentes ecclesiastico asylo minime gaudere possint in regno Sardinie.

Venerabilibus fratribus archiepiscopis, et episcopis regni Sardinie

Pius pp. VI.

Venerabiles fratres salutem et apostolicam benedictionem.

Memoratur quoniam capta fuerit Clementis XIII. providentia, ad frequentiam criminum coercendam.

§. 1. Ad coercendam frequentiam criminum, quæ ex commodo, ac facili confugio ad ecclesias, aliaque loca immunita in Sardinie regno persæpe patrabantur felicitis recordationis Clemens pp. XIII. prædecessor Noster piis votis cl. me. Karoli Emmanuelis, dum vixit, Sardinie regis illustris annuere volens per suas in simili forma Brevis die xxi. martii MDCCLIX. expeditas literas fraternitatibus vestris conscriptas motu proprio, ac ex certa scientia, et de apostolicæ potestatis plenitudine sub certis modo, et forma tunc expressis declaravit, statuit, et decrevit non solum, quoniam essent crimina, et delicta, quorum causa rei, ac delinquentes ad publicam quietem, et securitatem, ecclesiasticum asyllum habere nequirent, sed etiam quæ ecclesie, et loca immunitate ecclesiastica gaudere minime deberent: qua de re, italico etiam sermone adhibito, in memoratis suis literis crimina, et delicta hujusmodi, nec non ecclesias, et loca prædicta ipse Clemens prædecessor distincte numeravit, et expressit, ac alias prout in eisdem literis, quarum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, fusius continetur.

Proces portectæ pro exclusione a privilegio asyli eorum, qui a carceribus fugam arripiunt.

§. 2. Nuper vero pro parte carissimi in Christo filii Nostri Victorii Amadei ejusdem Sardinie regis illustris nobis expositum fuit, quod frequenter admodum in regno prædicto

Bull. Rom. Tom. V.

rei, qui in carceribus ibidem reperiuntur, intelligentia plerumque, et cooperatione eorum, qui custodes carcerum hujusmodi sunt, ab illis evadunt, hincque se se liberos reddunt a pœna pro eorum criminibus debita, ope confugii, quod in sacro asylo ipsi commode sumunt. Ut igitur tanta perturbatio, quæ impedit cursum justitiæ, eique præjudicat, ac publicæ tranquillitati adversatur, in posterum procul absit, et amoveatur, ipse Victorius Amadeus rex inter delicta, et crimina, propter quæ dictus Clemens prædecessor in memoratis suis literis declaravit, minime immunitate ecclesiastica gaudere eos, qui talia patrassent, reos quoque prædicti criminis, nempe custodes carcerum, qui dolo dimittant detentos in carceribus, vel ibidem mancipatos a carceribus ipsis effugere faciant, comprehensos a Nobis declarari plurimum desiderat.

§. 3. Nos igitur Christifidelium omnium quieti, et tranquillitati, ut ferventius ipsi Deo inservire valeant, quantum Nobis ex alto conceditur, paterna charitate, consulere cupientes, ejusdemque Victorii Amadei regis votis benigne acquiescere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, et matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, præter ac ultra reos illos, quos in regno Sardinie ecclesiasticum asyllum minime habere debere idem Clemens prædecessor in suis literis prædictis statuit, atque decrevit; non solum = quei carcerieri, che in avvenire nel regno di Sardegna si trovassero rei d'aver dolosamente lasciati, o fatti fuggire dalle carceri i carcerati, i quali con complotto co'carcerieri, o pure con complotto tra medesimi carcerati, e violentemente fossero fuggiti dalle carceri, = ecclesiastico asylo in dicto regno Sardinie nequaquam gaudere, sed inter alios reos in præfatis literis ipsius Clementis prædecessoris relatos, atque expressos, hos quoque comprehensos declaramus, atque statuimus.

Tenor pontificis declarationis.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apo-

Clavula sublatæ, et decretum irritans.

stolici auditores, et Sedis apostolicæ nuntios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate iudicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus omnibus, et singulis illis, quæ idem Clemens præcessor in suis literis prædictis voluit non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis etiam impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die trigesima martii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Dat. die
5. aprilis
1775.
Anno I.

XIV

Gratiæ, et privilegia conclavistis postremi conclavis concessa.

Pius papa VI.

Urbis

Motu proprio etc.

Donatio scutorum decem millium auri.

§. I. Nos volentes dilectos filios conclavistas, qui conclavi, in quo divina favente clementia ad summi apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, et venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. cardinalibus uti familiares, et continui commensales inservientes interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, et incommoda plura subierunt; habitatione obsequiorum hujusmodi, favoribus, grâtiis, et privilegiis pro cujusque meritis exornare, ipsosque conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in rolo, seu divisione subscriptis, seu subscripta per dilectum filium Nostrum Andream ss. Viti et Modesti diaconum cardinalem Nigronum nuncupatum pro-darium Nostrum summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad Nos spectantium gratiose donavimus, in veros, indubitatos, et non fictos familiares, et continuos

Receptio in familiares.

commensales Nostros, ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres ^{In notarios.} præfatæ S. R. E. cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, et aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in Nostros, et Sedis apostolicæ notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum de numero participantium notariorum, recipimus, et tam illos, quam alios conclavistas singulos, qui singulatim ab iisdem tribus cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, sacri palatii, et aulæ Lateranensis comites, et milites, et tam illos, quam omnes etiam quoscumque alios conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus temporali dominio eidem S. R. E. mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam singulatim quisque eorum elegerit, et ad quam ab eisdem tribus cardinalibus se admitti petierit, veros cives ad instar, et sine ulla prorsus differentia inter eos, et singulos alios veros originarios, et antiquissimos etiam nobiles, et participantibus cives ipsius urbis, vel civitatis, ^{Electio civitatis.} itaut ipsum jus civitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, et deputamus, ac nobilitatis, et civitatis titulo, honore, et insigniis decoramus, aliorumque familiarium, et continuorum commensalium Nobis actu in palatio Nostro apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, et bibentium, ac Nostrorum, et Sedis præfatæ notariorum palatii, et aulæ prædictorum comitum, militum, et nobilium, ac civium hujusmodi originariorum numero, et consortio favorabiliter aggregamus, et pro veris, et indubitatis, et non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac notariis Nostris comitibus, nobilibus, militibus, et civibus deinceps haberi volumus, et reputari mandamus, eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, et literis tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus se familiares, continuos commensales, Nostrosque comites, milites, nobiles, et cives etiam originarios nominare possint, nec propterea impetrationes, concessionem, et literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, et efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, et quibuscumque, ac prorsus similibus antelationibus, præ-

Creatio in comites, milites, et nobiles.

Etiam pro hæredibus.

rogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii Nostri familiares tempore dictæ assumptionis Nostræ ad summi apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, et rocchetum notariorum ipsius Sedis non deferant, palatiique, et aulæ præfatorum comites, milites, nobiles etiam originarii, ac antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, et cive originario, et antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum etiam per quascumque literas seu constitutiones apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, et extra, sine tamen eorumdem notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, et gaudere libere, et licite valeant realiter, et integre in omnibus, et per omnia, etiamsi in urbe, et civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de vere nobili genere, et ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo cive procreati forent, et hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, et jura, quæ pro aliis nobilibus, et civibus originariis emanarunt, et quæ ratione nobilitatis, et civilitatis naturalis, et originariæ aliis competunt pro eisdem conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, et eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competere auctoritate, et tenore similibus indulgemus. Ac conclavistas præfatos a solutione, et exactiōne quarumcumque decimarum, non tamen decimarum subsidiorum, et onerum in subsidium expeditionis contra turcas, et orthodoxæ fidei hostes impositarum, et impositorum, et cujuscumque pedagii, gabelle, et cujuscumque oneris ordinarii, et extraordinarii ubique locorum, et ex quacumque quantumvis urgentissima, et inexcogitabili causa, et occasione, etiam ad instantiam imperatoris, regum, et rerum publicarum etiam Venetæ, et aliorum

quorumcumque principum impositorum, et imponendorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, et e contra, et postquam casus hujusmodi impositionis, et solutionis evenerit, liberamus, et eximimus, liberosque, et exemptos fore, et esse decernimus, districtius inhibentes dilectis filiis nunc, et pro tempore existentibus ejusdem S. R. E. camerario, thesaurario, præsidentibus clericis, ac quibuscumque aliis officialibus cameræ Nostræ apostolicæ, ac exactoribus decimarum, præterquam decimarum subsidiorum, et onerum in subsidium expeditionis contra turcas, et orthodoxæ fidei hostes, ut præfertur, impositarum, et impositorum, necnon cujuscumque pedagii, subsidii, gabelle, et aliorum, ut præfertur, impositorum onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscumque ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis et conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumque usu, possessione, vel quasi directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præsumant, nec non eisdem conclavistis, quod bona quæcumque ad ipsos, et eorum quemlibet spectantia, et per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, et sine cura, sæcularium, et quorumvis ordinum, et militiarum, atque hospitalium quorumcumque regularium, necnon canonicatum, et præbendarum, ac dignitatum quorumlibet per eos alias obtentorum, et obtinendorum, aut alias quomodolibet, et quovis quæsito colore, ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, et alias licite acquisita, et acquirenda, etiam in dicta urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia spoliis minime subiaceant, sed conclavistæ præfati, etiam si religioni alicujus militiæ, non tamen sancti Johannis Hierosolymitani adscripti, et in ea expresse professi fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi curiales esse desierint, et in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, vel alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere libere, et licite valeant, simili modo concedimus, et indulgemus, præcipientes, et mandantes eisdem præfatæ S. R. E. camerario, thesaurario, præsidentibus, cle-

Exemptio ab habitatione in civitate.

A gabellis, et decimis, aliisque oneribus, exceptis decimis impositis, in subsidium expeditionis contra turcas.

Exemptio a spoliis cum facultatibus testandi, exceptis equitibus s. Joannis Hierosolymitani.

ricis, et quibusvis aliis spoliatorum hujusmodi collectoribus, et subcollectoribus, ac militiarum, non tamen dicti sancti Joannis Hierosolymitani prædictarum receptoribus, officialibus, aut prioribus, et quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus, etiam cujusvis militiæ, et cujusvis gradus, status, ordinis et præminentia, etiam si speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant; ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, et codicillorum per ipsos conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas semper, et perpetuo validas, et efficaces fore.

Facultas concessa etiam e-
quitibus cujus-
cumque mili-
tiæ retinendi
pensiones ad
summam du-
centorum 200.

Ac cum eisdem conclavistis etiam in militia sancti Joannis Hierosolymitani, et in quavis alia militia expresse professis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, et eorum cui-libet super quorumvis beneficiorum ecclesiasticorum, et etiam mensarum episcopaliū, archiepiscopaliū, abbatialiū, necnon dignitatum quarumcumque, ac monasteriorum etiam per eundem S. R. E. cardinales ad præsens obtentorum, et in posterum quomodolibet obtinendorum fructibus etc. ac etiam distributionibus quotidianis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de camera pro quolibet eorum nunc, et pro tempore reservatarum, et assignatarum, ac reservandarum, et assignandarum habitam, et tonsuram clericalem gestare; et in illis dommodo alias ipsi habitum decentem, et honestum, ac per milites præfatos gestari solitum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, nec etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones usque ad præfati summam ducentorum ducatorum hujusmodi ascendentes, et reservatas, et in posterum reservandas, ut præfertur, etiamsi matrimonium quoad milites aliqujus militiæ, videlicet cum militia compatibile jam contraxerint, vel post hac contrahere voluerint cum unica, et virgine, tantum recipere, et quoad vixerint, et quilibet eorum respective vixerit retinere libere, et licite valeant, de speciali dono gratiæ dispensamus. Et insuper conclavistis præfatis, et eorum singulis, ut quicumque loci ordinarii, vel canonici metropolitanarum, vel cathedralium, seu duarum insignium urbis

Absque neces-
sitate deferen-
di habitum, et
tonsuram cle-
ricalem.

collegiatarum ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque ecclesiasticæ in dignitate ecclesiastica constitutæ tam in Romana curia, quam extra eam ad id per eos, et eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, et eorum singulis super quibuscumque fructibus etc. juribus, obventionibus, et emolumentis universis, certis, et incertis quarumcumque mensarum episcopaliū, archiepiscopaliū, et abbatialiū, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitiū, et mercedis dignitatum, canonicatum, et præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, et sine cura sæcularium et quorumvis ordinum regularium, non tamen per S. R. E. cardinales obtentorum reservatas, seu reservandas, seu fructus etc. hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi, semel, vel pluries translata, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, et extinguere, ac postquam cassatæ, et extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas seu fructus etc. hujusmodi usque ad summam præfati centum ducatorum uni, vel pluribus aliis personis ecclesiasticis, vel etiam clericali caractere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto caractere rite insigniti fuerint, seu alias pensionum, seu fructuum hujusmodi capacibus per eosdem conclavistas, et illorum singulos nominandos, etiam quæcumque, quotcumque, et qualiacumque beneficia ecclesiastica obtinentibus, et expectantibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eisdem modo, et forma quibus eisdem conclavistis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficiis hujusmodi obtinentium consensu integre persolvendas, et per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, et levandas, aut percipiendos, exigendos, et levandos reservare, constituere, concedere, et assignare possint, itaut præfati translarii in quasi possessione pensiones, seu fructus etc. hujusmodi exigendi, in qua ipsi conclavistæ tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus, et per omnia subrogati esse ceaseantur, concedimus, et indulgemus, etiamsi similem gratiam a romanis pontificibus prædecessoribus Nostris, alias forsitan obtinuerint, seu quislibet eorum

Facultas trans-
ferendi pen-
siones usque
ad summam
100. ducato-
rum.

Ampliatio in
non clericos.

Cumulativa similitium gratiarum.

obtinuerit, tam vigore aliorum privilegiorum conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, et privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, et concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam, et concessas esse volumus, ita ut quilibet eorum cumulative, et ampliative præfatis facultatibus præsentibus, et præteritis privilegiis hac in re concessis uti, frui, et potiri possint. Decernentes novas reservationes, constitutiones, concessionem, assignationes, et translationes pensionum, ac fructuum etc. hujusmodi, ut præfertur, faciendas ex nunc, prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsaque beneficia super quorum fructibus etc. aliisque hujusmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore. Necnon conclavistas præfatis, qui s. Johannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ, seu religionis regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existant, dummodo tamen quinquennale, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, et consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, ac quarumvis pensionum, et commendarum eorum militiæ, seu religionis capaces existant perinde ac si in eadem militia, seu religione antianitatem de justitia consecuti fuissent, similiter indulgemus. Præterea eosdem conclavistas si qui eorum defectum natalium patiantur ex quocumque damnato, et illicito coitu, etiamsi ex nobilibus parentibus, et vilibus sæminis procreati existant, etiamsi alias legitimi existant, legitimamus; omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, et abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, et cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, et maternis, ac aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione, et præterquam in bonis ecclesiasticis, et ab Ecclesia provenienti- bus succedere, et illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, et habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates, restituendo realiter, et cum effectu, ac ad dignitates, honores, et quæcumque alia officia sæcularia; publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, et

Concessio antianitatis equitibus.

Legitimatio spuriorum.

Habilitatio ad successiones, honores, ordines, et beneficia.

exercere in omnibus, et per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ut clericali characterem, qui illo nondum insigniti sunt insigniri, ac ad omnes etiam sacros, et presbyteratus ordines si nondum ad illos promoti sint promoveri, ac postmodum characterem, et ordinibus hujusmodi, ac illorum privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, et quæcumque, et qualiacumque cum cura, et sine cura beneficia ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, et officia etiam curata, et electiva in cathedralibus, et metropolitans, vel collegiatis ecclesiis, seu si parochiales ecclesiæ, vel earum perpetuæ vicariæ, ac canonicatus, et præbendæ, ac dignitates non tamen majores post pontificalem in cathedralibus, aut principales in collegiatis ecclesiis hujusmodi fuerint si eis alias canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, et instituantur in eisdem recipere, et dummodo plura simul non sint, quam quæ a concilio Tridentino permittuntur quoad vixerint retinere libere, et licite valeant similiter dispensamus: ac omnes, et quoscumque defectus si qui forsitan sint in omnibus, et quibuscumque provisionibus, ac permutationibus beneficiorum quorumcumque eorundem conclavistarum tam ob multiplicatam titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum etiam irregularitatis, et similiter in expeditionibus literarum apostolicarum super illis, quam alias ex quavis causa provenientes quoad præteritum tantum, ac sine præjudicio juris alicui quæsitum, et dummodo non intercesserit simoniæ labe, nec aliqua lis desuper pendeat sanamus, ac provisiones hujusmodi vigore presentium in utroque foro, perinde ac si novas provisiones obtinuissent revalidamus, et quatenus opus sit, omnibus, et singulis eorum de omnibus, et singulis dignitatibus, et aliis cum cura, et sine cura beneficiis ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, et nuncupatis etiam cujusvis ordinis regularibus per eos respective obtentis de novo etiam respective providemus, ac omnes, et singulas pensiones eis, et eorum singulis super quorumvis beneficiorum ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, et nuncupatorum etiam alicujus ordinis regularium fructibus etc. ac etiam distributionibus quotidianis respective reservatas

Sanatio defectuum provisionum.

similiter de novo reservamus; ipsisque conclavistis, eorumque singulis quoscumque, fructus etc. ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, canonicatum, et præbendarum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum quorumcumque, ac quarumcumque pensionum annuarum ipsis, et eorum cuilibet respective collatorum, et reservatarum tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, et occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum, vel eorum non promotionis ad omnes etiam sacros, et presbyteratus ordines, vel non susceptionis gradus doctoratus indebite perceptos cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, et condonamus, ac cum eis super inhabilitate, et irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi legati missas et alia divina officia, dummodo tamen non in contemptum clavium celebraverint, aut alias in divinis se immiscuerint, quodque illa, et præmissis eisdem non obstantibus ad omnes etiam sacros, et presbyteratus ordines alias rite, et dummodo nullum aliud alicui eorum obstet canonicum impedimentum, promoveri. et in illis, et in susceptis per eos alias rite ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare liberè, et licite valeant dispensamus, quodque omnes, et quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, et quævis aliæ literæ apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum hujusmodi, prout Nostris familiaribus continuis commensalibus eisdem conclavistis, et eorum cuilibet gratis dentur, concedantur, et expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis tam de capienda possessione nomine dictæ cameræ apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumvis beneficiorum ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, et expediantur, ac dari, concedi, et expediri omnino debeant etiam præcipimus, et mandamus, ac eisdem conclavistis, et eorum cuilibet, ut alia similia, vel dissimilia indulta, privilegia, facultates, et gratias hactenus eis, et eorum cuilibet per Nos, et romanos pontifices prædecessores Nostros, et Sedem præfatam concessa in suo robore, et firmitate cum præsentibus stare; ac illorum omnium, et singulorum tenores perinde ac si de verbo ad verbum inserti forent præsentibus haberi volumus pro expressis; quam in posterum concedenda specialia, vel generalia, qui-

bus per præsentibus, ac præsentibus per illa minime in aliquo præjudicare intendimus, ita ut quocumque, et qualiacumque fuerint unum alteri derogare non censeantur, sed eos, et eorum quemlibet illis simul, ac cum præsentibus prædictis cumulative, vel singulariter, prout eisdem conclavistis, et eorum cuilibet magis expediens videbitur, frui, et gaudere posse decernimus, dummodo tamen præsentibus non adversentur similiter concedimus, et indulgemus. Postremo eosdem conclavistas, eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus si videbitur conficiendas in dicta camera insinuandum, aut admitti, et registrari petendum minime teneri, nec illum, seu illas etiamsi motus proprius, et literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, et registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admittæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, ac motum proprium, et literas hujusmodi, et in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, et constitutionibus apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, vel moderarentur, quæ a Nobis, et a dicta Sede pro tempore, et ex quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, ac divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel alia quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehensum, et et comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, et eas in pristinum statum restitutum, repositum, et plenarie reintegratum, et restitutas, repositas et plenarie reintegratas, seu restituendum, reponendum, et plenarie reintegrandum, et restituendas, reponendas, et plenarie reintegrandas esse censeri. Et insuper cum dilectus filius Alexander de Turre presbyter romanus et basilicæ s. Mariæ Transtiberim pariter nuncupatæ de urbe canonicus, coadjutor dilecti etiam filii Joannis Philippi de Turre in officio subcollectoris generalis quindenniorum, tamquam dictorum conclavistarum procurator in præmissis, sedulam pro eis operam navaverit, propterea, et aliorum meritorum suorum, et obsequiorum Nobis, et dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus et gratiis prosequi, eidem Alexandro, licet ipse in conclavi prædicto non intervenerit, ni-

Remissio fructuum male perceptorum.

Absolutio ab irregularitate.

Expeditio literarum apostolicarum gratis.

Confirmatio aliorum similium, vel dissimilium privilegiorum.

Exemptio ab insinuatione in camera.

Comprehensio procuratoris in privilegia.

hilominus omnibus, et singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis, non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per Nos, ut supra, dictis conclavistis donatorum, et inter eos, ut præfertur, distributorum, seu distribuendorum tanquam conclavista frui, et gaudere libere, et licite possit, et valeat, perinde ac si conclavi hujusmodi vere, et realiter interfuisset. Constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque supradictis, et aliis contrariis nequaquam obstantibus motu, scientia, et auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus; sicque per quoscumque judices, etiam commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, et eorum cuilibet in quavis instantia aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, irritumque etc. attentari. Et insuper dilecto filio Nostro Henrico Benedicto Mariæ Clementi episcopo Tusculano, et s. Laurentii in Damaso nuncupati commendatario prædictæ S. R. E. card. duci Eboracensi nuncupato, ejusdem S. R. E. vice-cancellario, et literarum apostolicarum summatori, ac dilectis filiis cameræ apostolicæ ministris loco secretariorum apostolicorum suppressorum, præsidenti plumbi, aliisque officialibus, ad quos literarum præfatarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat, et pertinet sub pœna indignationis Nostræ motu simili, et ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut præfatas literas super prædictis omnibus, et singulis, tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsim, et separatim cum omnibus, et quibuscumque derogationibus, decretis, et clausulis in eis concessis gratis, etiam quoad compositionem in dataria Nostra, et per eandem viam secretam absque alio mandato expédiant, et expédiri faciant; insuper omnia, et singula privilegia, gratias, et concessionem eisdem conclavistis, et eorum cuilibet a diversis summis romanis pontificibus prædecessoribus Nostris hucusque concessa, motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus confirmamus, et approbamus; ac de novo liberalissime concedimus. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorundem notariorum numero, etiam si ad illud non sit devenum, ac Nostra, et

cancellariæ apostolicæ regula de præstando consensu in pensionibus, et fel. rec. Pii pp. IV. de similibus, et dissimilibus gratiis in dicta camera infra tres menses præsentandis, et registrandis, ac Pii V. romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictaviensis concilii, ac Nostris, et cancellariæ præfatæ regulis, etiam in crastinum dictæ assumptionis Nostræ ad summi apostolatus apicem editis, et in prædicta cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, et provincialibus conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, et ordinationibus, ac ecclesiarum, monasteriorum, ordinum, etiam s. Joannis Hierosolymitani, ac etiam urbis Romæ, ac aliarum civitatum, oppidorum, et terrarum cameræ prædictæ, et quarumvis universitatum, etiam juramento etc. roboratis statutis, et consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, et novis reformationibus, etiam legibus tam pontificiis, quam imperialibus, regiis, et ducalibus, et sacris canonibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis illis, eorumque superioribus, et personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis etiam vim contractus, et statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine paribus, et consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus etc. etiamsi de illis etc. eorumque tenores etc. illis alias etc. permansuris hac vice dumtaxat, specialiter, et expresse motu pari derogamus. Cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio F. A.

§. 2. Et cum absolute a censuris ad effectum etc. Et quod obstantiæ etiam beneficiales conclavistarum, et ab eis subrogatæ hujusmodi, et dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, et in casibus regulæ de insordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, derogatione, et quarumcumque aliarum constitutionum apostolicarum, et conciliorum etiam generalium, et statutorum, et stabilimento- rum, usupum, naturarum, constitutionum

Absolutio a censuris.

Expeditio gratiosa, et per viam secretam. Derogationes.

synodaliū, statutorū, et privilegio-
rum populi romani, et Cluniacensis,
Cisterciensis, s. Benedicti, s. Augustini,
et aliorum ordinum, et militiarum,
etiam s. Joannis Hierosolymitani, et ec-
clesiis, et monasteriis, civitatibus, et lo-
cis, et personis, et dominiis tempora-
libus, sub quibuscumque verborum for-
mis, et cum quibusvis efficacioribus,
efficacissimis, et insolitis clausulis, et
decretis, etiam consistorialibus, etiam
contra alienigenas, et alias personas cer-
tis modis non qualificatas, aut alias quo-
modolibet concessis, quorum tenores etc.
latissime, ac de verbo ad verbum prout
ipsis conclavistis magis placuerit, ex-
primi possint, etiam cum suspensione
quaruncumque gratiarum, indultorum,
quibusvis ordinariis collatoribus confe-
rendi beneficia ecclesiastica, etiam re-
servata, ad eorum collationem etc. per-
tinentia, et in omnibus, aut certis ex-
pressis causis quomodolibet concessis la-
tissime extendendis, itaut omnia tol-
lantur; et quod sola presentis motus
proprii Nostri signatura sufficiat, et ubi-
que fidem faciat in iudicio, et extra,
regula quacumque contraria non ob-
stante.

Præceptum de
describendis
nominibus con-
clavistarum.

§. 3. Et quod præmissorum omnium,
et singulorum indultorum, concessio-
num, gratiarum, et derogationum, ma-
ior, et verior specificatio, et expressio
fieri possit in literis, si videbitur, in
quibus singulorum conclavistarum no-
mina, et cognomina, qualitates, ordi-
nes, gradus, diocesis, patria, et cæ-
tera requisita exprimi, et describi, seu
expressis, et descriptis haberi possint,
inter eos sacrista, et magistri cære-
moniarum cappellæ Nostræ, necnon secre-
tarius collegii eorundem cardinalium,
et cæteri alii in notula per ipsos magi-
stros cæremoniarum facta, et descripta
adnotati, et descripti, si alias ad pen-
siones, et beneficia huiusmodi habiles, et
capaces fuerint, comprehendantur, et
adnotentur simul, vel ad partem, etiam
in una, non facta mentione de alia, vel
aliis prout videbitur expedien.

Fides habenda
de transumptis

§. 4. Volumus autem, quod lite-
rarum super presentibus conscribenda-
rum, seu presentis motus proprii No-
stri transumptis impressis, et sigillo, ac
manu alicujus personæ in dignitate ec-
clesiastica constitutæ munitis, et etiam
descriptis eadem fides tam in iudicio,
quam extra illud adhibeatur, quæ ori-
ginalibus literis, seu presenti motui
proprio Nostro originali adhiberetur si
forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhi-
bitus, vel ostensus foret. FIAT. J. A.

Datum Romæ apud s. Petrum octa-
vo idus aprilis anno primo.

XV.

Imminutio festorum in diocesi
Compostellana.

Venerabili fratri archiepiscopo
Compostellano.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et
apostolicam benedictionem.

§. 1. Cum sicut, quædam sunt,
ut inquit sanctus Leo magnus præde-
cessor Noster, quæ nulla possunt ra-
tione convelli, ita multa sint, quæ aut
pro consideratione ætatum, aut pro ne-
cessitate rerum oporteat temperari, illa
semper conditione servata, ut in his,
quæ vel dubia fuerint, aut obscura, id
noverimus sequendum, quod nec præ-
ceptis evangelicis contrarium, nec de-
cretis sanctorum patrum inveniatur ad-
versum. Ea propter apostolica hæc san-
cta Sedes pro paterna erga universos
Christifideles benignitate, quoad inte-
grum sibi fuit, consuevit supremam
suam in iis auctoritatem interponere,
quæ cæteroquin ad majus divini cultus
incrementum præscripta, aut per fri-
gescentem in nonnullorum cordibus cha-
ritatem, ad otium, luxuriamque con-
vertuntur, aut ob rerum ad vitam tra-
ducendam necessariorum inopiam non
sine conscientie angore contemnuntur.

Ratio im-
nuendi ali-
quando dies
festos.

§. 2. Quoniam autem, sicut pro
parte tua Nobis expositum fuit, eidem
fraternitati tuæ innotuit, quod in tua
diocesi Compostellana adeo excreverunt
calamitates, et angustie propter præ-
sentium temporum infortunia, ut mi-
seri illius habitatores, incolæque, et
præsertim ii, qui in sudore vultus sui
panem comedunt, persæpissime cog-
gantur (quamvis animo invito) dies
festos negligere, operibusque mechan-
icis sese addicere pro pane lucrando, et
ideo facilius contigit ob excrementum die-
rum festorum numerum: ac propterea
Nobis humiliter supplicatum fuit, ut
in præmissis opportune providere, et
ut infra indulgere de benignitate apo-
stolica dignaremur.

Supplicatio-
nes propositæ
ab ordinaro
diocesis Com-
postellanae pro
assequenda im-
minutione fes-
torum.

§. 3. Nos itaque, qui Christifide-
libus, quantum cum Domino possu-

Indulgetur ju-
xta præces.

mus, salutare remedium potius ad æternam salutem comparandam, et humanam vitam honeste substinendam adhibere, quam per severiorem Ecclesiæ disciplinæ rigorem ad desperationem inopes adducere cupimus, dictos incolas specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis humiliter porrectis inclinati: fraternitati tuæ per præsentem committimus, et mandamus, ut veris existentibus narratis, omnibus utriusque sexus Christifidelibus in prædicta tua Compostellana diœcesi existentibus, ut deinceps, exceptis omnibus diebus dominicis, nec non Natalis Domini Nostri Jesu Christi, et sequenti sancti Stephani, Circumcisionis, Epiphaniæ, paschatis Resurrectionis, et sequenti, Pentecostes, et sequenti, ac corporis Christi, et Ascensionis, sancti Joannis Baptistæ, et sanctorum Petri, et Pauli, ac Jacobi apostolorum, et commemorationis omnium sanctorum; præterea quinque dicatis beatæ Mariæ virgini immaculatæ scilicet Annuntiationis, Purificationis, Assumptionis, Nativitatis, et Conceptionis, nec non sancti patroni, aut tutelaris cujuslibet loci pro hominibus ejusdem loci, dumtaxat festivis diebus, in quibus integra manet præcepti obligatio, in reliquis vero festis sive per hanc sanctam eisdem diœcesis constitutiones, sive quacumque alia de causa, etiam ex causa voti per majores suos facti, quod quoad hanc partem etiam auctoritate Nostra apostolica per te commutari volumus, præceptis, præscriptisque (audita tamen missa) laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus sine ullo prorsus conscientiæ scrupulo vacare possint; auctoritate Nostra apostolica concedas, et indulgeas, permittas, ac statuas, præcipias, et mandes.

§. 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non diœcesis prædictæ, illiusque locorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque

indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die quinta aprilis millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XVI.

Mandatum episcopis græcis ritus uniti, ut eorum sententiam referant super diminutione festorum.

Venerabilibus fratribus, episcopis Fogaraciensi, Munkaciensi, Schidvicensi ritus græci uniti.

Pius pp. VI.

Venerabiles fratres salutem, et apostolicam benedictionem.

§. 1. Assueto paternæ charitatis affectu, quo romani pontifices prædecessores Nostri Christifidelium omnium spiritualibus simul ac temporalibus necessitatibus consulere semper studuerunt, dies quoque festos ad preces carissimæ in Christo filiæ Nostræ Mariæ Theresiæ Hungariæ reginæ apostolicæ, et Bohemiæ reginæ illustris in romanorum imperatricem electæ viduæ in civitatibus, et diœcesibus ejus dominio subjectis primum imminuit fel. rec. Benedictus papa XIV., deinde vero temperata etiam jejunii lege, eorundem festorum numerum rec. mem. Clemens papa XIV. magis quoque cohibendum esse decrevit. Quocirca per suas cuique ex archiepiscopis, et episcopis earundem civitatum in simili forma Brevis expeditas literas, quid ab ipsis statuendum, exequendumque propterea esset, idem Clemens prædecessor uberrime patefecit,

Datum die
8. aprilis
1775.
Anno I.

Usus s. Sedis
minuendi dies
festos si ita ex-
pediverit neces-
sitatibus spiri-
tualibus Chri-
stifidelium.

nec non omnes dies, in quibus firma adhuc præcepti obligatio retinenda foret distincte enumeravit.

Imminutio facta pro Christi fidelibus latini ritus non valet pro aliis græci ritus.

§. 2. Cum autem non una, eademque festorum celebrandorum ratio inter latinos vigeat ac græcos ritus uniti; hinc eadem carissima in Christo filia Nostra pro eximia, qua pollet pietate, et erga omnes sibi subjectos populos singulari studio enixe a Nobis postulat, ut necessitatibus quoque græcorum hujusmodi, qui sub suo felici dominio reperiuntur de apostolica benignitate opportune providere dignemur. Ut igitur in re tanti momenti sanctorum venerationem, animarumque æternam salutem respiciente, quid statuendum sit matura deliberatione adhibita, præscribere valeamus, fraternitatibus vestris, de quarum intergritate, doctrina, ac religionis zelo plurimam in Domino fiduciam habemus, per præsentem committimus, ut juxta vobis datam a summo luminum patre prudentiam serio perpendatis, quot dies festi in unaquaque ex vestris respectivis diocæsibus imminuere magis congruum, atque expediens vobis in Domino videatur. Postmodum vero, ne salutaris jejuniorum medela animabus eorundem græcorum unitorum unquam deficiat modum, ac tempus quo jejunia in posterum statuenda sint perscrutetis, ac denique ne festorum diminutorum celebritas a memoria excidat Christifidelium hujusmodi, quibus diebus festis tum apostolorum, cum martyrum commemoratio in missa peragenda sit Nobis proponite. His enim omnibus assueta prudentia, charitate, et religionis zelo fraternitatum vestrarum consideratis, et a vobis intellectis id adjuvante Domino præscribemus, quod venerationi sanctorum, et istarum animarum vestræ curæ commissarum majori spirituali bono magis expedire putabimus. Interea vero fraternitatibus vestris, ac ovibus sollicitudini vestræ conceditis apostolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die octava aprilis millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XVII.

Dat. die
8. aprilis
1775.
Anno I.

Facultas episcopis græcis ritus uniti minuendi dies festos, transferendi jejunia etc.

Venerabilibus fratribus episcopis Fogaraciensi, Munkaciensi, Schidvicensi ritus græci uniti.

Pius pp. VI.

Venerabiles fratres salutem,
et apostolicam benedictionem.

§. 1. Assueto paternæ charitatis affectu, quo romani pontifices prædecessores Nostri Christifidelium omnium spiritualibus simul ac temporalibus necessitatibus consulere semper studuerunt, dies quoque festos ad preces carissimæ in Christo filiæ Nostræ Mariæ Theresiæ Hungariæ reginæ apostolicæ, et Bohemiæ reginæ illustris in romanorum imperatricem electæ viduæ in civitatibus, et diocæsibus ejus dominio subjectis primum imminuit fel. rec. Benedictus papa XIV., deinde vero temperata etiam jejunii lege, eorundem festorum numerum rec. mem. Clemens papa XIV. magis quoque cohibendum esse decrevit. Quocirca per suas cuique ex archiepiscopis, et episcopis earundem civitatum in simili forma Brevis expeditas literas, quid ab ipsis statuendum, exequendumque propterea esset, idem Clemens prædecessor uberrime patefecit, nec non omnes dies, in quibus firma adhuc præcepti obligatio retinenda foret distincte enumeravit.

§. 2. Cum autem non una, eademque festorum celebrandorum ratio inter latinos vigeat ac græcos ritus uniti; hinc eadem carissima in Christo filia Nostra pro eximia, qua pollet pietate, et erga omnes sibi subjectos populos singulari studio enixe a Nobis postulat, ut necessitatibus quoque græcorum hujusmodi, qui sub suo felici dominio reperiuntur de apostolica benignitate opportune providere dignemur.

§. 3. Nos igitur ipsius votis quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, ut quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, ut ipsi Christi fideles græci in unione, qua, propi-

Proemium.

Preces porrectæ a regina Hungaria, pro obtinenda imminutione festorum pro Christifidelibus regni sui, qui servant græcum ritum.

Facultates opportunas ad rem concedit pontifex, singulis ordinariis locorum, cum opportunis legibus, et declarationibus.

tiantē Deo, cum latīna ecclēsia nunc sunt, in posteram quoque indesinenter, alacriterque perseverent, fraternitatibus vestris facultatem; ut in vestris respective civitatibus, et diocēsis Austriacae ditioni subjectis, retentis tamen, ac celebratis festivis diebus Resurrectionis, et Pentecostes, aliisque per annum diebus dominicis, nec non Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniae, Ascensionis, nec non quinque dicatis beatæ Mariæ virginis, scilicet Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis, et Conceptionis, ac etiam festis sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, et omnium sanctorum, reliquos dies festos per eosdem græcos celebrari solitos prout magis congruum, atque expediens vobis in Domino videbitur, minnere, ac præscripta pro eis jejunia transferre, nec non aliorum apostolorum, et martyrum commemorationem in alicujus diei festi celebritate peragere valeatis, auctoritate apostolica, tenore præsentium concedimus, et indulgemus. Commissum tamen opus, venerabiles fratres, ita absolvere curabitis, ut quoad fieri poterit, et cujusque respective diocesis necessitates, ac rationes postulabunt, græcorum hujusmodi indigentiae, et salutari animarum medelæ ex jejunio percipiendæ prudentia, et charitate vestra pie, sancteque a vobis consultum fuisse omnes agnoscant, et fateantur.

Derogatio con-
suetudin.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac civitatum, et diocēsum hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie; ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die octava aprilis millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XVIII.

Privilegia, exemptiones, et indulta concessa dapiferis, qui in conclavi S.R.E. cardinalibus inservierunt.

Pius PP. VI.

Urbis

Motu proprio etc.

Nos volentes dilectos filios Nostros, dum cardinalatus honore fungebamur, ac venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. cardinalium dapiferos, qui conclavi, in quo divina favente clementia ad summi apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigiliis, et incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, et privilegiis pro cujuscumque meritis exornare, ac eosdem dapiferos, et eorum singulos motu proprio non ad ipsorum dapiferorum, vel alterius pro ipsis Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam; sed de mera liberalitate, certa que scientia Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine in veros indubitatos, et non fictos familiares continuos commensales Nostros, et eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis cardinalibus, in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, et aliis meritis, dignos tali dignitate judicaverint in Nostros, et apostolicæ Sedis notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, et tam illos, quam alios dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus cardinalibus, digni tali honore approbati fuerint, sacri palatii, et aulae Lateranensis comites, et milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt; nobiles quique urbis vel cujusvis alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis, cives esse voluerint singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, et ad quam ab eisdem cardinalibus se admitti, petierit, veros cives, ad instar, et nulla prorsus differentia, inter eos, et singulos alios veros, originarios, et antiquissimos, et nobiles participantes, cives ipsius urbis, vel civi-

Dat. die
9. aprilis
1775.
Anno I.

Receptio in fa-
miliares.

In notariorum.

Creatio in co-
mites, milites,
et nobiles.

Electio civili-
tatis.

*Etiam pro hæ-
reditibus.*

tatis; ita ut ipsum jus civilitatis ad quoscumque eorum hæredes eodem modo transeat creamus, constituimus, et deputamus, ac nobilitatis, et civilitatis titulo, et honore, et insigniis decoramus; aliorumque familiarium continuorum commensalium, Nobis actu in palatio Nostro apostolico servientium, et in illius tinello comedentium, et bibentium, ac Nostrorum, et Sedis apostolicæ notariorum, palatiique, et aulæ præfatæ comitum, militum, et nobilium, et civium hujusmodi originariorum numero, et consortio favorabiliter aggregamus, et pro veris, indubitatis, et non fictis familiaribus continuis commensalibus, ac notariis Nostris, comitibusque, militibus, nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, et reputari volumus, et mandamus; eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, et literis tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus, se familiares continuos commensales Nostros, et comites, milites, nobiles, ac cives, et originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessionem, et literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, et efficaces existant, ac ex nunc deinceps, et in perpetuum omnibus, et quibuscumque prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, et declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii Nostri familiares tempore dictæ assumptionis Nostræ ad summi apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum et rochetum notariorum ipsius Sedis non deferant, palatiique, et aulæ prædictæ comites, milites, ac nobiles originarii, et antiquissimi cives ejusdem urbis vel civitatis, quam ut præfertur elegerint, quicumque ex utroque parente, vere nobili, ac cive originario, et antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, et extra sine tamen eorundem notariorum, de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, et gaudere libere, et licite va-

leant realiter et integre in omnibus, et per omnia, etiamsi in urbe, et civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de vero nobili genere ex utroque parente originario, et antiquissimo cive procreati forent, et hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessionem, indulta, et jura, quæ pro aliis nobilibus, et civibus originariis emanarunt, et quæ ratione nobilitatis, et civilitatis naturalis, et originariæ aliis competunt pro eisdem dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, et eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competere vigore præsentium indulgemus, ac singulos dapiferos præfatos a solutione et exactione decimarum ecclesiasticarum, ubique locorum, et ex quacumque quantumvis urgentissima, et inexcogitabili causa, et occasione, etiam ad instantiam imperatoris, regum, rerumpublicarum etiam Venetorum, et quorumcumque aliorum principum impositarum, et pro tempore imponendarum, non tamen decimarum, subsidiorum, et onerum impositorum in subsidium expeditionis contra Turcas, et orthodoxæ fidei hostes, liberamus, et eximimus; liberosque, et exemptos fore, et esse decernimus; nec non ipsi dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, et proventus ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis, recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, et condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos, propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod censuris ligati, missas, et alia divina officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, aut alias in divinis se immiscuerint, ut illa, et eisdem præmissis non obstantibus ad omnes, etiam sacros, et presbyteratus ordines, alias tamen, rite promoveri, et in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus, etiam in altaris ministerio, ministrare, etiam libere, et licite valeant, dispensamus; ac eosdem dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiantur ex quocumque damnato, et illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, et viribus fœminis forsitan procreati sint, etiamsi legitimated alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, et abolemus, ac

*Exemptio ab
habitatione in
civitate.*

*A gabbellis, et
decimis, aliisque
oneribus.*

*Remissio fructuum male
perceptorum.*

*Legitimated
spuriarum.*

legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, et maternis, et aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen phœudatalibus, et emphyteuticis, aut ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommissò, seu alias de jure valida dispositione succedere, et illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, et habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura legitima, et successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, et reintegrando realiter, et cum effectu, necnon ad dignitates, honores, et quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, et exercere in omnibus, et per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obstet impedimentum, ac clericali caractere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, et ad omnes etiam sacros, et presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt promoveri, et postmodum caractere, et ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, ac qualiacumque cum cura, et sine cura beneficia ecclesiastica etiam personatus, administrationes, et officia, etiam curata, et electiva in cathedralibus, et metropolitanis, vel collegiatis ecclesiis, seu si parochiales ecclesiæ, vel earum perpetuæ vicariæ, ac canonicatus, et præbendæ non tamen in cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem cathedralibus post pontificalem majores, nec principales in collegiatis ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, et instituantur, in illis recipere, et dummodo plura simul non sint, quamque a concilio Tridentino permittuntur quoad vixerint retinere libere, ac licite valeant similiter dispensamus, quodque omnes, et quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentis, et quævis aliæ literæ apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendæ, gratis ubique expediantur, tam de capiendâ possessione nomine cameræ apostolicæ, quam in favorem literarum apostolicarum, ubi illis super provisionibus quorumcum-

que beneficiorum ecclesiasticorum dari poterunt, prout Nostris familiaribus, et continuis commensalibus, etiam gratis dantur, ac conceduntur, etiam dari, et concedi debeant præcipimus, et mandamus; ac dapiferis præfatis, et eorum singulis, ut quicumque loci ordinarii, vel canonici metropolitanarum, aut aliarum insignium ecclesiarum, aut personæ quæcumque ecclesiasticæ in dignitate ecclesiastica constitutæ tam in Romana curia, quam extra eam ad id per eos, et eorum singulos eligendi, seu eligendæ quæcumque pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, et emolumentis universis certis, et incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum episcopaliû, archiepiscopaliû, et abbatialiû, et dignitatum, et canonicatum, et præbendarum, cæterorumque beneficiorum ecclesiasticorum, non tamen per S.R.E. cardinales obtentorum, et in posterum obtinendorum, cum cura, et sine cura sæcularium, aut quorumvis ordinum regularium, seu fructus, redditus, et proventus, aliæque emolumenta, et distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiam si alias semel, vel pluries translatae, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel parte, ac etiam in mortis articulo cassare, et extinguere, ac postquam cassatae, et extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, et proventus, et alia emolumenta, et distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam unî, vel pluribus aliis personis ecclesiasticis per eosdem dapiferos, et eorum singulos nominandis quocumque, quæcumque, et qualiacumque beneficia ecclesiastica obtinentibus, et expectantibus alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel earum procuratoribus legitimis eisdem modo, et forma, quibus eisdem dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu integrè persolvendas, seu persolvendos, et per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, et levandos, reservare, constituere, et assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant in omnibus, et per omnia subrogati esse cen-

Facultas transferendi pensiones usque ad summam centum ducatorum.

Habilitatio ad successiones, honores, ordines, et beneficia.

Expositio litterarum apostolicarum gratiarum.

Cumulativa si-
milium gratia-
rum.

Facultas reti-
nendi pensio-
nes ad sum-
mam biscentu-
mam ducatorum.

Abque neces-
sitate deferen-
di habitum et
tonsuram cleri-
cales.

Exemptio a
spoliis cum fa-
cultatibus te-
standi exce-
ptis equitibus
s. Joannis Hierosolymitani.

seantur, etiam concedimus, et indulgemus, etiamsi similem gratiam a prædecessoribus Nostris alias forsitan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, et potiri volumus; decernentes ipsas translationes, et novas reservationes, constitutiones, et assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, et proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, et proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore, ac eisdem dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, et eorum quilibet, super quibuscumque beneficiis ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de camera pro quolibet nunc, et pro tempore reservatarum, et reservandarum habitum, et tonsuram clericales gestare, et in illis dummodo ipsi habitum decentem, et honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum incurrere possint, ipsasque pensiones ad præfatam summam ducentorum ducatorum ascendentes; et reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint, cum unica tantum, et virgine recipere, et retinere; postremo quod bona quæcumque ad dictos dapiferos, et eorum quemlibet spectantia, et per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam canonicatum, et præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, et obtinendorum, aut alias quomodolibet, et quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime tamen, et licite acquisita, et acquirenda etiam in urbe, ejusque districtu, et ubicumque existentia spoliis minime subjaceant, sed ipsi dapiferi etiamsi religioni alicujus militiæ non tamen sancti Joannis Hierosolymitani, adscripti fuerint de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium etiamsi curiales esse desierint, et in quocumque loco, quantumvis remoto eos decedere contigerit testari, et alias disponere, ejusque ab intestato decedentibus, eorum hæredes quicumque succedere libere, et licite valeant simili modo concedimus, et indulgemus; præcipientes, et mandantes dilectis filiis nunc, et pro tempore exi-

stantibus S. R. E. camerario, thesaurario, præsentibus clericis cameræ Nostræ apostolicæ, ac quibuscumque aliis spoliatorum hujusmodi collectoribus, ac militiarum præfatarum officialibus, aut procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, et codicillarum per ipsos dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas, semper et perpetuo validas, et efficaces fore, nec eosdem dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta camera insinuandum, aut admitti, et registrari faciendum, teneri, nec illas, etiam si infra tempus legitimum insinuatæ, admittæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validas censi, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdem præsentibus, et in eis contenta quæcumque sub quibusvis limitationibus, revocationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a Nobis, et dicta Sede pro tempore, et de quibusvis causis, etiam urgentissimis etiam in divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehendere, sed quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum repositas, et reintegratas esse, et censi; sicque per quoscumque iudices, etiam commissarios quavis auctoritate fugientes in quavis causa, et instantia sublata eis, et eorum quilibet quavis aliter iudicandi, et interpretandi facultate et auctoritate ubique iudicari, et definiri debere, irritum quoque, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari; et insuper dilectis filiis rescribendario, et computatori collegii scriptorum literarum apostolicarum, aliisque, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, et sub pœna indignationis Nostræ motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentibus, et forsitan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, et clausulis in eis contentis, gratis de mandato Nostro, ubique in omnibus officiis, etiam ab-

Exemptio ab
insinuatione in
camera.

Clausula subla-
ta, et decre-
tum irritans.

breviatorum, sollicitatorum, secretariorum, seu illorum suppressorum loco ministrorum camerae apostolicae plumbi, et registri absque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis faciendae, omni contradictione, et dilatione cessantibus signent, expediant, et expediri faciant, non obstantibus eisdem praemissis, ac de certo notariorum numero, etiamsi ad illum non sit devenitum, quibus alias per praesentes non intendimus derogare, ac regula Nostra de praestando consensu in pensionibus, ac fel. recordationis Pii pp. IV. praedecessoris Nostri de similibus, vel dissimilibus gratis in camera apostolica, infra tres menses praesentandis, ac registrandis, ac recolendae memoriae sancti Pii pp. V. etiam praedecessoris Nostri contra illegittimos, ac Pictaviensis concilii, et alii apostolicis, ac etiam in universalibus, provincialibusque conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, et ordinationibus monasteriorum, ecclesiarum, ordinum, ac etiam urbis Romae, et aliarum civitatum, et terrarum, aut camerae praefatae, ac quarumvis universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibus, et naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus tam pontificiis, quam imperialibus, regiis, et ducalibus, etiam sacris canonibus, privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, ac personis, et locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis irritantibus, et aliis decretis etiam vim contractus, et statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsitan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis, inter alia disponentibus, quod beneficia urbis, non nisi personis certis modo, et forma qualificatis, et oriundis, exceptis locis, ac trium ordinum militiarum expresse professis conferri, et commendari debeant: quibus omnibus etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma

Bull. Rom. Tom. V.

ad hoc servanda foret eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil peccitus omisso, et forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse harum serie, motu pari derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio F. A.

Et cum absolute a censuris ad effectum etc. Et in casibus regulae de insordescitibus cum opportuna illius, nec non alterius regulae de non tollendo jure quaesito, aliisque necessariis, et opportunis derogationibus, quatenus opus sit, et quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque praemissorum omnium, et singulorum major, et verior specificatio, et expressio fieri posset in literis, in quibus singulorum dapiferorum nomina, et cognomina, ordines, qualitates, gradus, dioeceses, patriae, et alia requisita exprimi, et describi, seu pro expressis, et descriptis haberi possint juxta notulam per ipsos, seu eorum deputatos confectam, simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedire et expedien. etc. Volumus autem, quod literarum super praesentibus conficiendarum transumptis etiam impressis, et sigillo, et manu alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, et subscriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quae originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Volumus praeterea quod sola praesentis motus proprii Nostri signatura sufficiat, et ubique fidem faciat in judicio, et extra illud regula quacumque contraria non obstante. *Fiat. J. A.*

Datum Romae apud sanctum Petrum nonis aprilis anno primo.

Nihil Thomas Ghignardi
Reg. Lib. primo secretorum f. 125.
Expeditor = Philippus Orangus.

N O M I N A

Eminentissimorum dominorum cardinalium, et dominorum dapiferorum sunt hæc quæ sequuntur.

Joannes Angelus Braschi nunc Pius pp. VI. Cæsenatensis.

Gregorius Bandi clericus, patritius Cæsenatensis ssmi domini nostri domini Pii pp. VI. intimus cubicularius.

Episcopi V.

Joannes Franciscus episcopus Portuensis et sanctæ Rufinæ S. R. C. cardinalis Albani sacri collegii decanus.

Aloisius ex marchionibus de Torres patritius Romanus.

Henricus Benedictus Maria Clemens episcopus Tusculanus S. R. E. cardinalis dux Eboracensis ejusdem S. R. E. vicecancellarius.

Marinus Orsini de Aragonia ex ducebus Gravinæ Romanus.

Fabritius episcopus Ostiensis, et Veltternensis S. R. E. cardinalis Serbelloni.

Jacobus Philippus Pascucci clericus nobilis Tolentinus basilicæ sanctæ Mariæ in Cosmedin de urbe canonicus.

Carolus episcopus Sabinensis S. R. E. cardinalis Rezzonico.

Philippus Columna patritius Romanus.

Franciscus Joachim episcopus Albanensis S. R. E. cardinalis de Bernis.

Comes Carolus Odoardus Drummond ex ducibus de Melfort clericus Uticensis diæcesis.

Presbyteri XXVIII.

Carolus Victorius Amadeus tituli sanctæ Praxedis a Lanceis archiepiscopus Nicosiensis.

Ignatius Ussello ex comitibus de Nichelino clericus nobilis Taurinensis civit. vel diæcesis.

Vincentius tituli sanctorum Marcellini, et Petri Malvezzi archiepiscopus Bononiensis.

Samuel de Gripiere de Moncroc presbyter Condomiensis, et vicarius generalis archiepiscopi Albiensis.

Antoninus tituli sanctæ Pudencianæ Sersale archiepiscopus Neapolitanus.

Fabius Baltassar Maria ex comiti-

bus de Vecchi clericus patritius Senensis.

Franciscus tituli sanctorum XII apostolorum de Solis Folch de Cordova archiepiscopus Ispalensis.

Emmanuel de Gregorio ex marchionibus Squillaci clericus Neapolitan. ac Patritius Messanen.

Paulus tituli sancti Thomæ in Parione d' Albert de Luynes archiepiscopus Senonen.

Matthæus Franciscus Cagnia de Montburg presbyter Genomanensis facultatis Parisiensis licentiatus theologus, et metropolitanæ ecclesiæ Senonensis canonicus theologus, ac vicarius generalis Senonensis.

Hieronymus tituli sanctæ Balbinæ Spinula.

Comes Alphonsus Aventi clericus nobilis Ferrariensis.

Joseph Maria tituli sancti Alexii Castelli.

Abbas Alexander Mattei clericus patritius Marsorum.

Cajetanus tituli sancti Petri in vinculis Elephantinus.

Comes Augustinus del Sale clericus patritius Ravennaten.

Marcus Antonius tituli sanctæ Mariæ de Pace Columna.

Joseph Corbelli presbyter patritius Fanen. sæcularis, et insignis collegiatæ ecclesiæ sancte Mariæ in Via-lata de urbe canonicus.

Andreas tituli sancti Matthæi in Merulana Corsini.

Joseph Antamori presbyter nobilis Romanus canonicus basilicæ sancti Laurentii in Damaso nuncupati de urbe.

Christophorus S. R. E. presbyter de Migatiis archiepiscopus Viennensis in Austria.

S. R. I. Comes de Albertis clericus nobilis Tridentin. ac ecclesiæ Tridentin. canonicus.

Simeon tituli sancti Joannis ante portam Latinam Bonaccursi.

Julianus ex comitibus Compagnoni clericus patritius Maceraten.

Joannes Octavius tituli sanctæ Mariæ Angelorum Bufalini.

Joannes ex marchionibus Bufalini clericus patritius civitatis Castelli.

Joannes Carolus tituli sanctorum Joannis et Pauli Boschi.

Comes Vincentius Maria Gabelotti clericus Patritius Faventin.

Ludovicus tituli sancti Stephani in monte Cælio Calini.

Ludovicus Apollinaris la Tour Dupin de Montauban presbyter, ac vicarius generalis Eduen.

Antonius tituli sanctæ Mariæ in Via Brancifortes.

Ludovicus Franciscus de Bausset presbyter vicarius generalis Aquensis in Provincia Provinciæ.

Lazarus Opitius tituli sanctorum Nerei, et Achillei Pallavicini.

Franciscus ex marchionibus Serlupi clericus patritius Romanus.

Vitalianus tituli sanctæ Mariæ in Ara Cæli Borromei.

Nicolaus Martini presbyter Romanus nobilitati civitatis Pesciæ in Etruriæ adscriptus.

Petrus tituli sanctæ Mariæ Transtyberim Pamphili.

Laurentius ex marchionibus Caucici clericus Romanus.

Urbanus tituli sancti Calisti Paracciani.

Joannes Antonius de Sabatier de Cabre presbyter Aquisextanus licentiatus in utroque jure facultatis Parisiensis, ac vicarius Generalis Bituricen., et canonicus Noviomensis.

Marius tituli sancti Augustini Marefuschii.

Hieronymus Fabrius clericus patritius Ariminen.

Scipio tituli sanctæ Mariæ super Minervam Burghesii.

Fridericus Spreti præbyter patritius Ravennatensis ss̄mi domini nostri domini Pii pp. VI. intimus cubicularius.

Antonius Eugenius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyter Visconti.

Franciscus ex marchionibus Visconti clericus patritius Mediolanen.

Bernardinus tituli sanctissimæ Trinitatis in monte Pincio Giraud.

Bonaventura Ludovicus Ysore D' Hervault de Pleumartin vicarius generalis Agennen.

Innocentius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyter de Comitibus.

Pellegrinus Consalvi presbyter patritius Maceraten.

Januarius Antonius tituli sancti Bernardi ad Thermas de Simone.

Prior Dominicus de Vico clericus patritius Maceraten.

Franciscus tituli sancti Clementis Garafa.

Petrus Dionysius Delphinus de Seguiran presbyter diœcesis Aquen. in Provincia Provinciæ vicarius generalis Narbonen.

Franciscus Xaverius tituli sancti Martini ad Montes de Zelada.

Bull. Rom. Tom. V.

Presbyteri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales.

Bernardus Gonteri clericus nobilis Taurinenss̄mi domini nostri domini Pii pp. VI. intimus cubicularius.

Diaconi X.

Alexander sanctæ Mariæ in Via lata Albani.

Aloisius Massaioli presbyter Feren. diœcesis.

Dominicus sanctæ Mariæ ad Martyres Orsinus de Aragonia.

Joseph Vulcano clericus patritius Neapolitanus.

Aloisius Maria sanctæ Agathæ in Suburra Torrigiani.

Joseph Ambelli presbyter Taurinen. in Romana curia advocatus.

Johannes Constantinus sancti Eustachii Caracciolo.

Antonius Columna ex principibus de Stigliano patritius Neapolitanus.

Andreas sanctorum Viti, et Modesti Nigroni.

Cæsar Vidaschi diaconus nobilis Romanus basilicæ principis apostolorum de urbe canonicus.

Benedictus sanctorum Cosmæ, et Damiani Veterani.

Octavius Boni presbyter patritius Urbinaten. canonicus basilicæ principis apostolorum de urbe.

Johannes Baptista sancti Nicolai in carcere Tulliano Rezzonico.

Petrus Maria Magdalena de Cortois de Balore presbyter Dionen. diœcesis vicarius generalis Bellicen.

Antonius sancti Georgii in Velabro Casali.

Joseph Casalius ex marchionibus Pastinæ in regno Neapolis, in quo natus clericus patritius Romanus.

Paschalis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconus cardinalis de Acquaviva.

Gregorius Acquaviva de Aragonia ex comitibus Conversani patritius Neapolitanus.

Franciscus sancti Angeli in foro piscium de Ilcio diaconi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales.

Ludovicus comes Maggi Piccini clericus Romanus.

Dat. die
10. aprilis
1775.
Anno L.

XIX.

Facultas Ugoni episcopo Mazariensi deputandi unum presbyterum pro administratione sacramenti confirmationis in insulis de Pantellaria, et Favignana.

Venerabili fratri Ugoni episcopo Mazariensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et apostolicam benedictionem.

Ratio concessionis.

§. 1. **C**um, sicut accepimus, Christifideles, qui in insulis Pantellaria, et Favignana vulgo nuncupatis ad istam diocesim Mazariensem, cui ecclesiae praeesse dignosceris, pertinentibus, commorantur, propter difficilem accessum, atque ex Turcarum incursionibus periculis obnoxium iter, Sacramento confirmationis privati existant, quippe quia ad easdem insulas personaliter, et commode accedere minime vales.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos spirituali Christifidelium huiusmodi necessitati, et eorum animarum Nostrae, tuaeque curae commissarum saluti, quantum Nobis ex alto conceditur, paterna charitate consulere volentes, et illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, huius tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, fraternitati tuae per praesentes committimus, et mandamus, ut quoad vixeris, et ecclesiae Mazariensi ejusmodi praefueris, unum presbyterum pro unaquaque ex insulis praedictis tibi benevisum moribus gravem, ac pietatis, et religionis zelo praeditum, qui ibidem sacramentum confirmationis huiusmodi, receptis oleo, et chrismate etiam antiquis, si nova commode haberi non possint, per te, seu per quemcumque catholicum antistitem gratiam, et communionem Sedis apostolicae habentem benedictis, administrare respective possit, auctoritate nostra apostolica de speciali gratia delegare, deputare, nominare et eligere vales.

Stipulatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus apostolicis, et in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et

ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctam Petrum die decima aprilis millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XX.

Dat. die
24. aprilis
1775.
Anno I.

Eriguntur tres custodiae in provincia Aragoniae ordinis minorum s. Francisci Cappuccinorum, et confirmantur nonnullae ordinationes ad id conditae.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **P**aterna apostolicae Sedis benignitas, cum ex iis, quae provide, ac prudenter in una ex provincieis alicujus regularis ordinis praescripta, et ab eadem Sede approbata dudum siot, optatos quietis, et tranquillitatis fructus, benedicente Domino, perceptos fuisse cognoscit, ea quoque ubi pro alia ejusdem ordinis provincia statuta deinde conspiciat, suae approbationis munimine, dum id petitur, libenter roborat, atque confirmat.

Proemium.

§. 2. Alias siquidem felicitis recordationis Benedictus pp. XIV. praedecessor Noster per suas in simili forma Brevis die vicesima quarta julii MDCCXLVII expeditas literas ad preces tunc existentium ministri provincialis, et custodum provinciae Incarnationis Dominicae nuncupatae in regno Castellae ordinis minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, nonnulla decreta, statuta, et ordinationes, quibus ad commune ejusdem provinciae bonum, et ad regularem observantiam in vinculo pacis ibidem conservandam quaedam distributio officiorum praescripta, atque ex tribus partibus dictae provinciae erectio, seu institutio trium custodiarum demandata fuerat, sub certis modo, et forma tunc expressis apostolica auctoritate confirmavit, et approbavit, ac alias prout in eisdem literis, quarum tenores praesentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continentur.

Memorantur providentiae captae a Benedicto XIV. super distributione officiorum in singulis custodiis regni Castellae.

§. 3. Nuper autem exponi Nobis fecit dilectus filius Fidelis Delosarcos frater expresse professus dicti ordinis, et ex-provincialis memoratae provinciae,

Disrupta parte orta in provincia Aragoniae expostulatur applicatio praevideantur

suseptarum
pro regno Ca-
stella.

nec non visitator generalis alterius provincie Aragonie ejusdem ordinis, quod ipse ex commissione sui superioris generalis visitando, ac perlustrando dictam provinciam Aragonie comperit, et agnovit, convenientissimum, et quasi unicum esse medium, quo pax, et concordia ibidem restitui, et conservari possit, illum nempe ampliandi, et extendendi ad hanc Aragonie provinciam ea, que in prefatis literis ipsius Benedicti predecessoris pro alia provincia utriusque Castellae approbata fuerunt.

Votum om-
nium fratrum
provincie Ara-
gonie, assen-
sum preben-
tium.

§. 4. Quocirca idem Fidelis e re sua putavit, super his explorare mentem omnium fratrum provincie Aragonie, et an ipsi vellent hanc petere ampliationem, et extensionem, atque ad hunc effectum mandavit, ut in quolibet conventu capitulariter fratres professi congregarentur, et per secreta suffragia mentem suam hac in re aperirent. Ex suffragantibus itaque tercentum reperti sunt et septuaginta septem affirmativam partem sequentes, et quinquaginta quinque dumtaxat in contrariam partem abeuntes. Quapropter, cum major pars, imo fere tota provincia hujusmodi, paucis respective exceptis, suum assensum huic petende extensioni, seu ampliationi presterit, hinc ea que statuta fuerunt pro alia provincia utriusque Castellae idem Fidelis alteri provincie Aragonie aptari posse censuit in hunc, qui sequitur modum videlicet.

Modus excog-
tatus applican-
di statuta.

§. 5. I. Cum tres partes sint quoque in provincia Aragonie, que non a territorio, aut nationali affectu distinguntur, sed a studiis, tres consequenter instituende sunt custodie, scilicet Casarangustana, Oscensis, et Tirasonensis cum suis respective conventibus, ita tamen, quod nec formaliter, nec materialiter distinguantur, sed sub eodem capite, et regimine, prout hucusque fuerunt, remaneant, neque sit inter eas preferentia, aut coarctatio, solumque deserviant ad distinguendas illas tres partes honestiori vocabulo, et ad distributionem prelatoriarum, et officiorum infra dicendam.

De his qui fue-
rint in studio
positi.

§. 6. II. Cum omnes religiosi provincie jus ad rem habeant æquale ad honores, et onera, ne cuique fiat injuria, illi, qui aliquando fuerunt, vel fuerint in studio positi, si forsitan ex aliqua causa continuare non valuerunt, aut non potuerunt, ejusdem tamen partes reputandi sunt; et si duobus studiis temporanee fuerunt, vel fuerint assignati, ad ultimum pertinebunt: qui

vero nunquam fuerunt, vel fuerint, in studio provincie, sicuti etiam religiosi laici, inter supradictas partes æquo numero adscribi debeant.

§. 7. III. Cum tres sint custodie, tres utique custodes sunt nominandi, unus ex qualibet custodia ad arbitrium definitionis in quacumque earum collocandi; quando vero eliguntur ad comitia generalia, duo tantum secundum constitutionem a capitulo provinciali eligendi sunt, unus ex una custodia, et alius ex alia, ex quibus non fuerit provincialis. Tertius vero, qui remanebit in provincia, nominandus a definitorio.

De custodibus
nominandis.

§. 8. IV. Officia majora ita distribuenda sunt, ut provincialis sit de una custodia, duo definitores de altera, unus de uno studio, et alius de alio, et pariformiter alii bini definitores de altera custodia, unus de uno studio.

De distributio-
ne majorum
officiorum.

§. 9. V. Cum valde conveniens sit quod in provincialem eligatur aptior, et congruentior inter omnes sine restrictione ad partes necessarium est, quod capitulares conveniant, vel per vota secreta determinent ante capitulum, de qua custodia assumendus sit provincialis, ut cum devenerint ad electiones definitorum sciant nullum ex illa eligi posse, cum reservata sit ad provincialatum in illo capitulo, hoc enim modo absque preiudicio distributionis, electio primi capituli remanebit libera.

De electioni-
bus paragen-
dis.

§. 10. VI. Guardianatus, vicariatus, et presidentie hospitiorum distribuende sunt inter tres custodias, earumque partes respective, cum omnimoda possibili æqualitate. Si vero omnimoda æqualitas propter imparem numerum servari non possit, decima nona guardiania applicetur lineæ, seu parti provincialis pro tempore.

De guardian-
atu, vicariatu,
et presidentia
hospitiorum.

§. 11. VII. Ut guardiani majoris auctoritatis sint probate jam vite, et prudentie, nullus ad hoc officium assumatur, qui septendecim annos post professionem non expleverit, nullusque pariter, qui saltem per sexennium non fuerit vicarius, nisi antea fuisset lector, aut magister studentium, secretarius provincialis, vel rmi p. generalis, procuratoris, vel definitoris generalis, aut procurator provincie, preeses hospitii, qualificator s. Officii, vel concionator regius, vel ex aliquo casu speciali definitorio per vota conformia, et secreta dispensare visum fuerit.

De auctoritate
guardianorum.

§. 12. VIII. Si aliquis guardianatus, vicariatus, lectura, aut magisterium studii per mortem, dimissionem, aut amo-

De subrogatione
facienda
in officiis va-
cantibus.

tionem post capitulum vacare contigerit, alius ejusdem custodiæ, et partis substituendus erit, ut in omni eventu integra semper maneat distributio.

De conferendis lecturis, et magisteriis.

§. 13. IX. Lecturæ et magisteria conferantur cuilibet parti respective, prout vacaverint, absque præferentia, aut antelatione unius ad alteram.

Preces portatae pro applicatione in stationibus.

§. 14. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat hujusmodi decreta, statuta, seu ordinationes in memoratis literis ipsius Benedicti prædecessoris confirmata, et approbata optatos pacis, et tranquillitatis, ac regularis observantiæ effectus in provincia utriusque Castellæ sint assecuta, ac propterea sperari posse, quod divino opitulante auxilio, eundem effectum assequi valeant in provincia Aragoniæ, si ad illam quoque extendantur, et amplientur; hinc dictus Fidelis nomine etiam totius provinciæ Aragoniæ hujusmodi, prædicta decreta, statuta, et ordinationes, modo præmisso aptata ad eandem provinciam Aragoniæ per Nos extendi, et ampliari plurimum desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 15. Nos igitur dictum exponentem, omnesque ejusdem provinciæ Aragoniæ fratres specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et penis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinserta statuta, decreta, et ordinationes alias edita pro memorata provincia utriusque Castellæ, et præmisso modo nunc aptata, ad aliam quoque provinciam Aragoniæ ejusdem ordinis minorum sancti Francisci Cappuccinorum auctoritate Nostra apostolica tenore præsentium extendimus, et ampliamus, illisque inviolabilis apostolice firmitatis robor adiciamus, omnesque, et singulos juris, et facti defectus supplemus, et sanamus.

Clausula sublati, et decretum irritans.

§. 16. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per

quoscumque iudices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et defini debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 17. Non obstantibus omnibus, et singulis illis, quæ idem Benedictus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque: Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima quarta aprilis millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XXI.

Die 28. aprilis 1775. Anno I.

Confirmantur privilegia alias nonaginta viris Pacificis nuncupatis civitatis Foroliviensis concessa.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **L**audabilia prædecessorum Nostrorum exempla sectantes, omnia, quæ ad publicam quietem, ac pacem comparandam simul, et conservandam præscripta fuisse noscuntur, apostolicæ etiam Nostræ auctoritatis præsidio communimus, sicuti omnibus mature perpensis, magis expedire in Domino arbitramur.

Tenor precum porrectarum.

§. 2. Nuper siquidem exponi Nobis fecerunt dilecti filii nonaginta viri Pacifici nuncupati civitatis Nostræ Foroliviensis, quod alias die nempe xi. augusti 1769. felicitatis recordationis Clemens papa XIV. prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis expeditas literas, non solum perpetuo confirmavit, et quatenus opus esset, innovavit nonnulla privilegia, gratias, prærogativas, ac indulta eidem civitati pro quiete, et tranquillitate ibidem conservanda jam dudum concessa, et ab aliis romanis pontificibus prædecessoribus itidem Nostris pluries confirmata, sed etiam præter pro tempore existentem episcopum Foroliviensem, ejusque vicarium generalem a rec. mem. Gregorio pp. XIII. prædecessore quoque Nostro executorem in suis literis constitutum, generalem etiam auditorem curiæ cameræ apostolicæ executorem pariter constituit, et deputavit, ac alias prout in ipsius Clementis

prædecessoris literis prædictis, quarum tenor est, qui sequitur, nempe.

Clemens pp. XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 3. Solitudinem providi principis cum id præcipue deceat animadvertere, ut civitatum, et populorum suæ curæ commissorum quies, et tranquillitas inviolabiliter conservetur, ac magis magisque angeatur, libenter idcirco ea, quæ pro publica pace, ac felicitate concessa sunt, approbationis Nostræ munimine, dum id a Nobis petitur, roborare non prætermittimus. Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecerunt dilecti filii nonaginta viri Pacifici nuncupati civitatis Nostræ Foroliviensis fel. me. Clemens pp. XIII. prædecessor Noster nonnulla privilegia, gratias, et prærogativas, ac indulgentias civitati prædictæ pro illius tranquillitate conservanda alias elargita perpetuo approbaverit, et confirmaverit, prout in ejusdem Clementis prædecessoris in simili forma Brevis desuper expeditis literis uberius continetur; tenor vero hujusmodi literarum est, qui sequitur videlicet.

Clemens pp. XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 4. In supremo militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam nullo licet meritorum Nostrorum suffragio constitui, ea quæ a romanis pontificibus prædecessoribus Nostris in favorem civitatum, oppidorum, et locorum temporalis S.R.E. ditionis in pacis amenitate conservandorum provide, sapienterque constituta, et ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata serventur, apostolici muniminis Nostri patrocinio libenter roboramus. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii nonaginta viri Pacifici nuncupati civitatis Nostræ Foroliviensis, quod alias felicitis recordationis Benedictus papa XIV. prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis expeditas literas nonnulla privilegia, indulgentias, gratias, et prærogativas civitati prædictæ concessas perpetuo approbavit, et confirmavit, et alias prout continetur in ipsius Benedicti prædecessoris literis tenoris sequentis videlicet.

Benedictus pp. XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 5. Etsi cuncta, quæ a romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum providentia in favorem civitatum, oppidorum, et terrarum temporalis S. R.E. ditionis in pacis amenitate conservandorum benigne, sapienterque constituta haud indigere arbitramur, ut novo apostolicæ firmitatis robore muniantur, tamen ut illa magis firma, et illibata custodiantur, libenter cum a Nobis petitur, Nostræ etiam confirmationis munimen adicere non dubitamus. Cum itaque sicut dilecti filii nonaginta viri Pacifici nuncupati civitatis Nostræ Foroliviensis Nobis nuper exponi fecerunt, quod alias nempe anno MDXL. h. mem. Joannes Guidiccioni, dum vixit, episcopus Forosempronienensis, ac provincie Nostræ Romandiolæ, et exarchatus Ravennæ præsidens pro prospera dictæ civitatis Foroliviensis directione, publica que pace, et tranquillitate, propter fidelitatem ab eadem civitate huic sanctæ Sedi præstitam unum in eadem civitate nonaginta virorum Pacificorum nuncupatorum magistratum erexit, instituitque, nonnulla etiam pro salutari ejusdem magistratus recte administrandi, et in perpetuum conservandi regimine addidit capitula, et ordinationes, atque in forma statutorum digessit, in quibus præsertim continebatur, ut quotquot magistratum hujusmodi tunc temporis, et in futurum obirent, se se sub potestate Sedis prædictæ esse, et fore, illique obedientiam præstare, et ad conservandam, fovendam, reintegrandamque pacem, et tranquillitatem, administrandamque in dicta civitate justitiam paratos, ac promptos esse sacramento obstringerentur. Postmodum capitula, seu statuta hujusmodi a felicitis recordationis Paulo pp. III. prædecessore Nostro vigore quarundam literarum in simili forma Brevis die xxiv. maii supradicti anni expeditarum approbata fuerunt: subinde Julius III., et Paulus IV. romani itidem pontifices prædecessores Nostri erectionem, institutionemque dicti magistratus confirmarunt, illumque nonnullis privilegiis, gratiis, et favoribus ditaverunt, dictusque Paulus IV. quoque per suas similes literas die tertia augusti MDLV. expeditas, hujusmodi institutionem admodum utilem, et fructuosam esse declaravit. Præterea Gregorius pp. XIII. pariter prædecessor Noster erectionem magistratus hujusmodi, ac illius privi-

Alia similes, quas dedit Benedictus XVI.

li-
le-
ate XIV.
its.

Tenor præ-
cedentis consti-
tutionis ad
rem signatæ a
Clemente XIII

legia etiam confirmavit per suas itidem expeditas literas tenoris sequentis, videlicet

Dilectis filiis magistratui nonaginta virorum Pacificorum civitatis Nostræ Foroliviensis.

Gregorius pp. XIII.

Dilecti filii salutem, et apostolicam benedictionem.

Gregorii XIII.
literæ super
confirmatione
privilegiorum,
et statutorum
Pacificorum vi-
rorum.

§. 6. Eximia fides, et sinceræ devotionis affectus, quibus in apostolicæ Sedis conspectu hactenus claruistis merito Nos inducunt, ut prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes ea, quæ pro publica civitatis Nostræ Foroliviensis tranquillitate gesta, vobisque concessa fuisse comperimus, approbationis Nostræ præsidio roboremus. Precibus itaque vestris nuper per dilectos filios Claudium Accountium juris utriusque doctorem, et equitem auratum, et Franciscum Guarium concives vestros ad Nos in hac Nostra ad summi apostolatus apicem assumptione, dictamque Sedem a vobis destinatos oratores humiliter porrectis inclinati, erectionem, et institutionem ordinis, et magistratus vestri dudum per bo. mem. Joannem episcopum Forosempromiensem tunc in humanis agentem, ac provinciæ Romandiolæ, ac exarchatus Ravennæ præsidem ad sex annos ex tunc computandos factam, et deinde ad alios sex annos apostolica auctoritate prorogam, et successive per piæ memoriæ Julium papam III. prædecessorem Nostrum approbatam, confirmatam, et innovatam, utpote dictæ civitati admodum utilem, et fructuosam, ac salutarem ejus directionem concernentem, nonagenariumque ejusdem ordinis numerum cum omnibus, et singulis ejusdem vestri ordinis, seu magistratus honoribus, oneribus, redditibus, et emolumentis, nec non omnia, et singula privilegia, ordinationes, concessionem, indulta, gratias, et prærogativas eidem vestro ordini tam per Joannem episcopum, et præsidem, ac etiam dum in minoribus constitutus, ac in provincia, et exarchatu prædictis bo. mem. Pauli papæ III. etiam prædecessoris Nostræ, et Sedis de latere legatus esset, Julium, quam Paulum præfatos, ac etiam recolendæ memoriæ Paulum IV., et Pium etiam IV. romanos pontifices prædecessores Nostræ, nec non similis mem. Hieronymum tituli sancti Gregorii ad

Velum Aureum diaconum cardinalem, dum viveret, similiter legatum, ordinationes quoque, et decreta noviter per dilectos filios Joannem Baptistam Dorianum notarium Nostrum tunc in provincia, et exarchatu prædictis præsidem pro eundo de nocte sine lumine, et pulsando campanam ad arma, ut occurratur periculis, et tumultibus, ac pro quiete, et pace dictæ civitatis, et Paulum Ramulium de Tarano super Mattinatis secundo Nubentium, et venerabilem fratrem Salvatore Pacinum episcopum Clusinensem, olim istic vicelegatos pro stanzii palatii per vos ædificatis, et resectis, et Montem de Valentibus de Trebbio pro dilecto filio Nostro Karolo tituli sanctæ Praxedis presbytero cardinali Borromæo nuncupato tunc provinciæ, et exarchatus prædictorum legato de latere locumtenentem, ut homines vestri ordinis ad testificandum in maleficiis cogi non possent, exceptis tamen ubi pœnæ capitales veniant infligendæ, et in his urgente necessitate, nempe si alii testes haberi non possent, et salvo ipsius præsidis arbitrio, nec non per venerabilem fratrem Hieronymum episcopum Marturanensem similiter tunc præsidem contra delinquentes, et eorum gratias, quibus gratias illi non aliter, quam forma decreti per eos servata uti possent, ac alios quoscunque romanos pontifices prædecessores Nostræ, dictæque Sedis legatos hactenus quomodolibet concessa, ac prout illa concernunt, quasvis apostolicas, et alias gratias desuper expeditas cum omnibus, et singulis in eis contentis clausulis per rec. mem. Pium papam V. similiter prædecessorem Nostrum approbata, et confirmata: et quoniam illos, qui ab eodem ordine vestro tacite, vel expresse privati erant, et privarentur in futurum, quique vobiscum de magistratu fideliter exercendo non jurassent, nec jurarent in ipso ordine vestro, ejusque magistratus exercitio versari, ac eorum, quæ ibidem pro civitatis pace, et justitia discutebantur notitiam habere non mererentur, vobis in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo factam per eundem Pium V. inhibitionem, ne deinceps futuris perpetuis temporibus de illis in numerum, vel ordinem vestrum recipiendis ullaatenus tractare præsumeretis, ne videlicet ipsi indigni utique judicati ullam status, rerumque vestrarum turbandarum occasionem haberent, ac decretum ejusdem Pii prædecessoris, per quod eos, qui vestri

ordinis hominibus dum contra delinquentes, aut factiosos, vel ex quacunque causa suspectos officium suum exequerentur, se opponerent, vel eosdem impedire vellent, illasmet pœnas, quas hi, qui se officialibus civitatum opponentes, vel illorum officium impedire volentes incurrerent, ipso facto incurrere, et incidere declarabatur; ac insuper custodiæ vestræ, nec non viginti militum ad eam pro vestra, et dictæ civitatis, sui que palatii securitate deputatorum stipendium, et ejus assignationem juxta formam literarum dicti Pauli III. prædecessoris hactenus observatam, ac redditus, et emolumenta per dilectos filios communitatem ipsius civitatis ordini vestro concessos, una cum capitulis, ordinationibus, constitutionibus, decretis, privilegiis, ordinibus, legibus, emolumentis, redditibus, solutionibus, licentiis, gratiis, prærogativis, honoribus, et oneribus dicti numeri, seu magistratus per Paulum III., Julium III., Paulum IV., Pium IV., et Pium V. prædictos concessis, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, et confirmamus, ac illis, perpetuæ, et inviolabilis firmitatis robor adiicimus, omnesque, et singulos juris, et facti defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplementis, illaque omnia perpetuis futuris temporibus durare, et inviolabiliter observari debere decernimus, et declaramus, nec non approbationem, confirmationem, adjectionem, suppletionem, decretum, et declarationem hujusmodi, aliaque præmissa, ac præsentis literas quovis quæsito colore, vel ingenio de subreptionis, aut obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ defectu nullatenus notari, vel impugnari posse, sed illa semper valida, et efficacia fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et inviolabiliter observari, vobisque suffragari, et si per quoscumque etiam dictæ Sedis legatos, vice-legatos, præsides, et gubernatores, aliosque quoslibet iudices, et commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, et inane decernimus. Quo circa venerabili fratri episcopo Foroliviensi, et dilecto filio ejus

Bull. Rom. Tom. V.

vicario in spiritualibus generali per præsentis committimus, et mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum præsentis literas, et in eis contenta quæcumque ubi, et quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra fuerint requisiti solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacia defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra vos approbatione, confirmatione, adjectione, suppletionem, declaratione, et decreto, aliisque præmissis juxta earumdem præsentium tenorem pacifice frui, et gaudere, non permittentes vos, vel aliquem vestrum desuper per legatos, vice-legatos, præsides, gubernatores, aliosve magistratus prædictos, aut quoscumque alios quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari; contradictores quoslibet, et rebelles quoscumque status, gradus, ordinis, et præminentie fuerint per censuras, et pœnas tam ecclesiasticas quam pecuniarias arbitrio suo moderandas, imponendas, et applicandas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus apostolicis, ac provinciæ, et exarchatus, civitatisque prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indulgentiis, et literis apostolicis eisdem legato, vice-legato, præsidi, gubernatori, et aliis quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis clausulis, et decretis etiam motu proprio quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro sufficienter expressis, et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Marcum sub annulo piscatoris die octava octobris millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, pontificatus Nostri anno primo.

Cæsar Glorierius.

Loco Annuli piscatoris.

Insuper Sixtus V. pariter prædecessor Noster per suas etiam in simili forma Brevis viii., et x. respective diebus julii anni MDLXXXIV. datas li-

teras non solum præscriptam erectionem magistratus hujusmodi, ac privilegia eidem concessa approbavit, et confirmavit, verum etiam custodiam aggerum, seu fossarum dictæ civitatis, ac redditus, proventus, juraque portæ de Ravaldino dictæ civitatis in locum reddituum, proventuumque nauli unius navis, aliasque gratias, et prærogativas concessit, et assignavit, præter autem approbationem ejusdem magistratus a rec. mem. Clemente VIII., Gregorio XV., et Paulo V. romanis pontificibus prædecessoribus quoque Nostri factam felicis iidem recordationis, Urbanus pp. VIII. pariter prædecessor Noster erectionem hujusmodi approbavit, et confirmavit per alias suas literas, tenoris, qui sequitur videlicet.

Urbanus pp. VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor constitutionis Urbani VIII. super eisdem privilegiis lata.

§. 7. Fidelium quorumlibet præsertim ditionis Sedis apostolicæ subditorum votis libenter annuimus, ac iis, quæ pro ipsorum subditorum comodo, et utilitate, ac civitatum Nostrarum securitate a dicta Sede concessa fuisse comperimus, ut firmiter subsistant confirmationis Nostræ manum apponimus, prout in Domino conspicimus expedire. Nuper siquidem dilecti filii nonaginta viri Pacifici nuncupati civitatis Nostræ Foroliviensis per dilectos filios Antonium Portium, Paulum dall'Aste eorum ad Nos cives Forolivienses oratores destinatos. Nobis exponi fecerunt, quod alias felicis recordationis Sixtus papa V. prædecessor Noster, postquam diversi romani pontifices etiam prædecessores Nostri quam plurimas gratias, et indulta ordini dictorum nonaginta virorum concesserant erectionem, et institutionem dicti ordinis cum omnibus, et quibuscumque illius honoribus, et oneribus, redditibus, et emolumentis etiam per dilectos filios dictæ civitatis communitatem, vel alias concessis, et assignatis, nec non omnia, et quæcumque privilegia, indulta, ordinationes, concessionem, licentias, gratias, et prærogativas eidem nonaginta viris, illorumque ordini per quoscumque romanos pontifices, et Sedem prædictam, illiusque etiam de latere legatos, vice-legatos, dictæque civitatis gubernatores quomodolibet concessa, et seu decreta confirmavit, et approbavit, ac omnia emolumenta portæ de Ravaldino nuncupatæ dictæ ci-

vitatis alias cameræ apostolicæ incorporata dicto ordini concessit, et assignavit, ac alias prout in singulis ipsorum prædecessorum literis, aliisque scripturis desuper confectis plenius continetur. Cumque prædicti nonaginta viri cupiant præmissa omnia pro illorum firmiori subsistentia etiam per Nos confirmari et approbari, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum desiderio hujusmodi annuere, aliisque in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignemur. Nos igitur singularum literarum, ac scripturarum prædictarum, ac omnium, et singulorum in eis contentorum, aliorumque de necessitate exprimendorum tenores etiam veriores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, et insererentur præsentibus pro sufficienter expressis, et insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnia, et singula fructus, redditus, et proventus, jura, obventiones, et emolumenta undecumque provenientia, et in quibuscumque rebus consistentia eisdem nonaginta viris, illorumque ordini quomodolibet applicata, et assignata, in quorum pacifica possessione nonaginta virorum eorumdem ordo existit, nec non omnia, et singula privilegia, ordinationes, concessionem, licentias, facultates, gratias, exemptiones, honores, prærogativas, et indulta per quoscumque romanos pontifices prædecessores Nostros, dictamque Sedem, illiusque etiam de latere legatos, vice-legatos, dictæque civitatis gubernatores, nec non illius communitatem, et homines, seu alios quoscumque quomodolibet concessa, nec non singulas literas, aliasque scripturas desuper confectas apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, et confirmamus, illisque perpetuæ, et apostolicæ firmitatis robur adiicimus, illaque omnia, et singula per communitatem, et homines prædictos perpetuo observari volumus, et mandamus, omnesque, et singulos juris, ac facti defectus, si qui intervenerint, in eisdem supplemus. Mandantes in virtute sanctæ obedientiæ modernis, et pro tempore existentibus episcopo Foroliviensi, et dictæ civitatis gubernatori, quatenus ipsi, vel eorum alter singula præmissa, et alia quæcumque eisdem nonaginta viris, illorumque ordini quomodolibet concessa ab illis, ad quos spectat, et spectabit in futurum inviolabiliter observari, dictosque nonaginta viros illis omnibus pacifice frui, et gau-

deré faciant, atque mandent, non permittentes eos, et eorum quemlibet per quoscumque molestari, perturbari, vel inquietari, contradictores quoslibet, et rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, ac censuras ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, appellatione postposita compescendo. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac provinciæ Romandiolæ, et exarchatus Ravennæ, nec non dictæ civitatis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statuti, et consuetudinibus, ac omnibus illis, quæ dicti prædecessores in singulis eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam majorem sub annulo piscatoris die decimaquarta novembris millesimo sexcentesimo vicesimo quinto, pontificatus Nostri anno tertio.

V. Theatin.

Loco Annuli piscatoris

Præces perfectæ pro confirmatione omnium constitutionum a præcedentibus pontificibus editarum.

§. 8. Denique piæ memoriæ Clementis pp. XI. itidem prædecessor Noster omnia, et singula præmissa per suas desuper in pari forma Brevis die undecima augusti millesimo septingentesimo primo confirmavit pariter, et approbavit, quarum omnium literarum tam dicti Clementis XI, quam Pauli III. Julii, Pauli IV, Sixti, Clementis VIII. Gregorii, et Pauli V. prædecessorum prædictorum tenores præsentibus pro expressis, et insertis haberi volumus, et in quibus plenius dicitur contineri. Quoniam autem dicti exponentes, qui præclara suæ fidelitatis, debita erga eandem Sedem apostolicam argumenta semper præstiterunt, et in pacis tranquillitatisque publicæ studio se commendaverunt, humiliter supplicari fecerunt, ut præinsertas literas, et præmissa omnia in aliis memoratorum pontificum prædecessorum literis expressa apostolicæ etiam Nostræ confirmationis patrocinio corroborare dignemur.

Tenor primæ confirmationis indultæ.

§. 9. Nos igitur dictos exponentes specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tamen consequen., ha-

Bull. Rom. Tom. V.

rum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Gregorii XIII, et Urbani VIII. prædecessorum prædictorum literas, omniaque, et singula in eis contenta, et a memoratis Paulo III. Julio, Paulo IV, Sixto, Clemente VIII., Gregorio, Paulo V, et Clemente XI. prædecessoribus, ut præfertur concessa, approbata, et confirmata auctoritate apostolica, tenore præsentium perpetuo confirmamus pariter, et approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac perpetuis futuris temporibus inviolate, et inconsusse servari mandamus, et præcipimus; ac privilegia, gratias, indulgentias, prærogativas, et alia præmissa ab eisdem, et aliis romanis pontificibus prædecessoribus Nostri eidem magistratui concessa, et assignata quatenus opus de novo concedimus, et assignamus.

§. 10. Decernentes easdem præsentis literas, et in eis contenta quæcumque semper firma, valida, et efficacia existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari.

Clausulæ salutares.

§. 11. Sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ cardinales etiam de latere legatos, eorumque vice-legatos, præsides, et gubernatores, ac quoscumque alios quacumque præeminentia, et potestate fungentes, et functuros, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum ritans.

§. 12. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non omnibus et singulis illis, quæ in præinsertis Gregorii XIII., et Urbani, ac aliis præfatorum prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam majorem sub annulo piscatoris die secunda januarii millesimo septingentesimo quadragesimo primo pontificatus Nostri anno primo.

Derogationes generales.

D. card. Passioneus
Loco Annuli piscatoris

G 2

Secunda
firmatio
clausulis
suetis.

con-
cum
con-

§. 13. Quoniam autem dicti exponentes præinsertas literas, ut firmiter subsistant, et serventur exactius apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communi summopere desiderent: Nos ipsos, exponentes, quos paternis complectimur affectibus, amplioribus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotate existunt, ad effectum præsentium tamen consequentem, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas ipsius Benedicti prædecessoris Nostri literas, ac in eis contenta quæcumque, et expressa, tenore præsentium perpetuo approbamus, et confirmamus, ac, quatenus opus sit, innovamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur, vim, et efficaciam adjungimus, illosque adversus quemcumque non usum, sive desuetudinem, et inobservantiam, nec non quemvis abusum, et contrarium usum, contrariamque observantiam, etiam forsam publicam, et notoriam, et quantolibet tempore tolleratam, in integrum ac pristinum statum restituimus, reponimus, et reintegramus. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quancumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, et singulis illis, quæ idem Benedictus prædecessor in dictis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam majorem sub annulo piscatoris die tertia augusti millesimo septingentesimo quinquagesimo nono, pontificatus Nostri anno secundo.

D. card. Passioneus

Loco sigilli etc.

§. 14. Quo igitur firmiter præinsertæ literæ subsistant, et serventur exactius, dicti exponentes illas apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communi, aliumque executorem præter pro tempore existentem episcopum Foroliviensem, ejusque vicarium generalem a memorato Gregorio XIII. prædecessore in suis respective literis prædictis constitutos, per Nos quoque constitui, ac deputari plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignemur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas ipsius Clementis XIII. prædecessoris literas, et in eis contenta quæcumque, et expressa tenore præsentium perpetuo approbamus, et confirmamus, ac quatenus opus sit innovamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur, vim, et efficaciam adjungimus, illasque adversus non usum, sive desuetudinem, et inobservantiam, nec non quemvis abusum, et contrarium usum, contrariamque observantiam forsam publicam, et notoriam, et quantolibet tempore tolleratam in integrum, ac pristinum statum restituimus, reponimus, et reintegramus, atque insuper dilectum filium causarum curiæ cameræ apostolicæ auditorem generalem præter pro tempore existentem episcopum Foroliviensem, ejusque vicarium generalem in executorem ab ipso Gregorio prædecessore, ut præfertur, constitutos, et deputatos cum eisdem facultatibus auctoritate, et tenore prædictis præsentium quoque executorem constituimus, et deputamus. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quancumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis

T.
r
sin
suli

con-
cum
con-

con-
cum
con-

auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, et singulis illis, quæ idem Clemens XIII prædecessor in dictis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam majorem sub annulo piscatoris die undecima augusti millesimo septingentesimo sexagesimo nono, pontificatus Nostri anno primo.

A. card. Nigronus

Quarta similis confirmatio, novissima quæ omnes præcedentes complectitur.

§. 15. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quo firmitus præmissa omnia subsistat, ac serventur exactius, ea a Nobis quoque confirmari, et approbari dicti exponentes summo opere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovismodo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas ipsius Clementis prædecessoris literas, una cum deputatione auditoris generalis curiæ cameræ apostolicæ in executorem præter episcopum Foroliviensem, ejusque vicarium generalem constituti, etque cum aliis omnibus, et singulis in eisdem literis contentis, et expressis auctoritate Nostra apostolica, tenore præsentium pariter confirmamus, et approbamus, eisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robor adiciamus, nec non illa adversus non usum, seu desuetudinem, inobservantiam, et contrarium usum, contrariamque observantiam etiam forsan publicam, et notoriam, et quantolibet tempore tolleratam in integrum, ac pristinum statum restituimus, reponimus, et reintegramus.

illa suadecre
non irritans.

§. 16. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apo-

stolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 17. Non obstantibus omnibus, et singulis illis, quæ idem Clemens XIV. prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Petrum sub annulo piscatoris, die vicesima octava aprilis millesimo septingentesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Derogatio contrariorum.

XXII.

Unio nonnullarum parochialium ecclesiarum collegio das Artes nuncupato civitatis Conimbricæ.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Avitam, et constantem eorum voluntatem, qui gloriosa majorum suorum gesta emulantes, omnem adhibent operam, omneque studium, totamque curam, et sollicitudinem impendunt, ad hoc ut non solum literarum, sed etiam aliarum artium studia ad rempublicam recte, feliciterque gubernandam, ampliandamque apprimè necessaria conserventur, et magis magisque augeantur; Nos merito non solum laudandam, sed etiam fovendam esse semper putavimus, atque in id apostolicæ auctoritatis Nostræ partes interponimus, votisque sublimium principum hoc exoptantium annuimus, quemadmodum, omnibus mature perpensis, in Domino magis expedire arbitramur.

§. 2. Dudum siquidem, sicut pro parte carissimi in Christo filii Nostri Josephi Portugalliæ, et Algarbiorum regis fidelissimi Nobis nuper exposuit dilectus filius Franciscus de Almada, et Mendonça vicecomes de Villanova apud Nos, et Sedem apostolicam ipsius Josephi regis minister plenipotentarius, clarem Joannes III. dum vixit, eorumdem Portugalliæ, et Algarbiorum rex jure, meritoque secum reputans utilitati, et incremento studiorum generalium in suis regnis magis congruere, illa a Lisbonensi aula remove, ubi post eamquam imperaverat cl. iidem mem-

Vicissitudines quibus subsi Conimbricæ sis universitate studiorum.

Ferdinandus rex, adhuc conservata eo tempore reperiebantur; hac de re liberali, et nobili voluntate sectavit vestigia, et exempla cla. pariter mem. Emmanuelis regis ejus genitoris, qui in id plura concesserat, ac munificam, et regiam sane mentem suam testatam pariter reddiderat in statutis conditis pro universitate studiorum, ideoque Conimbricensi civitati eadem studia restituere omnino curavit, ubi eorum prima fundatio cla. me. Dionysio rege imperante, suum exordium habuerat.

Jura eidem concessa, et ampliationes in commodam studiosæ juvenluti.

§. 3. Occasione igitur, qua renovata fuit Conimbricensis universitas, non solum ei concessit regia, et magnifica jura *Passaes* vulgo nuncupata, ad hoc ut in illa generalia studia constituerentur, sed etiam, ut ejus subditi in eadem civitate omnibus aliis studiis incumbere possent, fundavit, atque erexit magnum, splendidumque collegium das Artes vulgo pariter nuncupatum ad imbuendam minoribus in studiis nobilem juventutem eorumdem regnorum, illamque condigne parandam ad cætera studia majora postea in dicta universitate percipienda.

Hos constituta, et professores studiis propositi.

§. 4. Dotem autem eidem universitati ita constituit, ut magnitudini constituentis, et qualitati sibi propositi operis responderet: accitisque iis professoribus tam subditis, quam exteris, qui in republica literaria magis idonei comperti sunt, eis congruentem, atque consentaneum assignavit numerum domesticorum, qui eisdem professoribus, et collegialibus suum famulatum exhiberent. Quam maxime enim sibi cordi erat, ut nobilis, ac principalis juvenus, quæ in collegio prædicto studiis operam dabat, ornamenta virtutis, et rectæ eruditionis inde assequeretur.

Cuncta tractu temporis defecerunt.

§. 5. Felix igitur, ac faustus dudum erat status ejusdem collegii, sed ut rerum humanarum fert conditio, progressu temporis, tam collegiales, quam professores, nec non etiam redditus conversi in alios usus ibidem defecerunt.

Restauratio collegii, curante Josepho rege.

§. 6. Novissime vero idem Josephus rex, iterum fundata universitate Conimbricensi, honorum quoque studiorum restaurationem in collegio prædicto æque necessariam agnovit. Qua de re posteaquam ipse in civitate Lisbonensi erexerat splendidum; atque regium collegium nobilium, pro ibi instruenda nobili juventute illorum regnorum, deinde animum suum convertit ad restitutionem alterius collegii artium universitatis Conimbricensis: merito ta-

men perpensio, quod, sequuta restoratione hujusmodi collegii, illud non aliis quidem aptius, atque utilius assignari poterat, quam adolescentibus nobilibus trium provinciarum septentrionalium eorumdem regnorum, pro illis sane idem collegium reipsa constituit.

§. 7. Quia vero antiqui redditus honorum prædicti collegii impares profecto apparuerunt ad obeundas graves expensas, quæ in præsentis rerum statu omnino requiruntur, hinc ipse Josephus rex perspectam habuit, agnovitque omnimodam necessitatem augendi annuos redditus ejusdem collegii, qui satis essent conservationi hujusmodi operis suapte natura pietate, ac utilitate undique effulgentis; quod plane perspecto, ne congruentes eidem collegio deessent modi, ac rationes, quibus subsistere valeat, atque ad hoc ut illius professores, et collegiales, nec non plures ministri pro ejus gubernio, et famulatu omnino requisiti vitam ibidem ducere possint, in hisce rerum circumstantiis, et ad hanc sane piam, utilemque causam conservandam, fovendamque, assignationem, et unionem nonnullorum reddituum, et honorum ecclesiasticorum necessariam cognovit.

Deficientibus redditibus ad graves obeundas expensas assignantur fructus nonnullorum honorum ecclesiasticorum.

§. 8. Ideoque dictus Josephus rex, ac perpetuus dominus memorati collegii filialis, et adnexi eidem universitati Conimbricensi fructus, et redditus parochialium ecclesiarum, nempe unius sanctæ Eulaliæ da Comierrá vulgo nuncupatæ ad ordinariam collationem pro tempore existentis archiepiscopi Bracharenensis spectantis, et alterius sancti Vincentii de Alcafache pariter nuncupati in diocesi Visensi de jure patronatus ipsius Josephi regis, nec non quatenus opus sit, alicujus alius parochialis, seu parochialium ecclesiarum de illius jure patronatus itidem existentium, una cum annexis respective juribus *Passaes* vulgo nuncupatis, earumque patronatu eidem collegio perpetuo uniri, et applicari plurimum desideret.

Nominantur parochiæ, quorum redditus collegio conceduntur.

§. 9. Nos igitur, ut nobilis, atque copiosa Lusitana juvenus trium provinciarum prædictarum virtute, ac literis imbuatur, ac informetur, paterna charitate providere, atque votis ipsius Josephi regis id anhelantis, quantum cum Domino possumus annuere volentes, et prædictarum ecclesiarum parochialium fructuum, reddituum, et proventuum verum annuum valorem præsentibus pro expresso habentes, supplicationibus ejusdem Josephi regis nomine Nobis humi-

Laudat consilium susceptum pontifex et exequendum esse præcipit, deputato executori.

liter porrectis inclinati, dilecto filio Nostro Joanni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbytero cardinali Cosmæ de Cunha nuncupato per præsentibus injungimus, quatenus prædictas parochiales ecclesias sanctæ Eulaliæ, et sancti Vincentii, nec non, quoties opus sit, aliam, seu alias parochiales itidem ecclesias de jure patronatus ejusdem Josephi regis existentes, si illæ, quovis modo, quem etiam ex eo quævis generalis reservatio etiam in corpore juris clausa resultet, præsentibus haberi volumus pro expresso, ex cujuscumque persona, seu per liberam resignationem eorum parochiales prædictas nunc obtinentium coram notario publico, et testibus sponte factam, vel per assecutionem alterius beneficii ecclesiastici ordinaria auctoritate collati, etiamsi tanto tempore vacaverint, quod eorum collatio juxta statuta Lateranensis concilii ad Sedem apostolicam legitime devoluta, ipsæque parochiales ecclesiæ dispositioni apostolicæ specialiter reservatæ existant, et super eis inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo tempore datæ præsentium non sit in eis alicui specialiter jus quæsitum, una cum earundem ecclesiarum patronatu, et annexis respective juribus *Passaes* vulgo nuncupatis, eidem collegio das Artes civitatis Conimbricensis auctoritate Nostra apostolica tenore præsentium perpetuo uniat, ac omnia, et singula earundem ecclesiarum sic, ut præfertur, unitarum bona, et jura, nec non omnes, et singulos earum fructus, redditus, et proventus eidem collegio perpetuo similiter applicet, et assignet, ita quod liceat, post hujusmodi unionem, applicationem, et assignationem factas, dicto collegio, ejusque ministris ecclesiarum hujusmodi parochialium, suarumque pertinentiarum, honorum, et proprietatum sic concedendorum, et applicandorum respective corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios propria auctoritate libere apprehendere, et perpetuo retinere, nec non bona hujusmodi locare, dislocare, ac fructus, redditus, et proventus illorum percipere, exigere, et levare, ac recuperare, et in dicti collegii usus, ac utilitatem convertere respective, cujusvis licentia desuper minime requisita.

con-
m in
um fa-
§. 10. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacii pp. VIII. prædecessoris Nostri, et Lateranensis concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri

prohibentis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, ac individua, et de verbo ad verbum mentio ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus specialis, vel generalis dictæ Sedis, vel legatorum ejus literas impetrarint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, et decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas, et processus habitos per eosdem, ac inde secuta quæcumque ad dictum collegium volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari, et quibuslibet aliis privilegiis, indultis, et literis apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenoribus existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, et de quibus, quorumcumque totis tenoribus habenda sit in Nostris literis mentio specialis.

Nullius rob-
ris declarant
provisiones
quæ fieri po-
sent de para-
cis unitis.

§. 12. Volumus autem, quod præter præmissa dictæ parochiales ecclesiæ dicitis non fraudentur obsequiis, et animarum cura nullatenus negligatur, sed illarum congrue supportentur onera consuetæ, et insuper ex tunc irritum decernimus si a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca eidem Joanni cardinali per præsentibus injungimus, ut deputationem vicarii perpetui cenda ea, qua par est, sed que sollicitudine, animarum unaquaque ex dictis parochialibus ab illis nominandi. tandi, a quibus ante unionem hujusmodi per præsentibus earundem parochialium

Animarum
curam cons-
tur.

nabantur, et præsentabantur, decernat, atque præscribat, eisdemque vicariis perpetuis sic constitutis, et deputatis congruam portionem ex fructibus, ac redditibus, et proventibus uniuscujusque ex parochialibus ecclesiis prædictis juxta constitutionem san. mem. Pii papæ V. prædecessoris Nostri assignet, atque præscribat, omniaque de consilio, et assensu ipsius Josephi Regis gerat, et faciat, prout ad salutem æternam animarum magis expedire in Domino judicaverit. Datum Romæ apud sanctum Petrum die secunda mai millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XXIII.

Applicantur universitati studii generalis Conimbricensis nonnulla bona ecclesiastica.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Institutionem non solum, sed conservationem quoque universitatum studiorum generalium, ex quibus tot bona in divini cultus augmentum, in catholicæ fidei præsidium, ac in publicam Christifidelium utilitatem procedunt, confovere jugiter satagentes apostolicæ Nostræ auctoritatis partes in ea libenter conferimus, per quæ illarum perenni stabilitati consulitur, præsertim quoties catholicorum principum vota hoc exposcant, nosque in Domino agnoscimus salubriter expedire.

§. 2. Nomine siquidem carissimi in Christo filii Nostri Josephi Portugallix, et Algarbiorum regis fidelissimi Nobis nuper exposuit dilectus filius Franciscus de Almada, et Mendonça vicecomes de Villanova apud Nos, et Sedem apostolicam ipsius Josephi regis minister plenipotentarius, quod idem Josephus rex in nova foundatione Conimbricensis universitatis ab eo nuperrime in Ecclesiæ beneficium, sui que status utilitatem, peracta, ad hoc ut literarum studia, quæ in Portugallensi natione jampridem quam maxime floruerunt, eorum antiquo decori, atque splendori restituerentur, provide sane conferendos esse duxit redditus ejusdem universitatis, quos illa actu percipit, cum certissimis, atque indeclinabilibus ex-

pensis, quas subire cogitur tam proiis, qui literarium corpus ibidem constituunt, quam pro aliis pluribus officialibus non solum ad justitiæ, sed etiam gratiæ negotia pertractanda, et exequenda destinatis, ac demum promissis, cæterisque inservientibus regiæ cappellæ, quibus omnibus sunt addendi sumptus constructionis, et conservationis splendidorum, atque amplissimorum ædificiorum, ex quibus una inter alias omnes præclariores universitates Europæ ista Conimbricensis nemini secunda effulget. Sic itaque ejus redditus cum omnibus expensis prædictis, prudenti sane consilio, diligenter conferendo, inde ipse Josephus rex probe agnovit, et vidit in præsentis rerum statu, impares omnino esse redditus patrimonii, quibus dicta universitas provisa jampridem reperiebatur ab ejus prædecessoribus Portugallix, et Algarbiorum regibus ad subeundas majores expensas, quæ modo superventis novis rerum circumstantiis, minui, ac remitti nullimode possunt.

§. 3. Hoc autem clare, aperiteque agnito; ne eidem universitati necessarius, et congruus deesset modus conservandi, una cum dignitate sua, utilissima quoque studia, quæ ibidem excoluntur, idem Josephus rex non solum ejus favore explevit novam, atque amplissimam donationem honorum jampridem regionum, et sæcularium, quæ a presbyteris regularibus suppressæ, atque extinctæ societatis Jesu antea detinebantur; sed etiam quia bona hujusmodi ad id sufficientia profecto non erant, alia quoque bona, ac redditus ecclesiasticos dudum pro eodem effectu, rectæ scilicet educationis juventutis per apostolicas literas unitos duobus collegiis eorundem presbyterorum regularium dictæ suppressæ societatis in civitate Conimbricensi, atque Elborensi respective existentibus eidem universitati assignare, seu destinare constituit; decimas nempe mensæ abbatialis de Paço de Souza vulgo nuncupatæ, quas percipiebat collegium Elborense in episcopatu Portugallensi, nec non ordinariam, quam collegium Conimbricense pariter percipiebat a mensa episcopali, seu mitra ejusdem diocesis. Rursus decimas quoque monasteriorum de São Fins, et sancti Joannis de Longos Valles vulgo itidem nuncupatorum, una cum juribus, quæ Passaés vocantur, et patronatibus sibi pertinentibus in archiepiscopatu Bracharensi, ac demum perceptionem fructuum trium præbenda-

Enumerantur bona, et ju concessa coll. 610.

Dat. die
2. maii
1775.
Anno I.

Præmium.

Conimbricensis universitatis præstantia erigit ut redditus multiplicentur, et necessariis expensis fiat satisf.

rum in collegiata ecclesia villæ de Ourem in episcopatu Leiriensi.

Preces porrectæ pro obtinenda confirmatione peractæ concessio- nis.

§. 4. Quæ quidem bona, et redditus, cum, instantibus cla. mem. Joanne III., ac Sebastiano, et Henrico prædecessoribus Portugalliæ, et Algarbiorum regibus, ex laudabili, justa, ac recta cæteroquin causa, juventutis nempe optime educandæ, eisdem collegiis unita fuerint, sed optatum finem instantiæ hujusmodi ab ipsis regibus porrectæ, ac intentio, et mentio Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum illis annuentium minime obtinuerint, hinc eadem nunc quoque concurrente causa apostolicarum concessionum respicientium tam sanctum, ac utile opus, videlicet publicorum studiorum, idem Joseph rex, et perpetuus dominus prædictæ universitatis Conimbricensis bonorum, ac reddituum hujusmodi assignationem; et applicationem favore ejusdem universitatis per Nos approbari, et confirmari plurimum desiderat.

Tenor pontificiæ confirmationis cum suis declarationibus.

§. 5. Nos igitur ipsius Josephi regis zelum, ac sollicitudinem in excolendis, ampliandisque literarum studiis, quibus Christifideles Ecclesiæ, et reipublicæ utiliores sane redduntur, et fiunt, plurimum in Domino commendantes, atque tenores earundem literarum apostolicarum, per quas instantibus ipsis regibus prædecessoribus præfata bona, ac redditus unita dudum fuerunt memoratis collegiis Conimbricensi nempe, et Elborensi præsentibus pro expressis, atque insertis habentes, ejusdem Josephi regis votis annuere volentes, prædicta bona, ac redditus, nempe decimas mensæ abbatialis de Paço de Souza vulgo nuncupatæ, quas collegium Elborense in episcopatu Portugallensi percipiebat, nec non ordinariam, quam a mensa episcopali, seu mitra Conimbricensi pariter percipiebat collegium ejusdem civitatis, atque insuper decimas monasteriorum de São Fins; et sancti Joannis de Longos Valles unâ cum juribus de Passaes nuncupatis, et patronatibus sibi pertinentibus in archiepiscopatu Bracharensi, atque perceptionem fructuum trium præbendarum in collegiata ecclesia villæ de Ourem in episcopatu Leiriensi per apostolicas literas, instantibus eisdem regibus, memoratis collegiis Conimbricensi, et Elborensi, ut præferatur dudum unita, prævia eorum separatione, atque dismembratione a collegiis prædictis, universitati Conimbricensi ab ipso Josepho rege novissime restau-

Bull. Rom. Tom. V.

rata, restitutæ ac fundatæ auctoritate Nostra apostolica tenore præsentium perpetuo unimus, annectimus, et applicamus, illaque omnia unâ cum suis juribus, pertinentiis, ac dependentiis, quibus antea collegia prædicta Conimbricense, et Elborense fruebantur, potiebantur, et gaudebant, in conservationem, et manutentionem ejusdem universitatis, suorumque ministrorum, et ædificiorum juxta ipsius Josephi regis mentem, et intentionem auctoritate, et tenore prædictis perpetuo itidem assignamus.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sorti, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et Sedis apostolicæ nuntios judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula subla- ta, et decre- tum irritans.

§. 7. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die secunda maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus No- stri anno primo.

Derogationes.

XXIV.

Imminutio festorum in diocesi
Vilnensi.Venerabili fratri Ignatio Massalski
episcopo Vilnensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et
apostolicam benedictionem.

Temporalia
Christifidelium
comoda maxi-
me conferunt,
ut promptio-
res fiant ad spi-
ritualia conse-
ctanda.

§. 1. **P**aternæ charitati, qua Christi-
fideles omnes in Domino complecti-
mur, illud maxime consentaneum vi-
detur, ut eorum temporalium etiam
commodorum rationem habeamus, quibus præsertim illi ad spiritualia con-
sectanda fieri promptiores, alacriores-
que possint; utraque enim ita com-
poni, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se
temperatione, quoad fieri poterit ma-
xime provehantur; qua propter si præ-
cipue ad divinum cultum, animarum-
que salutem Nostri apostolici ministerii
solicitude conversa sit, tamen ea in-
terdum minime neglecta temporalium
rerum opportunitate, non solum impe-
dimenta, si quæ sint, averti, sed et
multo potiora ad eum finem adjumenta
comparari posse cognoscimus.

§. 2. His inductum rationibus fe-
licis recordationis Benedictum pp. XIV.
sapientissimum prædecessorem No-
strum fuisse scimus, qui nonnullorum
catholicorum principum, et ordinario-
rum sibi porrectis precibus annuendo
indulsit, ut fideles populi plurium ci-
vitatum, et diocesum quibusdam festi-
vis diebus, servato in eorundem festo-
rum vigiliis, in quibus præceptum
erat, jejunio, ac audita tantum in iis-
dem festis missa, laboriosis suarum arti-
um exercitationibus, servilibusque ope-
ribus vacare possent.

§. 3. Sed ex eadem dispensatione,
illud postmodum, sicut accepimus,
evenisse deprehensum est, ut alii in
suo artificio nimis occupati præceptum
audiendi missam omnino negligenter,
alii vero ex obligatione jejunandi in vi-
giliis, et audiendi sacrum in festis oc-
casionem caperent a laboribus abstinendi,
et otio indulgendi.

§. 4. Quæ incommoda agnoscens
charissimus in Christo filius Noster Stanislaus Augustus Poloniae rex illustris
pro eximia, qua pollet, pietate obviam

Hac de cau-
sa Benedictus
XIV. sapienter in-
dulsit, ut etiam
festivis die-
bus, laborio-
sæ artes exer-
ceri possent,
audita tantum
missa, et ser-
vato jejunio.

Sed inde occa-
sio surrexit
transgrediendi
præcepta.

Poloniae rex
preces porri-
git pro dispen-
satione a præ-
cepto jejunan-
di, et audien-
di missam.

iisdem ire nunc statuit; proindeque a
Nobis enixe flagitat nomine etiam in-
clytorum reipublicæ Polonæ ordinum
in generalibus comitiis congregatorum,
ut eosdem Christifideles etiam a præ-
cepto jejunandi, et audiendi missam
iis diebus, quibus operi vacare permit-
titur, solutos esse apostolica auctoritate
velimus.

§. 5. Nos igitur ejusdem votis quan-
tum in Domino possumus, obsequen-
dum, et populorum conscientiae con-
sulendum esse judicantes fraternitati tuæ
committimus, et mandamus, ut in ista
civitate, ac diocesi tua hanc omnibus
Christifidelibus ritus latini in civitate,
et diocesi prædicta existentibus de die-
bus festis legem, in quam maturo con-
silio, et expensis omnibus descendimus
auctoritate apostolica denuncies, et
edicas.

§. 6. Retineantur nempe, ac cele-
brentur festivi dies Resurrectionis cum
sequenti, et Pentecostes item cum se-
quenti, alique per annum dies domi-
nici, nec non nativitatis Domini No-
stri Jesu Christi, Circumcisionis, Epi-
phanie, Ascensionis, et Corporis Chri-
sti, tum quinque dicati beatæ Mariæ
virgini scilicet purificationis, annuntia-
tionis, assumptionis, nativitatis, et
conceptionis; præterea retineantur fe-
sta sanctorum apostolorum Petri, et
Pauli, omniumque sanctorum, sancti
Stephani protomartyris, et unius tan-
tum principalioris patroni.

§. 7. Sed si alicubi plures patronos
æque principales haberi contigerit, di-
ligenter inquiras, necesse est, venera-
bilis frater, quinam ex dictis princi-
palioribus patronis potiore cultum,
et venerationem in ea vel civitate, vel
oppido, vel pago habeat, et in ejus
tantum propria die festivitatis præcep-
tum desigues.

§. 8. In his igitur omnibus festis
diebus pro veteri Ecclesie catholice in-
stituto Christifideles sacris adesse, a ser-
vilibus operibus abstinere, et jejunium
in eorundem vigiliis, quibus adæxum
sit, observare debeant, et teneantur.

§. 9. In reliquis vero festis non so-
lum laboriosas artium exercitationes, et
servilia opera permittimus, ed indul-
gemus, sed insuper eosdem Christifide-
les a quacumque vigiliæ, seu jejunii
diebus præcedentibus, dummodo aliunde
vel ratione quadragesimæ, vel ratio-
ne quatuor temporum non præcipia-
tur, et audiendi missam in prædictis
festis obligatione absolvimus, et libe-
ramus.

Pontifex ordi-
nario commit-
tit imminutio-
nem festorum,
declarans qui
dies festivi om-
nino retineri
debeant.

Enumeratio
dierum festi-
vorum servan-
dorum.

Ubi plures pa-
tronos haberi
contigit, præ-
ferendus ille
qui potiore
cultum, et ve-
nerationem
obtinet.

Quæ præstan-
da sint in die-
bus festis ser-
vatis.

Absolutiones,
et liberationes
pro diebus fe-
stis deletis.

Præceptum de celebrandis missis, et recitanda officia in ecclesiis, tam pro servatis, quam pro abrogatis festis.

Commutatio jejuniorum.

Commemoratio de abrogatis festis, statutis diebus facienda.

Monitum populo faciendum super observantia dierum festorum servatorum.

§. 10. Sed quoniam dum populorum conscientiarum consulimus, et eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentiarum providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christianifidelium penitentiam minuere non intendimus, ideo sanctorum, et solemnitate officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacunque ecclesia celebrari mandamus.

§. 11. Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

§. 12. Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festis sacrosancto missæ sacrificio et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias diebus tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, et venerentur, volumus, ac præcipimus, ut die xxix junii ultra præcipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in kalendariis ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum.

§. 13. Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantie tuæ confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dic-

Bull. Rom. Tom. V.

rum celebritatem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christianifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a prospecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

§. 14. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Derogatio contrariorum.

XXV.

Facultas magno elemosynario regis christianissimi concedendi licentiam militibus vescendi carnibus temporibus prohibitis.

Dat. die
10. maii
1775.
Anno I.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **O**mnia Christianifidelium necessitatibus paterna charitate consulere cupientes, in iis quæ eorundem Christianifidelium spiritualem quietem, et conscientiarum securitatem respiciant, apostolicæ auctoritatis Nostræ partes interponimus, quemadmodum sublimium christianorum principum vota exposcunt, et Nos, omnibus mature perpensis, in Domino magis expedire arbitramur.

Proemium.

§. 2. Sane pro parte carissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum regis christianissimi expositum Nobis fuit, quod sive militares ejus copiarum in castris, et belli expeditione actu reperiantur, sive pacis tempore ad diversas eorundem regnorum provincias, civitates, et oppida se conferre debeant, persæpe contingere solet, ut temporibus,

Exponitur sæpissime evenire ex necessitate, ut milites carnibus vesci debeant, contra præceptum ecclesiasticum.

quibus ecclesiasticum præceptum vetat, ne Christifideles carnes comedant, per ea loca pertransire teneantur, in quibus omnia aliã ad humanæ vitæ sustentationem necessaria penitus deficiunt, quade re milites hujusmodi carnibus quandoque vesci temporibus, ut præfertur, prohibitis, coacti omnino reperiantur.

Curæ adhibita ne id eveniat in irritum cessare.

§. 3. Licet autem tam ipsius Ludovici regis eximia pietas, quam ejus ministri, et officiales omne in re hac adhibuerint studium, curam, et sollicitudinem, ne præmissa evenirent, sed ecclesiastico præcepto milites obtemperarent, optatum tamen effectum pia eorum desideria assequi minime valuerunt. Quo circa idem Ludovicus rex Nobis humiliter supplicari fecit, ut spiritualibus militum hujusmodi necessitatibus de benignitate apostolica providere dignaremur.

Et ideo pontifex regio eleemosynario committitur, ut pro sua prudentia licentiam militibus vescendi carnibus concedat cum suis conditionibus, et reservationibus.

§. 4. Nos igitur ipsius Ludovici regis votis æternum animarum bonum respicientibus, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, dilecto filio Nostro Karolo Antonio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbytero cardinali de Rocheaumont nuncupato ejusdem Ludovici regis nunc, et pro tempore existenti magno eleemosynario facultatem, sive per se, sive per alios sacerdotes minores eleemosynarios penes eosdem milites in illorum legionibus existentes, atque ab ipso deputandos, concedendi licentiam militibus prædictis, vel in actuali belli expeditione intra, et extra Galliarum regna in castris degentibus, vel pacis tempore itinere tantum per eorundem quoque regnorum loca transeuntibus, temporibus ecclesiastico præcepto intra annum prohibitis carnibus vescendi, auctoritate apostolica, tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Exclusio militum, continuo arcis, seu loca custodientium.

§. 5. Volumus autem, quod facultas hujusmodi ad milites præsiarios, qui continuo arcium, seu aliorum locorum custodiæ adscripti sunt, minime extensa intelligatur.

Derogatio conciliariorum.

§. 6. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XXVI.

Confirmatio decreti editi super baptismo clam puero Hebræo collato.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Alias emanavit a congregatione tunc existentium S. R. E. cardinalium in tota republica christiana adversus hæreticam pravitatem generalium inquisitorum auctoritate apostolica deputatorum decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet

Dat. die
15. maii
1775.
Anno I.

In causa acta pro baptismo puero hebraeo collato sacra generalis Inquisitio per suum decemum consulit.

Feria V. die 9 februarii 1764

§. 2. In congregatione generali sanctæ Romanæ et universalis inquisitionis habita in palatio apostolico Quirinali coram sanctissimo Domino Nostro Clemente divina providentia pp. XIII., ac eminentissimis, et reverendissimis dominis S. R. E. cardinalibus in tota republica christiana contra hæreticam pravitatem generalibus inquisitoribus a sancta Sede apostolica specialiter deputatis.

Tenor decreti.

Proposita causa Avenionensis Carpenctoratensis circa baptismum clam puero Hebræo collatum a cathecumeno Ain de Cavaillon, et circa recursum quatuor universitatum Hebræorum provincie Avenionensis super minis, quæ quotidie inferuntur a pravis, et otiosis hominibus, conferendi baptismum infantibus Hebræis invitatis parentibus ad finem extorquendi pecunias ab Hebræis divitibus, relatis scripturis desuper pro parte Hebræorum distributis, aliisque omnibus juribus deductis: Sanctissimus Dominus Noster papa, prædictis auditis eminentissimorum, et reverendissimorum dominorum cardinalium generalium inquisitorum suffragiis (proviso tamen quoad baptismum supradicti pueri Hebræi, quam quoad minas, et instantias matris, et sororis de Cavaillon in Hebræorum claustris civitatis Carpenctoratensis commorantium) decrevit, scribendum esse, tum r. p. d. episcopo Carpenctoratensi, ut nullo modo permittat accessum ad suam diæcesim Hebræis fratribus de Cavaillon absentibus; tum r. p. d. vice legato Avenionensi, ut pœnam exilii a toto comitatu Venesino, debitæ formis, prædictis Hebræis fratribus de Cavaillon sub gravibus pœnis, in casu etiam primæ contraventionis intimet.

Baptizantes in
vitis parenti-
bus infantes
Hebræos, dam-
nantur ad tri-
reates si ma-
res, ad fusti-
gationem si mu-
lieres.

§. 3. Item Sanctitas Sua eidem Car-
pençatoratensi episcopo, ac patri inqui-
sitori Avenionensi scribendum statuit,
ut nomine sanctæ congregationis publi-
cent novum edictum, comminatis pœ-
nis gravioribus, etiam afflictivis, et
corporalibus (scilicet triremium quoad
homines, fustigationis vero quoad mu-
lieres) irremissibiliter incurrendis con-
tra baptizantes, ut supra, invitis paren-
tibus, infantem Hebræos, et minas eis-
dem respective inferentes ad supradi-
ctum effectum.

Petrus Pauluccius, sanctæ ro-
manæ et universalis inquisitionis nota-
rius

Preces porre-
ctæ pro con-
firmatione de-
creti.

§. 4. Nunc autem nomine prædi-
ctarum quatuor universitatum Hebræo-
rum Nobis expositum fuit, quod ipsæ,
ut decretum hujusmodi firmiter subsi-
stat, et servetur exactius apostolicæ etiam
Nostræ confirmationis patrocinio com-
muniri plurimum desiderant.

Confirmatio
postolica con-
ceditur salva
auctoritate e-
jusdem con-
gregationis.

§. 5. Nos igitur præinsertum decre-
tum memorata a congregatione, ut præ-
fertur editum, cum omnibus, et singulis
in eo contentis, et expressis auctoritate
Nostra apostolica tenore præsentium con-
firmamus, et approbamus, salva tamen
semper in præmissis auctoritate ejusdem
congregationis.

Clausula su-
blata, et decre-
tum irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsen-
tes literas firmas, firmas, validas, et
efficaces existere, et fore, suosque ple-
narios, et integros effectus sortiri, et
obtinere, ac illis, ad quos spectat, et
pro tempore quancumque spectabit in
omnibus, et per omnia plenissime suf-
fragari, ac respective ab eis inviolabi-
ter observari. Sicque in præmissis per-
quoscumque judices ordinarios, et de-
legatos etiam causarum palatii aposto-
lici auditores judicari, et definiri de-
bere, ac irritum, et inane si secus su-
per his a quoquam quavis auctoritate
scienter, vel ignoranter contigerit atten-
tari.

Derogatio con-
traciorum.

§. 7. Non obstantibus constitutioni-
bus, et ordinationibus apostolicis, cæte-
risque contrariis quibuscumque. Datum
Romæ apud sanctum Petrum sub annulo
piscatoris die decima quinta maii mille-
simo septingentesimo septuagesimo quin-
to, pontificatus Nostri anno primo.

XXVII.

Imminutio festorum in diœcesi
Posnaniensi

Dat. die
23. maii
1775.
Anno I.

Venerabili fratri Andreæ Mlodziejaw-
ski episcopo Posnaniensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem,
et apostolicam benedictionem.

§. 1. **P**aternæ charitati, qua Chri-
stifideles omnes in Domino complecti-
mur, illud maxime consentaneum vidi-
detur, ut eorum temporalium etiam
commodorum rationem habeamus, qui-
bus præsertim illi ad spiritualia con-
sectanda fieri promptiores, alacriores-
que possint; utraque enim ita compo-
ni, et constitui debent, ut altera abes-
se alteris nequeant, sed mutua inter se
temperatione, quoad fieri poterit ma-
xime provehantur; qua propter si præ-
cipue ad divinum cultum, animarum-
que salutem Nostra apostolici ministe-
rii sollicitudo conversa sit, tamen ea
interdum minime neglecta temporalium
rerum opportunitate, non solum impe-
dimenta, si quæ sint, averti, sed et
multo potiora ad eum finem adjumen-
ta comparari posse cognoscimus.

Ratio consti-
tutionis.

§. 2. His inductum rationibus fe-
licis recordationis Benedictum pp. XIV
sapientissimum prædecessorem Nostrum
fuisse scimus, qui nonnullorum catho-
licorum principum, et ordinariorum
sibi porrectis precibus annuendo indul-
sit, ut fideles populi plurium civita-
tum, et diœcesum quibusdam festivis
diebus, servato in eorundem festorum
vigiliis, in quibus præceptum erat, je-
junio, ac audita tantum in iisdem fe-
stis missa, laboriosis suarum artium e-
xercitationibus, servilibusque operibus
vacare possent; sed ex eadem dispen-
satione illud postmodum, sicut acce-
pimus, evenisse deprehensum est, ut
alii in suo artificio nimis occupati præ-
ceptum audiendi missam omnino ne-
glexerent, alii vero ex obligatione jeju-
nandi in vigiliis, et audiendi sacrum
in festis occasionem caperent a labori-
bus abstinendi, et otio indulgendi.

Providentiam
rem susceptam
a Benedicto
XIV. quæ ta-
men graviori-
bus incommodis
causam præ-
buere.

§. 3. Quæ incomoda agnoscens ca-
rissimus in Christo filius Noster Stanis-
laus Augustus Poloniæ rex illustris, pro-
ximia, qua pollet pietate obviam iis-
dem ire nunc statuit, proindeque a No-
bis enixe flagitat nomine etiam incly-

Incomoda eli-
minare sategit
rex Poloniæ
efflagitans ab-
solutiorem a
precepto je-
junandi, et
audiendi sa-
crum diebus

quibus operi vacare permittitur.

torum reipublicæ Polonæ ordinum in generalibus comitiis congregatorum, ut eosdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate volumus.

Committitur ordinario ut publicetur lex nova de diebus festis servandis.

§. 4. Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientia consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, ac diœcesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latini in civitate, et diœcesi prædicta existentibus de diebus festis legem, in quam matura consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denunciemus, et edicas.

Enumerantur dies festivi.

§. 5. Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, aliique per annum dies dominici, nec non nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, tum quinque dicati beatæ Mariæ virginis, scilicet, purificationis, annuntiationis, assumptionis, nativitatis, et conceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Stephani protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Præmittitur quid servandum in locis in quibus plures principales patronos haberi contigerit.

§. 6. Sed, si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit, diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quinam ex dictis principalioribus patronis potiore cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

Quid præstandum in diebus festis servatis.

§. 7. In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorundem vigiliis, quibus adnexum sit; observare debeant, et teneantur.

Quomodo in abrogatis servilia opera permittantur absque lege vigiliæ, vel jejunii.

§. 8. In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, et indulgemus, sed insuper eosdem Christifideles a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in prædictis festis obligatione absolvimus, et liberamus.

De missa, et officio cele-

§. 9. Sed quoniam dum populo-

rum conscientia consulimus, et eorum qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentia providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium poenitentiam mittere non intendimus, ideo sanctorum, et solemnitatum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

brando etiam in iisdem abrogatis festis.

§. 10. Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

De commutatione jejunii.

§. 11. Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festis sacrosancto missæ sacrificio, et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias diebus tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, et venerentur, volumus, ac præcipimus, ut die xxix junii ultra præcipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in calendariis ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = sancti Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum =.

De commemoratione dierum festorum abrogatorum.

§. 12. Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantia tuæ confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ar-

Monitum de edocendo populo quoad onus servandi præceptum de sacificatione dierum festorum.

dore, quæ humilitate spiritus ad stare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, quæ frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant; et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Derogatio contrariorum.

§. 13. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XXVIII.

Imminutio festorum in diœcesi
Uladislaviensi.

Venerabili fratri Antonio Ostrowski
episcopo Uladislaviensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem,
et apostolicam benedictionem.

§. 1. **P**aternæ charitati, qua Christifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium etiam commodorum rationem habeamus, quibus præsertim illi ad spiritualia consecranda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraq; enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit, maxime provehantur; quapropter si præcipue ad divinum cultum, animarumque salutem, Nostra apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea interdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impedimenta, si quæ sint, averti, sed et

Quæ in præcedenti constitutione statuta sunt pro diœcesi Posnanien si, hic repetuntur pro diœcesi Uladislaviensi.

multo potiora ad eum finem adjumenta comparari posse cognoscimus.

§. 2. His inductum rationibus felicis recordationis Benedictum pp. XIV sapientissimum prædecessorem Nostrum fuisse scimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum sibi porrectis precibus annuendo indulset, ut fideles populi plurimum civitatum, et diœcesum, quibusdam festivis diebus, servato in eorundem festorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejunio, ac audita tantum in iisdem festis missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus vacare possent; sed ex eadem dispensatione illud postmodum, sicut accepimus, evenisse deprehensum est, ut alii in suo artificio nimis occupati præceptum audiendi missam omnino negligerent, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi sacrum in festis occasionem caperent a laboribus abstinendi, et otio indulgendi. Quæ incommoda agnoscens carissimus in Christo filius Noster Stanislaus Augustus Poloniæ rex illustris, pro eximia, qua pollet pietate obviam iisdem ire nunc statuit, proindeque a Nobis enixe flagitat nomine etiam inclytorum reipublicæ Poloniæ ordinum in generalibus comitiis congregatorum, ut eosdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate velimus.

§. 3. Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientia consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, ac diœcesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latini in civitate, et diœcesi prædicta existentibus de diebus festis legem, in quam maturo consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denuncies, et edicas.

§. 4. Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, alique per annum dies dominici, nec non nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et corporis Christi, tum quinque dicati beatæ Mariæ virginis, scilicet purificationis, annuntiationis, assumptionis, nativitatis, et conceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Stepha-

Eadem ratio constitutionis.

Similis deputatio ordinarii pro nova legis publicatione de diebus festis servandis

Enumeratio dierum festorum servatorum.

ni protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

De eligendo patrono, qui pro eorum cultum, et venerationem obtineat.

§. 5. Sed si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quinam ex dictis principalioribus patronis potiore cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

De oneribus quibus gravantur Christiani pro diebus festis servatis.

§. 6. In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christiani sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorumdem vigiliis, quibus adnexum sit, observare debeant, et teneantur.

Liberationes, et absolutiones pro diebus festis abrogatis.

§. 7. In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, et indulgemus, sed insuper eosdem Christiani a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in prædictis festis obligatione absolvimus, et liberamus.

De officio, et missa etiam in eisdem abrogatis festis in ecclesiis celebranda.

§. 8. Sed quoniam dum populorum conscientia consulimus, et eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentia prævidemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christiani penitentiam minuere non intendimus; ideo sanctorum, et solemnitatum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Commutatio jejunii.

§. 9. Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Commemoratio dierum festorum abrogatorum.

§. 10. Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festis sacrosancto missæ sacrificio, et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servent, et venerentur, volumus, et præcipimus, ut die xxix. junii præcipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi. decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix. junii in kalendariis ecclesia-

sticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac etiam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi. decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum.

§. 11. Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spirituales, quam temporales istius populi utilitates intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantia tuae confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ardere, quæve humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christiani corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Monitum ad episcopum, ut populum edocet super his, quæ pertinent ad celebrationem dierum festorum.

§. 12. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Derogatio contrariarum.

Dat. die
25. maii
1775.
Anno I.

XXIX.

Imminutio festorum in diœcesi Luceo-
riensi.

Venerabili fratri Felici Turski
episcopo Luceoriensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem,
et apostolicam benedictionem.

Paternæ charitati, qua Chri-
stifidelēs omnes in Domino complecti-
mur, illud maxime consentaneum vi-
detur, ut eorum temporalium etiam
commodorum rationem habeamus, qui-
bus præsertim illi ad spiritualia con-
sectanda fieri promptiores, alacriores-
que possint; utraque enim ita compo-
ni, et constitui debent, ut altera abes-
se alteris nequeant, sed mutua inter se
temperatione, quoad fieri poterit, ma-
xime provehantur. Quapropter si præ-
cipue ad divinum cultum, animarum-
que salutem, Nostra apostolici mini-
sterii sollicitudo conversa sit, tamen ea
interdum minime neglecta temporalium
rerum opportunitate, non solum impedi-
menta, si quæ sint, averti, sed
et multo potiora ad eum finem adju-
menta comparari posse cognoscimus.

His inductum rationibus felici recordationis Benedictum pp. XIV. sapientissimum prædecessorem Nostrum fuisse scimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum sibi porrectis precibus annuendo indul-
sit, ut fideles populi plurium civita-
tum, et diœcesum quibusdam festivis diebus servato in eorumdem festorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejunio, ac audita tantum in iisdem festis missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus vacare possent; sed ex eadem dispensatione illud postmodum, sicut accepimus, evenisse deprehensum est, ut alii in suo artificio nimis occupati præceptum audiendi missam omnino negligerent, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi sacrum in festis occasionem caperent a laboribus abstinendi, et otio indulgendi. Quæ incommoda agnoscens carissimus in Christo filius noster Stanislaus Augustus Poloniæ rex illustris pro eximia, qua pollet pietate obviam iisdem ire nunc statuit, proindeque a Nobis enixe flagitat,

Bull. Rom. Tom. V.

nomine etiam inelictorum reipublicæ Poloniæ ordinum in generalibus comitiis congregatorum, ut eisdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate velimus.

Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientiaë consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus ut in ista civitate, ac diœcesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latini in civitate, et diœcesi predicta existentibus de diebus festis legem, in quam maturo consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denunciemus, et edicas.

Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, aliique per annum dies dominici, nec non nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, tum quinque dicati beatæ Mariæ virginis scilicet purificationis, annuntiationis, assumptionis, nativitatis, et conceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Stephani protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Sed si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit, diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quinam ex dictis principalioribus patronis potiore cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorumdem vigiliis, quibus adnexum sit, observare debeant, et teneantur.

In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, et indulgemus, sed insuper eisdem Christifideles a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in predictis festis obligatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conscientiaë consulimus, et eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentiaë provide-

mus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium poenitentiam minuere non intendimus; ideo sanctorum, et solemnitatum officia, et missam tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicuti prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in praedictis vigiliis habebatur, ad quartas et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines saeculares, qui etiam diebus non festis sacrosancto missae sacrificio, et divinis officii, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias diebus tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, ac venerentur, volumus, ac praecipimus, ut die xxix junii ultra praecipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra praecipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in kalendaris ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = s. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit commemoratio de communi plurimorum martyrum =

Haec Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem, istius populi utilitatem intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantiae tuae confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quae ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua fre-

quentia divinis officii, sacris concionibus, ac christianae doctrinae institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac saecularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quaeque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quae ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum professe possint. Quae quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto pontificatus Nostri anno primo.

XXX.

Imminutio festorum in diecesi Cracoviensi

Venerabili fratri Cajetano Soltisk episcopo Cracoviensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et apostolicam benedictionem.

Paternali charitati, qua Christifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium etiam commodorum rationem habeamus, quibus praesertim illi ad spiritualia consecranda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraque enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit, maxime provehantur. Quapropter si praecipue ad divinum cultum, animarumque salutem, Nostra apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea interdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impedimenta, si quae sint, averti, sed et

Dat. die
23. maii
1775.
Anno I.

Item pro alia
diecesi Cra-
coviensi.

multo potiora ad eum finem adjumenta comparari posse cognoscimus.

His inductum rationibus felicis recordationis Benedictum pp. XIV sapientissimum prædecessorem Nostrum fuisse scimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum sibi porrectis precibus annuendo indulget, ut fideles populi plurium civitatum, et diocesium, quibusdam festivis diebus, servato in eorundem festorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejunio, ac audita tantum in iisdem festis missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus vacare possent; sed ex eadem dispensatione illud postmodum, sicut accepimus, evenisse deprehensum est, ut alii in suo artificio nimis occupati præceptum audiendi missam omnino negligenter, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi sacrum in festis occasionem caperent a laboribus abstinendi, et otio indulgendi. Quæ incommoda agnoscens carissimus in Christo filius Noster Stanislaus Augustus Poloniæ rex illustris, pro eximia, qua pollet pietate obviam iisdem ire nunc statuit, proindeque a Nobis enixe flagitat nomine etiam inclytorum reipublicæ Poloniæ ordinum in generalibus comitiis congregatorum, ut eosdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate velimus.

Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientie consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, ac diocesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latini in civitate, et diocesi prædicta existentibus de diebus festis legem, in quam maturo consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denuncies, et edicas.

Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, aliique per annum dies dominici, nec non nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et corporis Christi; tum quinque dicati beatæ Mariæ virginis, scilicet purificationis, annuntiationis, assumptionis, nativitatis, et conceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Stephani.

ni protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Sed si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quinam ex dictis principalioribus patronis potiolem cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorundem vigiliis, quibus adnexum sit, observare debeant, et teneantur.

In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, et indulgemus, sed insuper eosdem Christifideles a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in prædictis festis obligatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conscientie consulimus, et eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentie providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium pœnitentiam minuire non intendimus, ideo sanctorum, et solemnitarum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festivis sacrosancto missæ sacrificio, et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias diebus tantum festis addeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, et venerentur, volumus, et præcipimus, ut die xxix. junii ultra præcipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi. decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix. junii in calendariis ecclesia-

sticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac etiam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi. decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum.

Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem iutentes sancienda esse iudicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantiae tuæ confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factas est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac secularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XXXI.

Imminutio festorum in diocesi
Plocensi

Venerabili fratri Michaeli Poniatowski
episcopo Plocensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et
apostolicam benedictionem.

Paternæ charitati, qua Christifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium, etiam commodorum rationem habeamus, quibus præsertim illi ad spiritualia consecranda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraque enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit maxime provehantur, quia propter si præcipue ad divinum cultum, animarumque salutem Nostræ apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea interdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impedimenta, si quæ sint, averti, sed et multo potiora ad eum finem adiumenta comparari posse cognoscimus.

His inductum rationibus felicis recordationis Benedictum pp. XIV. sapientissimum prædecessorem Nostrum fuisse scimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum sibi porrectis precibus annuendo indulgit, ut fideles populi plurium civitatum, et diocesium quibusdam festivis diebus, servato in eorundem festorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejunio, ac audita tantum in iisdem festis missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus vacare possent.

Sed ex eadem dispensatione, illud postmodum, sicut accepimus, evenisse deprehensum est, ut alii in suo artificio nimis occupati præceptum audiendi missam omnino negligerent, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi sacrum in festis occasionem caperent a laboribus abstinendi, et otio indulgendi.

Quæ incommoda agnoscens charissimus in Christo filius Noster Stanislaus Augustus Poloniae rex illustris pro eximia, qua pollet, pietate obviam

Dat. die
25. maii
1775.
Anno 1.

Paria indulgentur pro
diocesi Plocensi.
si.

iisdem ire nunc statuit, proindeque a Nobis enixe flagitat nomine etiam inclytorum reipublicæ Polonæ ordinum in generalibus comitiis congregatorum, ut eosdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate velimus.

Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientia consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, ac diocesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latinæ in civitate, et diocesi prædicta existentibus de diebus festis legem, in quam maturo consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denuncies, et edicas.

Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, alique per annum dies dominici, nec non natiuitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, tum quinque dicati beatae Mariæ virginis scilicet purificationis, annuntiationis, assumptionis, natiuitatis, et conceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Stephani protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Sed si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit, diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quinam ex dictis principalioribus patronis potiore cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejuniis in eorumdem vigiliis, quibus adnexum sit, observare debeant, et teneantur.

In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, ed indulgemus, sed insuper eosdem Christifideles a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in prædictis festis obligatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conscientia consulimus, et eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentia providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium penitentiam minuere non iutendimus, ideo sanctorum, et solemnitatum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejuniis, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festivis sacrosancto missæ sacrificio, et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesiis diebus tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, et venerentur, volumus, ac præcipimus, ut die xxix junii ultra præcipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in calendariis ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum.

Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantia tuæ confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum die-

rum celebrationem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastorali sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub anulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XXXII.

Imminutio festorum in diœcesi
Culmensi

Venerabili fratri Andree
episcopo Culmensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem,
et apostolicam benedictionem.

Paternæ charitati, qua Christifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium etiam commodorum rationem habeamus, quibus præsertim illi ad spiritualia consecranda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraque enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit maxime provehantur; quapropter si præcipue ad divinum cultum, apimarum-

que salutem Nostra apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea interdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impedimenta, si quæ sint, averti, sed et multo potiora ad eum finem adjumenta comparari posse cognoscimus.

Ex quo facile intelligere potes, venerabilis frater, quo animo exceperimus tuas literas, quæ et eximiis erga sanctam hanc Sedem devotionis, et observantiæ significationibus sunt refertæ, et pastorem curam, sollicitudinem, et vigilantiam tuam maxime præseferunt; in iis enim diligenter exponis non medioeria, quæ a festorum dierum numero in commissum tibi per apostolicam Sedem populom emanant incommoda. Quibus inductus postulasti a Nobis, ut eidem populo opportuna dierum festorum imminutione ex apostolica benignitate consuleremus. Nos igitur postulationum tuarum æquitate permoti, ut fidelium utilitatibus absque æternæ salutis dispendio consulamus per presentes in forma Brevis literas fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, et diœcesi Culmen. hanc de festis diebus legem, in quam maturo consilio, ac expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denunciemus, ac edicas.

Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes etiam cum sequenti, aliisque per annum dies dominici, nec non nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, tum quinque dicati beatæ Mariæ virginis, scilicet purificationis, annunciationis, assumptionis, nativitatis, et conceptionis. Præterea et sancti Joannis Baptistæ, sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omnium sanctorum, sancti Stephani protomartyris, sancti Laurentii levitæ, et martyris, et Sancti Adalberti episcopi, et martyris, et etiam festi principaliorum patronorum cujusvis ecclesiæ parochialis, ita ut intra circumdariam parochiæ cum sua celebritate die, quo inciderint, retineantur.

In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorundem vigiliis, quibus annexum sit, observare debeant, ac teneantur.

In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, et in-

Dat. die
23. maii
1775.
Anno I.

Idipsum pro
alia diœcesi
Culmensi.

diligemus, sed etiam eosdem Christifideles a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in prædictis diebus festis obligatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conscientiam consulimus, et eorum qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentiam providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium poenitentiam minuere non intendimus, ideo sanctorum, ac solemnitatum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis a clero retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festis sacrosanto missæ sacrificio, ac divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias diebus tantam festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, ac venerentur, volumus, ac præcipimus, ut die xxix junii ultra præcipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in kalendariis ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio aliorum apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = sancti Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum =.

Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse iudicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantiam tuam confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum vi-

deri possit, sed quo minor dierum festorum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, et christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant. Et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint.

Illud postremo curæ tibi erit, venerabilis frater, ut fideles populi tuæ sollicitudini commissi per te intelligant, eum, cui temporaliter subjecti sunt, plurimum dedisse operam, ut Nos hoc apostolicæ concessionis beneficium ipsis largiremur, atque hac etiam re perspicue declarasse, quantum suorum commodis, et utilitati studeat, tanto proinde magis eosdem excitari debere, non solum, ut alacriter debitam illi obedientiam, fidemque præstare pergant, verum etiam assidue Deum obsecrent, ut eum illis cumulet donis, quæ ad veram, et solidam felicitatem conferre possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Dat. die
25. maii
1775.
Anno I.

XXXIII.

Imminutio festorum in dioecesi
Cameneccensi.

Venerabili fratri Hadamo Krasinski
episcopo Cameneccensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem,
et apostolicam benedictionem.

Idem, ut su-
pra, pro alia
dioecesi Gama-
necensi

Paternæ charitati, qua Christi-
fideles omnes in Domino complecti-
mur, illud maxime consentaneum vi-
detur, ut eorum temporalium etiam
commodorum rationem habeamus, qui-
bus præsertim illi ad spiritualia con-
sectanda fieri promptiores, alacriores-
que possint; utraque enim ita compo-
ni, et constitui debent, ut altera abes-
se alteris nequeant, sed mutua inter se
temperatione, quoad fieri poterit, ma-
xime provehantur. Quapropter si præci-
pue ad divinum cultum, animarum-
que salutem, Nostra apostolici mini-
sterii sollicitudo conversa sit, tamen ea
iterdum minime neglecta temporalium
rerum opportunitate, non solum im-
pedimenta, si quæ sint, averti, sed et
multo potiora ad eum finem adjumen-
ta comparari posse cogooscimus.

His inductum rationibus fe-
licis recordationis Benedictum pp. XIV
sapientissimum prædecessorem Nostrum
fuisse scimus, qui nonnullorum catho-
licorum principum, et ordinariorum
sibi porrectis precibus annuendo indul-
sit, ut fideles populi plurium civita-
tum, et dioecesium quibusdam festivis
diebus, servato in eorundem festorum
vigiliis, in quibus præceptum erat, je-
junio, ac audita tantum in iisdem fe-
stis missa, laboriosis suarum artium e-
xercitationibus, servilibusque operibus
vacare possent; sed ex eadem dispen-
satione illud postmodum, sicut acce-
pimus, evenisse deprehensum est, ut
alii in suo artificio nimis occupati præ-
ceptum audiendi missam omnino ne-
glexerent, alii vero ex obligatione jeju-
nandi in vigiliis, et audiendi sacrum
in festis occasionem caperent a labori-
bus abstinendi, et otio indulgendi.

Quæ incomoda agnoscens car-
rissimus in Christo filius Noster Stanis-
laus Augustus Poloniæ rex illustris, pro
eximia, qua pollet pietate obviam iis-
dem ire nunc statuit, proindeque a No-
bis exire flagitat nomine etiam inely-

torum reipublicæ Poloniæ ordinum in
generalibus comitiis congregatorum, ut
eosdem Christifideles etiam a præcepto
jejunandi, et audiendi missam iis die-
bus, quibus operi vacare permittitur,
solutos esse apostolica auctoritate ve-
limus.

Nos igitur ejusdem votis quan-
tum in Domino possumus, obsequen-
dum, et populorum conscientiarum con-
sulendum esse judicantes, fraternitati
tuæ committimus, et mandamus, ut
in ista civitate, ac dioecesi tua hanc
omnibus Christifidelibus ritus latini in
civitate, et dioecesi prædicta existentibus
de diebus festis legem, in quam
mature consilio, et expensis omnibus
descendimus, auctoritate apostolica de-
nuncies, et edicas.

Retineantur nempe, ac cele-
brentur festivi dies Resurrectionis cum
sequenti, et Pentecostes item cum se-
quenti, aliique per annum dies domi-
nici, nec non nativitas Domini Nostri
Jesu Christi, Circumcisionis, Epipha-
niæ, Ascensionis, et Corporis Christi,
tum quinque dicati beatæ Mariæ vir-
gini, scilicet, purificationis, annuntia-
tionis, assumptionis, nativitatis, et con-
ceptionis; præterea retineantur festa
sanctorum apostolorum Petri, et Pau-
li, omniumque sanctorum, sancti Ste-
phani protomartyris, et unius tantum
principalioris patroni.

Sed, si alicubi plures patronos
æque principales haberi contigerit, di-
ligenter inquiras, necesse est, venera-
bilis frater; quinam ex dictis princi-
palioribus patronis potiore cultum, et
venerationem in ea vel civitate, vel op-
pido, vel pago habeat, et in ejus tan-
tum propria die festivitatis præceptum
designes.

In his igitur omnibus festis die-
bus pro veteri Ecclesiæ catholicæ in-
stituto Christifideles sacris adesse, a ser-
vilibus operibus abstinere, et jejunium
in eorundem vigiliis, quibus adnexum
sit, observare debent, et teneantur.

In reliquis vero festis non so-
lum laboriosas artium exercitationes, et
servilia opera permittimus, et indulge-
mus; sed insuper eosdem Christifideles
a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus
præcedentibus, dummodo aliunde vel
ratione quadragesimæ, vel ratione qua-
tuor temporum non præcipiatur, et au-
diendi missam in prædictis festis obli-
gatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum
conscientiarum consulimus, et eorum,
qui in sudore vultus sui panem co-

médunt, indigentiaé providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium penitentiam minueré non intendimus; ideo sanctorum, et solemnitarum officia, et missam tam in hisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicuti prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas et sextas ferias adventus transferendam; ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festis sacrosancto missæ sacrificio, et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias diebus tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, ac venerentur volumus, ac præcipimus, ut die xxix junii ultra præcipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in calendariis ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = s. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit commemoratio de communi plurimorum martyrum =

Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantiaé tuæ confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractura videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo alta-

Bull. Rom. Tom. V.

ris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christianæ doctrinae institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maij millesimo septingentesimo septuagesimo quinto pontificatus Nostri anno primo.

XXXVIII.

Inminutio festorum in diocesi Livoniensi.

Venerabili fratri Stephano Giedroyc episcopo Livoniensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et apostolicam benedictionem.

Paternæ charitati, qua Christifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium etiam commodorum rationem habeamus, quibus præsertim illi ad spiritualia consecranda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraque enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit, maxime provehantur. Quapropter si præcipue ad divinum cultum, animarumque salutem, Nostra apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea interdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impe-

Dot. die
23. maij
1775.
Anno I.

Itom et proprie
cedentibus.

dimenta, si quæ sint, averti, sed et multo potiora ad eum finem adjuvamenta comparari posse cognoſcimus.

His inductum rationibus felicis recordationis Benedictum pp. XIV ſapientiſſimum prædeceſſorem Noſtrum fuiſſe ſcimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum ſibi porrectis precibus annuendo indulſit, ut fideles populi plurium civitatum, et diœceſum, quibusdam feſtivalibus diebus, ſervato in eorumdem feſtorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejunio, ac audita tantum in iisdem feſtis miſſa, laborioſis ſuarum artium exercitationibus, ſervilibusque operibus vacare poſſent; ſed ex eadem diſpenſatione illud poſtmodum, ſicut accepimus, eveniſſe deprehenſum eſt, ut alii in ſuo artificio nimis occupati præceptum audiendi miſſam omnino negligenter, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi ſacrum in feſtis occaſionem caperent a laboribus abſtinendi, et otio indulgendi. Quæ incommoda agnoſcens cariſſimus in Chriſto filius Noſter Stanislaus Auguſtus Poloniæ rex illuſtris, pro eximia, qua pollet pietate obviam iisdem ire nunc ſtatuit, proindeque a Nobis enixe flagitat nomine etiam inclytorum reipublicæ Poloniæ ordinum in generalibus comitiis congregatorum, ut eisdem Chriſtifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi miſſam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, ſolutos eſſe apoſtolica auctoritate velimus.

Nos igitur ejuſdem votis quantum in Domino poſſumus, obſequendum, et populorum conſcientiæ conſulendum eſſe judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in iſta civitate, ac diœceſi tua hanc omnibus Chriſtifiſidelibus ritus latini in civitate, et diœceſi prædicta exiſtentibus de diebus feſtis legem, in quam maturo conſilio, et expenſis omnibus descendimus, auctoritate apoſtolica denunciſ, et edicas.

Retineantur nempe, ac celebrentur feſtivi dies Reſurrectionis cum ſequenti, et Pentecoſtes item cum ſequenti, aliique per annum dies dominici, nec non nativitatſ Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Circumciſionis, Epiphaniæ, Aſcenſionis, et corporis Chriſti; tum quinque dicati beatæ Mariæ virginis, ſcilicet purificationis, annuntiationis, aſſumptionis, nativitatſ, et conceptionis; præterea retineantur feſta ſanctorum apoſtolorum Petri, et Pauli, omniumque ſanctorum, ſancti Stepha-

ni protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Sed ſi alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit diligenter inquireas, necesse eſt; venerabilis frater, quoniam ex dictis principalioribus patronis potiorem cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die feſtivitatis præceptum designes.

In his igitur omnibus feſtis diebus pro veteri Eccleſiæ catholicæ inſtituto Chriſtifideles ſacris adesse, a ſervilibus operibus abſtinere, et jejunium in eorumdem vigiliis, quibus adnexum ſit, obſervare debeant, et teneantur.

In reliquis vero feſtis non ſolum laborioſas artium exercitationes, et ſervilia opera permittimus, et indulgemus, ſed inſuper eodem Chriſtifideles a quacumque vigiliæ, ſeu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadrageſimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi miſſam in prædictis feſtis obligatione abſolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conſcientiæ conſulimus, et eorum, qui in ſudore vultus ſui panem comedunt, indigentiam providemus, ſanctorum venerationem, et ſalutarem Chriſtifiſidelium pœnitentiam minuere non intendimus, ideo ſanctorum, et ſolemnitatum officia, et miſſas tam in iisdem abrogatis feſtis, quam in eorum vigiliis retineri; et ſicut prius in quacumque eccleſia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et ſextas ferias adventus transferendum, ibidemque ſervandum edicimus, et conſtituimus.

Ut autem non ſolum clerci, et divites homines ſæculares, qui etiam diebus non feſtivalibus ſacroſancto miſſæ ſacrificio, et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse poſſunt, ſed etiam ii, qui rariſſis detenti laboribus eccleſias diebus tantum feſtis addeunt, ſanctorum apoſtolorum, et martyrum, quorum ſolemnitates ſuperius abrogaviſmus, memoria ſervent, et venerentur, volumus, et præcipimus, ut die xxix. junii ultra præcipuam ſanctorum Petri, et Pauli ſolemnitatem, etiam aliorum apoſtolorum, et die xxvi. decembris ultra præcipuum ſancti Stephani feſtum, etiam aliorum ſanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix. junii in kalendariis eccleſia-

sticis ita festum inscribendam erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac etiam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi. decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum.

Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantia tuae confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christiane doctrinae institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac secularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Bull. Rom. Tom. V.

XXXV.

Imminutio festorum in diœcesi
Kelmensi

Venerabili fratri Onuphrio Okecki
episcopo Kelmensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et
apostolicam benedictionem.

Paternæ charitati, qua Christifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium etiam commodorum rationem habeamus, quibus præsertim illi ad spiritualia consequenda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraque enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit maxime provehantur; qua propter si præcipue ad divinum cultum, animarumque salutem Nostra apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea interdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impedimenta, si quæ sint, averti, sed et multo potiora ad eum finem adjumenta comparari posse cognoscimus.

His inductum rationibus felicis recordationis Benedictum pp. XIV. sapientissimum prædecessorem Nostrum fuisse scimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum sibi porrectis precibus annuendo indulset, ut fideles populi plurium civitatum, et diœcesum quibusdam festivis diebus, servato in eorumdem festorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejuniis, ac audita tantum in iisdem festis missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus vacare possent. Sed ex eadem dispensatione, illud postmodum, sicut accepimus, evenisse deprehensum est, ut alii in suo artificio nimis occupati præceptum audiendi missam omnino negligerent, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi sacrum in festis occasionem caperent a laboribus abstinendi, et otio indulgendi. Quæ incommoda gnoscens charissimus in Christo filius Noster Stanislaus Augustus Poloniae rex illustris pro eximia, qua pollet, pietate obviam

Dat. die
23. maii
1775.
Anno I.

Nec secus pro
alia Kelmensi.

iisdem ire nunc statuit, proindeque a Nobis enixe flagitat nomine etiam inclytorum reipublicæ Polonæ ordinum in generalibus comitiis congregatorum, ut eosdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate velimus.

Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientia consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, ac diocesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latini in civitate, et diocesi prædicta existentibus de diebus festis legem, in quam maturo consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denuncies, et edicas.

Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, alijque per annum dies dominici, nec non nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, tum quinque dicati beatæ Mariæ virgini scilicet purificationis, annuntiationis, assumptionis, nativitatis, et conceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Stephani protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Sed si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit, diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quinam ex dictis principalioribus patronis potiorum cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorundem vigiliis, quibus adnexum sit, observare debeant, et teneantur.

In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, ed indulgemus, sed insuper eosdem Christifideles a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in prædictis festis obligatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conscientia consulimus, et eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentia providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium penitentiam minuere non intendimus, ideo sanctorum, et solemnitarum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festivis sacrosancto missæ sacrificio, et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesiis diebus tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, et venerentur, volumus, ac præcipimus, ut die xxix junii ultra præcipuum sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in calendariis ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum.

Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spirituales, quam temporales istius populi utilitates intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastorali vigilantia tuæ confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum die-

rum celebrationem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abunde suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastorali sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

interdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impedimenta, si quæ sint, averti, sed et multo potiora ad eum finem adjumenta comparari posse cognoscimus.

His inductum rationibus felicis recordationis Benedictum pp. XIV sapientissimum prædecessorem Nostrum fuisse scimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum sibi porrectis precibus annuendo indulset, ut fideles populi plurimum civitatum, et diœcesum, quibusdam festivis diebus, servato in eorundem festorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejunio, ac audita tantum in iisdem festis missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus vacare possent; sed ex eadem dispensatione illud postmodum, sicut accepimus, evenisse deprehensum est, ut alii in suo artificio nimis occupati præceptum audiendi missam omnino negligerent, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi sacram in festis occasionem caperent a laboribus abstinendi, et otio indulgendi. Quæ incommoda agnoscens carissimus in Christo filius Noster Stanislaus Augustus Poloniæ rex illustris, pro eximia, qua pollet pietate obviam iisdem ire nunc statuit, proindeque a Nobis enixe flagitat nomine etiam inclitorum reipublicæ Poloniæ ordinarum in generalibus comitiis congregatorum, ut eosdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate velimus.

Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientie consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, ac diœcesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latini in civitate, et diœcesi prædicta existentibus de diebus festis legem, in quam maturo consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denunciemus, et edicamus.

Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, alique per annum dies dominici, nec non nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et corporis Christi; tum quinque dicati beatæ Mariæ virginis, scilicet purificationis, annuntiationis, assumptionis, nativitatis, et con-

Dat. die
23. maii
1775.
Anno I.

XXXVI.

Imminutio festorum in diœcesi
Gnesnensi

Venerabili fratri Gabrieli Podoski
archiepiscopo Gnesnensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem,
et apostolicam benedictionem.

Paterne charitati, qua Christifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium etiam commodorum rationem habeamus, quibus præsertim illi ad spiritualia consecranda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraque enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit maxime provehantur; quapropter si præcipue ad divinum cultum, animarumque salutem Nostra apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea

Idem pro alia
diœcesi, et sit
pro universo
Poloniæ regno,
in omnibus ad
formam præce-
dentium con-
stitutionum.

ceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Stephani protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Sed si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quoniam ex dictis principalioribus patronis potiore cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorundem vigiliis, quibus adnexum sit, observare debeant, ac teneantur.

In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, et indulgemus, sed etiam eosdem Christifideles a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in prædictis diebus festis obligatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conscientiam consulimus, et eorum qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentiam providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium poenitentiam minuere non intendimus, ideo sanctorum, ac solemnitatum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festis sacrosancto missæ sacrificio, ac divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesiis diebus tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, ac venerentur, volumus, ac præcipimus, ut die xxix junii ultra præcipuam sanctorum Petri, et Pauli so-

lemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in calendariis ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio aliorum apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = sancti Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum = .

Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse indicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantie tue confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor dierum festorum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ardore, quæve humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, quæ frequentia divinis officiis, sacris concionibus, et christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant. Et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

Dat. die
23. maii
1775.
Anno I.

XXXVII.

Imminutio festorum in diœcesi
Samogitiensi.

Venerabili fratri Dominico Lampacinski
episcopo Samogitiensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem,
et apostolicam benedictionem.

Idem ut pro
præcedentibus

Paternæ charitati, qua Christifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium etiam commodorum rationem habeamus, quibus præsertim illi ad spiritualia consectanda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraque enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit, maxime provehantur. Quapropter si præcipue ad divinum cultum, animarumque salutem, Nostra apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea iterdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impedimenta, si quæ sint, averti, sed et multo potiora ad eum finem adjumenta comparari posse cognoscimus.

His inductum rationibus felicis recordationis Benedictum pp. XIV sapientissimum prædecessorem Nostrum fuisse scimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum sibi porrectis precibus annuendo indulset, ut fideles populi plurimum civitatum, et diœcesum quibusdam festivis diebus, servato in eorundem festorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejunio, ac audita tantum in iisdem festis missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus vacare possent; sed ex eadem dispensatione illud postmodum, sicut accepimus, evenisse deprehensum est, ut alii in suo artificio nimis occupati præceptum audiendi missam omnino negligerent, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi sacrum in festis occasionem caperent a laboribus abstinendi, et otio indulgendi.

Quæ incomoda agnoscens carissimus in Christo filius Noster Stanislaus Augustus Poloniæ rex illustris, pro proximia, qua pollet pietate obviam iisdem ire nunc statuit, proindeque a Nobis enixe flagitat nomine etiam incly-

torum reipublicæ Poloniæ ordinum in generalibus comitiis congregatorum, ut eosdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate velimus.

Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientiae consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, ac diœcesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latini in civitate, et diœcesi prædicta existentibus de diebus festis legem, in quam maturo consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denuncies, et edicas.

Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, aliique per annum dies dominici, nec non Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, tum quinque diei beatæ Mariæ virginis, scilicet, purificationis, annuntiationis, assumptionis, nativitatis, et conceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Stephani protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Sed, si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit, diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quinam ex dictis principalioribus patronis potiorum cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorundem vigiliis, quibus adnexum sit, observare debeant, et teneantur.

In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, et indulgemus, sed insuper eosdem Christifideles a quacumque vigiliæ, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in predictis festis obligatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conscientiae consulimus, et eorum, qui in sudore vultus sui panem co-

medunt, indigentiae providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christianifidelium poenitentiam minere non intendimus, ideo sanctorum, ac solemnitatum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in praedictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines saeculares, qui etiam diebus non festis sacrosancto missae sacrificio, ac divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesias diebus tantum festis adeunt, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, ac venerentur, volumus, ac praecipimus, ut die xxix junii ultra praecipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi decembris ultra praecipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix junii in kalendariis ecclesiasticis ita festum inscribendum erit = ss. Petri, et Pauli, et commemoratio aliorum apostolorum = ac tam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi decembris ita notetur festum = sancti Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum = .

Haec Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastoralis vigilantiae tuae confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor dierum festorum factus est numerus, eo major sit in popolorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos coeres, quae ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ar-

dore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, et Christianae doctrinae institutionibus interesse debeant. Et ne per eos dies Christianifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac saecularibus cogitationibus quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quaeque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis ardeantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quae ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quae quidem cuncta a perspecta pastoralis sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XXXV.

Imminutio festorum in diocesi
Kioviensi.

Venerabili fratri Candido Ossolinski
episcopo Kioviensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et
apostolicam benedictionem.

Paternali charitati, qua Christianifideles omnes in Domino complectimur, illud maxime consentaneum videtur, ut eorum temporalium etiam commodorum rationem habeamus, quibus praesertim illi ad spiritualia connectanda fieri promptiores, alacrioresque possint; utraque enim ita componi, et constitui debent, ut altera abesse alteris nequeant, sed mutua inter se temperatione, quoad fieri poterit maxime provehantur; qua propter si praecipue ad divinum cultum, animarumque salutem Nostra apostolici ministerii sollicitudo conversa sit, tamen ea interdum minime neglecta temporalium rerum opportunitate, non solum impe-

Dat. die
23. maii
1775.
Anno I.

Idem pariter
ut pro procedentibus.

dimenta, si quæ sint, averti, sed et multo potiora ad eum finem adjumenta comparari posse cognoscimus.

His inductum rationibus felicis recordationis Benedictum pp. XIV sapientissimum prædecessorem Nostrum fuisse scimus, qui nonnullorum catholicorum principum, et ordinariorum sibi porrectis precibus annuendo indulgit, ut fideles populi plurimum civitatum, et diocesum, quibusdam festivis diebus, servato in eorundem festorum vigiliis, in quibus præceptum erat, jejunio, ac audita tantum in iisdem festis missa, laboriosis suarum artium exercitationibus, servilibusque operibus vacare possent; sed ex eadem dispensatione illud postmodum, sicut accepimus, evenisse deprehensum est, ut alii in suo artificio nimis occupati præceptum audiendi missam omnino negligerent, alii vero ex obligatione jejunandi in vigiliis, et audiendi sacrum in festis occasionem caperent a laboribus abstinendi, et otio indulgendi. Quæ incommoda agnoscens carissimus in Christo filius Noster Stanislaus Augustus Poloniæ rex illustris, pro eximia, qua pollet pietate obviam iisdem ire nunc statuit, proindeque a Nobis enixe flagitat nomine etiam inclytorum reipublicæ Poloniæ ordium in generabilibus comitiis congregatorum, ut eosdem Christifideles etiam a præcepto jejunandi, et audiendi missam iis diebus, quibus operi vacare permittitur, solutos esse apostolica auctoritate velimus.

Nos igitur ejusdem votis quantum in Domino possumus, obsequendum, et populorum conscientiaë consulendum esse judicantes, fraternitati tuæ committimus, et mandamus, ut in ista civitate, ac diocesi tua hanc omnibus Christifidelibus ritus latini in civitate, et diocesi prædicta existentibus de diebus festis legem, in quam maturo consilio, et expensis omnibus descendimus, auctoritate apostolica denuncies, et edicas.

Retineantur nempe, ac celebrentur festivi dies Resurrectionis cum sequenti, et Pentecostes item cum sequenti, aliique per annum dies dominici, nec non nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, et corporis Christi; tum quinque dicati beatæ Mariæ virginis, scilicet purificationis, annuntiationis, assumptionis, nativitatis, et conceptionis; præterea retineantur festa sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, omniumque sanctorum, sancti Step-

Bull. Rom. Tom. V.

ni protomartyris, et unius tantum principalioris patroni.

Sed si alicubi plures patronos æque principales haberi contigerit, diligenter inquiras, necesse est, venerabilis frater, quinam ex dictis principalioribus patronis potiore cultum, et venerationem in ea vel civitate, vel oppido, vel pago habeat, et in ejus tantum propria die festivitatis præceptum designes.

In his igitur omnibus festis diebus pro veteri Ecclesiæ catholicæ instituto Christifideles sacris adesse, a servilibus operibus abstinere, et jejunium in eorundem vigiliis, quibus adnexum sit, observare debeant, et teneantur.

In reliquis vero festis non solum laboriosas artium exercitationes, et servilia opera permittimus, et indulgemus, sed insuper eosdem Christifideles a quacumque vigilia, seu jejunii diebus præcedentibus, dummodo aliunde vel ratione quadragesimæ, vel ratione quatuor temporum non præcipiatur, et audiendi missam in prædictis festis obligatione absolvimus, et liberamus.

Sed quoniam dum populorum conscientiaë consulimus, et eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentiaë providemus, sanctorum venerationem, et salutarem Christifidelium penitentiam minuere non intendimus, ideo sanctorum, et solemnitarum officia, et missas tam in iisdem abrogatis festis, quam in eorum vigiliis retineri, et sicut prius in quacumque ecclesia celebrari mandamus.

Sacrum vero jejunium, quod in prædictis vigiliis habebatur, ad quartas, et sextas ferias adventus transferendum, ibidemque servandum edicimus, et constituimus.

Ut autem non solum clerici, et divites homines sæculares, qui etiam diebus non festivis sacrosancto missæ sacrificio, et divinis officiis, quod vehementer cupimus, adesse possunt, sed etiam ii, qui rusticis detenti laboribus ecclesiis diebus tantum festis adent, sanctorum apostolorum, et martyrum, quorum solemnitates superius abrogavimus, memoriam servant, et venerentur, volumus, et præcipimus, ut die xxix. junii ultra præcipuam sanctorum Petri, et Pauli solemnitatem, etiam aliorum apostolorum, et die xxvi. decembris ultra præcipuum sancti Stephani festum, etiam aliorum sanctorum martyrum memoria celebretur. Quare die xxix. junii in calendariis ecclesia-

L

sticis ita festum inscribendum erit = s. Petri, et Pauli, et commemoratio omnium apostolorum = ac etiam in officio, quam in missa addatur = commemoratio de communi apostolorum = die vero xxvi. decembris ita notetur festum = s. Stephani protomartyris, et commemoratio omnium sanctorum martyrum = ac tam in officio, quam in missa addenda erit = commemoratio de communi plurimorum martyrum.

Hæc Nos, venerabilis frater, non minus spiritualem, quam temporalem istius populi utilitatem intuentes sancienda esse judicavimus, in quo plurimum sollicitudini, ac pastorali vigilantia tuae confidimus, qui illud profecto sedulitate, studioque tuo efficies, ne quid e divino cultu detractum videri possit, sed quo minor festorum dierum factus est numerus, eo major sit in populorum animis pietas, fervor, ac devotio. Proinde vehementer cupimus, ac in Domino fraternitatem tuam hortamur, ut populos tibi commissos diligenter edocendos cures, quæ ad justam, legitimamque festorum dierum celebrationem pertinent, quo ardore, quave humilitate spiritus adstare sanctissimo altaris sacrificio, quo studio, qua frequentia divinis officiis, sacris concionibus, ac christianæ doctrinæ institutionibus interesse debeant, et ne per eos dies Christifidelium corda graventur crapula, et ebrietate, ac sæcularibus cogitationibus, quam diligentissimam operam dare debebis, ut profana quæque, ludrica, et minus religiosa a publicis locis amoveantur, contra vero in conspectu illa sint, abundeque suppetant, quæ ad fovendam devotionem, pietatemque plurimum prodesse possint. Quæ quidem cuncta a perspecta pastorali sedulitate tua Nobis maxime pollicemur.

Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima tertia maii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XXXIX.

Declaratio pertinentiæ causarum de danno dato, in civitatibus Castri, et Roncillionis, ac in terris Onani, et Proceni.

Pius PP. VI.

Motu proprio.

§. 1. Si dibatte già da gran tempo con varietà di pareri, e con ardente impegno fra i due tribunali della Consulta, e di monsignor tesoriere generale, ed in conseguenza fra i commissarij, podestà, assessori, e castellani, che dall'uno, e dall'altro sogliono deputarsi per la custodia de' beni, e pel governo de' popoli nel Nostro stato di Castro, e Ronciglione, e nelle terre di Onano, e Proceno, la controversia giurisdizionale intorno alla pertinenza delle cause de' danni dati sopra i beni proprj, enfiteutici, e livellarj della Nostra camera apostolica, pretendendo sì gli uni, che gli altri arrogarsi privatamente la cognizione, e giurisdizione di tutte le cause attinenti ad essi danni: controversia, che tiene in continua discordia, e perturbazione non meno i giudicanti, che le comunità di quei luoghi; che è di remora al corso della giustizia; che inquieta sovente i tribunali di Roma, e hen' anche il sovrano, e produce infiniti altri sconcerti, e talora funestissime conseguenze.

§. 2. Providamente pertanto Clemente XIII. Nostro predecessore ad istanza di monsignor commissario della Nostra camera destinò fin dal mese di gennajo 1768. una congregazione particolare di cinque reverendissimi cardinali, per ultimare, e decidere giudizialmente tutte le differenze. Questa però non essendosi radunata giammai, divenne sempre più maggiore il disordine, l'incertezza, e lo scandalo, per cui riparare, allorché Noi sostenevamo la carica di tesoriere generale, non abbiam tralasciato ogni mezzo possibile, affine di concertare con monsignor segretario, ed altri ministri della Consulta, sentiti ancora gli affittuarj, e ministri camerati, un ben'inteso sistema, che combinasse ad un tempo il privilegio fiscale con il bisogno, che v'era di non togliere affatto gli emolumenti dell'ufficio ai tanti governatori, e podestà, che si spediscono dalla Consulta nelle terre dello stato di Castro senz'al-

Dat. die
24. maii
1775.
Anno I.

Memorantur
controversie
subhortesuper
exercitio juris-
dictionis in
causis hujus-
modi.

Providentiæ a
Clemente XIII
ut removerentur
incommoda
in irritum ce-
serunt.

cuna mensile provisione. Nelle stesse premure succedette poscia l'odierno monsignor tesoriere; ma incagliato sempre l'affare, or per una, o per un'altra difficoltà, son rimaste le cose nel medesimo piede, ed involti quei popoli nell'antica confusione, molestia, e disturbi. Ora poi, che dalle adorabili disposizioni dell'Altissimo siamo stati chiamati al governo de'Nostri dilettissimi sudditi, crediamo esser provvidenza indispensabile del principe di stabilire finalmente la quiete, e il buon ordine nel detto stato di Castro, e nelle suddette terre di Onano, e Proceno, con circoscrivere i limiti alla giurisdizione di amendue i tribunali, e dare un certo, fisso, e stabile regolamento per le cause de'danni, che seguono in detti luoghi sopra beni della Nostra camera.

§. 3. A tal'effetto colla presente cedula di moto proprio, in cui abbiamo per espresso, e di parola in parola inserito il tenore della costituzione di Benedetto XIV. emanata li 25. gennaio 1751.: *Super pertinentia causarum de damno dato*, li capitoli dell'appalto dello stato di Castro confermati con chirografi pontificj de'Nostri predecessori, le risoluzioni, decreti, e sentenze emanate di tempo in tempo su questa stessa questione, lo stato della lite attualmente pendente nella suddetta congregazione deputata da Clemente XIII., ed ogni altra cosa quantosivoglia necessaria ad esprimersi, e che richiedesse specifica, ed individua menzione, di Nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra suprema autorità avochiamo primieramente a Noi non solo dalla surriferita congregazione particolare, ma da ogni altro giudice, e tribunale, anche supremo, e del Nostro rmo cardinal pro-auditore, tutte, e singole le accennate liti e controversie risguardanti la pertinenza delle cause de' danni dati sopra i beni camerale dello stato di Castro, e nelle terre di Onano, e Proceno; indi imponendo alle medesime un perpetuo fine, e silenzio, dichiariamo, ed ordiniamo, che quante volte si tratti di danno dato nei beni propri della Nostra camera apostolica, vale a dire in quelli, che si coltivano a conto proprio dalla medesima per mezzo de'suoi affittuarj, e subaffittuarj, e de' quali il dominio si diretto, che utile appartiene alla stessa camera, nella persona de' suddetti affittuarj, e subaffittuarj, la cognizione di tal causa privatamente spetti al giudice came-

rale, come ha sempre ammesso, e definito in simili casi contro i suoi governatori, e podestà la stessa Consulta, da cui sotto il dì 13. aprile, e 22. luglio 1698., come pure li 14. settembre 1703. fu solennemente risoluto = *Cognitionem quorumcumque damnorum datorum in bonis propriis reverendæ cameræ spectare ad reverendam cameram* =, quali risoluzioni, ed altre susseguentemente prese in simiglievoli circostanze, coll'apostolica Nostra autorità pienamente approviamo, e confermiamo.

§. 4. Parimenti vogliamo, e comandiamo, che sia, e s'intenda riservata agli assessori, castellani, ed altri giudici camerale la primitiva cognizione del danno dato eziandio ne'beni enfiteutici, e livellarj della Nostra camera, ogni qual volta però si tratti d'enfiteusi, e livello temporaneo, per cui si paghi non in danaro, ma in specie l'annua corrisposta incerta, e variabile, secondo il maggiore, e minor raccolto, giacchè in questo caso i danni, che cadono su tali beni enfiteutici, e livellarj, ridondano ancora in pregiudizio della stessa camera, e suo affittuario, a cui per i frutti danneggiati viene a diminuirsi il suo livello, ed annua risposta, che si misura, e si regola dalla quantità maggiore, o minore di essi frutti.

§. 5. All'incontro vogliamo, e dichiariamo, che a' governatori locali, podestà, e commissarj soliti deputarsi dalla Consulta per l'amministrazione della giustizia, e pel governo de'popoli del suddetto stato di Castro, e Ronciglione, e nelle terre di Onano, e Proceno, sia lecito di procedere privatamente in tutte, e singole cause de'danni, che seguono sopra i beni enfiteutici, e livellarj della Nostra camera, qualora si tratti di beni concessi in enfiteusi, livello, o locazione perpetua, senza punto aver riguardo alla qualità dell'annua corrisposta, volendo, ed ordinando, che in tutti i casi, nei quali i beni sono usciti per contratto perpetuo dal dominio della Nostra camera, o se ne corrisponda il danaro, o la specie, sempre la cognizione del danno dato in essi beni appartenga ai suddetti governatori, e podestà deputati dalla Consulta, colle riserve però, e cautele, che spiegheremo più sotto in quanto all'esazione della pena. Rispetto poi agli altri beni dati in enfiteusi, e livello temporaneo in due casi sarà lecito similmente a detti governatori, e podestà,

Specialis declaratio circa causas pro damno dato in bonis emphiteuticis camerilibus.

De jurisdictione gubernatorum, potestatum, aliorumque commissariorum localium.

Cognitio causarum hujusmodi definiti-ve tribuitur unis iudicibus camerilibus.

di conoscere privatamente le cause del danno dato, o quando se ne paghi l'annuo canone, e risposta in danaro, o quando, pagandosi anche in specie, sia la quantità sempre fissa, certa, ed invariabile, la quale non soffra diminuzione, o alterazione alcuna per il danno recato alli frutti.

De jurisdictione singulorum iudicum super damno dato in bonis a divor- sis dominis possessis, et in quibus jus pa- sciendi parti- net ad R. C.

§. 6. E perchè vi sono, special- mente nello stato di Castro, parecchi terreni, che, avuto riguardo ai diversi frutti, si possiedono insieme da diversi padroni, mentre in alcuni il pascolo è della camera, ed il fondo trovasi alienato ai particolari per enfiteusi, li- vello, o locazione perpetua: in altri il pascolo appartiene alle comunità, seb- bene il fondo, e gli altri frutti spettino alla camera; perciò affine di togliere ogni occasione di nuovo litigio, voglia- mo, e dichiariamo, che il giudice cam- erale debba procedere unicamente nelle cause de'danni, che sieguono nella porzione de'frutti appartenenti alla ca- mera, e suoi affittuarj, o subaffittuarj, riservata ai podestà, e governatori lo- cali la cognizione di ogn'altro danno che caderà ne'frutti spettanti alle comunità, o ai particolari.

Quomodo pro- cedi debeat si damnum da- tum fuerit a R. C. vel ejus siffituaris, et sub- affictua- riis.

§. 7. In oltre potendo accadere, come accade sovente, che il danno venga recato nei beni delle comunità, e particolari, ma però cogli animali della camera, suoi affittuarj, o subaffittuarj, in tale caso ordiniamo, e dichiariamo, che se verrà arrestato il solo custode, la causa si conosca privatamente dal podestà, e governatore locale, se poi verranno arrestati, ricondotti, o oppi- gnorati i soli animali, la causa spetti privatamente al giudice camerale; e qualora fossero arrestati, e pignorati unitamente il custode, e gli animali, vogliamo, che sia in arbitrio, ed ele- zione di chiunque sarà stato danneggiato di sperimentare le sue ragioni o avanti il giudice camerale, o avanti il gover- nator locale, come rispetto agli animali degli ecclesiastici si dispone nell'accen- nata costituzione di Benedetto XIV. Nostro predecessore *Super pertinentia causarum de damno dato*, a cui in questa parte ci riferiamo.

Quid præstan- dum in causis pro damno da- to in nemori- bus camerali- bus concessis communitibus Roncillionis, et Caprarolæ.

§. 8. Finalmente avendo la Nostra camera fin dai 13. gennaio 1760. date in affitto perpetuo alle due comunità di Ronciglione, e Caprarola due selve camerali esistenti nei rispettivi territorj, con patto espresso, e condizione, che le cause tanto civili, quanto criminali del danno dato, debbano spettare all'as- sessore pro-tempore di Ronciglione;

perciò affine di liberare la Nostra ca- mera dalle molestie, che forse potreb- bero inferirglisi dalle suddette comu- nità per l'inadempimento di un tal patto, dichiariamo tali selve ecettuate dalla legge generale sopra stabilita per li beni concessi a livello, e locazione perpetua, e vogliamo, che rispetto alla cognizione del danno dato in dette selve debba attendersi, ed eseguirsi quanto è stato promesso, e convenuto nello stromento stipolato sotto il dì, ed anno suddetti per gli atti del Chiarelli uno de'segretarj della Nostra camera.

§. 9. Dichiariamo ancora, che le presenti leggi, e ordinazioni come da Noi prescritte, e stabilite non in tutto a se- conda della disposizione di ragione, che piuttosto si attiene dalla banda dei giudici camerali, ma per motivi eco- nomici, e prudenziali riferibili al solo stato di Castro, e di Ronciglione, ed alle suddette terre di Onano, e Proce- no, e per un provvedimento necessario alla buona polizia di quei governi, non debbano stendersi, nè aver luogo, e vigore alcuno nell'altre città, terre, e province del Nostro stato ecclesiastico, le quali dovranno, come in passato, rimaner soggette al diritto comune, ed alla suddetta costituzione Benedettina.

Declaratur le- gem non respi- cere ceteras civitates, ter- ras, et provin- cias status es- clesiastici.

§. 10. Siccome poi le comunità dello stato di Castro, e Ronciglione, come anco le altre di Onano, e Pro- ceno, per non essersi composte colla camera, non possono applicarsi le pene de'danni dati, le quali senza contrasto appartengono ad essa camera, ed ai di lei affittuarj, così vogliamo, ed ordi- niamo, che in tutti i casi, nei quali la cognizione del danno dato spetterà, come sopra si è stabilito, ai governa- tori, e podestà locali, non possino i medesimi far decreti assolutorj, o pe- nali, se prima non sarà concordato l'af- fittuario intorno la pena ad esso spet- tante.

De ordine ser- vando in eden- dis decretis si- ve poenalibus, sive absoluto- riis.

§. 11. Per ultimo inculchiamo, e stretta- mente comandiamo in virtù di santa ob- bedienza, e sotto la pena della Nostra indignazione, e nullità degli atti, ed altre più gravi a Nostro arbitrio, tanto agli assessori, castellani, e simili giu- dici camerali, quanto ai commissarj, podestà, e governatori della Consulta, di non oltrepassare i limiti, che sono stati fissati, e prescritti alla rispettiva loro giurisdizione, nè ingerirsi, e pro- cedere in alcun modo nelle cause riser- vate all'altrui cognizione sotto qualsi- voglia causa, colore, e pretesto, nep- pur di consenso delle parti, dichiaran-

Sanctio poena- lis.

do Noi nullo, irrito, ed attentato tutto ciò, che si facesse o dagli uni, o dagli altri contro la presente Nostra disposizione, per esser così mente, e volontà Nostra espressa.

Omne remedium tollitur ne adversus constitutionem insurgere quis valeat.

§. 12. Volendo; e decretando, che la presente Nostra cedola di moto proprio ammettendosi, e registrandosi in camera, e ne' suoi libri a tenore della Bolla di Pio IV Nostro predecessore *de registrandis*, vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice Nostra sottoscrizione, e che non gli si possa mai opporre di surrezione, orrezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della Nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri pretesti abbenchè validissimi, e giuridichi, anche di *jus quisito*, e pregiudizio del terzo, possa essere impugnata, moderata, rievocata, e ridotta ad *viam juris*, o concedersi contro di essa l'aperizione *oris*, o altro qualunque rimedio.

Clausula subblata, et deere tum irritans.

§. 13 E che così, e non altrimenti debba sempre, ed in perpetuo giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi dalla Consulta, camerlengo di S. Chiesa, monsignor tesoriere generale, e da qualsivoglia altro giudice, e tribunale benchè collegiale, e congregazioni anche di reverendissimi cardinali, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare in contrario; dichiarando Noi fin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare contro la forma, e disposizione della presente Nostra cedola di moto proprio, quantunque non vi sieno state chiamate, sentite, o citate qualsivoglia persone ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che avessero, o pretendessero avere interesse, e che per comprenderle vi fosse bisogno della special loro menzione.

Derogatio contrariorum.

§. 14. Non ostante la costituzione di Benedetto XIV Nostro predecessore *Super pertinentia causarum de danno dato*, la regola della Nostra cancellaria *de jure quæsito non tollendo*, e non ostanti ancora tutti, e singoli chi-rografi, brevi, ordinazioni, e costituzioni apostoliche Nostre, e de' Nostri predecessori, leggi, statuti, riforme, stili, usi, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario; le quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e

di parola in parola inserto, e registrato, e supplendo colla pienezza della Nostra podestà pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, per questa volta sola, e per la piena, e totale esecuzione di quanto si contiene nella presente Nostra cedola di moto proprio amplamente, ed in ogni più valida forma deroghiamo. Dato dal Nostro palazzo apostolico Vaticano questo di 24 maggio 1773.

XL.

Confirmatio erectionis congregationis presbyterorum sæcularium oratorii sancti Philippi Nerii villæ de Orizava Mexicanæ diœcesis.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **E**x quo divina majestas ad pastoralis officii fastigium Nos quamquam immeritos evexit, quum tum in Nobis fuit superno auxilio freti, conati sumus, ut divinus cultus, et catholicæ fidei propagatio, et animarum salus opportunis mediis augeatur, et propterea clericorum congregationes id operam cupientes, intensis studiis promovemus, et instituimus, favoribusque, et gratiis prosequimur opportunis, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Dat. die 2. junii 1773. Anno I.

Proemium.

§. 2. Cum itaque sicut accepimus, in villa de Orizava nuncupata Mexicanæ diœcesis congregatio clericorum sæcularium oratorii sancti Philippi Nerii canonice, ut asseritur, erecta, et instituta sit, iidemque clerici sacerdotes Christifidelium confessiones audire, Ecclesiæ sacramenta administrare, exhortationes ad populum habere, infirmos visitare, et alia pietatis, et charitatis opera, non sine notabili piam animarum spirituali consolatione, divinique cultus augmento juxta piam eorum institutum exercere cupiant; et de præsentibus exercent. Pro erectionis autem, et institutionis hujusmodi subsistentia, et validitate plurimum desiderant, illas apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri.

Laudatur erectio congregationis, et plurimum ad divini cultus augmentum conferre declaratur.

§. 3. Nos presbyteros, et clericos prædictos, ut ad pia, et sacra onera hujusmodi exercenda promptiores red-

Erectio confirmatur prævia absolutione a censuris, si

quæ forte ex-
tarent, et dum
modo erectio
canonice facta
fuerit.

dantur, ac fructus, quos in vinea Do-
mini plurimos hactenus Domino obtu-
lerunt, eosdem uberiores in posterum
afferant, specialibus gratiis, et favori-
bus prosequi volentes, et eorum sin-
gulares personas a quibusvis excommu-
nicationis, et interdicti, aliisque eccle-
siasticis censuris, sententiis, et poenis
quovis modo, et quacumque de cau-
sa latis, si quas forte incurrerunt, hu-
jus tantum rei gratia absolventes, et ab-
solutos fore censentes, supplicationibus
illorum nomine Nobis humiliter por-
rectis inclinati, erectionem, et iastitu-
tionem prædictas, quatenus illæ cano-
nice factæ fuerint apostolica auctori-
tate tenore præsentium perpetuo appro-
bamus, et confirmamus, illisque per-
petuæ, et inviolabilis apostolicæ firmi-
tatis robur adiicimus, ac omnes et sin-
gulos tam juris, quam facti defectus,
qui desuper quomodolibet intervenerint,
supplemus, et nihilominus in eadem
villa una prædictorum presbyterorum,
et clericorum sæcularium in illa pro
tempore recipi volentium congregatio-
nem ad instar congregationis oratorii hu-
jusmodi in ecclesia s. Mariæ, et Gre-
gorii in Vallicella de urbe dudum apo-
stolica auctoritate erectæ, dummodo ta-
men presbyteri, et clerici hujusmodi
ordinationes, et instituta domus congre-
gationis oratorii alias a felicis recorda-
tionis Paulo pp. V. prædecessore No-
stro confirmata receperint, et illa pro
viribus observare intendant, auctoritate,
et tenore similibus etiam perpetuo eri-
gimus, et instituimus.

Facultas pre-
sbyteris con-
gregationis
conceditur au-
diendi confes-
siones fidelium

§. 4. Ac nunc, et pro tempore
existentibus presbyteris, et aliis ejus-
dem congregationis sic de novo ere-
ctæ, qui approbati ab ordinario fuerint,
ut confessiones quorumcumque ad eos
accedentium quocumque anni tempore
audire, ac illis pœnitentia debita pro mo-
do culpæ injuncta, ac aliis injungendis,
injunctis, absolutionem impendere salu-
tarem possint, et valeant.

Exemptio a
jurisdictione
parochorum.

§. 5. Sacerdotes vero in eadem con-
gregatione recepti parochis eorum ju-
risdictioni minime subiaceant, et sibi
ipsis ad invicem quæcumque sacramen-
ta ecclesiastica quovis, etiam pas-
chatis resurrectionis Dominicæ tem-
pore, vice, et loco parochi ministrare;
superiores autem congregationis per præ-
sentes erectæ per se, vel per alium,
seu alios ex ipsis jam approbatos suos
subditos a censuris (non tamen in ca-
sibus Sedi apostolicæ reservatis) absol-
vere, illisque debitam pœnitentiam si-
militer injungere, iidemque superiores

receptos inobedientes, et ipsius con-
gregationis constitutionum transgresso-
res punire, et pœnitentia pro modo
culpæ, eorum arbitrio, servata tamen
forma ordinationum, et institutionum
hujusmodi afficere, ut sibi videbitur,
cum consensu majoris partis dictæ con-
gregationis culpabiles ejicere, invocato,
etiam si opus fuerit, auxilio brachii
sæcularis, libere, et licite similiter pos-
sint, et valeant, auctoritate, et teno-
re prædictis concedimus, et indulge-
mus. Ac demum, quod congregatio per
præsentes erecta sit, et perpetuo re-
maneant subjecta omnimodæ jurisdictio-
ni archiepiscopi Mexicani pro tempore
existentis, qui tamen ordinationes, et
instituta prædicta nullo modo mutare,
et alterare possit similiter perpetuo sta-
tuimus, et ordinamus.

§. 6. Decernentes præsentis literas
semper firmas, validas, et efficaces exi-
stere, et fore, suosque plenarios, et
integros effectus sortiri, et obtinere, ac
ab omnibus inviolabiter observari, et
ita per quoscumque iudices, et com-
missarios quavis auctoritate fungentes,
etiam causarum palatii apostolici au-
ditores, ac S.R.E. cardinales judicari,
et definiri debere, ac irritum, et inane
si secus super his a quoquam quavis
auctoritate scienter, vel ignoranter con-
tigerit attentari.

Clausula salu-
tates

§. 7. Ac insuper, ut ecclesia con-
gregationis sic erectæ in majori venera-
tione habeatur, et ab ipsis Christifideli-
bus congruis frequentetur honoribus, alii-
que presbyteri ad congregationem per
præsentes erectam ingrediendam magis
incitentur, omnibus, et singulis pre-
sbyteris, qui eandem congregationem
de cætero ingredientur, die prima eorum
ingressus, si vere pœnitentes, et con-
fessi sanctissimum Eucharistiæ sacramen-
tum sumpserint, plenariam: ac ipsis
nunc, et pro tempore existentibus pre-
sbyteris, ac aliis conviventibus ejusdem
congregationis in eorum mortis articulo
nomen Jesu corde, si ore nequiverint
invocantibus etiam plenariam, nec
non tam illis utriusque sexus Chri-
stifidelibus vere pœnitentibus, et con-
fessis, ac sacra communione refectis,
qui ejusdem congregationis per præ-
sentes erectæ ecclesiam die festo sancti
Philippi Neri a primis vespertis usque
ad occasum solis festivitatis hujusmodi
singulis annis devote visitaverint, et ibi
pro christianorum principum concordia,
hæresum extirpatione, et Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces
effuderint, plenariam similiter omnium

Concessio in-
dulgentiarum

peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem etiam perpetuo concedimus, et largimur, nec non tam presbyteris, et aliis ejusdem congregationis quoties pro exhortationibus habendis convenierint, quam aliis Christifidelibus utriusque sexus iisdem exhortationibus interessentibus decem annos, et qui ecclesiam dictae congregationis in quatuor aliis anni festis diebus per dictos presbyteros semel tantum eligendis, et ab ordinario approbandis a primis vespere usque ad occasum solis festorum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et, ut praefertur, oraverint, septem annos, et totidem quadragenas. Eisdem vero presbyteris, et aliis dictae congregationis quoties divinis officiis in sua ecclesia, vel oratorio more dictae congregationis celebrandis, aut congregationibus publicis, vel privatis, et secretis, pro quocumque opere pio exercendo interfuerint, vel sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, aut conscientiam suam antequam cubitum eant, examinaverint, seu flagellis ad carnem castigandam se affixerint, vel quinquies orationem Dominicam, et toties salutationem Angelicam tam pro animabus presbyterorum et aliorum dictae congregationis, quam aliorum in Christi charitate defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet praedictorum operum sexaginta dies de iunctis eis, vel alias quomodolibet debitis poenitentibus in forma Ecclesiae consueta relaxamus.

§. 8. Non obstantibus regula Nostra de gratiis ad instar non concedendis, aliisque apostolicis, ac in provincialibus, et synodalibus conciliis editis constitutionibus, et ordinationibus, statutis, legibus, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, expressio, ac mentio habenda foret, illorum tenores praesentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac

de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die secunda junii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XLI.

Communicatio privilegiorum, indulgentiarum, regularum, indultorum congregationis Romanae oratorii s. Philippi Neri, ejusque ecclesiae presbyteris, et personis a Paulo V., Gregorio XV., Urbano VIII., aliisque pontificibus concessorum, non tamen indulgentiae perpetuae a Benedicto XIII. concessae eidem ecclesiae.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **M**ilitantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae sapientiae atque bonitatis abundantiam praesidentes clericorum secularium congregationes in Ecclesia Dei pie, sancteque institutas, uberesque bonorum operum fructus assidue proferre satagentes, privilegiis et gratiis libenter decoramus sicut ad omnipotentis Dei gloriam, et animarum salutem cognoscimus in Domino expedire.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii presbyteri saeculares congregationis oratorii s. Philippi Neri villae de Orizava Mexicanae dioecesis, quod Nos per alias Nostras in simili forma Brevis hodie, seu nuper expeditas literas eandem congregationem prius auctoritate ordinaria erectam, auctoritate apostolica confirmavimus, nonnullisque gratiis, indultis, et privilegiis decoravimus, ipsiusque congregationis presbyteri sub eodem instituto sancti Philippi Neri, quod dilecti pariter filii

Dat. die
2. junii
1775
Anno I.

Proemium

Expositio praecum porrectarum pro obtinenda communicatione privilegiorum, gratiarum, et regularum, quibus fruuntur sacerdotes congregationis Romanae.

presbyteri sæculares congregationis oratorii ejusdem sancti Philippi Nerii in ecclesia sanctæ Mariæ, et Gregorii in Vallicella de urbe erectæ servant, hætenus vixerunt, et adhuc vivunt de præsentia. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, regulæ, et instituta congregationis Romanæ subinde a recem. Paulo V., Gregorio XV., et Urbano VIII romanis pontificibus prædecessoribus Nostri specialiter approbata ipsique congregationi Romanæ, ac illius ecclesiæ presbyteris, ac personis ab iisdem, et forsitan aliis Romanis pontificibus prædecessoribus Nostri multa privilegia, favores, gratiæ, indulgentiæ, exemptiones, regulæ, et indulta concessa fuerint, prout in ipsorum prædecessorum literis apostolicis desuper respective expeditis uberius dicitur contineri. Ipsi vero exponentes regulas, et instituta hujusmodi receperint, seu recipere, et illa pro viribus observare parati sint, ac proinde iisdem quoque privilegiis et gratiis frui, et gaudere posse plurimum desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor indulti
prorogationis
dictarum gra-
tiarum, et pri-
vilegiorum.

§. 3. Nos igitur specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt hujus tantum rei gratia absolventes et absolutos fore censentes, ac prædictarum literarum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, et insertis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati, prædictæ congregationis oratorii sancti Philippi Nerii villæ de Orizava prædictæ, illiusque ecclesiæ, ac presbyteris sæcularibus, et personis nunc, et pro tempore existentibus, ut omnibus, et singulis privilegiis, favoribus, gratiis, et indulgentiis, exemptionibus, regulis, et indultis memoratæ congregationi Romanæ ejusque ecclesiæ presbyteris, et personis per prædictos Romanos pontifices prædecessores Nostros quomodolibet concessis, etiam specifica, et individua mentione, et expressione dignis, et quibus eadem congregatio Romana ejusque ecclesia, presbyteri, et personæ ex memoratorum pontificum prædecessorum Nostrorum concessione de presenti utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt (non tam indulgentia perpetua a rec. etiam

mem. Benedicto XIII., itidem prædecessore Nostro memoratæ ecclesiæ sanctæ Mariæ, et Gregorii in Vallicella sub certis, modo, et forma tunc expressis, concessa) pari modo uti, frui, et gaudere libere, et licite possint, et valeant, in omnibus et per omnia per inde ac si privilegia, favores, gratiæ, indulgentiæ, exemptiones, regulæ, indulta hujusmodi ipsi congregationi villæ de Orizava, ejusque ecclesiæ presbyteris, et personis specialiter concessa reperirentur.

§. 4. Sine præjudicio tamen gratiarum, indultorum, et privilegiorum eidem congregationi villæ de Orizava a Nobis, sicut præfertur, commissorum, et dummodo ipsius congregationis villæ de Orizava presbyteri, et personæ, nunc et pro tempore existentes, regulas, et instituta pro dicta congregatione Romana, ut præfertur approbata observent, apostolica auctoritate tenore presentium concedimus, et indulgemus.

§. 5. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas et efficaces existere, et fore suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstante Nostra et cancellariæ apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ congregationis villæ de Orizava, aliisque quibusvis etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus at singulis illorum tenores præsentibus, pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in

Præservatio
gratiarum, et
privilegiorum
jam eidem
congregationi
concessorum.

Clausulæ salu-
tares, et irri-
tantes.

Derogatio con-
trariorum.

suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dimittat, specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub anno piscatoris die 2. junii millesimo, septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XLII.

Dat. die
2. junii
1774.
Anno V.

Confirmatio decreti editi a domino cardinali Corsini protectore ordinis beatæ Mariæ de monte Carmelo, super modo liberandi conventus provincie Romæ abingenti aere alieno jam contracto, cum insertione ejusdem decreti.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Facti series

§. 1. **A**lias dilectus filius prior provincialis provincie Romæ fratrum ordinis beatæ Mariæ de monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum supplices porrexit preces fel. rec. Clementi XIV prædecessori Nostro, atque exposuit nimias angustias, in quibus duodecim conventus eandem provinciam constituentes propter ingens aë alienum reperiebantur. Ut aliquod igitur angustiis hujusmodi levamen ex nova æconomica methodo præscribenda suppeditari possit, cum auctoritas a constitutionibus dicti ordinis apostolica auctoritate confirmatis tributa eidem provinciali, illiusque definitorio in re hac sufficiens minime videretur, hinc humiliter petunt, ut totum negotium hujusmodi arbitrio, et dispositione dilecti filii Nostri Andreæ S. R. E. presbyteri cardinalis Corsini nuncupati ejusdem ordinis apud Nos, et Sedem apostolicam protectoris, cum omnibus facultatibus necessariis et opportunis committendum esset. Ipse vero Clemens prædecessor Noster hujusmodi preces suo rescripto edito die xxvii. aprilis MDCCLXXIII remisit arbitrio, prudentiæ, et conscientie ejusdem Andreæ cardinalis, et protectoris cum facultatibus necessariis, et opportunis, quibus utendo, visis firmationibus status omnium conventuum dictæ provincie, auditisque ejus superioribus re tota sua assueta singulari sane prudentia, et do-

Bull. Rom. Tom. V.

ctrina mature perpensa, ipse Andreas cardinalis, et protector die xx. novembris superioris anni MDCCLXXIV suum edidit decretum, in quo plura, quæ dictæ provincie Romæ, ejusque conventuum utilitatem respiciunt, præscripsit, atque constituit, simulque mandavit, ut ejusdem decreti confirmatio apostolica pro illius majori firmitate esset exoptulanda. Tenor autem precum rescripti, ac respectivi decreti hujusmodi est qui sequitur nempe.

Beatissimo Padre

§. 2. Il provinciale de' Carmelitani scalzi della provincia Romana oratore, e suddito umilissimo della Santità Vostra prostrato a suoi ssmi piedi con molto ossequio espone ritrovarsi li dodici conventi, che compongono la provincia sua non solamente ristretti di assegnamenti per vivere a cagione della mancanza di limosine, con le quali in gran parte si sostentavano, ma in una deplorabile decadenza cagionata dall'immane somma di trentasette in trentotto mila scudi di censi passivi, che hanno dovuto contrarre negli anni scorsi per supplire alle loro necessarie indigenze, senza speranza di poter risorgere, se non si viene a fissare un nuovo regolamento economico, da cui se ne possa col tempo ripromettere al sollievo. L'autorità, che concedono le leggi dell'ordine, tanto all'oratore, che al suo definitorio in simiglianti materie, è insufficiente a poter stabilire un sistema tanto importante, e necessario, se non viene coadiuvato dalla suprema potestà della Santità Vostra. Che però essendosi benignamente degnata Vostra Santità di concedere al suo ordine un protettore di tanto merito, efficacia, ed attività qual'è l'emo, e rmo sig. cardinal Corsini da cui può sperarne l'oratore ogni più proficua assistenza in un affare tanto scabroso, e difficile; prostrato nuovamente ai suoi ssmi piedi la supplica commettere questo interesse in tutto, e per tutto all'arbitrio e disposizione della stessa eminenza sua colle facultà necessarie, ed opportune solite conferirsi in simiglianti occasioni, anche de plenitudine potestatis. Che della grazia ec.

Tenor precum porrectorum, pro consequenda delegatione facultatum in personam eminentissimi cardinalis protectoris ad suscipiendas necessarias providentias in dimissione aëris alieni.

Alla Santità di N. S.

Papa Clemente XIV.

Ex audientia Sanctissimi
die 27 aprilis 1773.

Tenor rescripti, vi cuius preces remissae sunt arbitrio, et prudentia dom. cardinalis protectoris.

§. 3. SS^mus remisit preces arbitrio, prudentiae et conscientiae domini cardinalis protectoris cum facultatibus necessariis, et opportunis, contrariis non obstantibus.

Lo^{co} Sigai.

V. Macedonius secretarius.

Per il provinciale de' Carmelitani scalzi della provincia Romana.

Dom. cardinal protector comprobat debita omnium conventuum ad summam condescendere scutorum triginta novem millium et ultra.

§. 4. Utentes facultatibus per sa. me. Clement. XIV nobis tamquam protectori universi Carmelitarum ordinis benigne tribuntis, ac attentis expositis nec non visis firmationibus status omnium conventuum congregationis Carmelitarum discalceatorum provinciae Romanae, ejusque superioribus auditis, cum nobis post longum, maturumque examen, constiterit, evidenterque pateat omnes conventus praefatam provinciam constituentes praeter plura debita manualia, et infrugifera gravatos reperiri pluribus frugiferis censibus, et debitis passivis summam scutorum triginta novem millium excedentibus, scilicet.

Nomina creditorum.

§. 5. Conventum sanctae Mariae de Scala urbis pro scutis 6860 = Conventum sanctae Mariae de Victoria urbis pro scutis 7298 » Conventum sancti Silvestri in Tuscolano pro scutis 1750 » Conventum sancti Valentini Interamnæ pro scutis 4373 » Conventum sanctae Theresiae Perusiae pro scutis 5300 » Conventum sanctae Mariae in sancto Silvestro Caprarolæ pro scutis 1700 » Conventum sancti Joseph, et Theresiae Viterbii pro scutis 836 » Conventum sancti Peregrini Anconæ pro scutis 2400 » Conventum sanctae Mariae de monte Carmelo Sentini pro scutis 1150 » Conventum Praesentationis beatae Mariae virginis in eremo montis Virginii pro scutis 1900 » Conventum Annuntiationis beatae virginis Mariae Urbini pro scutis 373 = Conventum sancti Valentini, et Theresiae Matelicæ pro scutis 3000 = Et denique fabricam sacelli sanctae Theresiae, et Joseph dicati in ecclesia Viterbiensi pro scutis 2200, et sic in totum pro scutis 39,140 pro quorum omnium censuum extinctione, et respectiva praefati debiti cappellæ solutione quilibet conventus tenetur anno quolibet certam annuam deponere summam.

Maximam ex conventibus partem, ad di-

§. 6. Cumque insuper nobis constiterit, indubiumque appareat nonnul-

los, aut fere nullos ex conventibus ipsis haud solum impares esse ad annum explendum depositum, sed adeo gravi inopia propter temporum calamitatem laborare, signanterque illos sanctae Mariae de Scala, et sanctae Mariae de Victoria urbis; ut nisi aliquo modo eorum indigentis occurratur per necesse anno quolibet ære alieno se gravare, et temporis tractu, in praecipuum ire debeant. Ideo considerantes nos praedictos omnes conventus plura esse membra unum constituenta corpus Romanae provinciae, omnesque ejus individuos esse nedum fratres in Christo, verum etiam secundum eorum leges, et constitutiones eorum quemlibet de bonis uniuscujusque conventus perfrui, ac sustentari posse, et debere, proptereaque summopere expedire quod unus alteri succurrat, ut cohatis viribus corpus ipsum sustineatur.

missi onem æris alieni imparem invenit.

§. 7. Idcirco pro nunc, et per modum provisionis, ac quousque melius in Domino expedire nobis, ac pro tempore eminentissimis protectoribus videatur, ac reservata semper apostolicae Sedis approbatione statuimus, atque decernimus, ut suspensis omnibus depositis per dictos conventus faciendis pro extinctione eorum censuum passivorum fieri debeat sequens contributio, ac respectiva coacervatio pecuniarum in omnium ipsorum censuum extinctionem eroganda per unum ex religiosis spectatae fidei, idoneitatis, et dexteritatis; scilicet volumus, et mandamus, ut in ejus manibus anno quolibet pervenire solvique debeant a respectivis prioribus, seu procuratoribus, cæterisque ad quos spectat, vel spectabit annui redditus definitorii provincialis ascendentes ad annua scuta biscentum viginti circiter, cum reservatione tamen, quod si detur casus, ut definitorium provinciale indigeat aliqua summa pro expensis sibi necessario faciendis, veluti foret alicujus litis sustentatio, subministratio viatici iis, qui ex Romana provincia tam ad generale, quam ad provinciale capitulum celebrandum accedere debent, vel alias similis, hisce in casibus definitorium ipsum uti possit ea summa, quæ sibi necessaria fore judicabit.

Praecipit propterea fieri contribucionem, et conservationem pecuniarum ex annuis redditibus definitorii provincialis.

§. 8. Item annui redditus multiplici nuncupati delle chiese ascendentes ad annua scuta centum octuaginta, suspensa interim, et quoadusque praedictorum censuum passivorum extinctio perfecte compleatur, qualibet obligatione, et onere idem multiplicum prosequendi.

Id ipsum statuit de annuo reddito multiplici nuncupati delle chiese »

Id ipsum statuit de non nullis aliis proventus.

§. 9. Item annua scuta quatuorcentum quinquaginta ex fructibus, redditibus, et proventus conventus Matelicæ. Item annua scuta centum quinquaginta ex fructibus, proventus, et redditibus conventus sacræ eremi montis Virginii; ac tandem annua scuta sexaginta ex redditibus, fructibus, et proventus conventus Urbini, et sic in omnibus annua scuta mille sexaginta monetæ romanæ.

Mandat quod pecuniæ colligende illico in s. monte Pietatis deponantur, nec remaneant nisi ad effectum dimittendi æs alienum.

§. 10. Ipse autem procurator statim ac ad ejus manus pecuniæ præfatæ, earumque ratæ pervenerint, eas illico deponere debeat in sacro monte Pietatis in creditum provinciæ Romanæ inde non amovendas nisi ad effectum cum ordinibus subscribendis a procuratore provinciali, suisque definitioribus, et ab ipso procuratore erogandi in extinctionem censuum passivorum debitorum frugiferorum, et debiti præfatæ fabricæ cappellæ ecclesiæ Viterbiensis, quibus conventus prædicti gravati reperiuntur.

Quomodo ad dimissionem æris alieni deveniendum sit, constituit.

§. 11. Statim autem ac deposita erit aliqua summa sufficiens ad extinctionem alicujus census, vel ejus medietatis, aut dimissionem debiti, vel ejus ratæ pro cappella Viterbiensi, pater provincialis, cum definitioribus, et dicto procuratore ad extinctionem, vel dimissionem præfatam devenire debeant; conventus autem ille cujus census extinguatur fructus quos creditori censuario fuisset persolaturus, solvere debeat antedicto patri procuratori, qui illos quoque deponere debeat ad eundem effectum eos erogandi in extinctionem, et dimissionem supradictam quousque omnium prædictorum debitorum completa erit solutio, et demissio.

Consulit necessitatibus nonnullorum conventuum urbis, quorum exitus superat introitum.

§. 12. Cum autem ex hac demandata contributione, et coacervatione consulatur tantummodo extinctioni prædictorum debitorum, non vero occurratur indigentibus, quibus nonnulli ex ipsis conventibus premuntur, et signanter conventus s. Mariæ de Scala, et s. Mariæ de Victoria urbis, quorum exitus longe lateque superat introitum, ideo statuimus etiam, atque mandamus, ut nunc pro tunc, quando scilicet in proximo capitulo provinciali locus erit electioni, et deputationi novorum superiorum, et officialium in oconomiam, et administrationem ponantur, et redigantur, bona, redditus, et proventus conventus sanctæ Mariæ de monte Carmelo Sentini, in quo deputandus erit a futuro patre provinciali noviter eligendo unus vicarius cum suo procuratore, ac alter religiosus sacerdos pro as-

sistentia, et servitio ecclesiæ, et duo fratres laici qui in ipso residere debebunt. Pro sustentatione vero eorundem, et cæterarum expensarum quæ necessaria erunt pro onerum adimplemento, mantentione, et conservatione fabricæ conventus, et ecclesiæ, et aliorum stabilium uti poterunt vicarius, et procurator fructibus, et redditibus ejusdem conventus, exceptis tamen fructibus locorum montium ascendentibus ad annuam summam scut. 453. 68 quæ remanere debeat in manibus patris procuratoris, cum præsens hæc nostra administratio sit pro extinguendis censibus passivis totius Romanæ provinciæ prout inferius a Nobis demandabitur. Et quia annui fructus censuum passivorum, quos solvere tenentur prædicti Romani conventus s. Mariæ de Scala, et s. Mariæ de Victoria ascendunt fere ad eandem summam scutorum 453 circiter, ut levamen aliquod eisdem tribuamus, eos a talium solutione fructuum tenore præsentis decreti dispensamus, et liberamus, injungendo nunc pro tunc prædicto patri procuratori, ut eosdem fructus solvat cum prædictis redditibus retrahendis a locis montium, ad dictum conventum Sentini spectantibus. Hæc autem fructuum solutio ita facienda erit, ut cadat sub iisdem legibus, et conditionibus superius expressis circa fructus a cæteris conventibus solvandos usque, et donec census omnes extincti remaneant.

§. 13. Et quia cum nobis etiam constiterit, quod ultra predictos conventus s. Mariæ de Scala, et s. Mariæ de Victoria extrema quoque inopia laboret conventus s. Valentini Interamnæ, quæ provenit non tam ex defectu capitalium in majori parte consistentium in prædiis, et terrenis frugiferis in eodem Interamnensi territorio existentium, quam ex deterioratione eorum terrenorum, quæ novas exigunt plantationes tam olivarum, quam vinearum, cæterarumque arborum frugiferarum juxta morem, et praxim illius civitatis, et territorii, ideo ut mantentioni, sustentationi, et ejus levamini quantum possumus provideamus, atque opera dari possit præfatis novis plantationibus tenore presentis decreti mandamus, atque decernimus, ut in administrationem, et oconomiam iste quoque Interamnensis conventus redigatur eodem modo quo supra, de conventu Sentini decrevimus, videlicet, ut novus provincialis assignet suo loco, et tempore unum vicarium cum suo procuratore, et alterum religiosum sa-

Item consulit necessitatibus conventus sancti Valentini Interamnæ, præcipiens, quod in administrationem, et oconomiam ipse conventus redigatur, præposito vicario, procuratore, et alio religioso sacerdote.

cerdotem pro ecclesie servitio, et duos tantum fratres laicos professos. Quoniam autem in eadem civitate residet monasterium monialium ordini et provincie subiectum ultra predictos religiosos, assignare debet alterum religiosum spectatae virtutis qui confessiones earumdem monialium tamquam confessor ordinarius excipiat, ita ut non amplius quam sex religiosi, comprehensis duobus laicis, ibi in posterum aiantur, donec, et quousque juxta presentem nostram determinationem praedia, et possessiones in pristinum frugiferum statum redigantur.

Cavit ut durante administratione, et oeconomia fructus census annuatim persolvantur.

§. 14. Et ut tempore hujusmodi demandatae oeconomiae solutio fructuum censuum passivorum quibus conventus iste gravatus reperitur in annua summa scutorum centum quatuordecim, et obulorum 67 amplius non retardetur, ex qua retardatione provenit, ut ad praesens considerabili summa debitorum manualium conventus iste obnoxius sit, reservata interim nobis facultate stabilendi quidquid opportunum fore in posterum judicabimus circa dimissionem eorumdem debitorum manualium absque eo quod ad damnabile remedium novus creandi census passivos recurratur, volumus, decernimus, et mandamus, ut pro praefatorum fructuum annua solutione specialiter hypothecati remaneant tam omnes illi redditus, quos Romae possidet in summa scutorum 34 quam illi quos idem conventus retrahit ex affectu portionis sibi spectantis praedii sive tenimenti nuncupati di Ripoli positi in territorio castri s. Eliae Nepesinae diocesis, qui quotannis ascendunt ad scuta 70 circiter Romanae monetae, quorum omnium reddituum administrationem et exactionem supradictam patri procuratori, et administratori ut infra a Nobis designando tenore praesentis nostri decreti committimus. Haec autem, et supradicta omnia observari, et perdurare debent donec, et quousque extincta remaneant suprascripta debita frugifera. Qua extinctione sequuta omnia in suum pristinum statum redire debent.

Deputatio procuratoris pro curando adimplimento omnium, quae superius fuerunt disposita.

§. 15. Pro ipsorum autem implemento eligimus, et ad nostrum beneplacitum deputamus in procuratorem ut supra, et cum omnibus facultatibus necessariis et opportunis r. p. Felicem Mariam a sancta Anna; ea tamen lege, et conditione, ut anno quolibet, tam pater provincialis, quam ipse pater procurator, eorumque pro tempore successores, nobis vel pro tempore protectoribus de omnium in praesenti de-

creto adimplimento, et executione rationem reddere debeant.

§. 16. Ac ut omnia in praesenti nostro decreto implementa firmiter evadant, et nusquam in dubium revocari possint, et valeant, volumus et admodum r. p. provinciali iniungimus, ut ejus confirmationem a futuro summo pontifice poscat, atque per literas in forma Brevis reportet. Et ita apostolica qua supra auctoritate decernimus, statuimus, ac fieri, et exequi mandamus, quibuscumque in contrarium non obstantibus. Datum Romae ex conclavi hac die 20 novembris 1774.

A. cardinalis Corsinus protector.

Lo ✕ co Signi.

§. 17. Ex audientia Sanctissimi habita ab eminentissimo domino cardinali Garafa sacrae congregationis Episcoporum, et Regularium praefecto sub die 28 aprilis 1775 Sanctitas sua attenta relatione eminentissimi Corsini praefati ordinis apud sanctam Sedem protectoris oratoris precibus benigne annuit, et propterea mandavit per suas literas apostolicas in forma Brevis enunciatum decretum auctoritate apostolica confirmari quibuscumque in contrarium non obstantibus = Romae etc.

F. cardinalis Garafa.

§. 18. Cum autem sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius modernus provincialis dictae provinciae Romanae quo firmiter decretum praemissum subsistat, et servetur exactius juxta in eodem decreto praescripta, illud per Nos approbati, et confirmari plurimum desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in praemissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§. 19. Nos igitur ipsum exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrit, hujus tantum rei gratia absolventes et absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, audita super praemissis relatione tam ipsius Andreae cardinalis, et protectoris, quam dilecti filii Nostri Francisci ejusdem S. R. E. presbyteri cardinalis Garafa nuncupati congregationis venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis, et consultationibus episcoporum, et regularium praepositorum praefecti praesertim decretum, ac omnia et sin-

Ad majorem decreti firmitatem apostolicam confirmationem implorandam esse decernit.

Pontifex pro confirmatione annuit, et literas apostolicas expediri jubet.

Preces porrectae pro expeditione litterarum apostolicarum.

Confirmatio solemnis ipsius decreti.

gula in eo contenta, et expressa auctoritate apostolica tenore presentium confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robor adiiicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate congregationis eorundem cardinalium.

§. 20. Decernentes ipsas presentes literas firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios effectus sortiri et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, ac ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 21. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac ordinis, et provinciæ huiusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ, apud sanctum Petram sub annulo piscatoris die tertia junii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto pontificatus Nostri anno primo.

XLIII.

Præscribitur, ut servetur constitutio Clementis XII. super deputatione simplicis prioris, in locum abbatis monasterii Wanconensis Cracoviensis diocesis ordinis Cisterciensis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Alias pro parte dilectorum filiorum monachorum ordinis Cisterciensis monasterii Wanconensis nuncupati diocesis Cracoviensis felicis recordationis Clementi pp. XIV. prædecessori Nostro expositum fuit, quod in tractatu anno MDCCXXXVI inter apostolicam hanc sanctam Sedem, et cl. mem. Augustum III. dum vixit, Poloniæ regem, ac rempublicam Poloniam inito, et a rec. mem. Clemente pp. XII. eidem prædecessore Nostro per suam

constitutionem, seu per suas sub plumbo anno millesimo septingentesimo trigesimo septimo idibus septembris expeditas literas confirmato, et tresdecim abbatibus in commendam concedendis, et comprehensis in tractatu prædicto, memorata quoque abbatia Wanconensis continebatur, et quamvis injunctum extitisset, ut abbatix, seu monasteria huiusmodi, quarum, seu quorum redditus impares forent manutentioni abbatis claustralis, regi deberent per simplicem priorem, nihilominus ad aures eorundem monachorum pervenerat, quod unus ex dicti monasterii monachis se se in illius abbatem erigere adnitebatur.

§. 2. Verum quia propter dismembrationem bonorum assignatorum commendatario, redditus mensæ regularis adeo tenues evaserant, ut ne vix sufficerent alimentis parandis, ac sartæ tectæ servandæ fabricæ ecclesiæ, et monasterii, tunc prædicti monachi humiles porrigebant preces, ad hoc ut novæ abbatix huiusmodi erectioni idem Clemens XIV. prædecessor minime annuere dignaretur. Ipse vero porrectas sibi preces ejusmodi remisit congregationi venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium negotiis, et consultationibus episcoporum, et regularium præpositæ, quæ die xxx. aprilis MDCCCLXXII. decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 3. Sacra congregatio eminentissimorum, et reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium negotiis, et consultationibus episcoporum, et regularium præposita, ad quam sanctissimus dominus noster supplicem libellum remisit, attenta relatione nuntii apostolici Varsaviensis, censuit rescribendum, prout presentis decreti vigore rescripsit, ac decrevit. Servetur constitutio sanctæ memoriæ Clementis XII. in precibus enunciata.

Romæ 30 aprilis 1772.

C. Card. Cavalchini

Loco S. Signi

§. 4. Cum autem sicut Nobis nuper exponi fecerunt dilecti filii moderni monachi ejusdem monasterii Wanconensis, ipsi, quo firmitus decretum a memorata congregatione, ut præfertur, editum subsistat, et servetur exactius, apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communi plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter suppli-

Monachi voluerunt voluit erectioni abbatix resistere.

Ast remissis precibus arbitrio congregationis Episcoporum, et Regularium, censuit hæc, decrevitque constitutionem Clementis XII. esse servandam, et exequendam.

Petierunt postea monachi huius decreti confirmationem.

Clausula salutare pro plena præmissorum executione.

Derogatio contrariarum.

Dat. die 3. Junii 1775. Anno I.

Memorantur que circa monasterium statuta fuerint in tractatu sub signato inter apostolicam s. sedem, et Poloniæ regem

cari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Et decretum confirmatum est.

§. 5. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censeantes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum decretum a dicta congregatione, ut præfertur, editum, una cum omnibus, et singulis in eo contentis, et expressis auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illique apostolicæ Nostræ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate congregationis eorundem cardinalium.

Et ne decretum idem amplius fraudaretur, cuilibet judici aliter judicandi potestas ablata est per clausulas irritantes.

§. 6. Decernentes easdem præsententes literas firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, ac respective ab eis inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Item derogatis omnibus in contrarium factis.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit, ordinis, et monasterii hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque con-

trariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die tertia junii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XLIV.

Cohibetur numerus vocalium congregationis Neapolitanæ ordinis Cisterciensis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Rogani abbas monasterii sanctæ Mariæ de Sagittario, ac præses congregationis Neapolitanæ ordinis Cisterciensis, quod in dicta congregatione confecta ex quatuordecim abbatibus, et uno vicariatu, juxta ejus constitutiones a felicitis recordationis Urbano pp. VIII prædecessore Nostro confirmatas, quolibet quadriennio celebratur capitulum, atque in eo eligitur caput congregationis cum titulo præsentis, una cum quatuor coabbatibus, qui patres regiminis nuncupantur, aliaque inferiora officia denuo conceduntur, assignato omnibus loco, seu monasterio, in quo ipsi debeant commorari.

Exponitur quis ordo servandus erat in electione præsidis, coabbatum aliorumque officialium juxta constitutiones ordinis ab Urbano VIII confirmatas.

§. 2. Si autem, qui vocem habent in eodem capitulo sunt quatuordecim abbates gubernii, nec non etiam doctores in sacra theologia magistri nuncupati, qui sex modo existant, ac unus sacerdos pro unoquoque monasterio cum titulo discreti, et hujusmodi discretorum numerus usque ad quatuordecim ascendit; ita ut capitulum prædictum ex non exiguo quidem numero triginta quatuor suffragiorum in totum modo constituatur.

Declaratur quot vocem habere debeant in capitulo.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex tanta hac suffragantium quantitate propter itinerum expensas quolibet quadriennio peragendas non leve incommodum sentiant monasteria ipsius congregationis, ac præterea aliorum vocalium numerus non solum de præsentibus, sed etiam, aliis novis magistris supervenientibus, semper longe major erit numero abbatum gubernii, qui in congregatione prædicta digniores, ac rerum usu præstantiores

Enumerantur incommoda obvenientia ex nimio horum vocalium numero, eorumque diminutio respicitur.

dignoscantur; qua de re idem Bernardinus ad majorem monasteriorum, et totius congregationis hujusmodi utilitatem, quietem, ac tranquillitatem, eorundem vocalium numerum in dictis capitulis deinceps per Nos minui, ac cohiberi plurimum desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsum Bernardinum specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium negotiis, et consultationibus episcoporum, et regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Nostri Andreæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalis Nigroni nuncupati ejusdem ordinis apud Nos, et sedem apostolicam protectoris super præmissis attenderunt consilio, per præsentem præcipimus, et mandamus, ut in posterum præter quatuordecim abbates prædictos, ex doctoribus, seu magistris duo tantum, qui professione regulari antiquiores sint, vocem, seu votum habeant in capitulis hujusmodi post eos, qui actu magistri existant, ac in possessione hujus prærogativæ reperiuntur.

§. 5. Discretos vero non quidem deinceps in omnibus monasteriis dictæ congregationis, sed in iis tantum eligendos esse volumus, in quibus præter abbatem, sex saltem sacerdotes choro inservientes, seu choristi vulgo nuncupati familiam uniuscujusque monasterii constituent, atque ad prædictos tantummodo, non vero ad alios quoscumque jus ferendi suffragium, ac vocem obtinendi in eisdem capitulis deinceps spectare, ac pertinere auctoritate apostolica tenore præsentium declaramus, atque præcipimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate congregationis eorundem cardinalium.

§. 6. Decernentes ipsas præsentem literas firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere; ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffraga-

ri; et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos, etiam causarum apalati apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quocumque auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus repositutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis, et congregationis hujusmodi etiam per auctoritatem confirmacione apostolicam, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacibus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die tertia junii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno primo.

XLV.

Impositio subsidii annui 100. cruciatorum super fructibus honorum ecclesiasticorum in regno Portugalliæ et Algarbiorum existentium.

Pius Papa VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **U**niversi Dominici gregis curam Nobis licet immerentibus divina voluntate commissam more vigilis patris familias, qui omnium suorum filiorum necessitatibus occurrere indolenter studeat præ viribus exercere jugiter satagentes, Nostræ mentis oculos in omnes ubicumque existentes Christianifideles sedulo convertimus, ac paternam charitatem eorum indigentis, & officii, atque apostolicæ auctoritatis No-

Solis quatuordecim abbatibus, et duobus magistris antiquioribus relinquatur jus ferendi suffragium in capitulo.

Electio magistrorum faciendæ est ex monasteriis, in quibus præter abbatem, reperiuntur saltem sex sacerdotes choro inservientes.

Clausula subblata, et decretum irritans.

Dat. die 26. junii 1775. Anno I.

stræ partes interponere non prætermitimus, sicuti personarum, locorum, ac temporum qualitatibus serio perpensis in Domino magis expedire conspiciamus.

Recensentur
necessitates
in quibus re-
periuntur Lu-
sitani alumni,
qui olim nomi-
norum dede-
runt, extinctæ
societati Jesu.

§. 2. Sane inter communes aliorum Christianifidelium necessitates peculiari profecto animadversione dignas agnovimus illas, quæ modo ab iis patiuntur, qui ex Lusitanis regionibus jam pridem nomen dederant inter alumnos extinctæ postmodum, atque suppressæ societatis Jesu. Ipsi enim ab eorum patria longe absentes, & omni penitus auxilio, atque subsidio destituti, omnibus quidem indigent ad vitam ducendam omnino necessariis.

De consilio quo-
que fidelissimi
regis, eisdem
consulendum
esse decernitur.

§. 3. Ut igitur aliquod maximis eorum angustiis levamen tribueretur consilia conferimus cum carissimo in Christo filio Nostro Josepho Portugalliæ, & Algarbiorum rege fidelissimo, qui pro singulari sua, atque regia sane pietate non solum præmissas, sed alias quoque suorum subditorum, ac præsertim infirmorum, expositorum, et orphanorum necessitates omni miseratione, et auxilio dignos eo ipso agnovit, ac credit, sed recognitis admodum revera difficilimis aliis modis omnibus, ex quibus necessarium auxilium hujusmodi posset comparari, de ipsius regis Josephi assensu annuam aliquam quantitatem ex redditibus honorum ecclesiasticorum in regnis Portugalliæ, et Algarbiorum in Europa existentium in causas prædictas erogandam, & convertendam esse duximus.

Et ideo imponitur super bonis ecclesiæ perpetua contributio centum mille cruciatorum.

§. 4. De Nobis utique attributæ divinitus potestatis plenitudine, unum subsidium, seu contributionem centum mille cruciatorum monetæ illarum partium super fructibus, redditibus, et proventibus quibuscumque omnium, & singulorum honorum ecclesiasticorum in regnis prædictis existentium perpetuo duraturam, ac proportionabiliter super eisdem fructibus distribuendam, ac dividendam, exceptis beneficiis annui redditus bis centum mille prædictæ monetæ pariter illarum partium, tenore præsentium imponimus, & indicimus.

Præfinitur modus erogationis prædictæ contributionis.

§. 5. Hanc annuam autem quantitatem dictorum centum mille cruciatorum primum in alendis prædictis alumniis convertendam, et erogandam esse volumus, atque statimus; ipsis vero decedentibus, & quancumque deficientibus nunc pro tunc ex hujusmodi quantitate unam partem hospitalibus generalibus præcipue puerorum expositorum, alteram vero pro manutendendis, educandis, constabiliendisque

orphanis, etiam pro dotandis pauperissimis puellis, ac demum portionem aliquam pro manutentione magistrorum ad ipsius Josephi regis placitum adsignamus, et applicamus.

§. 6. Ac proinde de singulari pietate, fide, prudentia, integritate, & claritate dilecti filii Nostri Joannis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis Gostæ de Cunha nuncupati, ac venerabilis fratris Bernardini archiepiscopi Paorensis Nostri, et apostolicæ Sedis in Portugalliæ, et Algarbiorum regnis nuntii plurimam in Domino fiduciam habentes, ipsosque in executores præsentium Nostrarum literarum constituimus, et deputamus, eisque omnes facultates necessarias, et opportunas tribuimus, et impertimur, ut ad solutionem subsidii, seu contributionis hujusmodi omnes, et singulos ex bonis ecclesiasticis prædictis annuus redditus percipientes auctoritate Nostra apostolica ipsi cogant, & compellant opportunis juris, & facti remediis, invocato etiam, quatenus opus sit, auxilio brachii secularis. Præterea viros ecclesiasticos, probos, ac fide, integritate, et prudentia dignos, et idoneos ad præmissa omnia, & singula executioni mandanda, commissarios, exactores, et collectores constituendi, & deputandi, illosque removendi, & quoties opus fuerit, revocandi, ac alios in eorum locum substituendi, et subrogandi, ac omnia, et singula circa præmissa quoque modo necessaria, et opportuna gerendi, decernendi, statuendi, et exequendi plenissimam, et omnimodam facultatem, et potestatem auctoritate prædicta earundem tenore præsentium ipsis itidem tribuimus, et impertimur.

Deputantur executores literarum, cum facultate eligendi alios commissarios, exactores, et collectores.

§. 7. Decernentes ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, et obtinere, ac ab omnibus, et singulis, ad quos spectat, et spectabit in futurum inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos etiam causarum spatii apostolici auditores, et apostolicæ Sedis nuntios, sublata eis, et eorum cui libet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula salutaris, et irritantes.

§. 8. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, & synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et or-

Derogatio contrariorum.

dinationibus, nec non quarumcumque ecclesiarum, et locorum piorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodo libet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores presentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad premissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud sanctum Petrum die vicesima junii millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno quinto.

XLVI.

Confirmatio decretorum sacrae Rituum congregationis pro approbatione virtutum heroicarum b. Joannae Valesiae, et extensione missae, ac officii in honorem ejusdem beatae ad omnes diociones regis christianissimi.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **E**xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joseph Martinelli frater expressae professus ordinis min. s. Francisci Conventualium nuncupatorum, in sac. theolog. magister, et postulator causae canonizationis b. Joannae Valesiae, quod postquam fel. record. Benedictus pp. XIV. praedecessor Noster per suas in simili forma Brevis die xvii. junii MDCCXLII. expeditas literas confirmaverat decretum editum a s. congregatione tunc existentium S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum die xiv. aprilis ejusdem anni MDCCXLII super publico cultu ab immemorabili tempore praedictae Joannae Valesiae exhibito, sive super casu excepto a decretis rec. mem. Urbani pp. VIII. itidem praedecessoris Nostri; iteratis precibus

Bull. Rom. Tom. V.

clar. mem. Ludovicus XV. Francorum rex christianissimus, ac literis proprio caractere conscriptis enixe postula vita rec. mem. Clemente pp. XIV. praedecessore quoque Nostro, ut ad ejusdem beatae canonizationem procedi posse, benigne indulgere dignaretur; committens interim negotium hujusmodi causae regis officii, ac sumptibus promovendae venerabili fratri Nostro Francisco Joachimo episcopo Albanensi S. R. E. cardinali de Pierre de Bernis nuncupato suo, ac postmodum charissimi in Christo filii Nostri Ludovici XVI. eorumdem Francorum regis christianissimi successoris sui, apud Nos, et hanc sanctam Sedem summam cum potestate legato; qui statim ipsum exponentem in causae postulatore constituit ac deputavit. Demandato itaque munere referendae hujusmodi causae in congregatione eorumdem cardinalium ab ipso Clemente praedecessore venerabili itidem fratri Nostro Henrico Benedicto Tusculano S. R. E. cardinali duci Eboracensi nuncupato; et concessa assueta dispensatione a forma peculiaris processus, et judicii super fama sanctitatis in genere; postmodum ab eadem congregatione concessae, et expeditae fuerunt literae remissoriales pro construendis apostolicis inquisitionibus super virtutibus, et miraculis in specie. Coram itaque venerabilibus fratribus patriarchis Joanne Constantinopolitano, et Georgeo Hierosolymitano, ac venerabile pariter fratre Josepho archiepiscopo Athenarum, tamquam subdelegatis a dilecto filio Nostro Marco Antonio S. R. E. presbytero cardinali Columna nuncupato, Nostro in alma urbe vicario, & iudice delegato, constructus apertusque fuit Romanus processus super heroicis virtutibus ejusdem b. Joannae, et comprobata validitate dicti processus, ex decreto praedictae congregationis edito, die xv. martii MDCCCLXXIV. quod idem Clemens praedecessor raturum habuit di. xix. praedicti mensis et anni. Interea delati fuerunt ad eandem urbem quinque codices manuscripti pertinentes ad ipsius b. Joannae virtutes, atque ad res ab illa gestas, qui in tabulario asceterii Bituricensis monialium ordinis Annunciationis beatae Mariae virginis religiose asservabantur, quorum solemnem extractionem, recognitionem, et translationem, dicta congregatio commiserat venerabili fratri archiepiscopo Bituricensi. Jussu autem, et auctoritate memorati Clementis praedecessoris codices praedicti recepti sunt penes acta notarii ejusdem

N

Dat. die
22. junii
1775
Anna I.

Processus habitus super cultu immemorabili, et super virtutibus beatae.

congregationis, perinde ac si in Romano processu apostolico super virtutibus in specie solemniter compulsati fuissent, una cum processiculo compilato per dictum archiepiscopum Bituricensem in eorum respectiva extractione, et recognitione. His, aliisque ad gravissimi iudicii exitum conducentibus diuturno labore, et singulari diligentia absolutis, deinde in congregatione ordinaria venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. cardinalium eidem sacris ritibus præpositorum habita die xxviii. martii currentis anni MDCCLXXV. propositum fuit dubium; *An constet de beatae Johanne Valesiæ virtutibus theologalibus fide, spe, et charitate, necnon cardinalibus prudentia, justitia, fortitudine, et temperantia, earumque annexis in gradu heroico in casu, & ad effectum de quo agitur*: Eadem congregatio edidit decretum tenoris, qui sequitur, videlicet

Bituricen.

Canonizationis beatae Joannæ Valesiæ olim reginæ Franciæ fundatricis ordinis Annunciationis beatae Mariæ virginis sub regula s. Francisci.

§. 2. = Proposito in sacra Rituum congregatione ordinaria ab-
sque interventu consultorum, præ-
via dispensatione apostolica, ad
instantiam reverendissimi patris ma-
gistri Josephi Antonii Martinelli sa-
cerdotis professi ordinis minorum
Conventualium s. Francisci postula-
toris per eminentissimum, et reve-
rendissimum dominum cardinalem
Marefuscum loco celsitudinis regiæ
eminentissimi, et reverendissimi do-
mini cardinalis ducis Eboracensis ab
urbe absentis relatoris causæ beatae
Joannæ Valesiæ olim reginæ Fran-
ciæ, fundatricis ordinis Annunciatio-
nis beatae Mariæ virginis sub regula
s. Francisci; atque sub infrascripta
die, discusso dubio: *An constet de
ejusdem beatae virtutibus theologali-
bus fide, spe, et charitate in Deum,
et proximum, necnon de cardinalibus
prudentia, justitia, fortitudine, et tem-
perantia, earumque annexis in gradu
heroico in casu, & ad effectum de quo
agitur*; eminentissimi patres dicte
sacrae congregationi præpositi, mature
expensis, atque examinatis cunctis in
eadem causa deductis, auditoque
prius r. p. d. Dominico de sancto
Petro fidei promotore, qui senten-
tiam suam scripto, et voce exposuit,
nulla suffragiorum intercedente dis-
crepantia rescripserunt: *Ita consta-*

Tenor decreti
editi a sacra
congregatione
Rituum.

= re, ut deveniri possit ad discussionem
= quatuor miraculorum, si Sanctissimo Do-
= mino Nostro visum fuerit. Die xxviii
= martii MDCCLXXV. Et facta deinde
= per me infrascriptum secretarium de
= prædictis eidem Sanctissimo Domino
= Nostro pp. Pio VI relatione, Sancti-
= tas Sua benigne annuit. Die prima
= aprilis MDCCLXXV. *M. cardinalis
= Marefuscus præfectus = M. Gallo
= s. Rituum congr. secretarius. Lo-
= co ✕ Signi. =*

§. 3. Postmodum vero idem Jo-
sephus Antonius postulator causæ præ-
dictæ supplices Nobis porrexit præ-
ces pro extensione missæ, et officii
cum oratione, et lectionibus propriis
secundi nocturni alias a recol. mem.
Benedicto pp. XIV prædecessore prædi-
cto concessi universo ordini minorum,
ad omnes Christifideles utriusque sexus
in Galliarum regno, aliisque ditionibus
Francorum regis christianissimi existen-
tes, qui ad recitationem horarum cano-
nicarum tenerentur, et decretum pro-
diit tenoris sequentis, nempe. =

Regni Galliarum.

§. 4. Humillime supplicante san-
ctissimo domino Nostro Pio pp. VI
patre magistro fratre Josepho Antonio
Martinelli ordinis minorum s. Fran-
cisci Conventualium postulatore caus-
sæ b. Joannæ Valesiæ Franciæ re-
ginæ, ac fundatricis ordinis Annun-
ciationis beatae Mariæ virginis, pro
extensione missæ, et officii cum ora-
tione, et lectionibus propriis secun-
di nocturni, alias sub ritu duplici
pro die quarta februarii in honorem
prædictæ beatae concessi a fel. record.
Benedicto pp. XIV. universæ sera-
phicæ religioni ad omnes utriusque
sexus Christifideles in Galliarum re-
gno, aliisque ditionibus regis christia-
nissimi existentes, qui ad recitatio-
nem horarum canonicarum tenentur;
Sanctitas sua, audito etiam r. p. Do-
minico de sancto Petro fidei promo-
tore, ad relationem per me secreta-
rium factam, oratoris precibus be-
nigne annuens, petitam extensionem
indulsit, et præfatum officium et
missam modo quo supra, ordinario-
rum arbitrio recitari, celebrarique con-
cessit. Hac die xx aprilis MDCCLXXV
= *M. cardinalis Marefuscus præfectus =
= M. Gallo s. Rituum congregat. secre-
= tarius. Loco ✕ Signi. =*

§. 5. Cum autem, sicut eadem
expositio subungebat, dictus Josephus
Antonius postulator, quo decreta hu-
jusmodi firmiter subsistant, et serven-

Datis precibus
pro extensione
missæ, et offi-
cii proprii con-
cessi a Bene-
dicto XIV. be-
nigniter indul-
getur.

Tenor rescri-
pti s. congrega-
tionis Rituum.

Supplicatio
porrecta pro
obtinenda de-
cretorum con-
firmatione.

tur exactius, apostolicæ confirmationis Nostræ patrocínio communiri plurimum desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Josephum Antonium specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tamen consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinserta decreta super virtutibus ejusdem beatæ Joannæ, ac respective super recitatione officii prædicti, ut præfertur, edita, auctoritate apostolica tenore præsentium approbamus, et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjuicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate congregationis eorundem cardinalium.

§. 6. Decernentes ipsas præsentibus literas firmas, validas, et efficaces existere, et fore, snosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et spectabit in futurum plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari.

§. 7. Sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos, atque causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud s. Petrum sub annulo piscatoris die XXI junii MDCGLXXV pontificatus Nostri anno primo.

XLVII.

Concessio privilegiorum, pro cappellanis communibus cappellæ pontificiæ.

Pius Papa VI.

Ad futuram rei memoriam.

Grata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Petrus Paulus Nardini Alatrina, Deusdedit Vivaldi Hortanæ, Felix Guidi, et Camillus Bianchi Romanæ, Franciscus Fabri Ariminensis, Marcus Fratini Burgi Sancti Sepulchri, & Vincentius Moresi itidem Romanæ civitatum, vel diocesium presbyteri modernæ cappellæ Nostræ pontificiæ cappellani familiares nostri Nobis, & apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, et adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt; nec non vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, et virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum virorum testimoniis juvari percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus favoribus, et gratiis prosequi, eosque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad supradictorum Petri Pauli, Deusdedit, Felicis, Camilli, Francisci, Marci, et Vincentii, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera Nostra deliberatione, ac certa scientia auctoritate apostolica tenore præsentium Petrum Paulum, Deusdedit, Felicem, Camillum, Franciscum, Marcum, & Vincentium prædictos, et illorum singulos in Nostros, et Sedis apostolicæ notarios recipimus, ac sacri palatii, et aulae Lateranensis comites (sine tamen dilectorum filiorum notariorum de numero participantium præjudicio) nec non nobiles Romanos, et urbis Romæ, omniumque, et singularum civitatum, terrarum, et locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum ci-

Dat. die
21. junii
1776.
Anno I.

Laudes presbyterorum cappellæ pontificiæ.

Inter notarios sedis apostolicæ recipiantur, creantur comites, et nobiles, cujuscumque civitatis.

Literas firmas continuo esse debere decernitur.

Et cuilibet judicialiter iudicandi admittitur potestas.

Quin derogatione contrarium.

Dispensatimes
a muneribus,
et residentia
cum participa-
tione privile-
giorum

Reservantur
exemptiones
sublatæ a con-
cilio Tridenti-
no.

Jus inscribendi
nomen notarii,
comitis, et no-
bilis etiam in
actibus publi-
cis.

ves creamus, et constituimus, ac in-
numerum, et consortium aliorum No-
strorum, et ejusdem Sedis notariorum,
nec non palatii, et aulae hujusmodi
comitum, ac nobilium Romanorum,
aliorumque civium civitatum, et op-
pidorum prædictorum referimus, et
conscribimus, ipsosque, etiamsi habi-
tum, & rochetum notariorum dietæ
Sedis juxta decretum Lateranensis con-
cilii novissime celebrati non deferant,
aut civitates hujusmodi non incolue-
rint, nec unquam in iisdem civitati-
bus domicilium habuerint, ut nihilo-
minus omnibus, et quibuscumque pri-
vilegiis, facultatibus, exemptionibus,
immunitatibus, libertatibus, favori-
bus, gratiis, & indultis, quibus cæ-
teri omnes notarii Nostri etiam de nu-
mero participantium, necnon comites,
et nobiles, ac cives originarii tam in
civitatum, et beneficiorum ecclesiasti-
corum, ac secularium etiam ex perso-
nis Romanorum originariorum vacan-
tium assecutione, et exercitio tam in
urbe, quam in civitatibus prædictis,
ac alias ubique locorum, et gentium,
nec non sessionum, et conventuum
utuntur, potiuntur, et gaudent, ac
uti potiri, et gaudere poterunt quo-
modolibet in futurum, non solum ad
illorum instar, sed pariformiter æque
principaliter, ac si privilegia, facultates,
exemptiones, gratiæ, et indulta pro
ipsis emanassent (citra tamen exemptio-
nes a sacro concilio Tridentino sublata-
s) itaut nedum quoad criminalia,
sed etiam quoad civilia subiaceant ordi-
nariis, ac facultates legitimandi, ad
gradus promovendi, et notarios, seu
tabelliones creandi, aliaque hujusmodi
privilegia a notariis Sedis apostolicæ,
et comitibus palatinis prætensa, itaut il-
lis supramemorati cappellani familiares
Nostri nullibi uti valeant, ac irritum,
et inane existat, si secus super his a
quoquam quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari, uti,
potiri, et gaudere, ac in omnibus, et
singulis apostolicis, aliisque literis, in-
strumentis, et scripturis publicis, et
privatis deinceps eorum nomine con-
ficiendis se se notarios, comites, et
nobiles, ac de nobili genere ex utro-
que parente procreatos, nec non Roma-
næ, et aliarum civitatum cives, ut
libuerit, inscribere, et se illis subscri-
bere valeant, ac pro veris, et non fic-
tis notariis, comitibus, nobilibus, et
civibus habeantur, nihilque, quale-
cumque illud fuerit, cum iis expres-
sionibus subreptitium, obreptitium, aut

invalidum; sed illud idem efficax in
omnibus, et per omnia censeatur, con-
cedimus, et indulgemus. Et insuper
illos, eorumque beneficia, et officia
ecclesiastica quæcumque, quotcumque,
et qualiacumque, illorum fructus, res,
et jura ubicumque locorum, regio-
num, et provinciarum, necnon in ur-
be, civitatibus, terris, et locis, eidem
Romanæ Ecclesiæ mediate, vel imme-
diate subjectis consistentia, prædia, do-
mos, possessiones, et bona patrimo-
nialia, aliaque temporalia mobilia, et
immobilia, ac semoventia, nec non
actiones, et jura præsentia, et futu-
ra cujuscumque qualitatis, quantitatis,
et naturæ, et cujusvis etiam annui va-
loris, fructus, redditus, et proventus
hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam
quæcumque ab illis vendenda, ac pro
illorum, familiarumque suarum usi-
bus emenda ab omnibus, et quibuscum-
que decimis, quartis, et dimidiis par-
tibus, subsidiis etiam charitativis, nec
non vectigalibus, portoriis, tributis,
datiis, et pedagiis, collectis, et quo-
cumque alio nomine nuncupatis anga-
riis, perangariis, cæterisque oneribus,
et contributionibus tam urbanis, quam
rusticis, ordinariis, et extraordinariis,
realibus, et personalibus, ac mixtis,
etiam ratione munitionum roeniium,
et pontium, portarum, ac molitura-
rum, et mercium cujuscumque gene-
ris transitus, seu passus, et vecturæ
etiam in aliud territorium, seu pro-
vinciam terra, mari, et flumine, nec
non equorum mortuorum, stabulatio-
num militum, institutionis seminarii
ecclesiastici, aut quacumque alia quan-
tumvis gravi, et gravissima causa (pro
subventionem contra infideles duntaxat
excepta) nunc, et pro tempore imposi-
tis; ita quod illi, et quilibet eorum
nihil omnino horum, aut aliorum si-
milium subire teneantur, nec per ca-
meræ apostolicæ, aut alios commissarios,
seu vectigalium, et tributorum
hujusmodi redemptores, conductores,
et exactores quocumque privilegio, et
facultate suffultos alias, quam, ut præ-
fertur, valeant coarctari, quamdiu ser-
vitiis Nostri institerint duntaxat, exi-
mimus, et liberamus. Ad hæc cum
iisdem, ut quæcumque duo dissimi-
lia, vel similia simplicia sub singulis
tribus tectis quarumcumque trium ca-
thedralium, etiam metropolitanarum,
aut aliarum ecclesiarum consistentia,
etiamsi unum ex illis omnibus cum
cura, aut dignitas etiam major, et
principalis canonicatus, et præbenda,

Exemptio a
tributis, colle-
ctis, subsidiis
etiam charita-
tivis, et ab uni-
versis datiis,
et angariis.

Excipiuntur
collectæ pro
subventionem
contra infide-
les.

Facultas con-
sequendi plu-
ra beneficia,
etiamsi unam
curam anima-
rum habeat an-
nexam.

personatus, administratio, vel officium fuerit, et ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit, quis per electionem assumi, eisque etiam cura jurisdictionalis imminere animarum, si eis alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, presententur, vel alias assumantur ad illa, et instituantur in eis, recipere, et, dummodo illa omnia, uno excepto, personalem residentiam non requirant, insimul, quoad vixerint, retinere: nec non etiam, quamdiu Nobis inservierint, tum in beneficiis ecclesiasticis, non tamen parochialibus, vel curam animarum parochianorum habentibus, per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in metropolitanis, vel cathedralibus majores, et in collegiatis ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum ordinarios, seu ecclesiarum earumdem capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis invitati compelli possint, omnesque, et singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, et redditus, durante servitio predicto, cum ea integritate, distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis, cum qua illos perciperent, si in iisdem ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, et levare, proviso tamen per eos, ut onera iisdem dignitatibus, et beneficiis quovis modo incumbentia congrue supportentur. Necnon, etiamsi presbyteri fuerint, ac dignitates, et officia obtinuerint, leges, et jura civilia etiam publice in scholis, et universitatibus studiorum generalium ad quinqueannium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac, si habiles, et sufficientes reperti fuerint, etiam ad doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque iudicis, advocati, & procuratoris officium in causis ecclesiasticis, et civilibus tantum, exercere libere, et licite possint, et valeant de specialis dono gratiæ dispensamus. Liceat quoque ipsis, et eorum singulis aliquem idoneum, et ab ordinario approbatum presbyterum secularem, vel cujusvis ordinis regularem in suum eligere confessorem, qui vita eis comite eos, et ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ec-

clesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, ac per eos incursis, et quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, et successoribus Nostris Romanis pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, et quorumcumque votorum, et Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam ecclesiasticas (non tamen episcopos, vel alios superiores prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum canonicarum, aliorumque divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, et quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus et delictis quantumcumque gravibus, et enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, ac in quibuscumque constitutionibus apostolicis contentis, semel tantum in vita, et mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen alicujus præjudicio, præfata auctoritate apostolica absolvere, et illis pro commissis pœnitentiam pro modo culpæ injungere salutarem; nec non vota quæcumque (ultramarino visitationis liminum beatorum Petri, et Pauli apostolorum, castitatis, et religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit. Ac etiam iisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum ordinarii, vel canonici metropolitanarum, seu aliarum cathedralium ecclesiarum, aut personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ tam in dicta curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram notario, et testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, et eorum singulis super mensarum abbatialium, seu episcopalium, et archiepiscopalium, et quorumcumque aliorum beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, et sine cura secularium, et quorumvis ordinum regularium, etiam hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, et qualitercumque qualicatorum fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, et distributionibus etiam quotidianis, seu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones,

A personali residentia eximuntur exceptis curis animarum.

Conceditur juris dicendi potestas, et exercendi munus advocatorum, et procuratorum.

Eisdem licentia conceditur eligendi confessorum ab ordinario approbatum, qui eos a censuris absolvere possit etiam a sedi reservatis.

Et ab eis recipiendi dispensationem a votis, exceptis castitatis, religionis, et visitationis liminum apostolorum Petri, et Pauli.

Item consequendi pensiones super quibuscumque bonis ecclesiasticis.

Et illas transferendi praeferendi.

distributiones, et emolumenta sibi nunc, et pro tempore assignata, et reservata quaecumque simul, vel successive, in toto, vel in parte usque ad summam centum ducatorum auri de camera de eorundem cappellanorum, vel cujuslibet ipsorum respective consensu in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo cessare, et extinguere, ac, postquam cassata, et extincta fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, et distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, et emolumenta hujusmodi etiam usque ad summam praedictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem cappellanos, et eorum singulos nominandis, et quaecumque, quotcumque, et quaecumque beneficia ecclesiastica obtinentibus, et expectantibus, seu clericali caractere insigniri volentibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus iisdem modo, & forma, quibus iisdem cappellanis assignatae, aut reservatae, vel assignati, concessi, seu concessa fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, et fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, et emolumenta hujusmodi solvere debentium, etiamsi pluries cassatae, et de novo assignatae fuerint, usque ad summam, et quantitatem praedictam, ac alias cum omnibus, et quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, vinculis, obligationibus, cautelis, ac etiam censuris, et poenis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, et contentis integre persolverent. servata tamen forma constitutionis fel. rec. Innocentii pp. XI. praedecessoris Nostri super translationibus pensionum editae, reservare, constituere, et assignare. Volumus autem, ac sub poena nullitatis translationum hujusmodi districte praecipimus, quod respectu pensionum eis, et cuicumque eorum respective, ut praefertur, reservatarum, et assignatarum, seu reservandarum, et quocumque tempore assignandarum super quibuscumque cathedralibus, metropolitanis, monasteriis etiam consistorialibus, atque aliis quibusvis beneficiis tam simplicibus, quam residentialibus, aut aliter quomodocumque qualificatis intra urbem, ac statum ecclesiasticum Nobis, et sanctae Sedi in temporalibus immediate subjectum existentibus praefata transferendi facultas tum coram

persona in dignitate ecclesiastica constituta, tum coram notario, et testibus eis, et cuilibet eorum respective ut supra impertita exerceri, aut expleri per eos, et quemlibet eorum respective nequeat, nisi favore dumtaxat illorum, qui vel ex eodem statu ecclesiastico, vel ex iisdem regnis, et provinciis originem trahant, in quibus et ipsi quoque Nostri, et sanctae Sedis in temporalibus subditi promiscuae cum civibus, et naturalibus dictorum regnorum, et provinciarum ad pacificam tam beneficiorum quorumlibet ecclesiasticorum, quam similium pensionum possessionem admitti consueverunt. Necnon, ut iidem cappellani, et eorum quilibet de omnibus, et singulis domibus, praediis, possessionibus, terris, et locis etiam jurisdictionalibus, caeterisque bonis immobilibus, et mobilibus, quae tamen non sint altaris, seu altarium ecclesiarum ipsis cappellanis Nostri praedictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem ecclesiarum servitio, aut alias divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, et conditionis existentibus, ac juribus, et actionibus ad eos ratione ecclesiarum etiam cathedralium, et metropolitanarum, monasteriorum, prioratum, praepositarum, dignitatum, et aliorum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, et sine cura secularium, et quorumvis ordinum regularium, quae ex quibusvis concessionibus, et dispensationibus apostolicis in titulum, commendam, administrationem, et alias quomodolibet obtinuerint, et obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, reddituum, proventuum ecclesiasticorum loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, et proventus eis reservatarum, et assignatarum, ac reservandarum, et assignandarum, quos, et quas percoperint, et percipiunt, ac percipient in futurum, nec non emolumentorum quorumcumque Romanae curiae officiorum, ac alias quomodolibet spectant., et pertinent., ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, ac labore quomodolibet, et undecumque, licite tamen acquisitis, et acquirendis, ac alias etiam de muneribus, et officiis, quae exercuerint, et exercere contigerit, et alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem perventis, et perventuris, etiamsi in pecunia nu-

Conceditur quoque potestas disponendi tam in vita, quam causa mortis de annuis fructibus beneficiorum, aliorumque emolumentorum.

Servata tamen forma voluta a constitutione Innocentii XI.

Et dummodopercietur favore eorum qui sanctae sedis subditi sint in temporalibus.

merata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentia, quorum omnium qualitates, et veros annuos valores, etiam si talia forent, quæ in generali appellatione honorum, et suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, et singillatim exprimerentur, et denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis et debendis, ac nondum perceptis, et exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenit, pro illa rata, quæ illis debita erit (constitutione declaratoria super fructibus, et pecuniis non exactis, quæ forsitan ad successores in ipsis beneficiis spectare, et pertinere debeant, non obstante), etiam cumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, et habendis usque ad summam ducentorum ducatorum auri similitum dumtaxat pro decentibus, et honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, et affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem et usum, et alias pro eorum arbitrio, et voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causa mortis, et aliis quibuscumque modis, et titulis, scriptura etiam minus solemnè, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam schedula eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, et per omnia, prout, et quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa curia (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, et non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similitum facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, et intendant, semel, atque iterum, et pluries disponere, statuere, et ordinare, ita ut quidquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias ab eis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, et servari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, et statuta etiam pluries, et toties,

quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, et alia de novo condere etiam libere, et licite valeant, plenam, et liberam concedimus facultatem: statuentes nihilominus, et ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod, si contigerit ipsos ab intestato, et sine ulla, vel cum minus valida honorum, ac rerum, et fructuum, reddituum, et proventuum prædictorum dispositione in dicta curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia, aut alia loca debita ab eis residentia personalis, etiam nulla subsistente causa ab humanis decedere, omnia, et singula illorum bona, res, et jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia pro dicta summa, etiam ex præfatis, et alias undecumque provenientia ad cameram apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæreses sanguinis eorumdem intègre deveniant, et illis deficientibus, inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem, scriptura etiam minus solemnè, secus appareret, quam tunc, vel ut efficacem, ipsæ personæ, vel alii iudices, seu executores omnino exequi, et adimplere, illique sese conformare in omnibus, et per omnia debeant; et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, et alia forsitan alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis etiam in favorem consanguineorum, et affinium prædictorum, et alias quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ex tunc, et e contra pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, et confirmamus; omnesque, et singulos juris, et facti, ac solemnitatum omissarum, et omittendarum, nec non substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in iisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, et specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis concilii novissime celebrati de certo eorumdem notariorum numero, etiamsi ad illum nondum devenum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de consensu præ-

Decedentes ab intestato bona eorum et fructus omnes ad hæreses legitimas transmittunt.

Non obstante constitutione declaratoria super fructibus, ex pecuniis non exactis.

Derogationes amplissime.

stando in pensionibus, et quibusvis alijs etiam per Nos, et Sedem prædictam quomodolibet editis, et in futurum edendis cancellariæ apostolicæ regulis, et stylo in similibus hactenus servato, et piæ mem. Alexandri pp. VI. prædecessoris etiam Nostri tertiam partem honorum ecclesiasticorum cameræ prædictæ deberi inter alia disponente; necnon ejusdem me. Bonifacii pp. VIII. etiam prædecessoris Nostri, per quam concessionem de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum, et quibusvis alijs apostolicis, ac in universalibus concilijs editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, necnon legibus imperialibus, et alijs etiam municipalibus tam urbis, quam quarumvis aliarum civitatum, et locorum, in quibus cives originarii creati sunt, ac quarumvis ecclesiarum, monasteriorum, ordinum, et hospitalis præfati, necnon quorumvis collegiorum, et officiorum dictæ curiæ, ac regnorum, provinciarum, et urbis, ac aliarum civitatum, et locorum, ac prædictæ cameræ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, stabilimentis, usibus, et naturis, etiamsi de illis servandis, et non impetrandis literis apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel alijs impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo ipsi cappellani per se, vel eorum procuratores præstiterint forsitan hactenus, vel in posterum eos præstare contigerit juramentum; privilegijs quoque, indultis, et literis apostolicis dictis ecclesijs, monasterijs, ordinibus, hospitali sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque præsulibus, seu administratoribus, et superioribus, ac magistris, præceptoribus, prioribus, militibus etiam antianis, capitulis, et conventibus, civitatibus, et locis, aliisque personis etiam particularibus, necnon archiepiscopis, episcopis, et alijs locorum ordinariis, etiam ejusdem S. R. E. cardinalibus, ac dictæ cameræ officialibus, illorumque collegijs sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatorijs, aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, irritantibusque, et alijs decretis per quoscumque Romanos pontifices prædecessores Nostros, ac Nos, et Sedem prædictam, etiam consisto-

Etiã derogatorijs derogatorijs, et de ejusdem S. R. E. cardinalium consilio, aliarumque efficacissimarum clausularum.

rialiter, etiam de ejusdem S. R. E. cardinalium consilio, ac per modum statuti, seu constitutionis perpetuorum, ac motu, et scientia paribus, deque apostolicæ protestatis plenitudine, ac ad imperatoris, regum, reginarum, ducum, marchionum, et aliorum principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, et innovatis, et in posterum concedendis, confirmandis, ac innovandis, etiamsi in illis, ac statutis, et stabilimentis præfatis caveatur expresse, vel tacite, quod urbis nonnisi originariis civibus Romanis, ac civium eorundem filijs, aliarum vero partium beneficia nonnisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri respective possint, et nullus in civem urbis, aut civitatum, oppidorum, terrarum, et locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegijs uti possit, nisi prius in dictis civitatibus, oppidis, et locis per certum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsitan ad certum valorem ascendentia possideat; quodque præceptoris, et alia beneficia quæcumque dicti hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam commendatariorum revocabiliter concedi debeant, ut sic pensionibus ecclesiasticis secularibus, aut alijs personis apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, et privilegijs præfatis etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ etiam per quascumque literas apostolicas, et quasvis etiam derogatorijs derogatorias, efficacioresque, et insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum cardinalium fiat, et tunc demum ad id magistris, et conventus præfatorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum magistrum subscriptæ, ac ei, et prædicto conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis presentatas intimatæ, et non alias, nec alio modo, et semper in hujusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio de-

Cum declaratione quod præceptoris, et beneficia hospitalis s. Joannis Hierosolymitani conferri debeant in commendam, et ad vitam.

rogationis sit apposita clausula, quod illorum effectum sortiantur de consensu magistri, et conventus præfatorum, et non alias, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, et eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, ac in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto, etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore, et firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, et in specie ad effectum præmissorum specialiter, et expresse motu, et scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, et adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque prædicti, antequam gratia creationis in notarios perfrui valeant, in manibus alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos emittere, et solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneantur, et quilibet ipsorum teneatur. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut, si cui ex supradictis cappellanis similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates ab aliquo Romano pontifice prædecessore Nostro, cui simile cappellani ministerium præstiterit, concessæ fuerint, præsentibus literæ illi, quoad facultates testandi de bonis, et transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die XXI. junii MDCCLXXV. pontificatus Nostri anno primo.

XLVIII.

Confirmatur erectio confraternitatis
B. M. V. de Monte Carmelo
civitatis Mariannensis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **P**ietatis, et christianæ charitatis opera, quæ Salvator, et Dominus Noster Jesus Christus, cujus vices, licet immeriti, gerimus in terris, fidelibus suis instanter commendavit, ubique cum divini cultus incremento, et erga augustissimam coeli reginam beatam virginem Mariam veneratione, atque animarum salute, exercere cupientes, spiritualibus gratiarum muneribus prosequimur, ut inde ferventius ipsi Deo inservire, atque immarcescibilem æternæ beatitudinis gloriam sibi valeant comparare.

§. 2. Nuper siquidem nomine dilectorum filiorum civium, et incolarum civitatis Mariannensis, ejusque districtus expositum Nobis fuit, quod priscis temporibus hominum memoriam excedentibus eadem civitas spectabilissimo, ac sanctissimo nomine Mariæ de monte Carmelo nuncupabatur, postmodum vero cla. mem. Joannes V, dum vixit, Portugallia, et Algarbiorum rex fidelissimus nomen istud non ita pridem in aliud Mariæ Annæ commutavit, et auxit, ac civitatem ipsam Mariannensem nuncupandam esse voluit.

§. 3. Singulari itaque fervore devotionis accensi nonnulli ex prædictis civibus, et incolis, ac in unum jamdiu congregati de erectione confraternitatis tertii ordinis ejusdem beatissimæ, semperque virginis Mariæ de monte Carmelo cogitarunt, atque ad hunc effectum jam multis ab hinc quoque annis in ecclesia, sive cappella sancti Gundisalvi, prædictæ civitatis Mariannensis plura pietatis, ac devotionis opera erga beatam virginem Mariam ejusdem civitatis patronam exercuerunt, ac in dies exercent.

§. 4. Cum autem sicut eadem expositio subungebat, ut cultus ipsius beatæ Mariæ virginis magis magisque augeatur, dicti exponentes unam virorum, non tamen unius specialis, ac mulierum confraternitatem sub invocatione beatæ Mariæ de monte Carmelo tertii ordinis nuncupatam in memorata ecclesia, seu cappella sub invocata

Dat. die
26. Junii
1775.
Anno I.

Proœmium.

Civitas Mariannensis antiquitus s. Mariæ de monte Carmelo nuncupabatur.

Et confraternitas sub eodem nomine plura devotionis opera exercere erga prædictam patronam virginem consuevit.

Ad majorem beatæ virginis cultum hujus confraternitatis, alteriusque existentis in loco Villa Ricca nuncupato erectioni confirmatio exposulatur.

Derogationes superius relate intelligi debent apposite in quovis rescripto, vel motu proprio relate, licet non expresse.

Fides habenda transumptis.